

பதி. யேரலரன் பெரகுதுகள்

ஜுட் பீரகாஷ்

குமரன் புத்தக இல்லம்

பர். யோவான் பொழுதுகள்

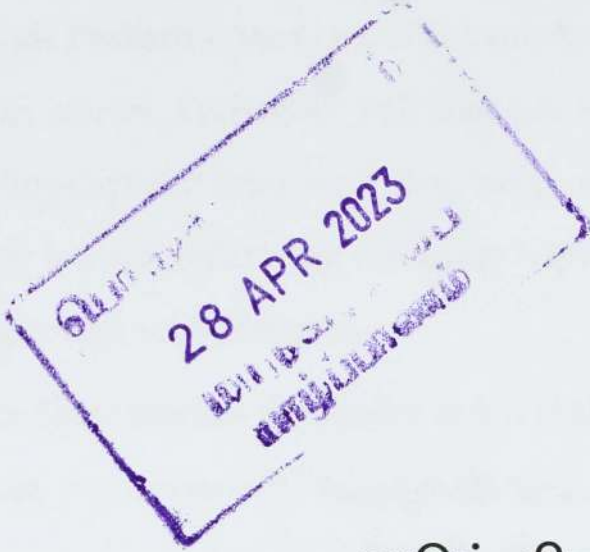

பொதுசன நூலகம்
யாழ்ப்பாணம்

பர். யோவான் பொழுதுகள்

ஜூட் பிரகாஷ்

14027CC

269792

குமரன் புத்தக இல்லம்

கொழும்பு - சென்னை

2023

269792CC

2
370.09

பரி. யோவான் பொழுதுகள்
எழுதியது : ஜூட் பிரகாஷ் ©
முதற்பதிப்பு 2023

குமரன் புத்தக இல்லத்தினால் வெளியிடப்பட்டது
39, 36வது ஒழுங்கை, கொழும்பு-6, தொ.பே. 0112 364550, மி. அஞ்சல்: books@kumarangroup.net
இல.14, அண்ணா 2ஆம் தெரு. தேரோடும் வீதி திருவேற்காடு, சென்னை - 600077
தொ.பே:+91 94 4480 8941

குமரன் அச்சகத்தில் அச்சிடப்பட்டது.
39, 36வது ஒழுங்கை, கொழும்பு-6

Pariyōvaan Pozhuthukal

by Jude Prakash ©

First edition : 2023

Published by Kumaran Book House
39, 36th Lane, Colombo -6, Tel. - 0112 364550, E.mail : books@kumarangroup.net
No.14, Anna 2nd Street, Therodum Veethi, Thiruverkadu, Chennai - 600077
Tel : +91 94 4480 8941, E-mail: kumaranbookhouse@yahoo.com

Printed by Kumaran Press (Pvt) Ltd.
39, 36th Lane, Colombo -6

வெளியீட்டு எண்: #999

ISBN 978-624-6164-35-5

Foreword

We all have had some of the best times of our lives during our school days. We will never forget those wonderful carefree days that made our childhood so memorable.

Jude Prakash's "*Pariyovan Pozhuthukal*" is a collection of memories written as short stories. Each story will take you back to your own story during your schooling days and bring back those happy memories. But these stories go further as each has an underlying meaning: happiness, sadness, success, challenges, struggles and achievements.

In these stories, the reader will feel the true Johnian Spirit and how, as a Johnian, one has been able to live through those challenging 1980s.

Jude's detailed narration with genuine emotions will make you understand the challenging situation under which the community lived during the civil war.

I strongly recommend this brilliant book to you and thank and wish Jude the very best.

Bernard Sinniah

Old Boy, St. John's College, Jaffna

Author, *Jaffna Boy*

எனது தமிழ் ஆசானும், வகுப்பாசிரியருமான
கதிர்காமத்தம்பி மாஸ்டரிடமிருந்து...

பனுவல் முன்னோட்டம்

“ஒரு நாள் ஜோனியன்ஸ்” இது இந்நூலின் ஒரு அலகு - “டேய் என்றை நகைகளை அடைகு வச்சு, டொனேசன் கட்டித்தான் உன்னை சென்.ஜோன்ஸிலை சேர்த்தனான்” இது தாய். - “Boys, You are going to St.John's for one day” தகப்பன். “உமக்கென்ன விசரா”, இது மனிசி. முடிவு மூத்தவன், நான் படித்த 11Bஇல் வகுப்பறையில் போய் அமர, சின்னவன் Memorial hostelஇல் இயங்கும் வகுப்பறையில் இணைந்தான்.

இது அவுஸ்திரேலியாவில் வாழும் பரி.யோவானின் பழைய மாணவரான ஜூட் பிரகாஷ், தான் கற்ற பாடசாலையில் ஒரு நாளாவது தனது பிள்ளைகளும் கல்வி கற்க வேண்டும் எனக் கண்ட கனவு, அதனை நனவாக்கிய பரி. யோவான் பாடசாலைமேல் பற்றுள்ள ஒரு பழைய மாணவனே இந்நூலின் ஆசிரியர்.

எனது மாணவரான ஜூட் பிரகாஷ், பரி.யோவானின் 200 ஆண்டு வரலாற்றின் அடையாளமாக ஒரு நினைவை நிலைபெறச்செய்ய வேண்டும் எனக்கருதி, தான் தனது முகநூலில் பரி.யோவானுடன் தொடர்புடையவையாக எழுதிய விடயங்கள் அனைத்தையும் தொகுத்து பலருக்கும் பயனுள்ள ஒரு பனுவலாகப் பதிப்பித்துள்ளார்.

இதில் அமைந்துள்ள ஆக்கங்கள் அனைத்தும் எழுத்து தமிழையும், பேச்சுத் தமிழையும், இணைத்து அமைந்தவை. தன்கூற்றும் பிறர்கூற்றும் விரவி வருபவை, பிறமொழிக்கலப்பையும் காணமுடியும்.

இந்நூலைப்பற்றி நான் எழுதுவது முன்னுரையோ, அணிந்துரையோ, புனைந்துரையோ அல்ல. எனது மாணவனின் முயற்சிக்கும், அவர் பாடசாலை மேல் வைத்த பற்றுக்குமாக எழுதும் சில வரிகள். அவை அவரது ஒவ்வொரு கட்டுரைகளினதும் இரத்தினச் சுருக்கம் என்றால் அது பெரிதும் பொருந்தும்.

அவரால் எழுதப்பட்ட விடயங்கள் அனைத்தும் 1980ஆம் ஆண்டு களை மையமாகக் கொண்டு முன்னும் பின்னும் சில குறிப்புகளை உள்ளடக்கிதாக அமைந்துள்ளன.

இக்காலத்தில் நானும் பாடசாலையில் கடமையாற்றியதாலும் அவர் கூறிய பாடசாலையின் உறவுகள் எனக்கும் உறவுகளாக இருப்பதனாலும் அவரது கருத்துக்களை ஆமோதிக்க வேண்டிய கடமைப்பாட்டை என்மீது சுமத்தியுள்ளார். ஏற்புடையவற்றை ஏற்கின்றேன். தவறுகள் தென்படலாம்.

நான் எழுதும் குறிப்புக்களில் தெளிவு பெறவேண்டும் என்றால் முழு நூலையும் வாசித்தபின்னரேயே அவற்றை அறிந்து விளங்கிக்கொள்ள முடியும். அவரது ஆக்கங்களை அவர் அளித்துள்ள தலையங்கங்கள் மூலமே தலைப்பிட்டு எழுதியுள்ளேன்

“Johnian யாரென்றால்” என்ற கட்டுரைகளில் பரி.யோவானின் அடையாளம் - மாணவர்களை ஒழுக்கத்தில் உயர்வு பெறவைப்பது, கல்வியிலும் விளையாட்டிலும் சிறப்புடையச் செய்வது, காலந்தவறாது கருமமாற்ற கற்பித்துக் கொடுப்பது என்பவற்றை தெளிவுபடுத்தியுள்ளார். தெளிவான விளக்கம்.

“அந்தக் காலத்தில்” என்ற ஆக்கம் அதிபர், ஆசிரியர்கள், மாணவர்களின் நடைமுறைகள், மற்றும் மாணவத் தலைவர்களின் செயற்பாடுளை அறிய வைத்து, இவையே பாடசாலையின் உயர்வுக்கு காரணம் என வெளிப்படுத்தி எதிர்மறைக் கருத்துக்களையும் கூறி மரபு மரபாகப் பல்லாயிரம் மாணவர்கள் பாடசாலையில் பயின்றதற்கும் பயில்வதற்கும் இவையே காரணம் என்பதைத் தெளிவுபடுத்தியுள்ளார்.

“மொக்கு கொமர்ஸ்காரன்” மாணவன் விரும்பும் பாடநெறியை பின் தொடரவிடுவதே ஏற்புடைய செயற்பாடு என்பதைத் தன்னையே உதாரணமாக்கி எழுதியுள்ளார். ஏற்புடையது, ஏற்றுக்கொள்கின்றேன்.

“பரி.யோவானின் மைதானம்” - வளாக வடிவை வருணித்திருப்பதுடன் மூன்று தவணைகளிலும் இடம்பெறும் விளையாட்டு நிகழ்வுகளையும் அதில் குறிப்பிட்டுள்ளார். இதில் இடம்பெற்ற இந்திய இராணுவத்தால் இறப்பைத் தழுவின மணியை குறிப்பிட்டது நல்லதோர் பதிவு.

“பரி.யோவானில் ஈ.பி” என்பது மையல் மாலைப் பொழுதில் பாடசாலையில் நுழைந்து அவர்கள் நடத்திய பரபரப்பான சம்பவத்தின் வருணனையாகவுள்ளது. மனதைப் பதைபதைக்க வைத்த நிகழ்வு. ஆக்கத்தின் இறுதியில் மணியைப்போல் மரணித்த அகிலனையும் தேவகுமாரையும் வருங்காலத்தவரும் அறியவைத்துள்ளார்.

“86இல் ஒரு நாள்” - இது அன்றைய ஏழாம் ஆண்டு (சி) பிரிவு வகுப்பையும் திரு.டோனி கணேசனது தனித்துவத்தையும் ஒரு மேடை நாடகம் பார்ப்பது போன்ற அமைப்பில் அமைத்துள்ளார். நல்ல நாடகம்.

“சதீசனை”க் கண்முன் காட்டியதுடன், அவருடன் கற்ற கற்பித்தவர்களுக்கும் ஞாபகமுட்டி வருங்காலச் சந்ததிக்கும் அச்சாதனை படைப்பாளனை அறியும் வகையில் நினைவில் நிறுத்தியுள்ளார்.

“Art Room கொடுமைகள்” வரைதல் வாத்தியார் தேவராஜா ஆசானின் கண்டிப்பான மறுபக்கம் காட்டப்பட்டுள்ளது.

“விடைபெறும் வரலாறு” என பழைய வில்லியம் மண்டபத்தின் சிறப்புக்களைச் சிறப்பித்துக்காட்டியுள்ளார். (மாணவர்களை வில்லியம்ஸ் மண்டபத்திற்கு அனுப்பும் நடைமுறை அதிபர் தேவசகாயத்துக்கு முன்னரும் இருந்தது.)

இனிச் சில ஆசிரியர்களின் நினைவுகள்

“ஆறா வடு” மனித நேயமுள்ள மகத்தான மனிதனாக பரி.யோவான் மாணவருக்கு மட்டுமல்லாமல் யாழ் கல்வி உலகுக்கே உறுதுணையாக இருந்த அதிபர் ஆனந்தராஜனின் இறுதி நாட்களை எதிர்காலத்தவர்க்கும் அறிய வைத்து, பரி.யோவான் கண்ட அவலங்களில் தலையானது எனத் தெரியவைத்தமை நன்றி நிறைந்த பதிவு.

“துரைச்சாமி மாஸ்ரரோடு ஒரு பின்னேரம்” - உயிரோடு வாழும் ஓய்வுபெற்ற ஆசான்களில் முதியவரான துரைச்சாமி ஆசானை தேடிச் சென்று உறவாடி உரையாடியமை பரி.யோவானின் பழைய மாணவனின் பண்புக்கு ஒரு உதாரணம். மகிழ்ச்சி. ஆசானின் பண்புகள் அப்படியே அமைந்திருக்கின்றன.

“ஜீவானந்தம் மாஸ்டர்” - பாடசாலைப்பற்று, மாணவர்களில் அக்கறை, கண்ணியம் நிறைந்த ஆசான் ஜீவானந்தத்தை அனைவரும் அறிய - இளம்செழியனின் செயற்பாட்டின் மூலம் திரையிலிட்டுக் காட்டியது போல் எழுதியுள்ளார். தித்திக்கின்றது.

“மகாலிங்கம் மாஸ்டர்” - கட்டுரையின் இறுதிப் பந்தியில் மாணவன் தயாபரனின் கூற்றாக அமைந்தவை அவரது புகழைப் புரியவைக்க ஏற்ற எடுகோளாகும்.

இளமைக்கால சந்திரமௌலீசனையும் பார்க்கமுடிகின்றது. அவரது தமிழ் ஆற்றல் சிறப்பானது.

“சரா மாஸ்ரரும் - அலெக்ஸ் மாஸ்ரரும்” - பரி.யோவனின் இரு பழைய மாணவர்களை இணைத்துத் தொகுத்து எழுதிய ஆக்கம். ஒன்று அலெக்ஸ் ஆசான் மற்றையது சரா என்று சுருக்கி அழைக்கப்படும் சரவணமுத்து தாமோதரம். அலெக்ஸ் ஆசான்களுக்கே உதாரணம். கண்ணியம் மிக்க அவர் கடவுளின் தொண்டனாக மாறியதையும் எழுதிப் பின்னர் மாணவர்களோடு மாணவனாக மாறிக் கற்பிக்கும் சரா மாஸ்ரரின் தோற்றப் பொலிவையும் அழகாக வருணித்துள்ளார்.

அடுத்து - நிஜம் மறைந்து நினைவில் நிலைத்த நிற்கும் மாணவர்கள் சிலரை துயருடன் எழுதிக்காட்டும் ஆக்கங்களை அவதானிப்போம். அதை ஆரம்பிக்கும் போதே “வாழ்வு என்னும் ரயில் பயணத்தில் பலர் வந்து போவார்கள். அதில் சிலர் மட்டுமே எம்மோடு தொடர்ந்தும் பயணிப்பார்கள். வேறு சிலர் இடையில் இறங்குவார்கள். ஆனாலும் அவர்களின் நினைவுகள் மட்டும் தொடர்ந்து எம்மோடு பயணிக்கும்” என்ற எடுகோளை எழுதியுள்ளார்.

“Michael” - முதலில் நினைவில் நிலைத்தவராக மைக்கல் நவரட்ணராஜாவை நினைவுகூருங்கால் அவர் பாடசாலையிலும் சரி அதன்பின்னரும் சரி ஒரு சகலகலா வல்லவனாகவே வாழ்ந்துள்ளார் என வருணித்துள்ளார். தெரிந்தவர்க்கு அவர் ஒரு வாடாமலர்.

“பொப்பிசைச் சக்கரவத்தி” - பொப் இசையை ஆரம்பித்தவர்களில் ஒருவரான ஏ.ஈ.மனோகரன் சிறந்த பாடகன் என்பதை வெளிப்படுத்தி,

அவர் பாடிய சில தலைசிறந்த முதல் அடிகளையும் எழுதியுள்ளார். அவரும் பரி.யோவானின் வாரிசு என அவருக்குப் பெருமை கூறியுள்ளார்.

“அகிலன்” - துப்பாக்கியால் உலகவாழ்வை இழந்த துர்ப்பாக்கிய சாலி. முற்பகுதியில் மரண நிகழ்வுகளை நேரே காண்பதுபோல் காண்பித்து பிற்பகுதியில் அகிலனின் செயற்பாடுகள் சிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

“நேசா அண்ணா” - ஜி.எஸ் நேசகுமார் 80களின் பரி.யோவானின் அடையாளமாக விளங்கிய மாணவர்களில் எடுத்துக்காட்டக் கூறக் கூடிய ஒருவர். பாடசாலையில் படிக்கும்போதும் சரி, பாடசாலையை விட்டுவிலகிய பின்னரும் பாடசாலைப் பற்றையும் சக மாணவர்களது பிணைப்பையும் பெற்றிருந்தார் என்று குறிப்பிட்ட ஒரு இரங்கல் செய்தி.

“சூரி” - கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபின் நிற்க அதற்குத் தக என்ற வாக்குக்கேற்றால் போல் அல்லல் பட்ட யாழ் வன்னி மலைநாட்டு மாணவ, பாடசாலைச் சமூகத்திற்கு உதவ முன்னின்று உழைத்த மறைந்த பரி.யோவான் மாணவன் சூரியகுமாரைப் பிறர் அறியச் செய்துள்ளார்.

“மாவீரர் யாரென்றால் - 92” ஆண்டு A/Lஇல் கற்ற சிவகுமாரன் பிற்பகுதியில் சேரலாதனாகி வாழாமல் வாழ்ந்து போனதை ஆகுதியில் ஊற்றிய நெய்யாகி, நன்மை தேட முனைந்து, துன்பியல் முடிவானதை எழுதியுள்ளார். “நைனா” என்ற தலைப்பில் ஒரு சிறுகதையாகவே எழுதக்கூடியது.

“தர்மேந்திரா” - தர்மேந்திராவின் கதை இரங்கல் செய்திகளை உரைக்கும் கண்ணீர்த் துளிகளாலான வரைபு.

“கோலாலம்பூர் குதூகலம்” பழைய பரி.யோவான் SJC92 மாணவர்களின் பசுமை நிறைந்த நினைவுகளின் தொகுப்பு. அந்தநாள் ஞாபகம் நெஞ்சிலே வந்ததே எனத் தொடங்கிப் பழகிப்பிரிந்த தோழர்களுக்கான ஞாபகச்சுவடு.

“கனவான கனவு” - இது தனது துடுப்பாட்ட மோகத்தை முற்பகுதியில் காட்டி முடிவில் பிரபாகரன் மாஸ்ரரை கொடுப்புக்குள் சிரிக்க வைத்ததையும் - டோனி மாஸ்ரரை விழுந்து விழுந்து சிரிக்க வைத்ததையும் விளக்கி - இறுதியில் டோனி மாஸ்ரரை உயிரோடு சந்திக்க முடியாமற்போன வருத்தத்தையும் வெளிப்படுத்திய கனவு.

விளையாட்டுக்கள்

நூலின் முற்பகுதியில் இடம்பெற்றதை - நான் இறுதிப்பகுதிக்கு இடம்மாற்றியுள்ளேன்.;

“1980 SJC V Royal - Cricket Match” N.Vasanthan C&B by H.Musafer
99 - ஒரு நேரடி வருணனை.

“1982 Big Match” - முற்பகுதி பரி.யோவான் வீரர்களின் தனிச் சிறப்புக்களையும் ஒரு சில மத்திய கல்லூரி வீரர்களைப் பற்றிய குறிப்புக்களையும், பிற்பகுதி விக்னபாலன் விஜயராகவனின் விளையாட்டுத் திறனையும், பொறுமையையும், பாடசாலைப் பற்றையும் கோடிட்டுக் காட்டுகின்ற ஆக்கம். எம்.டபிள்யூ.இராசசிங்கத்தையும் ஞாபகப்படுத்தியது பொருத்தமானது.

“1983 Big Match” - இது பரி.யோவான் அணியின் தளம்பல் நிலைமையையும் விரல் பாதிக்கப்பட்ட நிலையிலும் அணியின் தொய்வு நிலையைக் காப்பாற்றிய நிசியந்தன் சிவராஜாவின் சாதனையையும் கூறும் இன்னொரு வருணனையின் வெளிப்பாடு.

1990 Big Match - 6 வருடங்கள் ‘வடக்கின் பெரும்போர்’ நடைபெறாதற்கான காரணம் இலங்கையின் கிரிக்கெட் பெரும் போர்களின் வரலாறு. சிரேஷ்ட மாணவத் தலைவன் சதீசனின் இயல்புகள், அதிபர் தேவசகாயத்தின் அறிவுரைகள், கோசமிட்டு செல்லும் மாணவர்களது பதாதைகளும் - கோசங்களின் சொற்பிரயோகங்களும், சேவியர் மாஸ்ரரின் மரணம், சூரியகுமார் பயிற்றுவிப்பாளரானது, துடுப்பாட்ட அணியின் உறுப்பினரின் பெயர்கள், சென்.ஜோன்ஸ் இனிங்ஸ்சால் வெற்றிபெற்றதென ஒழுங்காக அமைந்த ஒரு தொகுப்பு. கடைசியில் சுபநேசனின் கல்வித் திறமையையும் பரி.யோவானின் ஒரு சிறந்த ஸ்கோராகக் காட்டியதற்கு நன்றி.

“2018 Big Match” - இதன் சுருக்கம் சென். ஜோன்ஸ் கல்லூரியின் இன்னிங்ஸ் தோல்வி.

“2020 Big Match” - சென். ஜோன்ஸ் அணி இன்னிங்சாலும் 17 ஓட்டங்களாலும் வெற்றியீட்டியதைக் கூறும் பக்கங்கள். அணியின் சராசரி வயது 17. இதனால் Baby Brigade என்றும் அழைத்தனர். பயிற்றுவித்தவர் திரு. லவேந்திரா, பொறுப்பாசிரியர் திரு.கோ.கோபாலகிருஷ்ணன், அதிபர் துசிதரனின் வழிநடத்தல் மற்றும் பரி.யோவானின் பண்புகளைப் பார்க்கமுடிந்தது. அத்துடன் வேதாகமத்தின் கோலியாத் கதையையும் அறிய முடிந்தது.

“இலங்கைக் கிரிக்கெட் அணியும் ஜோனியன்சும்” - யாழ் மண்ணி லிருந்து இலங்கை அணிக்கு இடம்பிடிக்கக் கூடிய பலரை எடுத்துக் காட்டி பரி.யோவனின் சி.பாலகிருஷ்ணனையும் ப.திருக்குமாரையும் கௌரவித்துள்ள ஆக்கம்.

“பண்டிதர் Cup 1986” - முற்பகுதி சென்.ஜோன்ஸிற்கும் புனித சம்பத்தரசியார் கல்லூரிக்கும் இடையில் இடம்பெற்ற காற்பந்தாட்ட போட்டிகளைக் கூறி பின்னர் மூத்ததம்பி, அன்ரனிப்பிள்ளை, அருள்தாசன், வாமபாகன், நேசகுமார், துசிதரன் ஆகிய காற்பந்தாட்ட வீரர்களையும் தொட்டுக்காட்டி பரி.யோவான் பண்டிதர் வெற்றிக் கிண்ண காற்பந்தாட்டப் போட்டியை வென்றதை வெளிப்படுத்தும் ஒரு வரலாற்றுப் பதிவு.

“Bouncing Back”இல் - புனருத்தாரணம் செய்யப்பட்ட புதிய கூடைப் பந்தாட்ட திடலை புதுப்பொலிவுடன் அமைப்பதற்கு உதவிய வர்களைக் குறிப்பிட்டு ஒருமுனைக்கு (சேரலாதன்) சிவகுமாரனை நினைவு கூர்ந்ததை அறியவைப்பதுடன், யுத்தத்தால் பாதிப்படைந்த 612 மாணவர்களை பரி.யோவானில் இணைத்துக் கொண்டமையும் எழுதியுள்ளார்.

துரையப்பா மணி கிலுக்கியதால் மீதி அடுத்தபாடத்தில் - இது பரி.யோவனில் தமிழ்; நன்றி, வணக்கம்.

செல்லத்துரை கதிர்காமத்தம்பி

இளைப்பாறிய ஆசிரியர்

பரி.யோவான் கல்லூரி

நட்புரை

பள்ளி நினைவுகளுக்கு வயதாவதேயில்லை. பசுமரத்தாணிபோல அவை நம்முள் புதைந்துபோய் மீட்டும்பொழுதெலாம் சுகமான வலியைக் கொடுத்து மாய்த்துவிடுகின்றன. வழுக்கைத் தலையும் வண்டித் தொப்பையுமாய் கிழப்பருவமெய்திய பின்னுங்கூட நம் பள்ளி நண்பர்கள் மட்டும் காற்சட்டையிலும் அரும்பு மீசையிலும் காட்சி கொடுப்பதன் மாயமெதுவோ அறியோம். அறுபது வயதாகி பேரப்பிள்ளை கண்டாலும் நம் வயது சுண்டிக்குளிப் பெட்டைகள் என்னவோ இன்றும் நல்லூர் வடக்குவீதியில் ஹாஃப் சாறி அணிந்து உலா வரக் காண்கின்ற அதிசயமும் ஏதறியோம்.

ஜூட் அண்ணாவின் 'பரி.யோவான் பொழுதுகள்' அந்த பசுமரத் தாணியை மீளவும் நமக்குள் அருட்டிவிடுகிறது. நான் பரி.யோவானில் படித்த காலமும் ஜூட் அண்ணாவின் காலமும் வேறு வேறு. ஆசிரியர்களும் பலர் வேறு. பிக் மட்ச்சின் ஹீரோக்கள் வேறு. நாட்டுச் சூழலுங்கூட கொஞ்சம் வேறு. ஆனால் பதின்மம் என்னவோ ஒன்றுதான். அந்தப் பதின்மத்துக்கேயுரிய அனுபவங்கள் ஒன்றுதான். பெயர்கள் மாறினாலும் மனிதர்களும் ஒன்றுதான். இதே கதைதான் பத்திரிசியானுக்கும் யாழ் இந்துக்காரனுக்கும் கொழும்பு இந்துக்காரனுக்கும் இருந்திருக்கக்கூடும். ஏன் வேம்படி மகளிருக்கும் உடுவிலின் பெண்களுக்கும்கூட இவை ஒன்றாக இருக்கவே சாத்தியம் அதிகம். இன்னும் சொல்லப்போனால் உலகம்பூராவும் பள்ளிப்பருவத்தினரது கதை இதுவாகவே இருக்கக்கூடும்.

ஐஓட் அண்ணா தன் மகன்களுக்கு பரி.யோவானின் சீருடை அணிந்து அழகுபார்த்ததுபோல, 'பரி.யோவான் பொழுதுகள்' நூலும் நமக்கு சீருடையும் சாப்பாட்டுப்பெட்டியும் டிரிங்ஸ் பொட்டிலும் கொடுத்து மீண்டும் பள்ளிக்கு அனுப்பிவிடுகிறது. பாடசாலை முடிந்தபின்னும் வீடுபோகாமல் நின்று மைதானத்தில் விளையாடியதுபோல, வாசித்து முடித்தபின்னும் மனம் பள்ளிப்பருவத்திலேயே தரித்துவிடுகிறது. வீடு மீள விருப்பேயின்றி.

எழுத்தாளர் ஜேகே,

பரி. யோவான் கல்லூரி பழைய மாணவன்

மனதில் இருந்து....

கடந்த ஏழாண்டுகளாக எனது கனவுகளையும் நினைவுகளையும் பம்பலாக எழுதத் தொடங்கி, இன்று அது புத்தகமாக வெளிவருவதை நினைத்துப் பார்க்க உண்மையிலேயே ஆச்சரியமாகத்தான் இருக்கிறது.

என்னுடைய பெடியளைப் பள்ளிக்கூடத்திற்கும், வகுப்புகளிற்கும், விளையாட்டுப் பயிற்சிகளிற்கும் விட்டுவிட்டு காத்திருந்த பொழுதுகளில், பொழுதைப் போக்கப் பதிவுகள் (Blog) எழுதத் தொடங்கினேன். அந்தக்கால கனவுகளதும் நினைவுகளதும் பதிவுகளிற்கு சமூகவலைத்தளங்களில் நண்பர்களிடம் இருந்து கிடைத்த உற்சாக வரவேற்பு, தகவல்களைத் தேடிச் சேகரித்து இன்னுமின்னும் எழுத ஊக்க சக்தியாக அமைந்தது.

என்னுடைய எழுத்துக்களின் ஊற்றாக அமைந்தது, என்னுடைய அப்பாவிடம் இருந்த கதை சொல்லும் ஆற்றலும், அம்மப்பாவிடம் (பப்பா) இருந்த தமிழ் எழுத்தாற்றலும் தான் என்று அண்மைக் காலங்களிலிருந்து உணரத் தொடங்கியிருந்தேன்.

என்னுடையதும் தம்பியுடையதும் bed time stories எல்லாம், தீவிர தமிழ் காங்கிரஸ் கட்சியின் ஆதரவாளரான அப்பா சொன்ன தமிழர் வரலாற்றுச் சம்பவங்களும் வேதாகமக் கதைகளும் தான். 1956இல் காலிமுகத் திடலில் நடந்த சத்யாகிரகம், முக்கிய பாராளுமன்ற நடப்புக்கள், ஜீ.ஜீ.பொன்னம்பலத்தின் வழக்குகள் போன்ற சம்பவங்களையும், ஜெருசலேம், வத்திக்கான் நகரங்களையும், மெட்ராஸ், மெல்பேர்ண், சிட்னி, லோர்ட்ஸ், ஜமேய்க்கா கிரிக்கெட் மைதானங்களையும் கதைகளினூடாக காட்சிப்படுத்தி கண்முன் கொண்டுவருவார், அப்பர்.

தமிழரசுக் கட்சியின் ஆதரவாளரான பப்பா, பொலிஸ் உத்தியோகத்தில் இருந்து ஓய்வுபெற்று, இயக்கங்கள் முளைவிடத் தொடங்கிய எழுபதுகளில் வன்னியில் விவசாயப் பண்ணைகள் நடாத்தினார், பின்னர் தமிழர் அகதிகள் புனர்வாழ்வு கழகத்தில் (TRRO) இணைந்து தனது இறுதிக்காலம் வரையில் பணியாற்றினார். யுத்தத்தால் பாதிக்கப்பட்ட

பலர், உதவிகள் நாடி பப்பாவிடம் வருவார்கள். அவர்கள் சொல்லும் அவர்களின் அவலக் கதைகளை பப்பா கேட்கும் போது எங்களுக்கும் கேட்கும். அவர்கள் போனதும், இரவிரவாக லாம்பு வெளிச்சத்தில் பப்பா பாதிக்கப்பட்டோரின் கதைகளை அறிக்கையாக எழுதித் தயாரித்து, நிர்க்கதியானோருக்கு உதவிகள் கிடைக்க வழிவகைகள் செய்து கொடுப்பார்.

எதை எழுதுவதற்கும் அடிப்படையாக அமைவது வாசிப்புப் பழக்கம் தான். சிறிய வயதில் இருந்தே என்னுள் வாசிப்புப் பழக்கத்தை விதைத்தது அம்மா தான். யாழ்ப்பாண பொது நூலகத்தில் என்னைச் சிறுவர் பிரிவில் இணைத்து விட்டதும் அவர்தான். யுத்தகாலத்தில் யாழ் நூலகம் கிளைகளாக செயற்படத் தொடங்கிய காலத்தில், நூலகத்தில் இருந்து புத்தகங்களையும் சஞ்சிகைகளையும் வாரவிடுமுறைகளில் அம்மா வீட்டுக்கே கொண்டு வந்து விடுவார்.

பருத்தித்துறை தும்பளையில் பிறந்து, மெதடிஸ்ட் கல்லூரியில் கற்று பதினெட்டு வயதில் திருமணமாகியது முதல் கொழும்பில் வசித்த அம்மம்மாவின் யாழ்ப்பாண மண்ணின் மீதான பற்று கடைசி வரை அவரில் நீடித்தது. கொஞ்சம் கூட கொழும்புத் தமிழ் வாடை அடிக் காமல், அச்சு அசல் யாழ்ப்பாணத் தமிழில் அம்மம்மா கூறிய அவரின் ஊர் நினைவுகளும் அம்மம்மாவின் பேச்சுவழக்கும் எனது எழுத்துக்களில் தாக்கம் செலுத்தியிருக்கின்றன.

எனது நினைவுகளில் நிஜ கதாபாத்திரங்களாக வலம் வந்து பதிவுகளை சுவாரசியமாக்கியது, காதலித்துக் கரம்பிடித்த மனைவியும், இரு மகன் மாரும்தான். பரபரவென நகர்ந்து கொண்டிருக்கும் வாழ்க்கையில், தம்மையறியாமலே எனக்கு எழுதுவற்கான இடைவெளியை ஏற்படுத்தித் தந்தவர்கள் என் மனிசியும் பிள்ளைகளும் தான்.

1979இல் பாலர் வகுப்பில் இணைந்து, 1990இல் பதினோராம் வகுப்பு முடித்து கல்லூரியை விட்டு வெளியேறும் வரை பரி. யோவானில் கழித்த காலங்கள் வாழ்க்கையின் பொன்னான முக்கிய தருணங்கள். கல்லூரியின் கிரிக்கெட் அணியில் விளையாட வேண்டும், ஒரு Prefectஆக வேண்டும்,

Interact Clubஇல் இணைய வேண்டும், Quiz Teamஇல் இடம்பெற வேண்டும் என்று இருந்த ஏகப்பட்ட எதிர்பார்ப்புகள் எவையும் நிறைவேறாமல், ஒரு சராசரி மாணவனாகவே எனது பரி. யோவான் பொழுதுகள் கழிந்தன.

பரி. யோவான் கல்லூரியின் பென்னாம் பெரிய வாசல் வளைவு தாண்டி உள்நுழைந்து, அந்தக் காற்றின் வாசம் நுகர்ந்து, கல்லூரிக் கிணற்றின் தண்ணீர் குடித்தவர்கள் எல்லோரிலும் அவர்களையறியாமலே, பரி. யோவானின் விழுமியங்கள் விதைக்கப்பட்டுவிடும். ஆனந்தராஜன், பூர்ணம்பிள்ளை, தேவசகாயம், தனபாலன் என்ற ஆளுமை நிறைந்த அதிபர்கள் காலத்தில் கல்விகற்ற பேற்றின் பலனைக் கல்லூரிக் காலங்கள் கடந்தும் அனுபவித்துக் கொண்டிருப்பது, சிறுவயதில் விதைக்கப்பட்ட பரி. யோவானின் விழுமியங்களின் வினையால்தான்.

வகுப்பு நேரங்கள் கடந்தும் மாணவர் நலனில் அக்கறை காட்டிய ஆசிரியர்களின் பாசறையாக பரி. யோவான் இருந்த காலங்களில் நாங்கள் படித்தோம். ஒழுக்கத்தைக் கண்டிப்பாகக் கடைபிடித்து எங்கள் வாழ்க்கையை செதுக்கிய அற்புதச் சிற்பிகள் தான் எங்கள் ஆசிரியர்கள்.

பரி. யோவானில் படித்தது ஒரு பேறு என்றால், 1992ஆம் ஆண்டு A/L பிரிவில் (SJC92) படித்தது ஒரு கொடுப்பினை. 200 ஆண்டுகள் பழமை வாய்ந்த யாழ்ப்பாணம் பரி.யோவான் கல்லூரியில் படித்த batchகளில் மிகவும் சிறந்த batch எது என்று கேட்டால், ஒருவித தயக்கமும் இல்லாமல் SJC92 என்று துணிவாக சொல்லலாம்.

ஒரு பக்கம் மண்டைக்காய்களாலும், மறுபக்கம் கிரிக்கெட் வீரர்களாலும், அடுத்த பக்கம் சுழற்றல் மன்னர்களாலும், அங்கால பக்கம் கலைஞர் பெருமக்களாலும் நிரம்பி வழிந்து, பரி யோவானுக்கு SJC92 பெருமை சேர்த்தது. அதிகெட்டிக்கார நண்பர்களால் அதியுயரத்தில் நிலைநாட்டப்பட்ட benchmark எங்களையும் கஷ்டப்பட்டு படிக்கத் தூண்டியது; நாங்களும் படித்து முன்னேறவும், கிரிக்கெட்டில் தேர்ச்சி பெறவும் உதவும் நண்பர்களையும் SJC92 தன்னகத்தே கொண்டிருந்தது.

பரி. யோவானில் விதைக்கப்பட்ட வீரியமான அந்த விதையின் பலன்களை உயர்தரம் படிக்க கொழும்பு இந்துக் கல்லூரியில் இணைந்த

காலங்களில் இருந்து அனுபவிக்கத் தொடங்கினேன். உயர்தரத்தில் அதியுயர் பெறுபேறுகள் பெறவும், மேடைகளில் பேசவும், கட்டுரைகள் வரையவும், நிகழ்வுகள் ஒழுங்கமைக்கவும், தலைமை தாங்கவும், பாடசாலைகளிற்கிடையிலான Dulux Do You Know Quiz போட்டியில் பங்கெடுக்கவும் கொழும்பு இந்துக் கல்லூரி களம் அமைத்துத் தந்தது. அந்தக் களங்களில் மிளிர் அத்திவாரமிட்டுத் தந்தது பரி. யோவானில் கழித்த பொழுதுகள்தான்.

யாழ்ப்பாணத்தை இலங்கை ஆமியும், புலிகளும், இந்திய இராணுவமும் மாறி மாறி கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருந்த எண்பதுகளில், பரி. யோவான் வளாகத்தில் ஆளுமை நிறைந்த பல அண்ணாமார்கள் உலாவினார்கள். படிப்பிலும் விளையாட்டிலும் ஒழுக்கத்திலும் நிர்வாகத்திலும் கலக்கிய இந்த அண்ணாமார்கள், அன்றிலிருந்து இன்றுவரை அவர்களையறியாமலே எங்களுக்கு role modelகளாக திகழ்கிறார்கள்.

பரி. யோவான் கல்லூரியில் நாங்கள் கற்ற காலங்களில் நிகழ்ந்த சில நிகழ்வுகளின் நினைவுத் தொகுப்பே 'பரி. யோவான் பொழுதுகள்' எனும் இந்தப் படைப்பு. இந்த நினைவுத் தொகுப்பில் இடம்பெற்றிருக்கும் பதிவுகளை எழுதியதற்கு பின்னாலும் ஏராளமான சுவையான கதைகள் உண்டு. என் நினைவுகளில் நிலைத்திருந்த ஞாபகங்களிற்கு வலுச் சேர்க்க, அந்தக்கால நிகழ்வுகளை சுவைபட பகிர்ந்த ஆசிரியர்கள், அண்ணாமார், வகுப்புத் தோழர்கள், தம்பிமார் தந்த தரவுகளும் நினைவுகளுமே என்னுடைய எழுத்தில் பதிவுகளாக உருப்பெற்றன.

பதிவுகளை சமூகவலைத்தளங்களில் பகிர் முன்னர் வரிக்கு வரி வாசித்து, எழுத்துப் பிழை முதற் கொண்டு தரவுப் பிழை வரை திருத்தி, ஊக்கமளித்த ஜூட் ஜோசப் அண்ணா, அருள்மொழி, கோபிஷங்கர், கிரிஷாந்தன், நிமலன், தம்பி மைந்தன், தம்பி கோபிகிருஷ்ணாவும் என்னுடைய இந்தப் பயணத்தில் இணைந்த நேசமிகு பங்காளிகள். இந்நூலை அலங்கரிக்கும் அட்டைப்படம் SJC92 நண்பன் ரோமகேஸ்வரன் சிறிகுமாரின் அழகிய கைவண்ணம்.

பேச்சு வழக்குத் தமிழிலும் அழகாக எழுதலாம் என்று வழிகாட்டியவர் அன்புத் தம்பி எழுத்தாளர் ஜேகே. ஜேகேயின் எழுத்துக்களின் பாணி எனது எழுத்துக்களிலும் தாக்கம் செலுத்தியது. ஜேகே அளித்த ஊக்கத்தினால் தொடர்ந்து எழுதும் பழக்கம் எனக்கும் தொற்றிக் கொண்டது. இந்தப் புத்தகத்தின் பின்னட்டையை தம்பி ஜேகேயின் எழுத்துக்கள் அலங்கரிப்பது பெருமையும் மகிழ்ச்சியும் அளிக்கிறது.

சென். ஜோன்ஸ் கல்லூரியின் இன்றைய அதிபர் துசிதரன் அவர்களும் 'பரி. யோவான் பொழுதுகள்' நூலுருவாவதற்கு அக்கறையோடு ஊக்கமளித்தார். பதிவுகளில் வரும் பெரும்பாலான கதைகள் இடம்பெற்ற பரி. யோவான் கல்லூரி வளாகத்திலேயே நூலின் வெளியீட்டை நடாத்தவும் அனுமதியும் அளித்தார்.

நாங்கள் வாழ்ந்த காலத்தின் சாட்சியாக இந்த நூலின் பிரதிகள், பரி. யோவானின் நூலகத்தில் எப்போதும் இடம்பிடித்திருக்கும் என்ற நோக்கத்துடனும் நம்பிக்கையுடனும், இதுவரை எழுதிய பதிவுகளை புத்தகமாக உருக்கொடுத்திருக்கிறேன். கடந்த ஏழாண்டுகளாக சமூகவலைத்தளங்களில் வெளிவந்த எனது படைப்புக்களைத் தொகுப்பாக்கி நூலுருவாக்க குமரன் புத்தக இல்லகம் உறுதுணையாக நின்றது.

பாலகனாக பள்ளியில் காலடி எடுத்து வைத்தவனில், இறை சிந்தனையையும், மொழியாற்றலையும், தமிழ் தேசியப் பற்றையும், நற்கல்வியையும் நற்பண்புகளையும் புகட்டி, வாழ்நாள் முழுவதும் நீடித்து நிலைக்கும் நல்ல நண்பர்களையும், பலமான பழைய மாணவர்களின் உறவையும் (network) தந்து, தன்னம்பிக்கையுடன் நன்மனிதனாக உலகில் வாழ, என்னை வளர்த்து ஆளாக்கிய பரி. யோவான் அன்னையின் காலடியில், அவரது 200ஆவது அகவை ஆண்டில் இந்நூலை சமர்ப்பிக்கிறேன்.

*"Christian lore she gives her boys,
Ever prizing heavenly joys,
Her highest pride a noble mind,
Her Greatest joy a heart that's kind"*

ஜூட் பிரகாஷ்

நன்றி

என்னுடைய பதிவுகளிற்கு பங்களித்தவர்களும் மெருகேற்றியவர்களும்

பரி. யோவான் SJC92 வகுப்புத் தோழர்கள்:

அருள்மொழி, கோபிஷங்கர், கிரிஷாந்தன், நிமலன், சிறி செல்வகுமார், ரமோஷன், கேர்ஷன், நகு, சிறிகுமார் (அட்டைப்படம்).

பரி. யோவான் அண்ணாமார்:

ஜூட் ஜோசப், விக்னபாலன், தேவ் ஆனந்தராஜன், நிஷ்யந்தன், ஜெயேந்திரன், மைக்கல், சதீசன், சஞ்சீவன், ஜீன் விக்டர், ரதீசன், பார்த்திபன், வாமபாகன், ஜெயரஞ்சித்

பரி. யோவான் ஆசிரியர்கள்:

கதிர்காமத்தம்பி மாஸ்டர், அருள்தாசன் மாஸ்டர், மயில்வாகனம் மாஸ்டர்.

பரி. யோவான் தம்பிமார்:

கோபிகிருஷ்ணா, மைந்தன் சிவா.

பரி. யோவான் கல்லூரி அதிபர்:

துஷிதரன் அவர்கள்.

அந்தக்கால பரி. யோவான் படங்கள் பகிர்ந்த:

டால்ஜித் செல்லையா, பிரேமன் ஜெயவீரசிங்கம்.

மற்றும்

அன்பு மனைவி வீணா.

ஆருயிர் பிள்ளைகள் பிரவீன், சந்தோஷ்.

பொருளடக்கம்

Foreword	v
பனுவல் முன்னோட்டம்	vi
நட்புரை	xiii
மனதில் இருந்து...	xv
நன்றி	xx
பொழுதுகள் 1 : கல்லூரி நினைவுகள்	1
யாரென்றால்...	3
அந்தக் காலத்தில்...	11
மொக்கு கொமர்ஸ்காரன்	20
பரி. யோவானின் மைதானம்	27
பரி. யோவானில் ஈபிக்காரன்கள்	40
ஒரு நாள் ஜோனியன்ஸ்..	46
1986இல் ஒரு நாள்	52
சதீசன்	58
Art Room கொடுமைகள்	64
விடைபெறும் வரலாறு	71
பொழுதுகள் 2 : கிரிக்கெட் நினைவுகள்	89
கனவான கனவு	91
இலங்கைக் கிரிக்கெட் அணியும் ஜோனியன்ஸும்	164
பண்டிதர் கோப்பை (1986)	169

பொழுதுகள் 3 : ஆசிரியர்களின் நினைவுகள்	195
பரி.யோவானில்...தமிழ்	197
ஜீவானந்தம் மாஸ்டர்	202
மகாலிங்கம் மாஸ்டர்	209
ஆறாவடு	217
துரைச்சாமி மாஸ்டரோடு ஒரு பின்னேரம்	229
சரா மாஸ்டரும் அலெக்ஸ் மாஸ்டரும்	234
பொழுதுகள் 4 : நினைவில் நிலைத்தவர்கள்	239
Michael	241
பொப்பிசைச் சக்கரவர்த்தி	246
அகிலன்	251
நேசா அண்ணா	264
சூரி	270
அறிவாளி	275
பொழுதுகள் 5 : SJC92 நினைவுகள்	277
தர்மேந்திரா...	279
ஓமென்றா மட்டும்...	284
SJC92: கோலாலம்பூர் குதூகலம்	290
பம்பல் @ Phuket	300
மாவீரர் யாரோ என்றால்....	311

பொழுதுகள் 1

கல்லூரி நினைவுகள்

Johnian யாரென்றால்...

Peto Memorial Hall / Jubilee Hall (2015)

சரி.. அப்படி என்ன தான் இருக்கிறது இந்தக் கண்டறியாத Johniansஇல் ?

ஒரு Johnian எப்படியெல்லாம் இருப்பார் ?

Johnian இப்படித் தான் இருக்க வேண்டும், அப்படித் தான் நடக்க வேண்டும் என்று ஏதாவது template இருக்கிறதா ?

ஒருத்தரைக் கண்டதும் இவர் St. John'sஇல் படித்தவர் என்று பட்டென்று தெரிந்து விடுமா ?

Johnians எப்பவும் கொஞ்சம் லெவல்காரன்களாக இருப்பினம். Johniansஇற்கு எடுப்பு ஏன் வருகுது? அவயின்ட தடிப்பிற்கு என்ன காரணம்? என்று யாரும் இதுவரை ஆராய்ச்சி செய்ததில்லை, இனிமேல் செய்யப் போவதுமில்லை, செய்தாலும் பிரயோசனமில்லை.

Johniansஇன் நடை, உடை, பாவனையில் மட்டுமன்றி, பேச்சிலும் பழக்க வழக்கங்களிலும் வெளிப்படும் இந்த எடுப்பு உண்மையிலேயே ஒரு harmlessஆன தடிப்பு.

உலகில் எந்த மூலையில் இருக்கும் யாருடனும் எந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும் நட்பு பாராட்டும் வல்லமை படைத்த Johniansஇற்கு, அவர்களுக்குள் இருக்கும் இந்த லெவல் ஒரு தடையாகவே இருப்பதில்லை என்பது ஒரு உலக அதிசயம் தான்.

Johnians நல்லா புளுகுவாங்கள். “மச்சாஆஆஆஆன்...” என்று தொடங்கி Johnians புளுகு மூட்டைகளை அவிழ்க்கும் பாணியே அலாதியானது. ஒன்றுமே இல்லாத ஒரு சிறிய சம்பவத்திற்கு, காது மூக்கு மட்டுமல்ல, பொட்டு வைத்து கூந்தலில் பூவும் வைத்து அழகு பார்க்கும் வல்லமை Johniansஇற்கு கை வந்த கலை.

Johnian புளுடா விடுவதில் வல்லவர்கள் என்பது முழு யாழ்ப்பாணமுமே அறிந்த பரகசியம். ஆனபடியால்தான் யாராவது Johnian கதை சொல்லத் தொடங்கினால் “விடப் போறார் பார் வண்டில்” என்று அவரது நண்பர்கள் உஷாராகி விடுவார்கள்.

Johnian சிங்கன் புளுடா விட்டு முடிய அவரைக் கடித்துத் துவைத்து பம்பலடித்தாலும் அதையும் சிரித்துக் கொண்டே தாங்கிக் கொள்வதும் அந்த அப்பாவி Johnianஇன் தலைசிறந்த பண்புகளில் ஒன்றுதான்.

பரி. யோவான் மாணவர்களிற்கும் அதன் ஆசிரியர்களிற்கும் இடையிலான உறவு காலங்கள் கடந்தும் நிலைத்து நிற்பதும், Johniansஇன் பண்பியல்புகளில் முக்கியமானது. வகுப்பறைகளையும் தாண்டி மாணவர் நலனில் அக்கறை எடுத்த அர்ப்பணிப்பு மிக்க ஆசிரியர்களை Johnians என்றும் மறப்பதில்லை.

“நான் St. John'sஇற்கு வர முதல் Benedict'sஇலும் Patrick'sஇலும் படிப்பிச்சனான்.. ஆனா Johnians மாதிரி வேற எந்த பள்ளிக்கூடக் காரன்களும் தங்கட teachersஐக் கௌரவப்படுத்துவதில்லை” என்று அண்மையில் யாழ்ப்பாணம் சென்றபோது சந்தித்த ஜோசப் மாஸ்டர் சொல்லிக் கொண்டு போனார்.

“இன்றைக்கும் ரோட்டில் கண்டால், old boyஆக இருந்தாலும், சைக்கிள் seatஆல் சாதுவாக எழும்பி மரியாதை தருவாங்கள்” என்று

Johnians தமது ஆசிரியர்களை மறக்காமல் கொண்டாடும் பண்பை ஜோசப் மாஸ்டர் சிலாகித்துக் கொண்டார்.

பழங்கதைகளைத் திரும்பத் திரும்பக் கதைத்துச் சிரிப்பதில் Johniansஐச் சத்தியமாக யாராலும் அடிக்க முடியாது. எத்தனை தரம் சொன்னாலும் ஏதோ முதல் தரம் அந்தக் கதையைக் கேட்பது போல் கேட்டு, அட்டகாசமாய்ச் சிரித்து மகிழ்வதும் Johniansஇன் குணாதிசயங்களில் ஒன்று. 200 ஆண்டுகளைக் கடந்த பரி. யோவானில் இடம்பெற்ற அநேகமான இந்தப் பள்ளிக்கூடக் காலப் பகிடிகள் ஒன்றாகவேதான் இருக்கும், ஆண்டுகளும் ஆசிரியர்களும் மாணவர்களும் தான் கதையில் மாறியிருப்பார்கள்.

படிப்பு விஷயத்தில் Johnians தங்களுக்குள் போட்டி போடுவது வலு குறைவு. விளையாட்டு மைதானத்தில், கிரிக்கெட் விளையாடும் போதும், 100m race ஓடும் போதும், கடுமையாகப் போட்டி போட்டுக் கொள்ளும் Johnians, படிப்பு விஷயத்தில் அவ்வாறு நடந்து கொள்வது குறைவாகத் தானிருக்கும்.

“நாங்கள் CIMA படிக்கும் போது, உங்கட schoolஇல் படிச்ச ஆட்கள், மற்றாக்களுக்கும் சொல்லிக் கொடுத்து எல்லாருக்கும் help பண்ணின பண்பு எனக்குப் புதுசா இருந்தது” என்று பிறிதொரு பிரபல யாழ்ப்பாண பாடசாலையில் படித்த பல்கலைக்கழக நண்பனொருவன் கனடா போன போது சொன்னது ஞாபகம் வருகிறது.

“St. John'sஇற்கு வாறது புத்தகங்களைப் படிக்க மட்டுமல்ல, நீங்கள் வாழப்போகும் நாளை வாய்க்கைக்கு உங்களைத் தயார்படுத்த” என்று Principal ஆனந்தராஜன் மாஸ்டரில் இருந்து தனபாலன் மாஸ்டர் வரை திரும்பத்திரும்ப assemblyகளில் இடித்துரைத்தது அதைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த மாணவர் மனங்களில் பதிந்துதான் இருக்கிறது.

நேரத் தவறாமையை (punctuality) பரி. யோவான் மிகவும் இறுக்கமாகக் கடைபிடிக்கும், அந்தப் பழக்கத்தை Johnians இன்றும் இறுக்கமாகக் கடைப் பிடிக்க முனைவார்கள்.

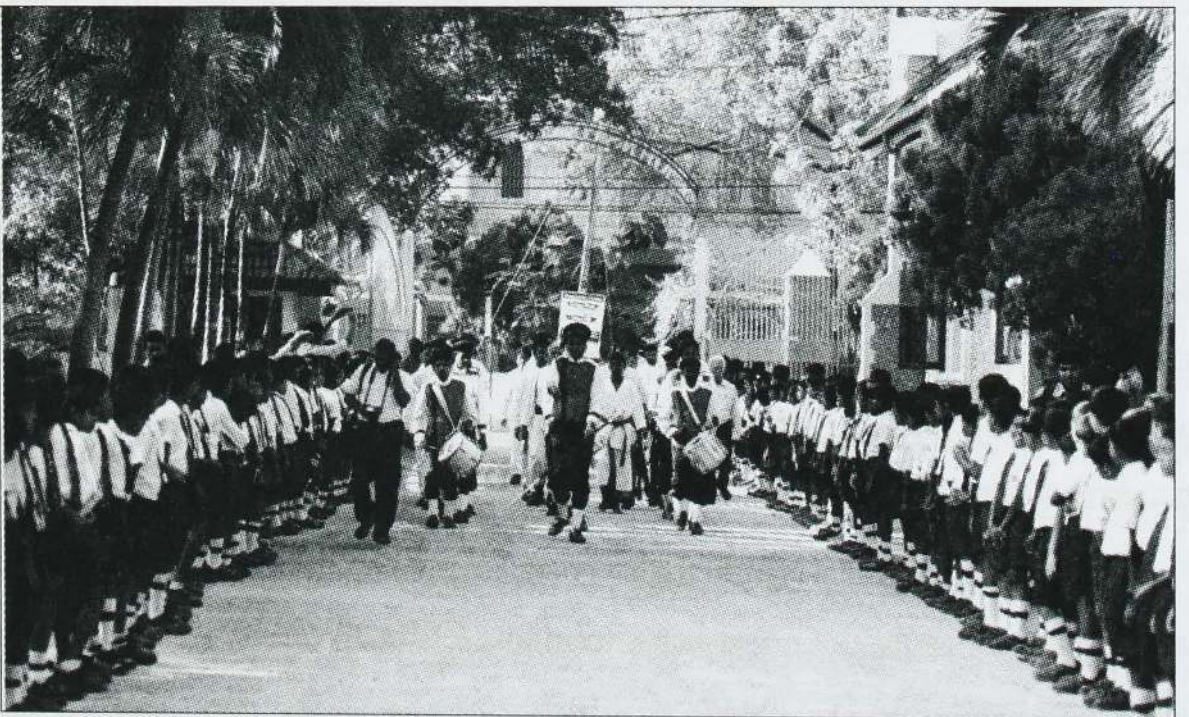

Sports meet ஒன்றுக்குப் பிரதம விருந்தினர் வர சற்றே பிந்தி விட, பிரதம விருந்தினர் இல்லாமலே ஆனந்தராஜன் மாஸ்டர் Marchpastஐத் தொடங்கிய சம்பவத்தை பழைய மாணவர்கள் இன்றும் நினைவுறுத்து வார்கள்.

பள்ளியில் பழகிய இந்த punctuality எனும் “கெட்ட பழக்கத்தால்” திருமண வாழ்வில் பிந்தியே வெளிக்கிடும் மனைவிமாரோடு ஜொனியன்ஸ் படும் பாட்டை பராபரம் அறியாது.

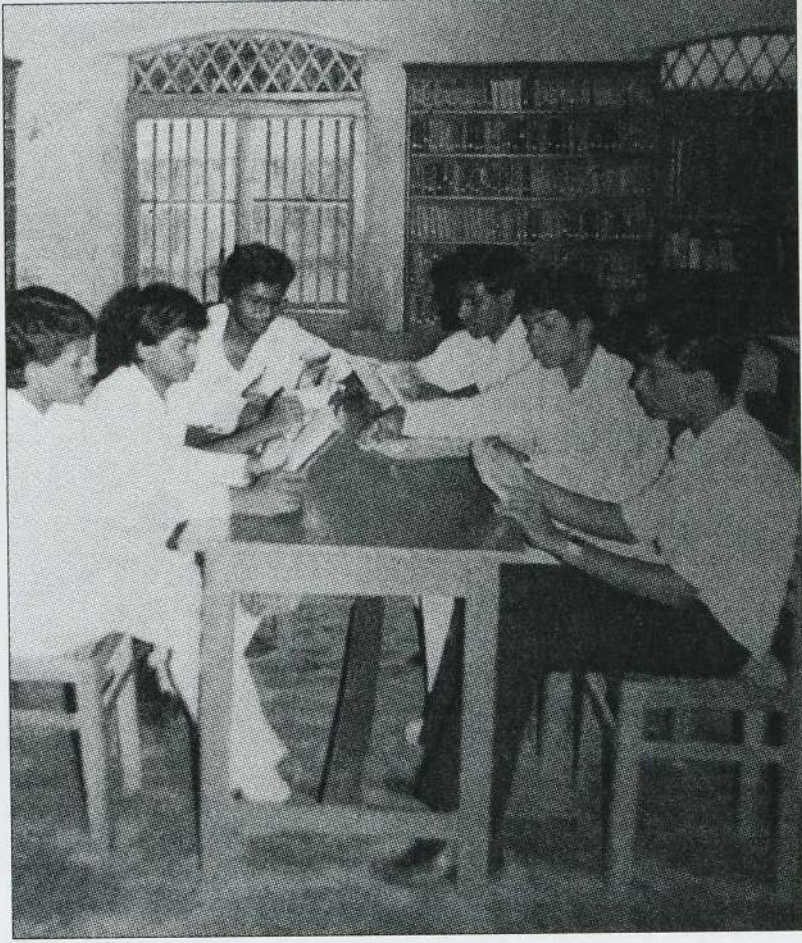
நல்லூர் முருகன் கோயிலில் எல்லாமே டானென்று நேரத்திற்கு நடக்கும். அதைப் பார்க்கும் சனங்கள் “நல்லூர் முருகனும் Johnianஆகத் தான் இருக்க வேண்டும்” என்று கதைத்துக் கொள்வார்கள்.

“பரி. யோவான் வளாகத்திற்குள் நடக்கும் வாத்துக்கள் கூட வரிசையில் தான் நடக்கும்” என்ற ஒரு கதையும் யாழ்ப்பாணத்தில் உலாவும். Johnians வாழ வேண்டிய ஒழுங்குமுறையான வாழ்க்கையை, படம்பிடித்துக் காட்ட இந்தக் கதை சொல்லப்பட்டிருக்கலாம். ஆனால் யோசித்துப் பார்க்கும்போது, Dining hallஇற்கும் Fleming Hostelஇற்கும் இடையில் நடந்து போன வாத்துகள் வரிசையில் நடந்து போன பிம்பம்தான் இன்றும் நினைவில் நிழலாடுகிறது.

Main Gate

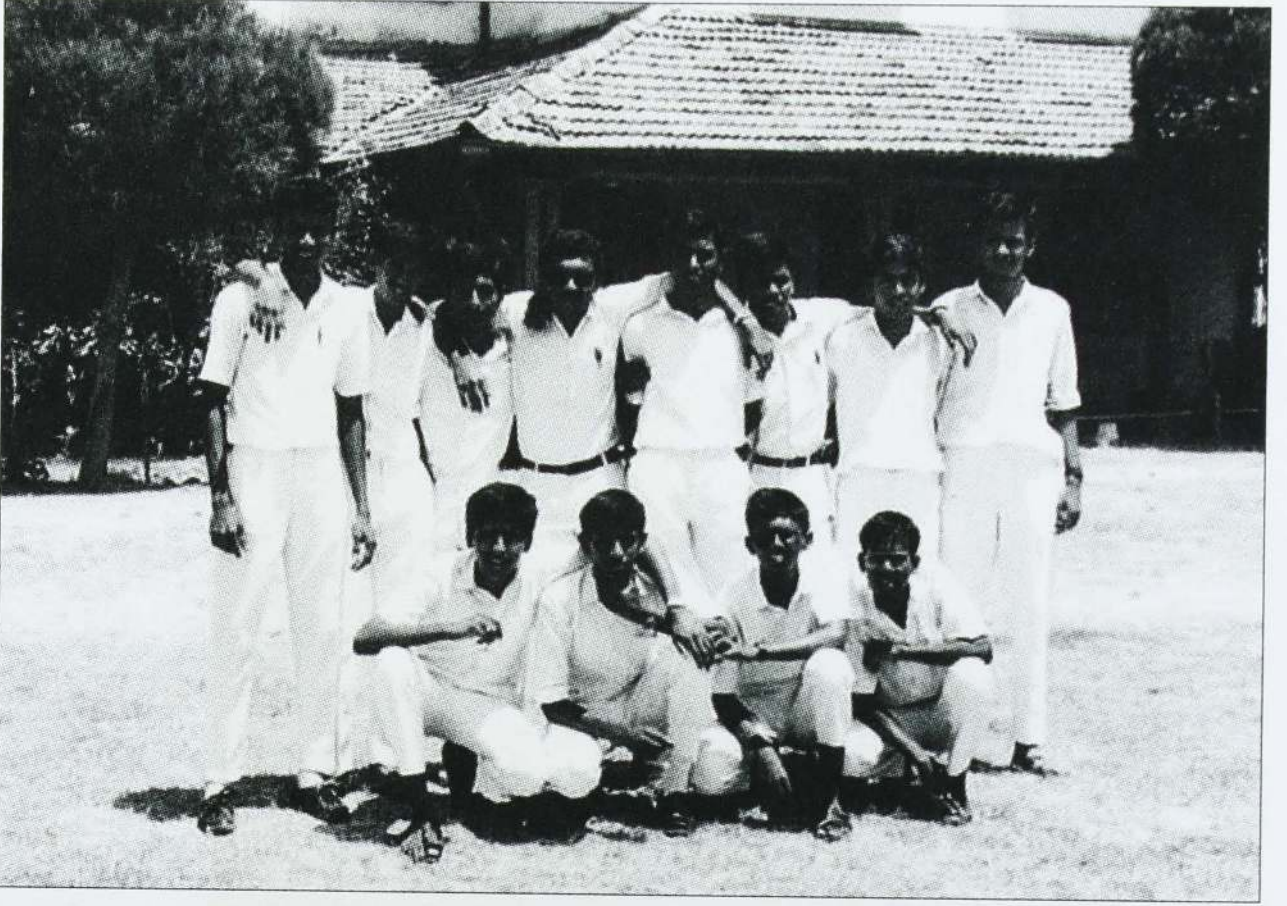
எண்பதுகளில் Handy Memorial Libraryஇல் கண்ணும் கருத்துமாக
புத்தகம் வாசிக்கும் மாணவர்கள்.

Johniansஇற்கு இருக்கும் இன்னுமொரு பண்பு இந்தக் கண்டறியாத Big Match கனவு. பரி. யோவானின் அந்தப் பெரிய gateஐத் தாண்டி வாற அநேகமானோருக்கு, St. John'sஇற்கு கிரிக்கெட் விளையாடோணும், அதிலும் Big Match அடிக்கோணும் என்ற ஆசை தானாகவே வந்து ஒட்டிக் கொள்ளும்.

நூறு நூற்றைம்பது பேர் இருக்கும் வகுப்பில் கடைசியில் ஒரு ஆறேழு பேர் தான் Big Match விளையாடும் பேறைப் பெறுவார்கள். Big Match விளையாடும் பேற்றைப் பெறாத மிச்சாக்கள், யாழ்ப்பாணத்தில் ரோட்டு ரோட்டாகச் சுற்றி "college college St. John's college" என்று கத்துவதில் பேரானந்தம் அடைவார்கள்.

பள்ளிக்கூடம் விட்டுப் போயும், மார்ச் மாதம் இரண்டாம் கிழமை வந்தால் அவர்களின் இதயங்களை Big Match சுண்டி இழுக்கும். வசதிப்பட்டால், கூட்டம் சேர்த்துக்கொண்டு, கறுப்பு கஞ்சாணும் சிவப்பு

Principal Bungalowஇற்கு முன்னாள் SJC92 நண்பர்கள்.

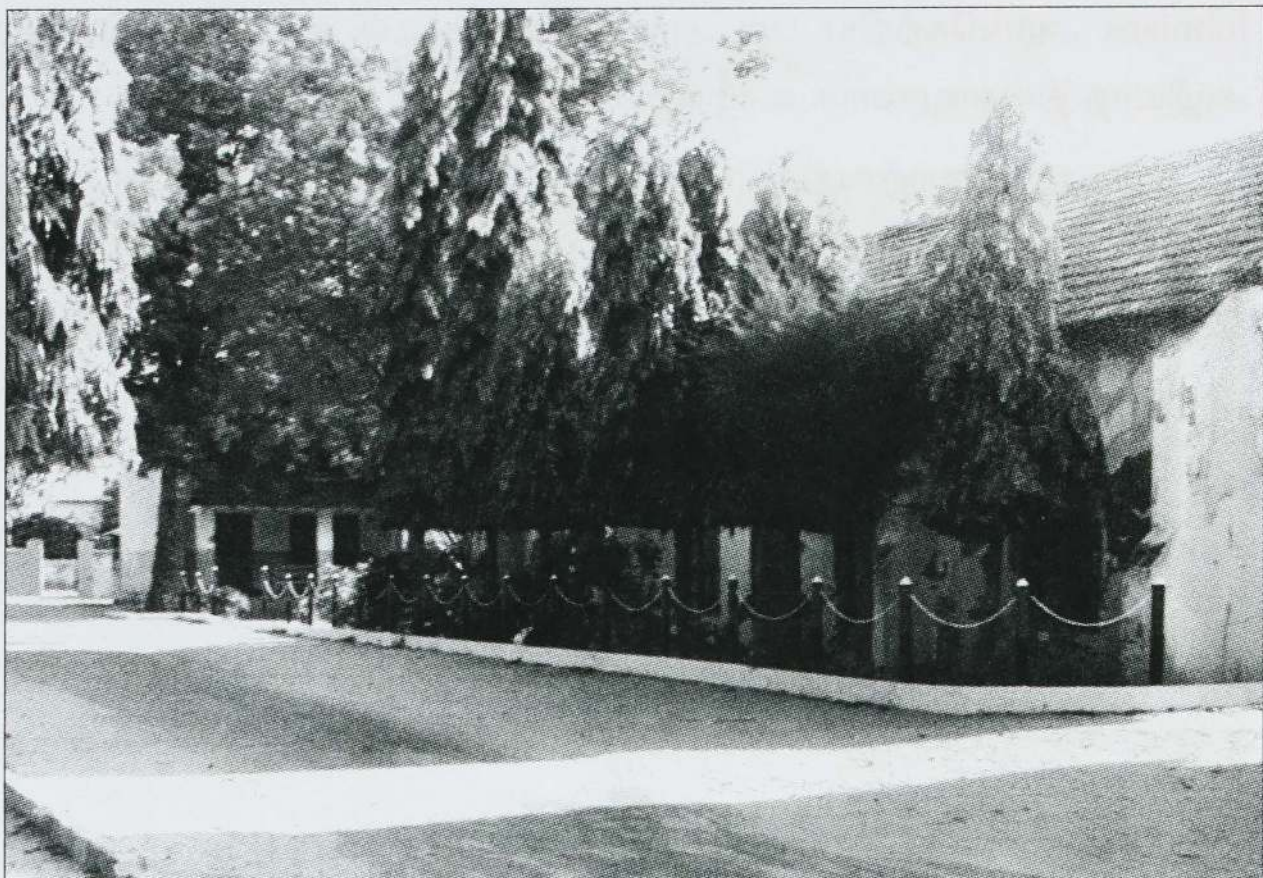
T-shirtஉம் போட்டுக்கொண்டு Big Match காலத்தில் Johnians யாழ்ப்பாணத்தில் தரையிறங்கி விடுவார்கள்.

யாழ்ப்பாணம் போக முடியாதவர்கள் Big Match நடக்கும் அந்த மூன்று நாட்களும் மனிசி, பிள்ளை, வேலை எல்லாவற்றையும் மறந்து Big Matchஇல் என்ன நடக்கிறது என்பதை அறிய ஆவலாக Facebookஐயும் WhatsAppஐயும் நோண்டுவார்கள். கடந்த சில வருடங்களாக Paparae TVயில் நடக்கும் நேரடி ஒளிபரப்பை ஒரு சர்வதேச கிரிக்கெட் போட்டியைக் கண்டுகளிப்பதைப் போலப் பார்த்து ரசிப்பார்கள்.

Johniansஇற்கிடையிலான நட்பின் ஆழம், தலை முறைகள் கடந்தும் வலுவாக இருக்கும் network என்பனவும் குறிப்பிட்டுச் சொல்லப்பட வேண்டிய Johniansஇன் குணாதிசயங்கள்.

கடந்த சில ஆண்டுகளாகக் களைகட்டத் தொடங்கியிருக்கும் பாடசாலை ஒன்றுகூடல்களிற்கு அத்திவாரம் போட்டதே பரி. யோவானின் SJC86 Batch ஒன்றுகூடல் தான். அவர்கள் 2010இல் மலேசியாவில்

Side view of Handy Memorial Library

ஒன்றுகூட, அடுத்தாண்டே பரி. யோவானின் SJC90 batch நாற்பதாவது பிறந்த நாளைக் கொண்டாடும் என்று கேரளாவிற்குப் போக, 2012இல் SJC91உம், 2013இல் SJC92உம் மலேசியாவிற்குப் போய் படம் போட்டு ஃபிலிம் காட்டத் தொடங்கின trend தான் இந்த யாழ்ப்பாணப் பாடசாலைகளின் reunion படலம்.

இந்த reunionகளிலும் Johnians எடுக்கும் group photoக்களை கூர்ந்துக் கவனித்தால் ஒரு வித்தியாசம் தெரியும். நல்ல relaxஆக, வேலையை மறந்து, மனிசியையும் மறந்து, வேறொரு உலகத்தில் வாழும் நினைப்பில், பம்பலடித்த களைப்பு முகத்தில் வழிய வழிய, சிவப்பும் கறுப்பும் மிடுக்காக மிளிர, Johniansஇன் group photoக்கள் சமூக வலைத்தளங்களை ஒரு கலக்குக் கலக்கும்.

பெட்டைகளைச் சூழ்ந்துவதும், மாட்டுவதும், மயக்குவதும் Johniansஇற்கு பிடித்தமான விஷயங்களில் ஒன்று. யாழ்ப்பாண வீதிகளிலும் முடக்குகளிலும் சந்திகளிலும், பெண்கள் பாடசாலை வாசல்களிலும்

Johnians அரங்கேற்றிய பல அற்புதமான காதல் காட்சிகள் இன்றும் அழியாத நினைவுகளாக வாழ்ந்துகொண்டுதான் இருக்கின்றன.

Johnians சுழற்றுவதிலும் ஒரு style இருக்கும். பெட்டைகளோடு கதைக்கும் துணிவும் அவர்களிற்கு கொஞ்சம் அதிகமாகவே இருக்கும். அப்பவும் இப்பவும் எப்பவும், கதைத்துக் கதைத்தே பெட்டைகளை மடக்குவதில் Johnians விண்ணன்கள். அவங்கள் கதை சொல்லும் போது பெட்டைகள் Johniansஐப் பார்த்து ரசித்துக் கொண்டிருக்கும் அழகே அழகு.

பெட்டைகளிற்கும் தங்களது boy friend ஓ கணவரோ ஒரு Johnian என்று சொல்லிக் கொள்வதில் பெருமிதம் பொங்கி வழியும். பரி. யோவானின் பரிசுத்தவான்களைக் கரம்பிடிக்கும் காரிகைகள் உண்மையிலேயே புண்ணியவதிகள்தான், ஏனெனில் இன்பமயமான வாழ்க்கை அவர்களுடையதாக இருக்கும்.

“வில்லியம்ஸ் ஹோலின் விழுதடா நீ,
வீரிய மகோகனி மரமடா நீ,
போரினில் இடறி தேரினில் உலவும்,
பரி. யோவான் பள்ளியின் பயிரடா நீ,
இருளினை விரட்டிடும் ஒளிக்கதிராய்,
பெருமுயரங்கள் தொடுகிற ராஜாளியாய்,
கருணைகள் பெருகிடும் நன்மகராய்,
உருவாக்கினாள் எம்மை கல்லூரித் தாய்”

(விக்னராஜா SJC81)

அந்தக் காலத்தில்...

Robert Williams Hall (2015)

“அந்தக் காலத்தில், ஒரு அலுவலிற்ரு யாழ்ப்பாணக் கச்சேரிக்குப் போயிருந்தன்” பரி. யோவான் நண்பன் ஒருவரின் தந்தையை யாழ்ப்பாணத்தில் சந்தித்த பொழுது கதை சொல்லத் தொடங்கினார்.

“அதில இருந்த officer, உங்கட பிள்ளையள் எங்க படிக்கினம் என்று கேட்டார்.. சென் ஜோன்ஸில எண்டு சொன்னன்.. உடன அவர் எழும்பி..சென் ஜோன்ஸிலயா உங்கட பிள்ளையள் படிக்கினம்.. வாங்கோ உள்ளுக்க.. இந்தாங்கோ கதிரை.. இருங்கோ..” என்று நண்பனின் அப்பா அந்தக் காலத்தில் கச்சேரியில் தனக்குக் கிடைத்த வரவேற்பை நினைவு கூர்ந்து கொண்டு போனார்.

பள்ளிக்கூடத்தைப் பற்றி புளுகுவது ஜோனியன்ஸிற்ரு மட்டுமல்ல, ஜோனியன்ஸின் அப்பாமாருக்கும் தொற்றியுள்ள வியாதி என்று மனதிற்குள் நினைத்துக் கொண்டேன். தனது இரண்டு பெடியளையும்

பரி. யோவானில் படிப்பிக்க அனுப்பிய தந்தை, இன்றும் தனது மகளின் குடும்பத்தோடு யாழ்ப்பாணத்தில் வாழ்ந்து வருகிறார்.

ஐயா சொல்லுற அந்தக் காலத்தில், பரி. யோவான் எப்படி இருந்தது? பரி. யோவானின் மாட்சிமை நிறைந்த காலங்கள் என்று எதை அதன் பழைய மாணவர்கள் இன்றும் நினைத்து நினைத்து அங்கலாய்க்கிறார்கள்? போரும் புலப்பெயர்வும் இடப்பெயர்வும் அழித்து விட்டுச் சென்ற அழிவுகளில் பரி. யோவானும் அடங்கி விட்டதா?

அந்தக் காலத்தில் பரி. யோவான் கல்லூரி, கல்வி - விளையாட்டு - ஒழுக்கம் என்ற மூன்று துறைகளிலும் யாழ்ப்பாணத்தில் மட்டுமன்றி, இலங்கையிலும் முன்னணி வகித்த பாடசாலைகளில் ஒன்றாகத் திகழ்ந்தது.

சாதாரணதர (O/L) உயர்தர (A/L) பெறுபேறுகளில், யாழ் மாவட்டத்தில் சிறந்த பெறுபேறுகளைப் பெறும் பாடசாலைகளின் தரவரிசையில், ஹாட்லி, யாழ் இந்துக் கல்லூரி, வேம்படி மகளிர் கல்லூரிகளோடு, பரி. யோவானும் மல்லுக் கட்டிக்கொண்டுதானிருந்தது.

Dec 1994. பழைய Handy Memorial Library கட்டடம்

இலங்கைப் பல்கலைக்கழகங்களின் மருத்துவ பீடங்களிற்கு அதிகளவான மாணவர்களைப் பரி. யோவானே அனுப்பி வைக்கும். யாழ். இந்துவிலிருந்து கட்டுபத்தைக்கு ஐந்து பஸ்கள் நிறைய இந்துவின் மைந்தர்கள் போகிறார்கள் என்றால், அவர்களைக் கலைத்துக்கொண்டு இரண்டு பேருந்துகளில் பைலா பாட்டு பாடிக்கொண்டே ஜொனியன்ஸ் என்ஜினியரிங் படிக்க வந்து கொண்டிருப்பார்கள்.

கிரிக்கெட்டில் யாழ்ப்பாணத்தைப் பொறுத்தவரை பரி. யோவான் அணி முன்னணியில் இருக்காத வருடங்களை விரல் விட்டு எண்ணலாம். உதைபந்தாட்டத்தில், பற்றிக்ஸ், ஹென்ரீஸ் அணிகளிற்கு சிம்ம சொப்பனமாகத் திகழ்ந்ததும் பரி. யோவான் அணிதான்.

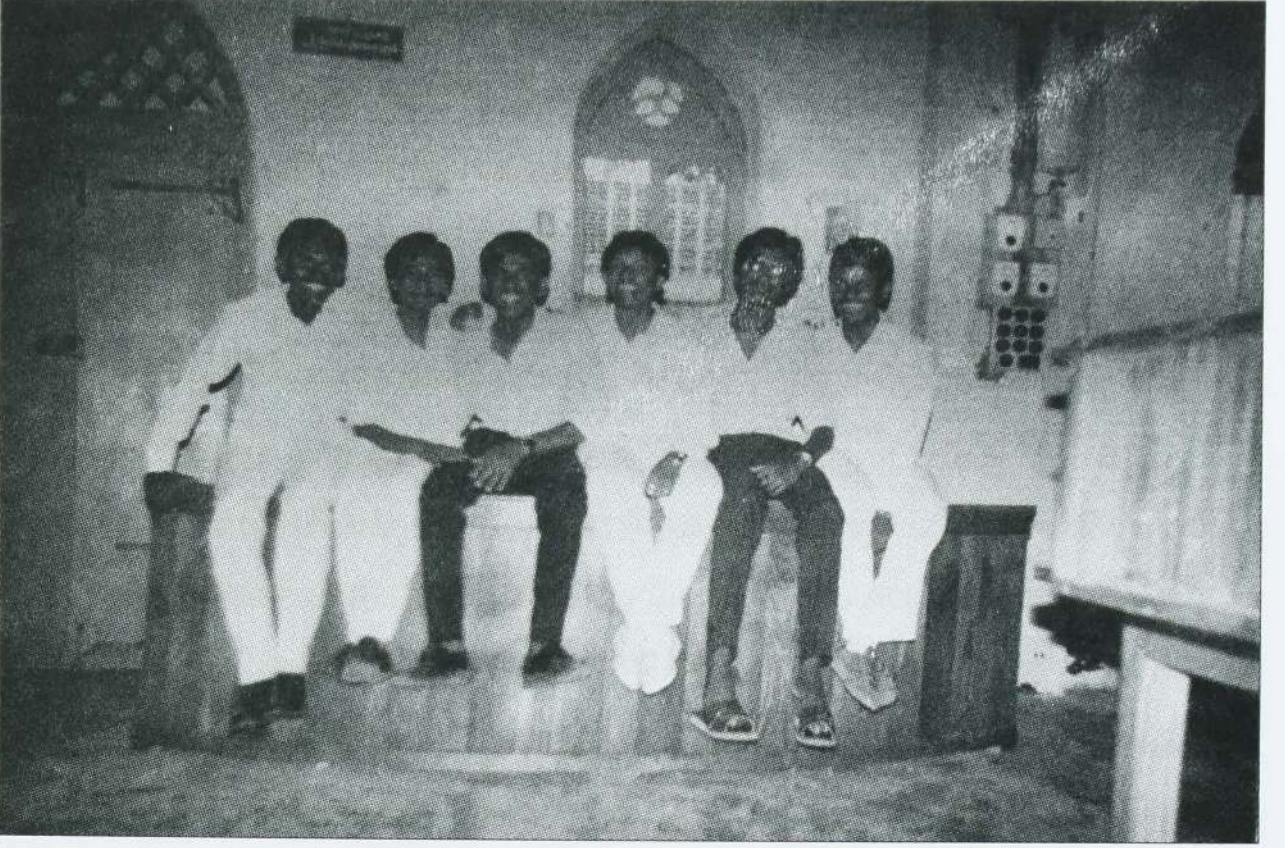
கல்வி, விளையாட்டு இரண்டிலும் கலக்கிக் கொண்டு, ஒழுக்கத் திற்கும் முக்கியத்துவம் கொடுத்த கல்லூரியாகப் பரி. யோவான் திகழ்ந்ததால்தான், பரி. யோவான் கல்லூரியில் தங்களது பிள்ளைகளைச் சேர்க்கப் பெற்றோர்கள் முண்டியடித்தார்கள். வேலை நிமித்தம் பிற மாவட்டங்களில் வேலை செய்த பெற்றோர், பிரிவுத் துயரைத் தாங்கிக்

Old Handy Memorial library near Old Park Road

269792

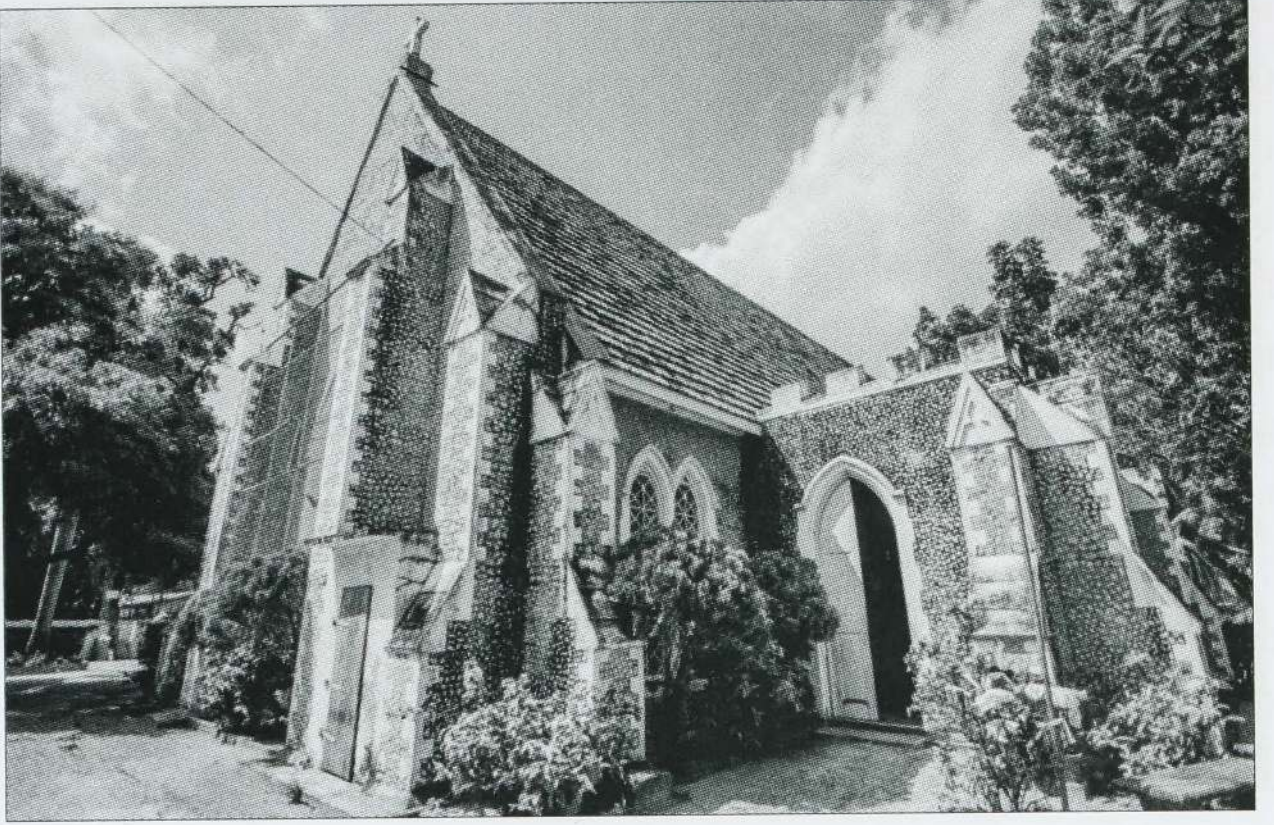
பழைய Hendry Libraryஇல் இருந்த அரைவட்ட மேசை

கொண்டு தங்களது பிள்ளைகளை பரி. யோவானின் விடுதியில் சேர்த்தது, தங்கட பெடியனை பரி. யோவான் அன்னை ஒரு நல்ல முழுமையான மனிதனாக மாற்றி விடுவாள் என்ற அபரிமிதமான நம்பிக்கையில்தான்.

பரி. யோவானில் இணைவதும் லேசப்பட்ட விடயமாக இருக்கவில்லை. 38 பேர் மட்டும் படிக்கும் பாலர் வகுப்பில் இணைவதே ஒரு வரம். அதன் பின்னர் நாலாம் வகுப்பிலும் ஆறாம் வகுப்பிலும் நடக்கும் கடுமையான போட்டி நுழைவுத் தேர்வுகளின் அடிப்படையில்தான் admission கிடைக்கும். இடையில் 1983 இனக்கலவரத்தால் பாதிக்கப்பட்ட கொழும்பு மாணவர்களிற்கு பரி. யோவானின் பெரிய கதவுகள் திறந்து விடப்பட்டது.

*Christian lore she gives her boys,
Ever prizing heavenly joys,
Her highest pride a noble mind,
Her Greatest joy a heart that's kind*

The church of St. John the Baptist

எனும் கல்லூரி கீதத்தின் வரிகளை நிஜமாக்கும் ஆயிரமாயிரம் மாணவர்களை அந்தக் காலத்தில் அந்தப் புனித வளாகம் உருவாக்கியது, இனியும் உருவாக்கும்.

பள்ளிக்கூடத்திற்கு ஒரு சில நிமிடங்கள் பிந்தி வந்தாலே கேட்டுக் கேள்வியில்லாமல் தண்டனைதான். நேரந்தவறாமையை (punctuality) பரி. யோவான் மிகவும் இறுக்கமாகக் கடைப்பிடித்தது.

Peto Hallஇல் Upper Schoolஇற்கும், Williams Hallஇல் Middle schoolஇற்கும், ring இருக்கும் மரத்தடியில் Primary schoolஇற்கும் திங்கட் கிழமைகளில் assembly நடக்கும். முக்கியமான நிகழ்வுகளிற்காக Middle schoolஉம் Peto Hallஇற்கு வரும்.

மாணவர்கள் வந்து அமர்ந்ததும், Peto Hallஇன் பிரதான வாசலில் இருந்து, மண்டபத்தின் இரு கரைகளினூடாகவும் நடுவாலும் பரி.யோவானின் பொலிஸ் (prefects) மிடுக்காக நடந்து வர, பின்பக்கத்திலிருந்து வரிசை வரிசையாகப் பேச்சுச் சத்தம் அடங்கிக் கொண்டு வந்து, மண்டபத்தை நிசப்தம் சூழ்ந்து கொள்ளும். ஆசிரியர்கள்

Assembly in progress at Peto Hall

மேடையில் வீற்றிருக்க, கறுப்பு மேலங்கியோடு அதிபர் மேடையேறி, ஆங்கிலத்தில் assembly நடத்துவார். சிறப்பு உரைகள் தமிழிலும் இடம்பெறும்.

பரி. யோவானின் காற்றிலேயே ஆங்கிலம் கலந்திருக்கும். பரி. யோவான் மாணவர்களுக்கு ஆங்கில மொழியாற்றல் வளர்வதற்கு, பரி. யோவானின் assembly உம், ஆங்கிலத்தில் வரும் அறிவிப்புகளும், ஆங்கிலப் புலமை வாய்ந்த அற்புதமான ஆசிரியர்களும் தான் காரணம்.

Assembly முடிந்து வகுப்புக்குத் திரும்பினாலோ, பாடசாலையின் முதலாவது மணி அடித்தாலோ, இடைவேளை முடிய மணி அடித்தாலோ, இல்லை அவசர staff meeting நடந்தாலோ, முழு பாடசாலையையும் கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருப்பது பரி. யோவானின் Prefects Guild தான். வகுப்புக்கு ஒரு monitor இருப்பான், வகுப்புகளிற்கு வெளியே Prefect ரோந்து போய்க்கொண்டிருக்க, பரி. யோவான் வளாகம் அமைதியாக இருந்த அந்தக் கணங்களை மறக்கேலாது.

பரி. யோவானின் அதிபர்களிற்கு அடுத்தபடியாகப் பரி. யோவானின் Senior Prefectsஇற்கும் Cricket Captainsஇற்கும் தான் அதிகளவு மரியாதை இருந்தது. Senior Prefectஆக வருபவரை அநேகமாக முழுப் பாடசாலையும் அறிந்திருக்கும், அவரது ஆளுமைக்குப் பாடசாலை முழுவதும் கட்டுப்படும். 1985இல் அதிபர் ஆனந்தராஜன் மாஸ்டர் அவர்கள் படுகொலை செய்யப்பட்டவுடன் எழுந்த அசாதாரண சூழலில், ஆசிரியர்கள் சிலரும் பயம் காரணமாகத் தலைமறைவாகிவிட, பாடசாலையைச் சில நாட்கள் கொண்டு நடத்தியது நிஷான் கனகராஜா தலைமையிலான Prefects guild தான்.

வகுப்புக்கு வெளியே காவல் கடமை செய்த சில Prefectsமார் இன்றும் ஞாபகத்தில் வருவார்கள். எட்டாம் வகுப்பில் “உஷ்ஷ்ஷ்” அடித்துக் கொண்டே ஸ்டைலாக நடந்து வந்த நேசகுமார் அண்ணா, ஒன்பதாம் வகுப்பில் கஷ்டப்பட்டு முகத்தைக் கடுமையாக வைத்துக் கொண்டு “உமக்கு எத்தனை தரம் சொல்லுறது” என்று வெருட்டிய Egerton, அடுத்த வருடம் “ஐசே ஏன் நிற்குறீஈஈஈஈர்” என்று நிரூபன் புவனரட்னத்தைச் சொல்ல வைப்பதற்காகச் சும்மா சும்மா எழுந்து நிற்கும் பெடியள், கடைசியாகப் படித்த Lower VI Commerce வகுப்பில் வேண்டுமென்றே நாங்கள் கொழுவலுக்குப் போன ஐங்கரன், என்று பட்டியல் போட்டுக் கொண்டே போகலாம்.

அந்தக் காலத்தில் பரி. யோவானில் ஆசிரியர்களிற்கும் மாணவர்களிற்குமிடையிலான உறவு, தனித்துவமானது. எங்களிற்குப் படிப்பித்த ஆசிரியர்களை நாங்கள் இன்றும் கொண்டாடுவது, வகுப்பறைகளையும் தாண்டி எங்களது நலனில் அவர்கள் செலுத்திய அர்ப்பணிப்பு நிறைந்த அக்கறையால்தான்.

மோட்டுத்தனமாக மாணவர்களை அடித்து உடல் உள ரீதியாகக் காயப்படுத்திய ஆசிரியர்களும் அந்தக் காலத்தில் இருந்தார்கள்தான். ஆனால், அவ்வாறான சம்பவங்கள் நடந்தபோது, உடனடியாகத் தலையிட்டு ஆசிரியரைக் கடுமையாகக் கண்டித்துவிட்டு, வீடு தேடிச்சென்று

1979இல் நாங்கள் படித்த பாலர் வகுப்பு வகுப்பறை
(1994இல் பாலர் வகுப்பில் நண்பனான யசீந்திராவுடன்)

மாணவனையும் சமாதானப்படுத்த, ஆளுமை நிறைந்த அதிபர்களும், Head Masterமாரும், Supervisorsஉம், பழைய மாணவர் சங்கத் தலைவர்களும் அந்தக் காலத்தில் இருந்தார்கள். தன்னுடைய பிள்ளையை ஆசிரியர் அடித்து விட்டார் என்பதற்காக எந்தப் பெற்றோரும் அதிபரின் அலுவலகத்தைத் தாண்டி இயக்கத்திடம் முறையிடவும் இல்லை.

ஒவ்வொரு நாளும் Principal பாடசாலை வளாகத்தைச் சுற்றி ஒரு round வருவார். பாடசாலையின் ஒரு கோடியில் இருந்து மறு கோடி வரை ஒரு சுற்று சுற்றி வருவார். வெள்ளை Pantsஉம் வெள்ளை Shirtஉம் அணிந்து, அதிபர் ஆனந்தராஜன் மாஸ்டர் அவர்கள் நடந்து வருவது இன்றும் கண்ணிற்குள் நிற்கிறது. Principal rounds வரும் சமயம், குழப்படி செய்து வகுப்பிற்கு வெளியே நிற்கும் குழப்படிக்காரனிற்கு அன்று நல்ல பூசை விழும்.

1988ஆம் ஆண்டு திரு E.S. தேவசகாயம் அவர்கள் அதிபராகப் பொறுப்பேற்ற பின், வகுப்பில் குழப்படி செய்யும் மாணவன் ஒன்றில்

வகுப்புக்கு வெளியே நிற்க வேண்டும், இல்லை என்றால் Roberts Williams மண்டபத்திற்குப் போக வேண்டும்.

குழப்படி செய்யும் மாணவன், Roberts Williams மண்டபத்தில் இருக்கும் நீண்ட வாங்குகளின் ஒரு முனையில் புத்தகத்தை வைத்துக்கொண்டு சும்மா இருக்க வேண்டும், மறுமுனையில் அதே மாதிரி இன்னொரு குழப்படிக்காரன் சும்மாவே இருப்பான். மண்டபத்தின் மேடையில் ஒரே ஒரு ஒற்றை Prefect சும்மா அமர்ந்து கொண்டு தண்டனைக்குள்ளான குழப்படிக்காரன்கள் சும்மா இருப்பதைக் கண்காணித்துக் கொண்டிருப்பார். பிரம்படியை விட இந்த “சும்மா இருத்தல்” தண்டனை நூறு மடங்கு கொடியது.

புலம்பெயர் தமிழர்களிற்கு ஒரு கெட்ட பழக்கம் இருக்கிறது. புலம்பெயர்ந்த நாடுகளில் அவர்கள் தங்களை மாற்றிக்கொண்டுவிடுவார்கள், இன்றைய காலவோட்டத்தில் தங்களை இணைத்துக்கொள்வார்கள். ஆனால், யாழ்ப்பாணத்திற்குப் போகும் போது, அங்கு இருக்கும் அனைத்தும் அவர்கள் நாட்டை விட்டுப் போன போது எப்படி இருந்ததோ, இப்பவும் அப்படியே இருக்க வேண்டும் என்று எதிர்பார்ப்பார்கள். இன்று பரி. யோவான் கல்லூரி மீதான எங்களது அதீத எதிர்பார்ப்பும் அந்த வகையில்தான் அமைகிறதோ தெரியவில்லை.

நீண்ட யுத்தமும், புலம்பெயர்வும் தமிழர் பகுதிகளின் வாழ்வியலில் பாரிய பின்னடைவை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது, பரி. யோவானும் அதற்கு விதிவிலக்கல்ல. பின்னடைவுகளில் இருந்து மீள முயற்சிக்கும் எம்மவர்களிற்கும் எமது கல்லூரிக்கும் கை கொடுத்து உதவுவதே காலம் எமக்கு அளித்திருக்கும் தலையாய கடமை. வாருங்கள் வடம் பிடிப்போம்; பரி.யோவானின் மாட்சிமைக் காலங்களை மீளவும் உருவாக்குவோம்.

மொக்கு கொமர்ஸ்காரன்

2016இல் கணபதிப்பிள்ளை மாஸ்டரோடு

1989 டிசம்பர் மாதம் நடக்க வேண்டிய எங்கள் க.பொ.த சாதாரண தரப் பரீட்சை நாட்டில் நிலவிய வன்முறை சூழ்நிலையால் 1990 மார்ச் மாதத்திற்குப் பிற்போடப்பட்டது. தெற்கில் ஜே.வி.பி பயங்கரவாதம் தலைவிரித்தாட வடக்கிலும் கிழக்கிலும் ஈபிக்காரன்களின் கட்டாய ஆட்சேர்ப்பும் படுகொலைகளும் தாண்டவமாடிய காலகட்டம்.

பரி. யோவானில் withdrawals பரீட்சை 1990 பெப்ரவரி மாதக் கடைசியில் நடந்து, உயர்தரத்தில் கற்க விரும்பிய பாடநெறிக்கான விண்ணப்பங்கள் கோரப்பட்டன. எனக்கு கொமர்ஸ் செய்யத் தான் விருப்பம். வீட்டில அம்மா நான் என்ஜினியராகோணும், மொக்கங்கள் தான் கொமர்ஸ் செய்வாங்கள் என்று தினம் தினம் கந்தசஷ்டி பாட, நானும் மட்ஸ் படிக்க விண்ணப்பித்தேன்.

யாழ்ப்பாணத்தில், படித்தா ஒன்று டாக்குத்தர் ஆகணும் அல்லது என்ஜினியர் ஆகணும், இல்லாட்டி அப்புகாத்தாகோணும். அப்பதான் சமுதாயம் மதிக்கும் என்ற காலங்காலமாக நிலவிய யாழ்ப்பாண சமுதாய எண்ணத்தின் பிரதிபலிப்பை என்னுடைய அம்மாவிலும் கண்டேன். O/L

திறமா செய்யாதவன்தான் கொமர்ஸ் படிப்பான், கம்பஸ் போகாதவன்தான் CIMA செய்து கணக்காளராவான் என்பது யாழ்ப்பாண சமுதாயம் வகுத்த நியதிகள்.

1990 மே மாதம் இரண்டாம் தவணை தொடங்க, வாழ்வில் முதல் தடவையாக வெள்ளை நிற trouser போட்டு, சுண்டுக்குளி பெட்டையளை ஏறெடுத்தும் கொன்வென்ட் பெட்டையளை கண்ணிறையவும் பார்த்து விட்டு, Robert Williams மண்டபத்தில் இருந்த மட்ஸ் வகுப்பிற்குள் நுழைகிறேன். இனி ஒழுங்கா படிக்கோணும் என்று சபதமெடுத்துக் கொண்டு முதல் வரிசைக் கதிரையில் இடம்பிடித்து அமர்கிறேன். முதலாவது பாடம் தொடங்கத் திரும்பிப் பார்த்தால் ரமோ, சேகரன், ஜெயரூபன், நவத்தி, நந்தீஸ், நவத்தார் உட்பட எல்லா மண்டைக்காய்களும் பின் வாங்குகளில் இருக்கிறார்கள்.

க.பொ.த பெறுபேறுகள் வரும்வரை ரியூஷன் வகுப்புகள் தொடங்கக் கூடாது என்று இயக்கம் கடும் உத்தரவு பிறப்பித்தது. வெக்டரும் பிரேம்நாத்தும் மணியமும் ஞானமும் இயக்கத்திற்குப் பயத்தில் வகுப்புகள் ஆரம்பிக்கவில்லை. இயக்கத்தின் உத்தரவிற்கான காரணம் எல்லோருக்கும் புரிந்திருந்தது, யாரும் எதிர்க்கத் துணியவில்லை.

முதலாவது மாத சோதனை நடந்தது. Pure Maths 70, Chemistry 55, Applied Maths 30, Physics 19. இந்த reportஓட வீட்ட போனா விறகுக் கட்டை உடையும் என்ற பயத்தில், இரவோடு இரவாக அம்மாவிற்ருத் தெரியாமல் அப்பரோடு கதைத்து கொமர்ஸிற்கு மாற அனுமதி கேட்டுக் கடிதம் எழுதி வாங்கிக் கொண்டேன்.

அடுத்த நாள் காலை 'கட்சி மாறிய' அண்ணனுக்கு Principal officeஇற்கு எதிரில் இருந்த Tin Roof Shed வகுப்பறையில் அமோக வரவேற்பு. 5ஆம் வகுப்பில் தேவதாசன் மாஸ்டர் படிப்பித்த அதே வகுப்பறை தான் Lower VI Commerce பிரிவிற்ரும் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. 'டேய் நீர் என்ன பெரிய மண்டைக்காய் என்று நினைத்தோ அங்க போனீர்?' என்று தொடங்கி நக்கலும் நளினமும் பொங்கிப் பிரவாகித்தன. தவணை ஆரம்பத்தில் 20ஆக இருந்த கொமர்ஸ் வகுப்பில் 36ஆவது நபராக

Principal's office and Admin Block (1998)

இணைந்து கொண்டேன். Chemistry கொப்பி Commerce கொப்பியாகப் பெயர் மாறியது.

முதலாவது பாடம் முடிய ஒகஸ்ரின் மாஸ்டர் register mark பண்ண வந்தார். 'நீர் என்ன இங்க வந்திட்டீர்' என்று சிரித்து நக்கலடித்துவிட்டு, 'இனிமேல் எக்காரணம் கொண்டும் கொமர்ஸிலிருந்து மாற மாட்டேன்' என்று registerஇல் சத்தியம் பண்ணி உறுதிமொழி எடுக்க வைத்தார். சத்தியப்பிரமாணம் முடிய, பரி. யோவானின் யாப்பிற்கமைய கொமர்ஸு துறைக்குப் பொறுப்பாளராக இருந்த கணபதிப்பிள்ளை மாஸ்டரிடம் அப்பரின் கடிதத்தைக் காட்டி அனுமதிக் கையெழுத்து வாங்கி வருமாறு அனுப்பப்பட்டேன்.

கணபதிப்பிள்ளை மாஸ்டர்.. ஆள் ஒல்லியாக இருந்தாலும் அவர் நடக்கிற நடையிலும் பேசிற பேச்சிலும் ஒரு terror இருக்கும். மத்தியானத்தில் Good afternoon சொல்லும்போதே எங்களுக்குக் காலம்பற குளிருக்கு நடுங்கிற நடுக்கம் நடுங்கும். அவரிடம் படித்த தில்லை என்றாலும் அவரிடம் பெடியள் கன்னத்தில் அறை வாங்கியதைப் பார்த்திருக்கிறேன், கன்னம் மின்ன இடியாய் அறை விழும்.

பரி. யோவானின் பழைய மாணவனாக இல்லாதிருந்தும் பரி. யோவானின் விழுமியங்களைக் கட்டிக் காத்து அடுத்த தலைமுறைகளிற்குச் சேர்த்த தில் கணபதிப்பிள்ளை மாஸ்டர் ஆற்றிய பணி காலத்தால் போற்றப்பட வேண்டியது.

மூச்சைப் பிடித்துக்கொண்டு toiletஇல் மூத்தா பண்ணிவிட்டு பரி. யோவானின் male staff roomஇற்குள் நுழைகிறேன். Staff roomஇலிருந்த easy chairஇல் சரிந்தபடி "Tigers getting ready for Eelam war II" என்ற தலையங்கமிட்ட Sunday Times பத்திரிகையைக் கணபதிப்பிள்ளை மாஸ்டர் வாசித்துக் கொண்டிருக்கிறார்.

"Excuse me Sir..." மெதுவாகக் கூப்பிடுகிறேன்.

"Yeeasss".. கண்ணாடிக்கு மேலாக இரு கண்கள் என்னைச் சந்திக்கின்றன. பார்வையில் கடுமை குடிகொண்டிருக்கிறது..

"I.. Me.. I.. Like.." நாக்கு நர்த்தனமாடுது.

‘உமக்கு என்ன வேணும்’ ஆஹா தமிழ்.

‘சேர், நான்.. நான் கொமர்ஸிற்கு மாறப் போறன்’.. தாடையைத் தடவுகிறேன். மீசை அரும்பிட்டுது, தாடி இன்னும் வளரவில்லை.

"Oh I see".. Sunday Timesஐக் கலையாமல் மடித்து வைத்துவிட்டு கணபதியர் நிமிர்ந்து உட்காருகிறார்.

‘ஏன்?, why do you want to change?’ கொமர்ஸ் பிரிவுப் பொறுப்பாளர் கேட்கிறார்.

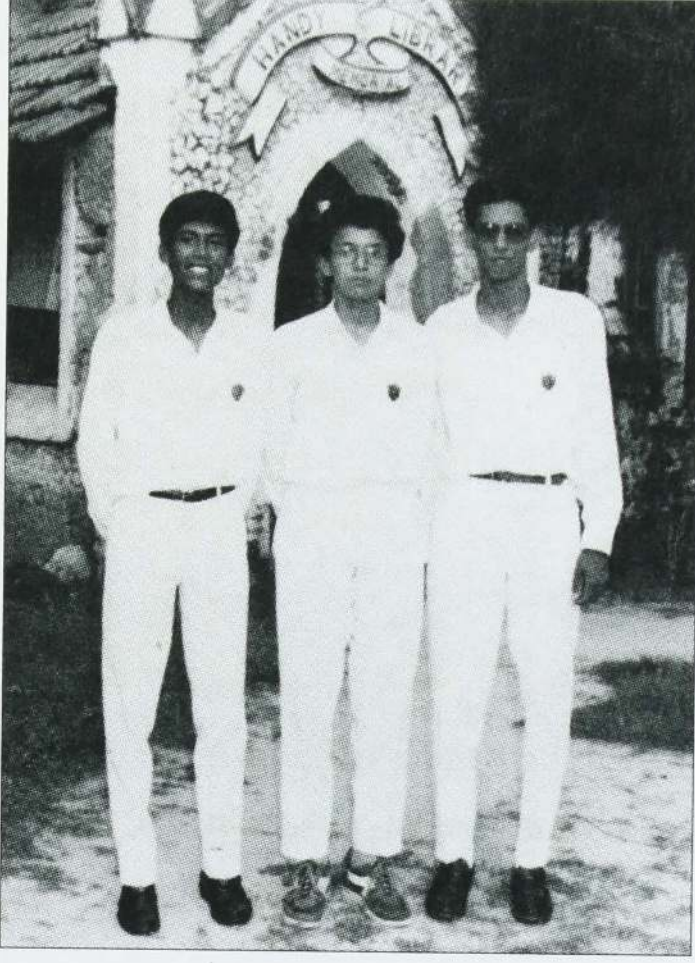
" Applied Maths is very hard Sir.. Physics is very very hard Sir" எனது விண்ணப்பத்திற்கு விளக்கம் கொடுக்கிறேன்.

"Go and bring me your withdrawals report" கணபதியர் கட்டளையிடுகிறார்.

Officeஇற்கு ஓடிப்போய் பொன்னம்பலத்திடம் reportஐ வாங்கி வருகிறேன்.

"You have done well in Maths.. But science ... Who is your science teacher?" கேள்விகள் தொடர்கின்றன.

1992இல் Handy Memorial Libraryஇற்கு வெளியே SJC92 நண்பர்கள்

‘பிரபாகரன் மாஸ்டர், சேர்’, பதிலில் பயம் தொற்றியிருக்கிறது.

‘ஆ.. அவர் மார்க்ஸ் போடுறதில கஞ்சன்... அதான் குறைவா இருக்கு’
உண்மையை உரக்கச் சொன்னார் கணபதிப்பிள்ளை மாஸ்டர்.

கடுமையாக யோசிக்கிறார்.. நாடியைத் தடவுகிறார்.. கண்ணாடியைக்
கழற்றி வைத்து விட்டு முகட்டைப் பார்க்கிறார்.. ஏன் இவ்வளவு பில்டப்
என்று தெரியாமல் நான் கதிகலங்கி நிற்கிறேன்..

"I can't send you to commerce class. You have done well in Maths and
Science.. More so there are lots of குழப்படிக்காரன்கள் in that class.. You will
be spoiled" கணபதியார் முடிவிற்கு வந்துவிட்டார்.

"No sir.. Me good boy sir" நானும் விடுவதா இல்லை.

‘ஐசே.. உம்மைப் பற்றி எனக்கு நல்லா தெரியும் ஐசே.. கதை
விடாதேயும்.. அங்க ஏற்கெனவே சிவகுமரன், யோகதாஸ், வாதுலன்,

சியாமளராஜ் என்று ஒரு குழப்படிக் கூட்டம் இருக்கு.. நீர் ஒரு innocent boy.. அவங்கள் உம்மைக் கெடுத்துப் போடுவார்கள்' கணபதியர் அக்கறையுடன் விளக்கம் தருகிறார்.

'சேர்.. நான் இனி கவனமா படிப்பன் சேர்.. சத்தியமா அவங்களோட சேரமாட்டன் சேர்.. எனக்கு கம்பஸ் போகணும் சேர்' கொமர்ஸ் மீதான காதல் கதைக்க வைக்கிறது.

"I don't want to spoil your future.. Who is your class teacher" கணபதியர் இறங்கி வருகிறார்.

'ஓகஸ்ரின் மாஸ்டர், சேர்' A/L கொமர்ஸ் பிரிவின் ஆசிரியரைக் குறிப்பிடுகிறேன்.

'ஐசே, I haven't approved you to change class yet, I mean your class teacher in Form V' கணபதிபிள்ளையர் O/L வகுப்பாசிரியரின் பெயரைக் கேட்கிறார்.

'கம்....கதிர்காமத்தம்பி மாஸ்டர், சேர்' பழக்கத்தில் வந்ததை டக்கென்று மாற்றி பதிலளிக்கிறேன்.

"I will discuss with him. You can now go and sit in the library until I make a decision" இறுதித் தீர்ப்பிற்கு கால அவகாசம் எடுத்துக் கொள்கிறார்.

Libraryஇற்குப் போற வழியில் குறுக்க வந்த தெய்வங்களாய் கதிர்காமத்தம்பி மாஸ்டரும் மகாலிங்கம் மாஸ்டரும் எதிர்ப்பட்டார்கள். அழாக்குறையாகக் கணபதிபிள்ளை மாஸ்டர் ஆடிய ருத்ரதாண்டவத்தை விவரித்தேன். இருவரும் என்னை அழைத்துக் கொண்டு கணபதிபிள்ளை மாஸ்டரிடம் போனார்கள்.

'என்னடா, ரெண்டு திறமான அப்புக்காத்துமாரைப் பிடித்துக்கொண்டு வாறாய்' கணபதிபிள்ளை மாஸ்டர் மீண்டும் முருங்கை மரத்தில் ஏறினார்.

'மாஸ்டர், அவனுக்குக் கையெழுத்துப் போட்டுக் கொடுங்கோ, அவனுக்கு நான் guarantee' என்றார் கதிர்காமத்தம்பி மாஸ்டர்.

"Let him study what he likes" மகாலிங்கம் மாஸ்டரும் என்னுடைய முதுகில் பலமாக ஒரு தட்டுத் தட்டி விட்டு எனக்காக வக்காலத்து வாங்கினார்.

"Ok, if you both say so!" கடுமை குறையாத புன்முறுவலுடன் கையெழுத்துப் போட்டுத் தந்தார் கணபதிப்பிள்ளை மாஸ்டர்.

கொமர்ஸ் வகுப்பில் எனக்குக் கிடைத்தது கடைசி வரிசையில் இருந்த வாங்கு. எனக்குப் பக்கத்து வாங்கில் அருள்மொழி. பக்கத்தில் இருந்ததுமே Sports Star magazineஐ எடுத்துக் காட்டினான். கிழிஞ்சுது கிருஷ்ணகிரி. முன்வரிசையில் கருமமே கண்ணாக கிரிஷாந்தனும் கஜோபனும் நோட்ஸ் எழுதிகொண்டிருந்தார்கள்.

மொக்கு கொமர்ஸ்காரனாக எனது பயணம் ஆரம்பமாகியது...

இன்றும் தொடர்கிறது...

பரி. யோவானின் மைதானம்

College Grounds

பரி.யோவான் கல்லூரி வளாகத்திற்குள் காலடி எடுத்து வைக்கும் மாணவர்களில் பெரும்பாலானோர் கல்லூரியின் கிரிக்கெட் அணியில் இடம் பிடிக்க வேண்டும் என்று இலட்சியக் கனவைச் சுமந்து கொண்டுதான் நுழைவாயில் தாண்டுவார்கள். யாழ்ப்பாணத்தில் கிரிக்கெட் என்றால் பரி. யோவான் கல்லூரிதான்.

பரி. யோவான் கல்லூரியினரின் எடுப்புக்கும் கனவான்களின் விளையாட்டான கிரிக்கெட்டுக்கும் நல்ல பொருத்தம். கிரிக்கட்டில் பரி. யோவான் அணியை வெல்ல வேண்டும் என்று பிற கல்லூரிகள் கங்கணம் கட்டிக்கொண்டு திரிவார்கள். பரி. யோவான் கல்லூரிக்கு கிரிக்கெட் விளையாட வேண்டும் என்ற கனவோடு பிரதான வாயிலைக் கடந்து உள்நுழையும் மாணவர்களைப் பரி. யோவானின் அழகிய மைதானம் கைநீட்டி வரவேற்கும்.

நாங்கள் படிக்கும் காலங்களில் முதலாவது தவணை வெள்ளிக் கிழமைகளில் பின்னேரம் 3.00 மணிக்கு U19 கிரிக்கெட் ஆட்டங்கள் தொடங்கி, சனிக்கிழமை முழு நாளும் நடக்கும். வெள்ளிக்கிழமைகளில்

சிதைந்த நிலையில் Robert Williams மண்டபம் (2015)

3.45இற்கு பள்ளிக்கூடம் முடிய மைதானத்தில் மட்ச் பார்க்க மாணவர்கள் ஓடி வருவார்கள். வெள்ளைத் தொப்பி அணிந்து ஸ்டைலாக பரி. யோவான் அணி பரி. யோவான் மைதானத்தில் கிரிக்கெட் ஆடிக்கொண்டிருக்க, தாங்களும் களமிறங்கும் நாளை எண்ணி, மைதானத்திற்கு வெளியே மரங்களிற்குக் கீழ் இருந்தும் நின்றும் மட்ச் பார்க்கும் மாணவர்கள் அங்கலாய்ப்பார்கள்.

பரி. யோவானின் மைதானம் மிகவும் அழகானது. உண்மையில் சொல்லப் போனால், யாழ்ப்பாணத்தில் மட்டுமல்ல இலங்கையிலேயே மிக அழகான மைதானங்கள் வரிசையில் பரி. யோவான் மைதானம் நிச்சயமாக இடம்பிடிக்கும். மைதானத்தைச் சூழ இருக்கும் பெரிய மரங்களும், பழமையான கட்டடங்களும் ஏன் பாசி படிந்த குட்டிச்சுவர் கூட மைதானத்தின் அழகினை மெருகேற்றும்.

பரி. யோவானின் பெருமைமிகு வரலாற்றுச் சின்னமான Robert Williams மண்டபத்தின் வகுப்பறைகள்தான் எதிரணியினரின் dressing room. Robert Williams மண்டபத்திற்கு முன்பாக மூன்று பெரிய இலுப்பை மரங்களும் தனியனாகப் புளியமரமும் பார்வையாளர்களுக்கு நிழல்

(L-R) Dining Hall, Fleming Hostel, Rose Walton Cottage, Scoreboard

தரும். மண்டபத்திற்கும் மரங்களிற்கும் இடையில் ஒரு சிறிய வீதி, அந்த வீதியிலிருந்து சைக்கிள் மைதானத்திற்குள் இறங்கினால் மாணவர்களிற்கு கன்னத்தில் பளாரென அறைவிழும். ஆசிரியர்களாலும் மாணவத் தலைவர்களாலும் பரி. யோவானின் மைதானம் ஒரு புனிதப் பிரதேசம் போலவே காப்பாற்றப்படும்.

அப்படியே சுத்தி நவீன Peto Hall தாண்டி physics lab பக்கம் வந்தால், மூன்று அழகிய சவுக்கு மரங்கள் கண்களைக் கவரும். உடைந்த தண்டவாளத் துண்டையும் ஒரு பெரிய இரும்புக் கம்பியையும் மணியாகக் கொண்ட Dining hallஉம் அதைத் தாண்டி Fleming hostelஉம் மைதானத்தின் அந்தக் கரையை அலங்கரிக்கும். Fleming Hostelஇற்கு முன்னால் Long jump பிட்சடியில் இரண்டு பெரிய மரங்கள் நிற்கும். இந்த இடங்கள் ஹோஸ்டல்காரன்களின் ஏரியாக்கள்.

மைதானத்தின் மறுமுனையில், 'ஏலுமென்றா பண்ணிப்பார்' என்று எதிரணியினரிற்கு சவால் விடுவது போல், கம்பீரமாக score board நிமிர்ந்து நிற்கும். Score boardஇற்கும் Fleming hostelஇற்கும் இடையில் இருந்த சின்னக் கட்டடம் St. John's Ambulance அறை என்று ஞாபகம்.

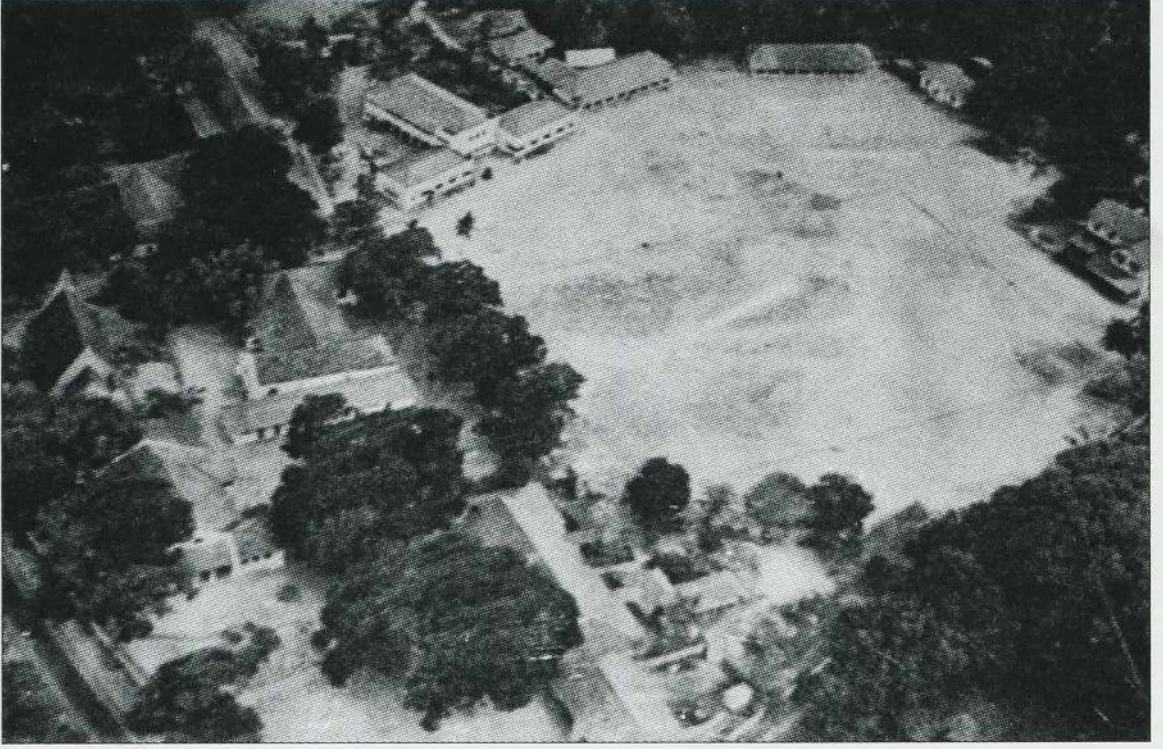

Dining Hall

இந்தப் பழங்காலக் குட்டிக் கட்டத்திற்குப் பெயர் Rose Walton Cottage. ஒரு காலத்தில் இது கல்லூரியின் sick room ஆகவும் பாவிக்கப்பட்டது. காய்ச்சல், தலையிடி என்று sick roomஐ நாடும் மாணவர்களைக் கண்காணிக்கும் பொறுப்பு சின்னையா என்ற Dr.Killஇற்கு வழங்கப்பட்டிருந்தது. மைதானத்திலோ கல்லூரி வளாகத்திலோ விழுந்து அடிபடும் மாணவர்களின் புண்களுக்கு மருந்து கட்டுவதும், முதலுதவி செய்வதும் Dr. Kill தான். என்ன வருத்தம் என்று sick roomஐ நாடிப் போனாலும் Dr. Kill உடனே பனடலோ டிஸ்பிரிணோ தந்து sick roomஇல் ஓய்வெடுக்க அனுமதிப்பார்.

மைதானத்தின் பழைய பூங்கா பக்கமாகச் சிவப்பு நிற பெயின்றடித்த பரி. யோவானின் இரண்டு மாடி Principal Bungalow மைதானத்தில் எப்போதும் ஒரு கண் வைத்திருக்கும். Principal's Bungalowஇற்கு முன்னாலிருக்கும் கொட்டாங்காய் மரத்திற்கு, காய் பறிக்க கல்லெறிந்த மறவர்களையும், பிடிபட்டு அடிவாங்கி விழுப்புண்ணடைந்த சிங்கங்களையும் பரி. யோவான் வரலாறு பெருமையுடன் நினைவு கூரும்.

Aerial view of the College grounds.

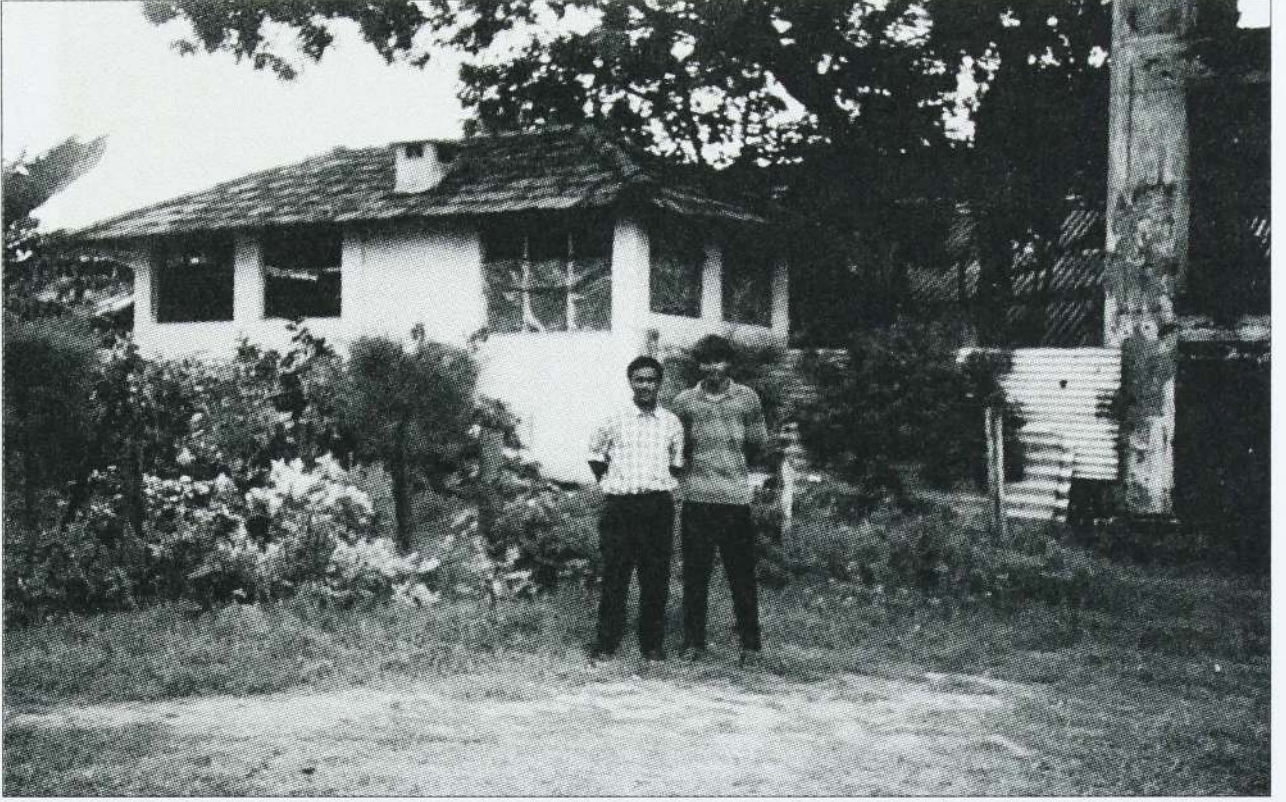
கிழமை நாட்களின் பின்னேரங்களில், வெளிநாட்டிலிருந்து திரும்பி யிருந்த சூரியகுமார் மாஸ்டர் U13இற்கு, பழைய பூங்காப் பக்கமிருந்த netsஇல் கிரிக்கெட் பயிற்சி வழங்குவார். இலவசமாக பரி. யோவான் கல்லூரி வழங்கிய இந்தப் பயிற்சிப் பாசறையில் இருந்துதான் எங்கள் வகுப்பின் கிரிக்கெட் புலிகள் வெளிவந்தார்கள்.

அதைத் தாண்டினால் இப்ப இருக்கும் E.M.Ponnudurai Pavilion இருந்த இடத்தில் பாசி படிந்த குட்டிச்சுவர்தான் இருந்தது. பழைய பூங்கா வீதியால் போவோர் வருவோர், மதவோரம் சாய்ந்து நின்று சைக்கிளில் இருந்தவாறே மட்ச் பார்ப்பார்கள்.

E.M. Ponnudurai Pavillion எண்பதுகளின் மத்தியில் கட்டப்பட்டது. பவிலியனில் ஏறி நின்று பார்த்தால் Old Parkஇல் நடக்கும் இயக்கத்தின் பயிற்சி முகாம் வடிவாகத் தெரியும். பவிலியனைத் தாண்டி வந்தால் போதகரின் வாசஸ்தலமும் P.T. Mathai blockஉம் இருந்தது.

P.T. Mathai block கட்டடத்தை கம்மாலைக் கம்பஸ் என்று சொன்னால் தான் பழையாக்களுக்கு ஞாபகம் வரும். கம்மாலைக் கம்பஸில் பாடசாலை முடித்த மாணவர்களிற்கு Motor Mechanical Engnieering கற்பிக்கப்பட்டது.

Panchalingam Master's Bungalow & Water Tank (Dec 1994 with Yasindra)

போதகரின் வாசஸ்தலத்திற்கும் கம்மாலைக் கம்பளிிற்கும் இடையில் ஒரு மாமரம். கம்மாலைக் கம்பளிிற்கு மேல்மாடியில் Wood workshop, அதைத்தாண்டி நிமிர்ந்து நிற்கும் உயரமான தண்ணீர் தாங்கியும் பஞ்சலிங்கம் மாஸ்டரின் வீடும் மைதானத்தின் ஒரு கோடியின் எல்லைகள். தண்ணீர்த் தாங்கிற்கு முன்னால் ஒரு பெரிய மரமும் அதற்குக் கீழ் exercise barsஉம் இருந்தன. அந்தப் பெரிய மரத்திற்குக் கீழ்தான் கச்சான் விற்கும் ஆச்சியும் ஐஸ்கிரீம் விற்கும் சிவகுருவும் வியாபாரம் செய்வார்கள்.

மட்ச் நடக்கும் வெள்ளிக்கிழமை பின்னேரமும் சனிக்கிழமையும் கச்சான் விற்கும் ஆச்சிக்கும் ஐஸ்கிரீம் விற்கும் சிவகுருவிற்கும் வியாபாரம் களைகட்டும். ஒருமுறை அப்பாவோடு மட்ச் பார்க்க வர, அப்பா சிவகுருவிடம் இருந்து ஐஸ்கிரீம் வாங்கித் தந்து, இனி எனக்கு ஐஸ்கிரீம் கொடுக்கச் சொல்லியும் தன்னிடம் அதற்கான காசைக் கேட்கச் சொல்லியும் சொன்னார். அதற்குப் பிறகு சிவகுருவிடம் ஐஸ்கிரீம் வாங்கிவிட்டு 'அப்பாட்ட காச வாங்குங்கோ' என்பேன். சிவகுரு அப்பாட்ட காச வாங்கினாரா? எவ்வளவு வாங்கினார்? என்று இன்றுவரை எனக்குத்

தெரியாது. அண்மையில் சுதர்ஷன் அண்ணாவோடு கதைக்கும் போது தானும் சிவகுருவிடம் கடனிற்கு ஐஸ்கிரீம் வாங்கினதாகச் சொன்னார். பார்க்கப் போனா சிவகுரு கனபேருக்கு கடனிற்குத்தான் ஐஸ்கிரீம் விற்றிருக்கிறார். பிற்காலத்தில் இடம்பெற்ற ஷெல்வீச்சில் சிவகுரு பலியானதாக அறிந்தேன்.

பஞ்சலிங்கம் மாஸ்டரின் வீட்டிற்கும் Robert Williams மண்டபத்திற்கும் இடையில், Robert Williams மண்டபத்தின் மறுபக்கமாக Games Room உம் சைக்கிள் Park உம் இருந்தன. மட்ச நடக்கும் நாட்களில் Games room தான் பரி. யோவான் அணியினரின் dressing room. அந்த அறையின் சுவர்களிலும் அந்த அறையிலிருந்த உபகரணங்களிலும் பல சுவையான சம்பவங்கள் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கும்.

Robert Williams மண்டபத்திலிருந்து நீண்ட இளநீல நிற வாங்குகளைத் தூக்கிக் கொண்டுவந்து cycle park பக்கம் போடுவார்கள். அந்த வாங்குகளில் கிரிக்கெட் அணியும் பயிற்சியாளரும் ஆசிரியர்களும் பழைய மாணவர்களும் பெற்றோர்களும் மட்டும்தான் அமர்வார்கள். அந்த

College Grounds view from Peto Hall end.

வாங்குகளில் எப்போதும் ஒருவித இறுக்கம் குடிகொண்டிருப்பது போலிருக்கும். மாணவர்கள் அமர்ந்திருந்தால் மேற்கூறியவர்களிற்கு எழுந்து இடம் விடவேண்டும் என்பது எழுதப்படாத ஒரு நடைமுறை.

பரி. யோவான் மைதானம் என்றவுடன் நினைவிற்கு வருபவர் எங்கட Grounds Boy மணி. சுறுசுறுப்பாக ஓடியாடிக் கொளுத்தும் வெய்யிலிலும் மைதானத்தில் வேலை செய்யும் மணி, எல்லோரோடும் அன்பாகவும் நட்போடும் பழகுவார். Games room திறப்பும் மணியிடம் தான் இருக்கும், பரி. யோவானின் பெறுமதி வாய்ந்த விளையாட்டு உபகரணங்களிற்கு அவர்தான் காவலாளி. 1987 ஒக்டோபர் மாதம் நிகழ்ந்த இந்திய இராணுவத்தின் தாக்குதலில், தான் பணியாற்றிய பரி. யோவான் மைதானத்தடியிலேயே மணி பலியானார்.

பரி. யோவானின் Primary school பொறுப்பாளராகத் துரைச்சாமி மாஸ்டர் இருந்த காலத்தில் இடைவேளை நேரத்தில் விளையாடக் கூடாது என்ற கொடுமையான விதி கடைப்பிடிக்கப்பட்டது. ஒளித்துப் பிடித்து விளையாடினவன், ஓடிப் பிடிச்சு விளையாடினவன், மாபிள்ஸ் அடிச்சவன் என்று சிறுசிறு குற்றச் செயல்களில் ஈடுபட்டவர்களே துரைச்சாமி மாஸ்டரின் அறையில் அடிவாங்க அணிவகுக்க, கிரிக்கெட் விளையாடி போர்க்குற்றம் இழைக்க யாரும் துணியவில்லை.

1980களின் ஆரம்ப காலங்களில் பாடசாலை பின்னேரம் மூன்றரை மணிவரை நடைபெற்றது. இடையில் பத்துமணிக்கு ஒரு சிறிய இடைவேளை, பின்னர் மதியம் ஒரு மணிநேரம் இடைவேளை விடப்படும். இந்த இரு இடைவேளைகளிலும் பரி. யோவான் மைதானத்தில் மத்திய பிரிவு மாணவர்களின் வகுப்புகளிற்கிடையிலான கிரிக்கெட் போட்டிகள் அரங்கேறும். வீட்டிலிருந்து கொண்டு வந்த சாப்பாட்டைக் கிடுகிடுவென சாப்பிட்டு விட்டு, பரி. யோவானின் மைதானத்தில் மத்திய பிரிவு அண்ணாமார் விளையாடும் கிரிக்கெட் மட்ச் பார்க்கப் பறப்போம்.

ஒரே நேரத்தில் நாலைந்து மட்ச்கள் நடக்கும். ஒரு பக்கத்தில் சூட்கேஸுகள் விக்கெட்டுகளாக மாற, அதைச் சுற்றிப் பார்வையாளர்கள் சூழ்ந்து நிற்க, மைதானம் நிரம்ப fielders சூழ, எங்கிருந்தோ வந்து போலர்

1992ஆம் ஆண்டு Upper School Sports Meetஇற்கு பின்னர் SJC92 நண்பர்கள்

பந்து வீச, பட்ஸ்மன் விளாசுவார். நாங்கள் Primary school படிக்கும் காலத்தில், சதீசனின் வகுப்பு விளையாடும் பிட்சிலும், சஞ்சீவன்-அகிலன் விளையாடும் பிட்சிலும்தான் பார்வையாளர்கள் அதிகமாக இருப்பார்கள்.

நாங்கள் Middle schoolஇற்கு வர, நாட்டுப் பிரச்சினை காரணமாகப் பாடசாலை நேரம் சுருங்கி, இரண்டு மணிக்கே பாடசாலை முடிவடையத் தொடங்கியது.

எங்களிற்கு கிரிக்கெட் விளையாடக் கிடைத்த இடைவேளை நேரமும் சுருங்கியது. இடைவேளை மணியடித்ததும் ஓடி வந்து, பிட்ச் பிடித்து, குட்கேஸ் வைத்து, பழையபடி field set பண்ணி, முதல்நாள் விட்ட இடத்திலிருந்து ஆட்டத்தைத் தொடர்ந்து, இடைவேளை முடியும் மணியடிக்க ஓடிப்போய்த் தண்ணி குடித்துவிட்டு, Prefect அண்ணாமார் வரமுதல் வகுப்பிற்குப் பறந்து, கதிரையில் இருக்க, பக்கத்திலிருக்கும் நல்லவன் ஸ்கோர் கேட்பான். நாம் ஸ்கோர் சொல்லுவதை மட்டும் கண்ட மொனிட்டர் சனியன், பெயரைக் கரும்பலகையில் எழுதுவான். பிறகென்ன, அடுத்த வகுப்பெடுக்க வரும் சரா மாஸ்டரின் பிரம்பு முதுகைப் பதம் பார்க்கும்.

இரண்டாம் தவணை ஆரம்பத்தில், பரி.யோவான் மைதானம் மெய்வல்லுநர் போட்டிகளிற்கான களமாக அவதாரம் எடுக்கும். சேவியர் மாஸ்டரும், பின்னாட்களில் டோனி கணேஷன் மாஸ்டரும் வழிநடத்த மணியும் செபஸ்ரியாம்பிள்ளையும், மைதானத்தைச் சுற்றி 300 மீட்டர் tracksஇற்கு சுண்ணாம்புக் கோடு இடுவார்கள். Dining hall பக்கமிருந்து தொடங்கும் 100m track, கிரிக்கெட் பிட்சை ஊடறுத்துக் கம்மாலைக் கம்பஸடியில் முடியும். Scoreboardஇற்கு முன்னால் high jump பிட்சம் Paul vault பிட்சம் உருவெடுக்கும். Physics labஇற்கு முன்னால் shot putஇற்கும், Fleming hostelஇற்கு முன்னால் javelin throwஇற்கும், களங்கள் தயார்ப்படுத்தப்படும்.

மூன்றாம் தவணை மழையில் சுண்ணாம்புக் கோடுகள் அழிய, உதை பந்தாட்டத்திற்கு goal postகள் நடப்படும். Robert Williams மண்டபப் பக்கமாகவும் Principal bungalow பக்கமாகவும் அவை எழுப்பப்படும். 3.30இற்கு U15இற்குத் தொடங்கும் போட்டிகள் 5 மணியளவில் U19இற்குத் தொடங்க ஆட்டம் குடுபறக்கும். பற்றிக்ஸ் கல்லூரி அணியுடனான ஆட்டங்களில்

College Grounds with Principal Bungalow in the background (Dec 1994)

1992இல் Dining Hallஇற்கு வெளியே SJC92 நண்பர்கள்

விறுவிறுப்பு அதிகமாக இருக்கும். பச்சை, மஞ்சள் ஜேர்ஸி அணிந்து, நிலத்தைத் தொட்டு பிதா சுதன் போட்டு விட்டு, பற்றிக்ஸ் அணியினர்களமிறங்க, dining hall பக்கத்தில் நிரம்பி வழியும் பற்றிக்ஸ் அணியினரின் ஆதரவாளர்களின் ஆரவாரம் கச்சேரி வரையில் கேட்கும்.

பாதுகாப்புக் காரணங்களிற்காக எங்களுக்கு Old Park பக்கம் இடம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும். சிவப்பு, கறுப்பு வரிகள் நிறைந்த ஜேர்ஸி அணிந்து, மிடுக்காக பரி. யோவான் அணி களமிறங்கும். பரி. யோவானின் புகழ்பூத்த பழைய மாணவர்களான அன்டனிப்பிள்ளை மாஸ்டரும், அருள்தாசன் மாஸ்டரும் பயிற்றுவிப்பாளர்களாக இருந்த காலத்தில், பற்றிக்ஸ் அணியினருக்கு பரி. யோவான் அணி சிம்ம சொப்பனமாக இருந்தது. அதன் உச்சக் கட்டமாக 1985இல் இயக்கம் நடத்திய பாடசாலைகளிற்கிடையிலான பண்டிதர் கிண்ண கோப்பையை வென்று சாம்பியனானது பரி. யோவான் உதைபந்தாட்ட அணி.

1983இல் ரோயல், சென் தோமஸ், ட்ரினிட்டி கல்லூரிகளிலிருந்து கலவரத்தால் இடம்பெயர்ந்து வந்து பரி. யோவானில் இணைந்த மாணவர்களதும் ஆசிரியர்களதும் முன்னெடுப்பாக, கோல் போஸ்டிற்கு மேல் இரு நீண்ட மூங்கில் தடிகளைக் கட்டிவிட்டு, ஒரு கண்காட்சி ரக்பி ஆட்டமும், பரி. யோவான் மைதானத்தில் அரங்கேறியது. கம்பஸ்காரன்களோடு ஹொக்கி மட்சம் அதே மைதானத்தில் நடக்கும். ஹொக்கி கோல் போஸ்டுகள் பழைய பூங்கா பக்கமும் Dinning Hall பக்கமும் எதிரெதிராக நிறுவப்படும்.

1980களின் ஆரம்பத்தில் பழைய பூங்காவில் இராணுவ முகாம் இருந்த காலத்தில், பரி. யோவான் மைதானத்தில் இராணுவ ஹெலிகாப்டர்கள் தரையிறங்கும். காலை வேளைகளில் மைதானத்தை வட்டமிட்டு விட்டு புழுதி கிளப்பியவாறே தரையிறங்கும் ஹெலியைப் பார்த்த ஞாபகம் இன்றும் மனதில் பசுமையாய் இருக்கிறது. ஹெலியிலிருந்து இறங்கும் இராணுவத் தளபதிகளை, பச்சை நிற ஜீப்புகள் காவிச் செல்லும். இயக்கம் பலம் பெறத் தொடங்க, ஹெலி இறங்கிறதும் நின்றுவிட்டது, பழைய பூங்கா இயக்கத்தின் பயிற்சிப் பாசறையாகியது.

கனெக்ஸ் அண்ணா Senior Prefect ஆக இருந்த காலத்தில், ஒரு நாள் பள்ளிக்கூடம் முடிய ஏதோ practice இருந்தது, அது முடிய மூன்று மணியாகி விட்டது. வெறிச்சோடியிருந்த middle school சைக்கிள் parkஇற்குக்கால சைக்கிளை எடுத்து, விலாசமாக வீதியைத் தாண்டி மைதானத்தின் ஓரத்தால சைக்கிளில் ஏறி மிதித்துக் கொண்டே பீட்டோ ஹோல் பக்கம் போனேன். பீட்டோ ஹோல் முடக்கில் கனெக்ஸ் அண்ணா நிற்கிறார். டக்கென்று சைக்கிளால் பாய்ந்து இறங்கினேன்.

‘இங்க வாறும் ஐசே’ கனெக்ஸ் அண்ணாவின் குரலில் கண்டிப்பு நிறைந்திருந்தது. சைக்கிளை உருட்டிக் கொண்டே கிட்ட போய் ‘அண்...’ சொல்லி முடியவில்லை, பளார்.. பளார், கன்னத்தில் ரெண்டு அறை இடியாய் இறங்கியது, மின்னல் கண்ணுக்குத் தெரிந்தது. கலங்கின கண்ணை கசக்குவதா, வலிக்கும் கன்னத்தைத் தடவுவதா என்று நான் யோசிக்க

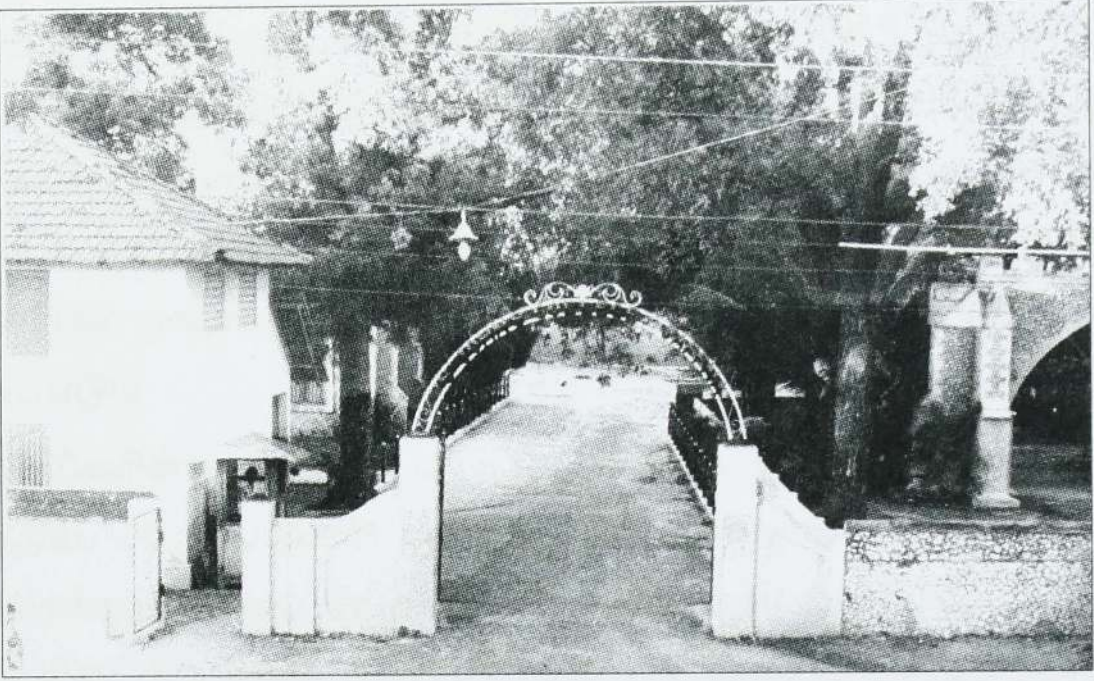

முதல் 'க்ரவுண்டிற்குள் சைக்கிள் ஓடக் கூடாது, போம்', என்னுடைய கன்னத்தில் அறைந்த கனெக்ஸ் அண்ணா, தன்னுடைய ஹோஸ்டல் அறையை நோக்கி நடக்கத் தொடங்கினார்.

நாங்க சைக்கிள் ஓடக் கூடாது, ஆனா ஆமி ஹெலி இறக்கலாமா அண்ணா, என்று திருப்பிக் கேட்கிற துணிவு அன்றும் வரவில்லை, இன்றும் வராது.

பரி. யோவானில் ஈபிக்காரன்கள்

1989ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதத்தின் ஒரு ஞாயிற்றுக்கிழமையன்று, Yarl Hallஇல் ஒகஸ்ரின் மாஸ்டரின் Tuition வகுப்பு முடிந்து, பிரதான வீதி வழியாக வீடு திரும்பிக்கொண்டிருந்தோம். 1989இல் தான் இயக்கம் முதலாவது முறையாக நவம்பர் 27ஐ மாவீரர் தினமாக பிரகடனப்படுத்தியிருந்தது.

நல்லூர்ப் பக்கம் போகும் நண்பர்கள் கோயில் வீதியடியில் விடைபெற, பரி. யோவான் கல்லூரி தாண்டிப் போக வேண்டிய நாங்கள் நால்வரும் சைக்கிளை வீடு நோக்கி உழக்கிக் கொண்டிருந்தோம். பிரபுவும், திருமாறனும் முன்னால் போக இளங்கோவோடு நானும் அவர்களிற்குப் பின்னால் வந்து கொண்டிருந்தோம்.

யாழ்ப்பாணத்தை இந்திய இராணுவம் ஆக்கிரமித்திருந்த கொடிய காலமது. இந்திய இராணுவத்தோடு இணைந்து செயற்பட்ட ஈபிக்காரன்கள், பிள்ளை பிடிகாரன்களாக உலாவந்த பயங்கர காலங்கள் அவை. ஈபிக்காரன்களின் கட்டாய ஆட்சேர்ப்பிற்குப் பயந்து பள்ளிக்கூடங்கள் மூடப்பட்டும், டியூடரிகள் பெடியள் இல்லாமல் வெறிச் சோடியும் போயிருந்த இருண்ட நாட்களில் இருந்து அப்போது தான் மெல்ல மெல்ல யாழ் நகரம் விடுபட்டுக் கொண்டிருந்தது.

நேரம் பின்னேரம் ஆறு மணியைத் தாண்டியிருக்கும். யாழ் நகரில் இருள் மெல்ல மெல்லக் கவியத் தொடங்கியிருக்க, நாங்கள் பரி. யோவானின் பிரதான வாயிலைத் தாண்டிக் கொண்டிருந்தோம். பரி. யோவான் வளாகத்தினுள் studiesஇற்குப் போக விடுதி நண்பர்கள் Robert Williams மண்டபத்திற்கு வெளியே குழுமி நிற்பதுவும் தெரிந்தது. ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் பரி. யோவான் வளாகத்தினுள் எக்காரணம் கொண்டும் day scholars போக முடியாது என்பது கல்லூரி காலங்காலமாக கடைப்பிடித்து வந்த கட்டுப்பாடுகளில் ஒன்று.

பரி. யோவான் தேவாலயம் தாண்டி, Figg Hallஐ நெருங்கும் போது, திருமாறனின் அம்மா எங்களிற்கு எதிர்ப்பக்கமாகப் பதைபதைப்புடன் நடந்து வந்து கொண்டிருந்தா. எங்களை வீதியோரமாக நிற்பாட்டி “சந்தியில காரொன்றில ஈபிக்காரன்கள் நிற்கிறாங்கள். நானும் உங்களோட வாறன்” என்று எச்சரித்து விட்டு, திருமாறனின் சைக்கிளில் அவ ஏறிக் கொண்டா. அம்மாமாரோடு போனா ஈபிக்காரன்கள் ஒன்றும் செய்ய மாட்டாங்கள் என்று திருமாறனின் அம்மா நினைத்திருக்கலாம்.

சைக்கிளை ஒரு பத்து உழக்கு உழக்கி அருளாந்தம் block அடி தாண்டியிருக்க மாட்டோம், Old Park சந்தி தாண்டி, சுண்டுக்குளி பக்கம் பார்த்துக் கொண்டு நின்ற கார், படாரென U turn அடித்து நாங்கள் வந்து கொண்டிருந்த பக்கமாகத் திரும்பியதும், கார் நின்ற கடையடியிலிருந்து ரெண்டோ மூன்று பேர் துவக்கோடு வெளிப்பட்டதும் ஒரு சில கணங்களில் நடந்தேறி விட்டது.

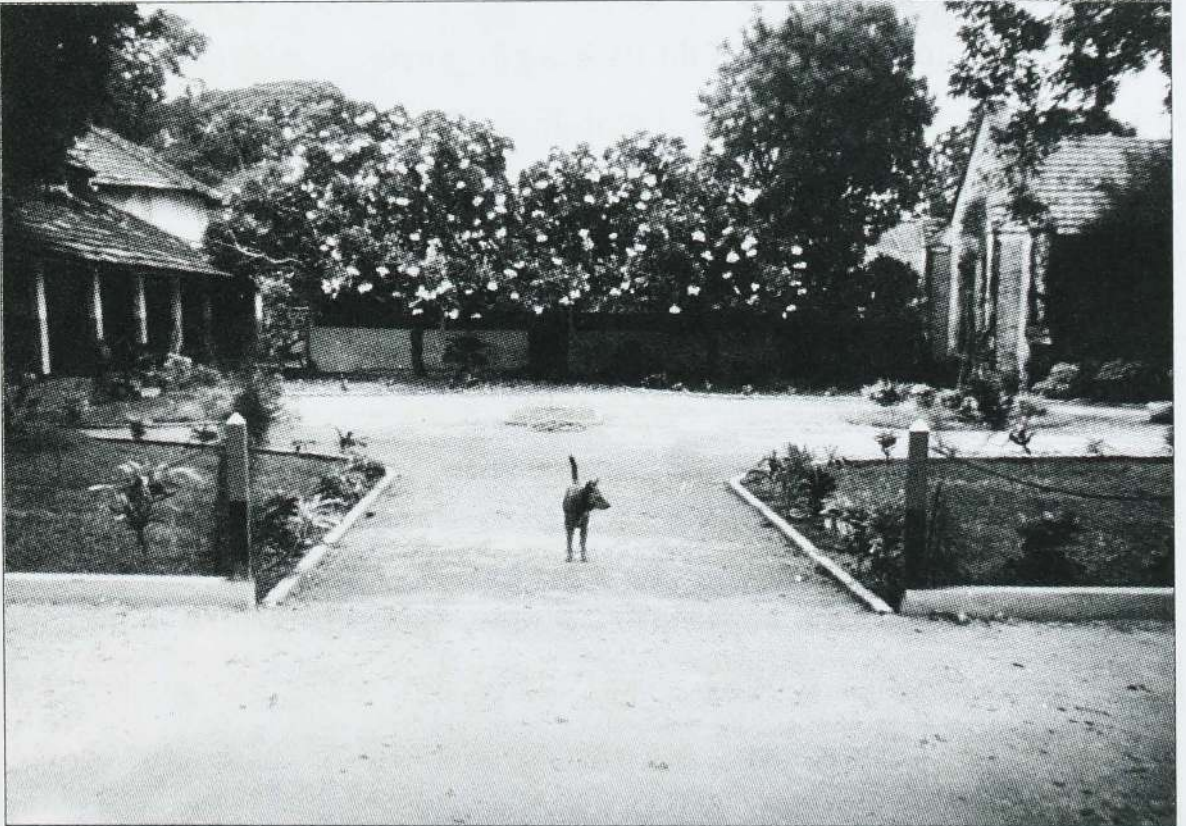
கார் சடாரென திரும்பிய சத்தத்திலும் கடையடியிலிருந்து ஓடி வந்த துப்பாக்கிதாரிகள் போட்ட கூச்சலிலும், பிரதான வீதியில் பயணித்துக் கொண்டிருந்த சனத்திற்கு கிலி பிடித்துக்கொண்டது. பிரதான வீதியைக் கடந்து பழைய பூங்கா வீதியால் போன ஒரு புலியைக் கண்டதால் அந்த அறுவான்களுக்கு கிலி வந்து வெருண்டடித்ததால் நடந்ததேறிய நாடகத்தின் ஆரம்பக் காட்சிதான் இவையென பின்னர் அறிந்து கொண்டோம்.

எங்களிற்கு முன்னால் போய்க்கொண்டிருந்த பிரபுவும் திருமாறனும் முன்னால் இருந்த வீட்டுக்குள் ஓட, தெருவில் இருந்த சனமும் அதே வீட்டுக்குள் ஓட, என்னோடு நின்ற இளங்கோ சொன்னான் “மச்சான், வீட்டுக்க கன சனம். நாங்க schoolஇற்குள்ள போவமடா”. சரியென்று சொல்லமுதல் அவனோடு சேர்ந்து என்னுடைய சைக்கிளும் turn அடித்து, கல்லூரியின் பிரதான வாயிலை நோக்கிப் பறக்கத் தொடங்கியது.

டப்...டப்...டப்... துப்பாக்கி முழங்கும் ஓசையும், ஸ்....ஸ்...ஸ் என்று அதன் சன்னங்கள் தலைக்கு மேலால் பறந்த சத்தமும், “மச்சான் தலையைக் குனியடா” என்று இளங்கோ கத்தியதும் இன்றும் என் காதிற்குள் எதிரொலிக்கிறது.

காற்றில் பறந்த சைக்கிள், பிரதான வாயிலின் சிறிய கேட்டை இடித்துக் கொண்டு, போய் நின்றதோ, விடுதி மாணவர்கள் குழுமி நின்ற Robert Williams மண்டபத்தடியில் தான். மேல் மூச்சு கீழ் மூச்சு வாங்க நின்ற எங்களை, விடுதி மாணவர்கள் அக்கறையோடு விசாரிக்கத் தொடங்கவும், பிரதான வாயிலின் சிறிய கேட்டைத் தள்ளிக்கொண்டு

Admin Block & Tin Roof shed classrooms (1995)

உள்ளே வந்த ஈபிக்காரன்கள், Principalஇன் office பக்கமிருந்த Tin Roof shed வகுப்பறைகளை நோக்கித் தங்களது தானியங்கி துப்பாக்கிகளிலிருந்து வேட்டுக்களைத் தீர்க்கவும் சரியாக இருந்தது.

சைக்கிளைப் போட்டு விட்டு, புத்தகங்களையும் எறிந்து விட்டு, விடுதி நண்பர்களோடு சேர்ந்து நாங்களிருவரும் Hostel பக்கம் ஓடத் தொடங்கினோம். Memorial Hostel அடிக்கு வர, வழமையாக தங்களது விடுதிக்குள் எங்களை அனுமதியாத விடுதி நண்பர்கள், “மச்சான் வாடா.. கெதியா வாடா” என்று கையைப் பிடித்து இழுத்துக் கொண்டு போனார்கள். “எல்லோரும் கட்டிலுக்கு கீழே படுங்கோ” என்று யாரோ ஒரு Prefect சத்தமாகக் கத்த, நாங்கள் எல்லோரும் நெஞ்சம் பதைபதைக்கக் கட்டிலுக்கு அடியில் படுத்துக்கிடந்தோம்.

சிறிது நேரத்தில், “டேய்... (தூஷணம்) வெளியில வாங்கடா... உங்களை round up பண்ணியிருக்கிறம்” என்று வெளியே அவங்களில் ஒருத்தன் தூஷணத்தில் கத்துவது கேட்டது. எங்களிற்கு முன்னால் இருந்த அறையிலிருந்து அண்ணாமார் கைகளைத் தலைக்கு மேலே தூக்கிக்கொண்டு வெளியே போக, நாங்களும் அவர்களைப் பின் தொடர்ந்தோம்.

Canteenஇற்கு முன்னால் இருந்த Tennis Courtஇல் குழுமியிருந்த எங்களைச் சுற்றி நாலோ ஐந்து ஈபிக்காரன்கள் துப்பாக்கிகளோடு நின்றார்கள். “டேய் .. எங்களைக் கண்டு ஆரடா ஓடினது” ஈபிக்காரன்களின் பொறுப்பாளரைப் போன்றவன் கத்தினான்.

மோட்டு மூதேசிகள் பள்ளிக்கூடத்திற்குள் வந்து அறம்புறமாகச் சுட, வளாகத்திற்குள் இருந்த ஐம்பது மாணவர்களும்தான் ஓடினார்கள், இதில் யார் ஓடினது என்று மொக்குக் கேள்வி கேட்டால், என்ன பதில் சொல்வது என்று தெரியாமல் அனைவரும் அமைதியாக இருந்தார்கள்.

“எனக்குத் தெரியும்.. யார் ஓடினது என்று.. இப்ப பிடிக்கிறன் பார்” என்று பொறுப்பாளர் தன்னைத் தானே James Bond ஆக்கினார். “டேய்.. நீ போய்.. அந்தா அதில விழுந்து கிடக்கிற புத்தகத்தை எடுத்திட்டு வாடா” தன்னுடைய அல்லக்கை ஒன்றிற்குப் பொறுப்பாளர் கட்டளை பிறப்பித்தார்.

சம்பவம் நடந்த இடம்

ஈபிக்காரன் சுட்ட பயத்தில் எல்லோரும்தான் புத்தகத்தை வீசி விட்டு ஓடினாங்கள், இதுக்க யாருடைய புத்தகம் மாட்டுப்படப் போகுதோ என்று நாங்கள் பதற, ஈபி அல்லக்கை ஒரு CR கொப்பியோடு திரும்பியது. “ம..யூ..மயூரன்” ஈபியின் பொறுப்பாளர் எழுத்துக் கூட்டாத குறையாக புத்தகத்தில் எழுதியிருந்த பெயரை வாசித்தான்.

“மயூரன் யாரிங்கே.. வெளில வாடா” என்று அவன் கத்த, நாங்களும் மயூரனைத் தேடத் தொடங்கினோம். மயூரன் என்ற பெயரில் எங்களது கும்பலில் யாரும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. எங்களது பரி. யோவான் கும்பலில் பரி. யோவான் தேவாலயப் போதகர் சர்வானந்தன், சில ஆசிரியர்கள், Prefects, மாணவர்கள் என்று எல்லோரும் இருக்க, யாரும் எதுவும் பேசத் துணியாத அந்தக் கணத்தில்தான் முன் வரிசையில் நின்ற சரவணபவன் அண்ணா ஈபிக்காரனிற்கு விளக்கம் கொடுக்க முன்வந்தார்.

“என்னென்டா அண்ணே.. மயூரன் ஒரு day scholar.. அவர் தன்ட கொப்பியை அவர்ட் hostel friendஇற்குக் குடுத்திட்டு வீட்ட போட்டார். அவர் இப்ப..” சரவணபவன் அண்ணா சொல்லி முடிக்கவில்லை

கன்னத்தை பொத்தி ஈபிக்காரன் பளாரென்று அறைந்தான். “டேய்.. எங்களுக்கு நீ சுத்துறியா.. பேய்ப்.. (தூஷணம்)” பிஸ்டலை எடுத்து சரவணபவன் அண்ணாவின் மண்டையில் வைக்க எங்களுக்குக் குலை நடுங்கியது.

“தம்பி.. இவர் ஒரு borderer.. இவருக்கு ஒன்றும் தெரியாது.. அவரை ஒன்றும் செய்யாதீங்கோ” சர்வானந்தன் போதகர் சரவணபவன் அண்ணாவின் உதவிக்கு வர “shut up.. you bastard” வெள்ளையங்கிப் போதகரிற்கு ஆங்கிலத்தில் அர்ச்சனை கிடைத்தது.

“கொண்டு வாங்கடா இவனை” ஈபிக்கார பொறுப்பாளன் உத்தரவிட, அல்லக்கைகள் சரவணபவன் அண்ணாவின் கைகளைப் பின்புறமாகக் கட்டிக் கொண்டு, “நடவடா..” என்று தள்ளிக் கொண்டு, இருட்டில் கரைந்தார்கள்.

சில மாதங்களிற்கு முன்னர்தான் பரி. யோவானின் மிகச் சிறந்த ஆளுமை நிறைந்த கிரிக்கெட் வீரனும், மாணவர்களால் பெரிதும் விரும்பப்பட்டவருமான அகிலனை, மண்டையன் குழுவின் கொலை வெறிக்குப் பலிகொடுத்திருந்த பரி. யோவான் சமூகம், இன்னுமொரு மாணவனையும் இழப்பதைத் தடுக்க அந்த இரவே உடனடியாக களத்தில் இறங்கியது.

பரி. யோவானின் அதிபர் Dr. தேவசகாயம், போதகர் சர்வானந்தன், மற்றும் ஆசிரியர்கள், இந்திய இராணுவத்தின் யாழ்ப்பாணத் தளபதியைச் சந்திக்க பழைய பூங்காவில் அமைந்திருந்த அவரது முகாமிற்கு உடனடியாக நேரடியாகவே சென்று கொடுத்த முறைப்பாட்டால், சரவணபவன் அண்ணாவின் உயிர் ஈபிக்காரன்களிடமிருந்து காப்பாற்றப்பட்டது.

ஆனால்.. A/L பரீட்சை எழுதிவிட்டுப் பெறுபேறுகளை எதிர்பார்த்துக் காத்திருந்த அறிவாளி என்று அறியப்பட்ட தேவகுமாரின் உயிரை ஈபிக்காரன்கள் காவுகொண்டதை அந்த ஆண்டவனால்கூட தடுக்க முடியவில்லை. A/L சோதனையில் 3AC எடுத்த அறிவாளியையும் பலியெடுத்து விட்டுத்தான் ஈபிக்காரன்கள் யாழ்ப்பாண மண்ணை விட்டு இந்திய இராணுவத்தோடு கப்பலேறினார்கள்.

ஒரு நாள் ஜொனியன்ஸ்..

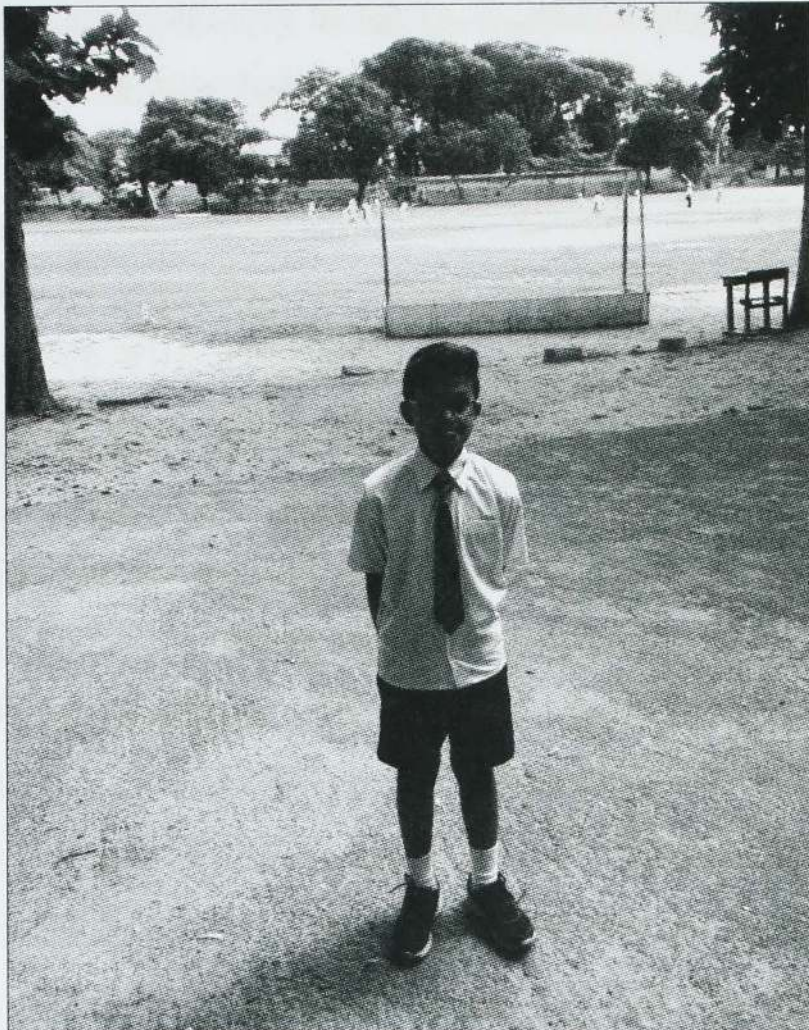

பரி.யோவான் கல்லூரியின் பிரதான வாயின் வளைவின் முன்னால்
பிரவீனும், சந்தோஷும் (Jan 2017)

‘டேய் என்ர நகைகளை அடைகு வச்சு, டொனேஷன் கட்டித்தான் உன்னை சென் ஜோன்ஸில் சேர்த்தனான்’ அம்மா ஒவ்வொரு வருஷமும் மெல்பேர்ண் OBAஇன் Dinner Dance வரும்போதும் மறக்காமல் ஞாபகப்படுத்துவா. 1977 இனக்கலவரத்திற்குப் பின், மீண்டும் யாழ்ப்பாணம் செல்ல முடிவெடுத்த போது, St. Patrick's Collegeஇல் படித்த என்னுடைய அப்பா எனக்குத் தெரிந்தெடுத்தது யாழ்ப்பாணம் பரி. யோவான் கல்லூரி.

ஜொனியன்ஸிற்குத் தங்கள் கல்லூரியின் மேல் பற்றுக் கொஞ்சம் அதிகம். பரி. யோவானின் தண்ணியில் என்ன இருக்கிறதோ தெரியாது, பள்ளிக்கூட வளாகத்தை விட்டுப் பிரிந்த பின்பும் பரி. யோவான் நாட்களைப் பற்றி கொஞ்சம் அதிகமாகவே பீத்துவது ஜொனியன்ஸின் தனிச் சிறப்பியல்பு. ஜொனியன்ஸின் இந்தப் பீத்தலில் அதிகம் பாதிக்கப்படுவது

இடைவேளை நேரத்தில் பரி.யோவான் மைதானத்தில் சந்தோஷ்

ஜொனியன்ஸிற்கு வாழ்க்கைப்பட்ட புண்ணியவதிகளும் அவர்தம் பிள்ளைகளும் தான்.

விடுமுறை முடிந்து 2017ஆம் ஆண்டிற்கு பரி. யோவான் மீண்டும் கல்விச் செயற்பாடுகளை ஆரம்பிப்பதற்குச் சில நாட்களிற்கு முன்னர் கல்லூரி வளாகத்திற்குச் சென்றிருந்தபோது, அதிபர் வண. ஞானபொன்ராஜா அவர்களை சந்திக்கும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. 'சேர், என்ட பெடியங்களை ஒரு நாள் ஸ்கூலில் கொண்டு வந்து படிக்க விடவா' என்று எனது பள்ளியில் என்னுடைய பெடியள் படிக்க வேண்டும் என்ற நிறைவேறாத ஆசையை, ஒரு நாளுக்கேனும் நிறைவேற்ற அடித்தளம் போட்டேன்.

'தாராளமாக, புதன்கிழமை காலம்பற கூட்டிக்கொண்டு என்ர officeஇற்கு வாரும்' என்று பிரின்ஸிபல் பச்சைக் கொடி காட்டினார்.

கல்லூரிக்கால வெளிக்கிட்டு, பிரதான வீதியில் வலப்பக்கம் திரும்பி சைக்கிளை மிதிக்க, பஸ்தியான் சந்தியில் அண்ணா நிற்கிறார். அண்ணா என்று எல்லோராலும் அன்பாக அறியப்பட்ட SJC89 batch பிரதீபன், பஸ்தியான் சந்தியில் பள்ளிச் சீருடைக் கடையொன்றை நடத்துகிறார். புதன்கிழமை என்னுடைய பெடியள் கல்லூரிக்குப் போகப் போகும் கதையைச் சொல்ல, 'நாளைக்கு வாரும் உமக்கு 10% discount போட்டுத் தாறன், நானில்லாட்டி, ownerஇன் friend என்று சொல்லும், தருவினம்' என்றார்.

"Boys, you are going to St. John's for one day" என்று வீட்ட போய் பெடியளிடம் சொல்ல "what...oh no.. we are supposed to be on holidays" என்று அவங்கள் ஆர்ப்பாட்டத்தில் இறங்க, 'உமக்கென்ன விசரா' என்று மனிசி ஆட்டிலறிகளை முன்னரங்கிற்கு நகர்த்தினா.

"Just do it for me will you, this is appa's dream" என்று உணர்வுகளை வார்த்தைகளாகக் கொட்டி, என்னுடைய கொள்கையில் நான் உறுதியாக நிற்க, ஆர்ப்பாட்டம் அடங்க, ஆட்டிலறி பின்வாங்கியது.

நான் படித்த அதே 11B வகுப்பறையில் அமர்ந்திருக்கும் பிரவீன்

புதன்கிழமை காலம்பற, பிரதீபன் அண்ணாவின் கடையில் வாங்கின புத்தம் புதிய வெள்ளை ஷேர்ட்டும், நீலக் காற்சட்டையும் அணிந்து, school bagஇல் தினேஷ் வெதுப்பக ரோல்ஸும் தண்ணீர்ப்போத்தலும் அடைத்து, பரி. யோவானில் ஏற்கெனவே படிக்கும் தங்கள் மச்சான் வேணிலனுடன் யாழ் பரி. யோவான் செல்லப் புறப்பட்டார்கள் என்னுடைய செல்வங்கள்.

இருவரையும் தோளில் அணைத்து பரி. யோவானின் அந்தக் கம்பீரமான பிரதான வாயில் வளைவிற்கூடாகக் கல்லூரிக்குள் காலடி வைக்க, மெய்யாகவே மெய்சிலிர்த்தது. கனவை ஒரு நாளுக்கேனும் நனவாக்கிய கர்த்தரிற்கு மனதுக்குள் நன்றி சொல்லி விட்டு, அலுவலகத் திற்குள் நுழைய பிரின்ஸிபல் நிற்கிறார். "வாரும் வாரும், எங்க அவங்கட college tie?" ஒரு நாளுக்கேனும் விதிகளைத் தளர்த்த அவர் தயாராக இருக்கவில்லை. officeஇல் இரண்டு புத்தம் புது tie வாங்கி, அணிவித்து விட்டேன்.

இருவரையும் தன்னருகில் அழைத்து அவர்களிற்காக ஜெபித்து, ஆசீர்வாதம் அளித்து விட்டு, 'கோபி, இவரை Year 8இலும், இவரை Year 6இலும் கொண்டு போய் விடும். Old Boyஇன்ட பிள்ளைகள் ஒரு நாள் படிப்பினம் என்று class teacherஇற்குச் சொல்லும்', வேறு ஏதோ அலுவலாய் அலுவலகத்திற்கு வந்த கோபிகிருஷ்ணாவின் கையில் பொறுப்பு ஒப்படைக்கப்பட்டது.

Library அடியில் கோபி இளையவனைத் தோமஸிடம் பொறுப்புக் கொடுத்துவிட்டு, மூத்தவனை அருளானந்தம் Blockஇன் மேல்மாடி நோக்கி அழைத்துச்சென்றார். கோபியும் தோமஸும் SJC95 batch காரன்கள். பள்ளிக்கூடத்தில் படித்த காலத்தில் பழைய மாணவர்களின் பிள்ளைகளிற்குக் கல்லூரியில் எப்போதும் ஒரு தனிக்கவனிப்பும் முன்னுரிமையும் இருக்கும். இன்று நமக்கும் அது கிடைத்ததில் மகிழ்ச்சி.

மூத்தவன், நான் படித்த 11B வகுப்பறையில் போய் அமர, சின்னவன் memorial hostelஇல் இயங்கும் வகுப்பறையில் போய் அமர்ந்தான். முதல் மணியடிக்க எல்லோரும் serviceஇற்குப் போனாங்கள். அது முடிய assemblyஉம் இரண்டு பாடங்களும் நடந்து, இடைவேளைக்கு

Primary Schoolஇல் நான் ஆடிய அதே ஊஞ்சலில் ஆடும் என் பிள்ளைகள்

மணியடித்தது. கல்லூரியின் மைதானத்தில் பரி. யோவான் U19 அணி, ஸ்கந்தவரோதயா அணியைத் துவம்சம் செய்து கொண்டிருந்தது, ஒரு கட்டத்தில் 4/8 என்ற நிலையில் ஸ்கந்தவரோதயா பரிதவித்துக் கொண்டிருந்தது.

இடைவேளை நேரம் மைதானத்திற்கு மட்ச் பார்க்க வந்த மூத்தவனை யோகதாஸின் மகன் அடையாளம் கண்டு கதைத்துக் கொண்டிருந்தான். சின்னவனைச் சுற்றி ஒரு சிறு கூட்டம் கூடியிருந்து பேட்டி எடுத்துக் கொண்டிருந்தது. இருவரும் கொண்டு போன சாப்பாட்டை ஒரு பிடி பிடித்திருந்தார்கள். சாப்பிடாமல் போனால் “அம்மா கத்துவா” என்று அவங்களிற்கு யாழ்ப்பாணத்திலும் மறக்காமலிருந்தது.

இடைவேளை முடிய, athletics selectionஇற்கு மாணவர்கள் மைதானத் திற்கு அழைத்து வரப்பட்டார்கள். ‘அண்ணே உங்கட பெடியளிற்கு நீங்க Handy House என்று தெரியும், அவங்கள் Handy House ஓட போய்ட்டாங்கள்’ என்று கன்டீன் பக்கம் வந்த தோமஸ், சொல்லிவிட்டுப் போனார்.

பள்ளிக்கூடம் முடிய மீண்டும் பெடியளை கையைப் பிடித்து அழைத்துக் கூட்டி வர மனதில் சந்தோஷமாக இருந்தது. புலம்பெயராமல் இருந்திருந்தால் வாழ்ந்திருக்க வேண்டிய வாழ்க்கையை ஒரு நாளேனும் எனது மகன்மாருக்கும் கொடுத்த இனிய நினைவுகளோடு மீண்டுமொரு முறை கல்லூரியின் பிரதான வாயில் வளைவு கடந்து வந்தேன்.

தாயகத்திற்கு விடுமுறைக் காலங்களில் போகும் போது பிள்ளைகளிற்கு நாங்கள் கொடுப்பது நினைவுகள் தான். நாங்கள் வாழ்ந்த மண்ணில் பிள்ளைகளோடு மீண்டும் வலம் வரும்போது நாங்கள் சிறுவர்களாய் வாழ்ந்த கால நினைவுகளும், மனிதர்களும் எங்கள் கண்முன் வலம் வருவார்கள். அந்தக் கால நினைவுகளைப் பிள்ளைகளோடு கதைக்கும் போது ஏற்படும் ஆனந்தத்திற்கு அளவேயில்லை. அந்த அனுபவத்தையும் ஆனந்தத்தையும் தான் “நனவிடை தோய்தல்” என்று இலக்கியவாதிகள் வர்ணிப்பார்களோ?

தாயகப் பயணங்கள்..

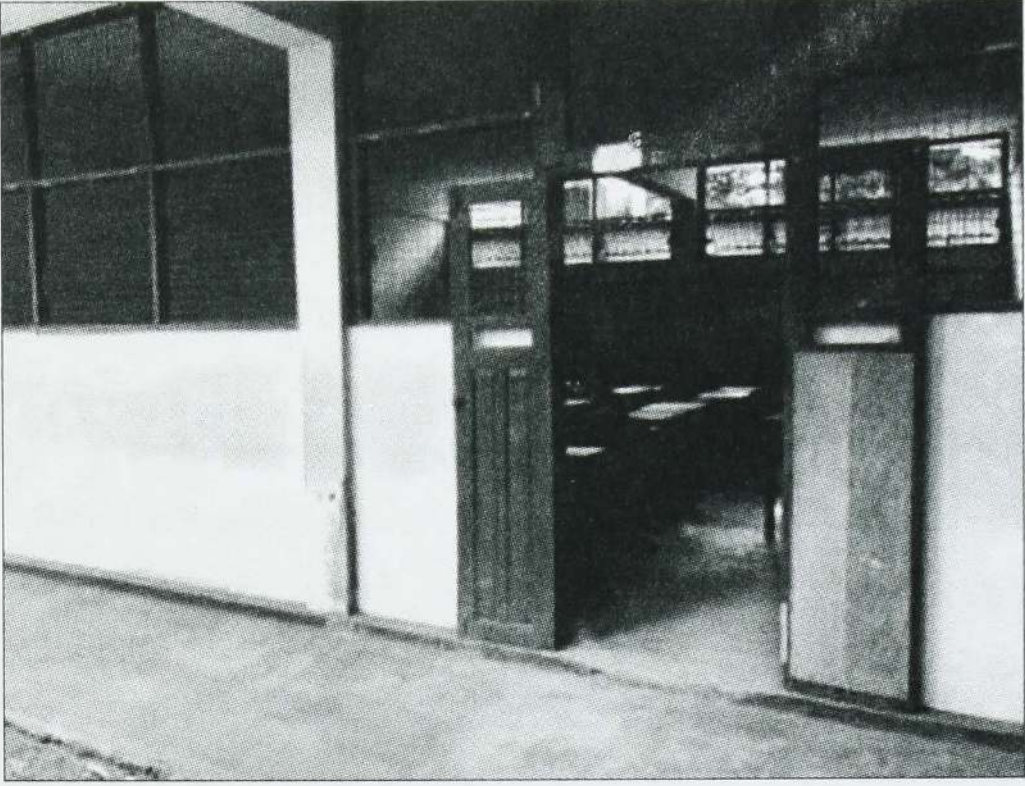
நினைவுகளைத் தேடி

கனவுகள் காணவும்

கனவுகள் நனவாகவும்

1986இல் ஒரு நாள்

எங்கள் Grade 7C வகுப்பறை

1985ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 25ஆம் திகதி, பரி. யோவானின் புகழ் பூத்த அதிபர் ஆனந்தராஜன் அவர்கள் படுகொலை செய்யப்பட்ட பின்னர், அதிபராக குணசீலன் அவர்கள் பதவியேற்றிருந்தார். ஆனந்தராஜன் மாஸ்டரின் படுகொலை கல்லூரிச் சமூகத்தையே உலுப்பி விட்டிருந்தது. மாணவர்கள் முதற்கொண்டு ஆசிரியர்கள், பழைய மாணவர்கள், பெற்றோர்கள் என்று அனைவரும் ஆனந்தராஜன் மாஸ்டரின் இழப்பை எண்ணிப் பரிதவித்த காலம்.

அதற்கடுத்த 1986ஆம் ஆண்டில் நாங்கள் Grade 7C வகுப்பில் இருந்தோம். Grade 7Cஇல் எங்களிற்கு வகுப்பாசிரியர், மறைந்த டோனி கணேஷன் மாஸ்டர். டோனி கணேஷன் மாஸ்டர், 1983இற்கு முன்னர் பண்டாரவளை St. Thomas' கல்லூரியில் படிப்பித்தவர். ஜூலை 83 கலவரத்திற்குப் பின்னர் பரி. யோவானில் காலடி எடுத்து வைத்தவர், யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியின் பழைய மாணவன்.

டோனி மாஸ்டர் பம்பலாக வகுப்பு நடத்துவார், அடிக்கும் குறைவிருக்காது. ஆள் நல்ல வாட்டசாட்டமாக இருப்பார், ஸ்டைலாக நடப்பார், ஒழுக்கத்தை மீறி குரங்குச் சேட்டை விட்டால், அடி பின்னி எடுப்பார். எங்கள் வகுப்பில் நிறைய பம்பல்காரர்கள் இருந்தார்கள், எல்லா வகுப்புகளையும் போல சில படிக்கிற பெடியன்களும் இருந்தார்கள்

எங்களுடைய 7C வகுப்பு அருளானந்தம் blockஇன் கீழ் மாடியில், ராஜசேகரம் block மூலையில், மேல்மாடிப் படிகளிற்கு அண்மையில் இருந்தது. சரியாகப் பழைய பூங்கா வீதியும் பிரதான வீதியும் சந்திக்கும் மூலையில்தான் இந்த வகுப்பறை இருந்தது. வகுப்பறையின் பிரதான வீதிப் பக்கச் சுவரில், சீமெந்தால் நிர்மாணிக்கப்பட்ட cupboard இருக்கும், அதற்கு ஒரு ஆமைப் பூட்டும் இருக்கும்.

8ஆவது வருடமாகப் பள்ளியில் படித்துக் கொண்டிருந்தும் ஒரு வருடம் கூட monitorஆக இருந்ததில்லை. ஒரு பாடம் முடிந்து அடுத்த பாடத்திற்கு வாத்தி வர முதல், பக்கத்திலிருந்த அல்லது பின்னாலிருந்த அல்லது முன்னாலிருந்த நண்பனுடன், ஏதோவொரு முக்கிய விஷயமாகக் குசுகுசுத்ததைப் பார்த்து கரும்பலகையில் பெயரை எழுதி, வாத்திமாரிடம் அடிவாங்கித் தந்த monitorமார் மேல் எப்பவும் ஒரு தணியாத கடுப்பு இருந்து கொண்டே இருந்தது.

டோனி மாஸ்டர் எப்பவும் வித்தியாசமாக யோசித்து விபரீதமான முடிவுகளை எடுத்து விவேகமாகச் செயற்படுவார். Grade 7Cஇல் இரண்டாவது தவணையில் என்னை Assistant Monitorஆக நியமித்து விட்டார். Assistant Monitor என்றால் அல்லக்கை வேலை, காலையில் officeஇற்குப் போய் register எடுத்து வர வேண்டும், cupboardஇல் chalk இருப்பதை உறுதிப்படுத்த வேண்டும், வாத்திமார் வராவிட்டால் Middle school supervisorஆக இருந்த தனபாலன் மாஸ்டரிடம் சொல்லி actingஇற்கு இன்னொரு வாத்தியைக் கூட்டி வரவேண்டும் என்று பியோன் உத்தியோகம் தான்.

Monitor பள்ளிக்கூடத்திற்கு வராத நாள் தான், அதிகாரம் assistant monitorஇன் கைக்கு வரும் திருநாள். அந்த நாளில் கையில் chalk துண்டு எடுத்து, கொட்டை எழுத்தில் கரும்பலகையில் யார் யாரின் பெயர் எழுத

வேண்டுமோ அதையெல்லாம் எழுதிப் பழிக்குப் பழி வாங்கலாம் என்ற கனவு கண்டு கொண்டிருந்த நாட்கள்.

அந்த நாள் விரைவில் வரவேண்டும், இவங்களிற்கு விளையாட்டுக் காட்ட வேண்டும் என்று ஜெபிக்காத நாளில்லை. 'கர்த்தரே இன்றைக்கு எங்கட monitor நந்தகுமாரிற்குக் காய்ச்சல் வரவேண்டும்' என்று காலம்பற எழும்பி ஜெபித்துவிட்டுப் பள்ளிக்கூடத்திற்குப் போக, நந்தகுமாரோ (நந்தீஸ் அல்ல) வெள்ளனவே வந்து வகுப்பு வாசலில் விலாசமாக நிற்பான்.

ஒரு நாள் மத்தியானம் இடைவேளை முடிந்து பெடியள் திரும்ப வகுப்பிற்கு வரும்போதுதான் அந்த அசம்பாவிதம் நடந்தது. ஏதோ ஒரு சாமானை எடுக்க cupboardஐத் திறந்து, அதை எடுத்து விட்டுத் திரும்பிய monitor நந்தகுமாரின் கன்னத்தை எங்கிருந்தோ வந்த chalk துண்டு ஒன்று பதம் பார்த்தது. இடைவேளை முடிந்து பெடியள் அள்ளுப்பட்டு வந்ததால், யார் எறிந்தது என்று நந்தகுமாரிற்கு அடையாளம் தெரியவில்லை.

நந்தகுமார் உண்மையிலேயே கலங்கிப்போனான். அடுத்து வந்த பாடங்களில் முறுகிக்கொண்டுதான் நின்றான், யாரும் எதுவும் பெரிதாகக் கதைக்கவில்லை. அந்த நாளின் கடைசிப் பாடம் டோனி கணேஷன் மாஸ்டரின் சமூகக்கல்விப் பாடத்தில், கட்டாயம் நந்தகுமார் போட்டுக் கொடுப்பான் என்று எதிர்பார்த்திருந்தோம்.

எதிர்பார்த்த மாதிரியே டோனி மாஸ்டர் வந்து "good afternoon" சொல்லி முடிய, நந்தகுமார் எழுந்து 'சேர், எனக்கு யாரோ chalkஆல எறிஞ்சு போட்டாங்கள்' என்று அழுவாரைப் போல கன்னத்தைத் தடவிக் கொண்டே, தனது முறைப்பாட்டைப் பதிவு செய்தான். கடைசிப் பாடம், வெளியில் வெய்யில் வேற கொளுத்துது, டோனி மாஸ்டர் திறந்திருந்த சமூகக்கல்விப் புத்தகத்தை மூடி வைத்து விட்டு எழும்பி விட்டார். இன்றைக்குப் பாடம் நடக்காது என்று நினைத்து நாங்களும் புத்தகத்தைத் தள்ளி வைத்தோம்.

'எதில வச்சு உனக்கு அடி விழுந்தது' டோனி மாஸ்டரின் விசாரணை தொடங்கியது. 'இதில நிற்கேக்க தான் சேர் வந்து பட்டது' நந்தகுமார்,

Tony Ganesan மாஸ்டர்

cupboard அடிக்கே போய் விட்டான். இன்றைக்கு பாடம் நடக்காது, நல்லாப் பாடம் பார்க்கலாம் என்று நாங்களும் உற்சாகமானோம்.

சம்பவம் நடந்த இடத்திற்குப் போய் நின்று, டோனி மாஸ்டர் ஒருக்கா சுற்றிப் பார்த்தார். 'உனக்கு யாராவது எதிரிகள் இருக்கிறாங்களா?' என்று டோனி மாஸ்டரின் முதலாவது கேள்வியை நந்தகுமார் எதிர்பார்க்கவில்லை. 'அப்படி யாரும் இல்லை சேர்', காட்டிக் கொடுத்தால் வரும் வினைக்குப் பயந்து அவன் பின்வாங்கினான்.

கொடுப்பிற்குள் நமட்டுச் சிரிப்பு ஒன்றை உதிர்த்து விட்டு, டோனி மாஸ்டர் வகுப்பின் முன்பகுதிக்கு வந்தார். 'முருகேந்திரன், சிவக்குமரன், யசீந்திரா, ரொஷான்...' என்று வகுப்பில் வழமையாகக் குழப்படி செய்யும் நாலஞ்சு பேரை முன்னால் வருமாறு அழைத்தார். 'ஐயோ சேர் அடியாதீங்கோ சேர்.. அம்மாவாண சேர்.. நானில்லை சேர்' வாங்கிலிருந்து எழும்பினவுடனேயே முருக்கர் அலறத் தொடங்கினான்.

சந்தேக நபர்களை ஒவ்வொருவராக டோனி மாஸ்டர் விசாரணை நடத்தினார்.

'Interval நேரம் என்ன செய்தனீ?'

'எப்ப வகுப்பிற்குள் வந்தனீ?'

'மொனிட்டரோடு ஏதாவது பிரச்சினை இருக்கா?'

‘உனக்கு யாரிலாவது சந்தேகம் இருக்கா?’

என்று துருவித் துருவி விசாரித்தார். அவங்கள் யாரும் அசையவில்லை, யாரையும் காட்டியும் கொடுக்கவில்லை. கடைசியாக நந்தகுமாரைப் பார்த்துக் கேட்டார்.

‘உனக்கு assistant monitor ஓட ஏதாவது பிரச்சினை வந்ததா?’ அவன் லேசா யோசிக்க, அதே கேள்விக் கணைகளால் என்னையும் துளைத்தெடுத்தார்.

டோனி மாஸ்டரின் புலனாய்வு நடவடிக்கை அடுத்த கட்டத்திற்கு நகர்ந்தது. நந்தகுமாரை அடிவிழுந்த இடத்தில் நிற்கச் சொல்லி விட்டு, வகுப்பறையில் சந்தேகத்திற்கிடமான பெடியள் இருந்த வாங்குகளிலிருந்து டோனி மாஸ்டர் நந்தகுமாரை நோக்கி chalk எறியத் தொடங்கினார்.

‘இந்தப் பக்கம் இருந்து வந்ததா?’

‘இந்தளவு speed ஆக வந்ததா?’

‘இந்த angle இலிருந்து வந்ததா?’

என்று டோனி மாஸ்டர் எறிய எறிய, ஒரு முறை வாங்கிய எறிக்கு முறையிட்ட குற்றத்திற்காக நந்தகுமார் பலமுறை எறி வாங்கிக் கொண்டிருந்தான். டோனி மாஸ்டர் எவ்வளவு முயன்றும் குற்றவாளியைக் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. டோனி மாஸ்டர் இறுதியாக ஒரு எச்சரிக்கையை விட்டார்.

‘எறிஞ்சுவன் ஒத்துக்கொண்டால் அவரிற்கு ரெண்டு அடி விழும், வேறயாராவது காட்டிக் கொடுத்தால், நாலடி’ அதற்கும் வகுப்பில் எந்த அசைவும் இல்லை. டோனி மாஸ்டர் முகவாயைத் தடவிக்கொண்டு யோசித்தார், கரும்பலகைக்கு முன்னால் அங்கும் இங்கும் நடந்தார்.

‘ஓகே, நந்தகுமார் போய் தனபாலன் மாஸ்டர் officeஇல் பிரம்பை எடுத்துக்கொண்டு வா’ அவர் சொல்லி முடியவில்லை, நந்தகுமார் வகுப்பறை வாசல் தாண்டினான். ‘இன்றைக்கு முழுக் classஇற்கும் அடி விழப்போகுது’ டோனி மாஸ்டர் தனது முடிவை அறிவித்தார்.

‘சேர் இது அநியாயம்’ என்று நல்லவர்கள் கொடுத்த குரல், இன்றைக்கு அந்த நல்லவர்களிற்கும் படிக்கிற பெடியனிற்கும் அடி விழப்போகுது என்ற சந்தோஷத்தில் நாங்கள் சிரித்த சிரிப்பில் காணாமல் போனது. அதில ஒரு படிக்கிற பெடியன் மேசையில் முகம் புதைத்து அழத் தொடங்கியே விட்டான், அவனுக்கு மானப்பிரச்சினையாம்.

நந்தகுமார் பிரம்பைக் கொண்டு வந்து, ஒரு புன்முறுவலுடன், ‘இந்தாங்கோ சேர்’ என்று கொடுக்க, ‘ஓகே... good.. நீர் போய் முதலில் நில்லும்’ என்று நந்தகுமாரிற்கு அடிக்க முதல் ஒரு இடியைத் தூக்கிப் போட்டார். ‘சேர் நான்.. நான்’ அவன் அதிர்ந்து போய் இழுக்க ‘நீரும் இந்த வகுப்பு தான் ஐசே, நீரும் அடி வாங்கத்தான் வேணும்’ என்று team mentality எனும் பரி. யோவான் விழுமியத்திற்கு டோனி கணேஷன் மாஸ்டர் அந்த ரணகளத்திலும் செயல்வடிவம் கொடுத்தார்.

நந்தகுமாரைத் தொடர்ந்து வரிசையாக எல்லோரும் கரும்பலகை யடியில் வந்து அடி வாங்கினோம். என்றுமே அடி வாங்காத பெடியள் கண்ணில் நீர் மல்க அடி வாங்க, வழமையாக அடி வாங்கும் கோஷ்டி, அன்றுதான் சந்தோஷமாக அடி வாங்கியது.

பாடசாலை நாட்களின் நினைவுகளை மீட்டுப் பார்ப்பதே ஒரு இனிமையான அனுபவம். வாழ்வின் சுமைகள் எங்கோ பறந்து போக நாங்கள் மீண்டும் சிறுவர்களாக அவதாரம் எடுக்கும் கணங்கள் அவை. அழகிய அந்தப் பள்ளி நாட்களை மீண்டும் வாழ வழி வகுப்பவை reunionகளும் get togetherகளும் தான்.

எங்கள் SJC92உம் 2013இல் KL மாநகரில் எங்கள் எல்லோரது 40ஆவது பிறந்த நாளைக் கொண்டாடவும், 2016இல் எங்கள் வகுப்பு நண்பன் சுரேன்குமார் big match century அடித்த 25ஆவது ஆண்டை கொண்டாடவும், 45ஆவது பிறந்தநாள் கொண்டாட Phuketஇலும் என மூன்று முறை ஒன்று கூடி மகிழ்ந்தோம்.

மூன்று முறை ஒன்றுகூடியும், பலமுறை WhatsAppஇலும் Facebookஇலும் கதைத்தும், அன்று monitor நந்தகுமாரிற்கு chalk எறிந்த வீரவேங்கை யாரென்று இன்று வரை தெரியவில்லை. பல ஆண்டுகளாக நீடிக்கும் இந்த மர்மம் எப்போது விலகும்?

சதீசன்

மெல்பேர்னில் சதீசனோடு (2015)

1990 Sports Meet, அனைவரும் ஆவலுடன் எதிர்பார்க்கும் Medley relay. ஒவ்வொரு வயதுப் பிரிவினரும் ஒரு lap ஓட, கடைசி 100m, over 19 பிரிவினர் ஓடுவார்கள்.

Dining hall அடியில் கடைசி 100m தொடங்கும். கடைசி lap ஓட over 19 ஓட்டகாரன்கள் தயாராகிறார்கள். Johnstone Houseஇற்கு சதீசன், Handy Houseஇற்கு மைக்கல் என்று எல்லாம் சூப்பர் காய்கள்.

Handyஇன் அஞ்சல் ஓட்ட அணி முன்னணியில் திகழ, மைக்கலிற்கு முதலாவதாக baton கிடைக்கிறது. காலில் Spikes shoes அணிந்த மைக்கல் batonஐப் பிடுங்கி எடுத்துக் கொண்டு பிச்சக் கொண்டு பறக்கிறார். போட்டியைக் காண வந்த சுண்டுக்குளி பெட்டைகளின் பக்கமிருந்தும் ஆரவாரம் கேட்கிறது.

மைக்கலிற்குப் பின்னால் வெறுங்கால் மைதானத்தில் படபட என்று அடிக்க, புளுதியைக் கிளப்பிக் கொண்டு சதீசன் கலைத்துக் கொண்டு ஓடுகிறார்.

கடைசி 50m...

Shot put இருக்கும் வளைவில் மைக்கல் திரும்ப, சதீசன் கலைத்துக் கொண்டு கிட்ட வந்துவிட்டார். ... மைதானமே ஆரவாரிக்கிறது, மைக்கலும் சதீசனும் neck to neck ஓடுகிறார்கள்.

மயில்வாகனம் மாஸ்டரின் நேரடி வர்ணனையை யாரும் கவனிக்க வில்லை. சுண்டுக்குளி பெட்டையள் வாங்கிலிருந்து எழும்பியே விட்டார்கள்.

கடைசி 25m..

பொன்னுத்துரை பவிலியன் மற்றும் lab பக்கமிருந்த பெடியள் எல்லாம் Prefectsஐத் தள்ளிக்கொண்டு மைதானத்திற்குள் வந்திட்டாங்கள்.

Handyஇன் பச்சை நிறக் கொடியும் Johnstoneஇன் நீல நிறக் கொடியும் அட்டகாசமாய் ஆட, ஒரு பரவச ஓட்டம் பரி. யோவான் மைதானத்தில் அரங்கேறுகிறது.

சதீசனும் மைக்கலும் முடிவுக் கோட்டிற்குக் கிட்ட ஒரே தூரத்தில் வந்து விட்டார்கள்.

கடைசி 1m...

முடிவுக் கோட்டை நெருங்கிவிட்டார்கள்.. நெஞ்சை நிமிர்த்தி கயிற்றைத் தொட்டு மைக்கல் ஸ்டைலாக ஓட்டத்தை வெல்ல முயற்சிக்க, சதீசன் ஒரே பாய்ச்சலில் முடிவுக் கயிற்றைப் பிய்த்துக் கொண்டு தாண்டிப் போய் நிலத்தில் படாரென்று விழுகிறார்.

கையில் சிராய்ப்புக் காயங்களுடன் வெற்றியைத் தழுவிய சதீசனை மைக்கல் கைகொடுத்துத் தூக்கி விடுகிறார்.

அன்று அந்த ஓட்டத்தைப் பார்த்த யாரும் அந்தக் கடைசி 15 செக்கன்களை மறக்கவே மாட்டார்கள்.

தனது திறமை, தனது ஆளுமை, தனக்கே உரித்தான தலைமைப் பண்பு, யாரையும் மரியாதையுடன் நடத்தும் மாண்பு, நல்ல மனம் என்பவற்றை முதலீடாக்கி, நாங்கள் படித்த காலத்தில் பரி. யோவானை

கலக்கிய ஆளுமைகளில் சதீசனும் ஒருவர். அன்றிலிருந்து இன்றுவரை, என்றைக்கும், எங்களுக்கு ஒரு நல்ல Role Model ஆகத் திகழ்பவரும் அவர் தான்.

பரி. யோவானில் எல்லோருக்கும் எல்லா வாய்ப்புகளும் கிடைக்காது. அதி திறமையாளர்களின் கூடாரமாக அந்தக் காலத்தில் பரி. யோவான் திகழ்ந்ததால், கிரிக்கெட் அணியில் இடம்பிடிப்பதோ, Prefect Badge கிடைப்பதோ லேசுப்பட்ட விஷயமல்ல.

ஆனால், அந்த அணிகளில் இடம்பெறா விட்டாலும், Prefect Badge கிடைக்காவிட்டாலும், பரி. யோவானின் கிரிக்கெட் வீரர்களிடம் இருந்தும், மாணவ தலைவர்களிடம் இருந்தும் பிற மாணவர்கள், பரி. யோவானின் பாரம்பரியங்களையும் நற்பண்புகளையும் நல்லொழுக்கத்தையும் பழகிக் கொள்ள சதீசன் போன்ற மாணவ ஆளுமைகள் முன்மாதிரியாகத் திகழ்ந்தார்கள்.

Primary schoolஇல், “மண் சுமந்த மேனியர்” சிதம்பரநாதன் மாஸ்டரின் நெறியாள்கையில் அரங்கேறிய “முயலார் முயலுகிறார்” என்ற நாடகத்தில், சதீசன் சிங்கக்குட்டியாக நடித்திருந்தார். அந்த நாடகத்தில், சதீசன் சிங்கக் குட்டியாகவே வலம் வந்த காட்சிகள்தான் அவர் பற்றிய ஆக முந்திய நினைவாக இன்றும் நினைவில் நிலைத்திருக்கிறது.

Parents' Dayஇற்கு அரங்கேறிய அந்த நாடகத்தின் rehearsal, மாணவர்களிற்கு Jubilee Hallஇல் போட்டுக் காட்டினார்கள். 2021இல் நல்லூர் கோயில் பிரதான நிர்வாகியாகப் பொறுப்பேற்றிருக்கும் ஷயந்தனாவும் அந்த நாடகத்தில் முக்கிய பாத்திரத்தில் நடித்திருந்தார்.

அந்த நாடகத்தில் நடிக்க மாணவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்க சிதம்பரநாதன் மாஸ்டர் எவ்வாறு பட்டறைகளை நடத்தி, சரியான கதாபாத்திரத்திற்குச் சரியான மாணவனைத் தேர்வு செய்தார் என்று சதீசன் பின்னாட்களில் விபரித்திருந்தார்.

நாங்கள் Middle schoolஇல் படிக்கும் போது சதீசன் கல்லூரியின் U15 கிரிக்கெட் அணியின் தலைவர். சதீசனும் U15 கிரிக்கெட் selectionஇற்கு முதன்

முறை போன போது, “நீர் நாளைக்கு வரத் தேவையில்லை” என்ற அந்த பிரபலமான rejected வசனங்களைக் கேட்டு நிராகரிக்கப்பட்டிருந்தாராம்.

வழமையாக அந்த rejectionஇல் deject ஆகி அடுத்த நாள் practiceஇற்கு யாரும் போவதில்லை. ஆனால் சதீசனோ, அடுத்த நாளும் practiceஇற்குப் போய், Bowlingஇலோ battingஇலோ மெனக்கிடாமல், பாய்ந்து விழுந்து பந்துகளைப் பிடித்து fieldingஇல் திறமை காட்டி, கிட்டத்தட்ட specialist fielder ஆகவே முதன் முதலாக கிரிக்கெட் அணியில் நுழைந்த கதையை அவரே சொல்லக் கேட்டிருக்கிறேன்.

சதீசன் U17 Captain ஆக இருந்த போது, எங்கட ரோட்டுக்காரனான ஜெகான் (நிக்கலஸ்) தலைமை தாங்கிய பற்றிக்ஸ் அணிக்கு அடித்த centuryஐயும் மறக்கேலாது. அதுவும் சதீசன் நூறடிக்கவும் எங்களோடு நின்ற சிவக்குமரன் (கேணல் சேரலாதன்) பரி. யோவானின் விதிகளை மீறி மைதானத்திற்குள் சோடா கொண்டு ஓடியதும் நினைவில் வருகிறது.

பரி. யோவான் மைதானத்தின் நடுவில் வைத்து சதீசனிற்கு சிவக்குமரன் சோடா கொடுத்த போது, “ஐசே, இப்படி செய்யக் கூடாது” என்று நடு பிச்சில் வைத்தும் சிவக்குமரனைக் கண்டித்துவிட்டுத் தான் சதீசன் ஒரு மிடறு சோடா குடித்தாராம்.

22 ஆண்டுகளிற்குப் பின்னர், 1990இல் பரி.யோவானிற்கு Big Match வெற்றியை சதீசன் தலைமை தாங்கிய அணியே ஈட்டித்தந்தது. அந்த Big Match வென்ற கணத்தையும், கல்லூரி அணியைப் பிரதான வீதி வழியாக ஆடிப் பாடிக் கல்லூரிக்கு அழைத்து வந்த நினைவுகளையும் இன்று நினைத்துப் பார்த்தாலும் பரவசமாக இருக்கிறது.

அதுவும் சென்ரலின் கடைசி விக்கட் வீழ்ந்த காட்சியை, மறைந்த மைக்கல் சொல்லச் சொல்ல எழுதியதை மீண்டும் ஒருக்கா பதிவு செய்வது பொருத்தமாக இருக்கும்.

“சுப்ரமணிய பூங்கா முனையிலிருந்து முரளி வீசிய பந்தை மத்திய கல்லூரியின் ரகுதாஸ் உயர்த்தி அடிக்க, பந்து mid onஇல் நின்ற சதீசனை நோக்கி வருகிறது.

அதுவரை கட்டுக்கோப்பு காத்த பரி. யோவான் மாணவர்கள் எல்லைக் கோட்டைத் தாண்டி மைதானத்துக்குள் ஓடவும் சதீசன் பந்தைப் பிடிக்கவும் சரியாக இருந்தது.

அந்தக் காட்சி, “சதீசனோடு இணைந்து முழு பரி. யோவான் மாணவர்களுமே பிடித்த crowd catch மாதிரி இருந்தது” என்று இறப்பதற்குச் சில நாட்களுக்கு முன்பு, மைக்கல் நவரட்ணராஜா விபரித்தது, இன்றும் காதில் ஒலிக்கிறது.

கிரிக்கெட்டில் மட்டுமல்ல, Soccer, Basketball, Athletics என்று கலக்கிய சதீசன், படிப்பையும் கைவிடாமல் மொரட்டுவ பல்கலைக்கழகத்திற்குத் தேர்வானதும், நாங்கள் CIMA படிக்கும் காலத்தில் எங்களோடு CIMA படித்து முடித்ததும் இன்றைய தலைமுறைக்கு அதிசயமாகவும் ஆச்சரியமாகவும் கூட இருக்கலாம்.

அவ்வாறே ஆச்சரியப்படும் தலைமுறை, சதீசன் சுண்டுக்குளியில் படித்த விஜிதாவை சுழற்றி, மாட்டி பின்னர் கலியாணம் செய்தார் என்று சொன்னால், தலை சுத்தி மயங்கி விழுந்தும் விடுவார்கள்.

அப்படி மயங்கி விழுந்தவனைத் தண்ணி தெளித்து எழுப்பி, சதீசன் நல்லா பாடுவாரடா, Peto Hallஇல் நடந்த நிகழ்ச்சி ஒன்றில் “மலரே என்னென்ன கோலம்” என்ற பாட்டைப் பாடித்தான் விஜிதா அக்காவை மாட்டினவர். அதை விட சதீசன் “சின்ன சின்ன வண்டி கட்டி” பாட்டுப் பாடாத பார்ட்டியே இல்லையடா என்று சொன்னால், மயக்கமடைந்தவனிற்கு என்னாகுமோ எனக்குத் தெரியாது.

2021இல் நிகழ்ந்த Zoom நிகழ்வு ஒன்றில் கலந்து கொண்ட, கல்லூரியின் முதலாவது Johnian Eagle விருது வென்ற பழைய மாணவரும், முன்னாள் உப அதிபரும் உதைபந்தாட்டப் பயிற்றுவிப்பாளருமான, அன்ரனிப்பிள்ளை மாஸ்டரிடம் “பரி. யோவானில் இருந்து உங்களுக்குப் பின்னர் இலங்கை தேசிய உதைபந்தாட்ட அணியில் இடம்பிடித்திருக்கக் கூடியவர் யாராக இருந்திருக்கும்?” என்று ஒரு கேள்வி கேட்கப்பட்டது.

அன்ரனிப்பிள்ளை மாஸ்டரும் உடனே “சதீசன் தான்.. அவர் தான் அப்ப National squadஇல் இருந்தவர்.. Big Match விளையாடுறதுக்காக அதை விட்டிட்டு வந்திட்டார்” என்று சதீசனும் கலந்து கொண்ட அந்த Zoom நிகழ்வில் படாரெனப் பதிலளித்தார்.

தமிழர்களைப் புறமொதுக்கிய அந்தக் காலகட்டத்தில், நீங்க தமிழ் என்றபடியால்தானா உங்களுக்கு அலுப்புத் தந்து, நீங்க வெளியில வந்தனீங்க என்று அடுத்த நாள் சதீசனிடம் கேட்டேன்.

“அப்படிச் சொல்லேலாது ஐசே, அப்படிச் சொல்லவும் கூடாது, அது சரியான பிழை” என்று சதீசனின் குரல் கண்டிப்பானது.

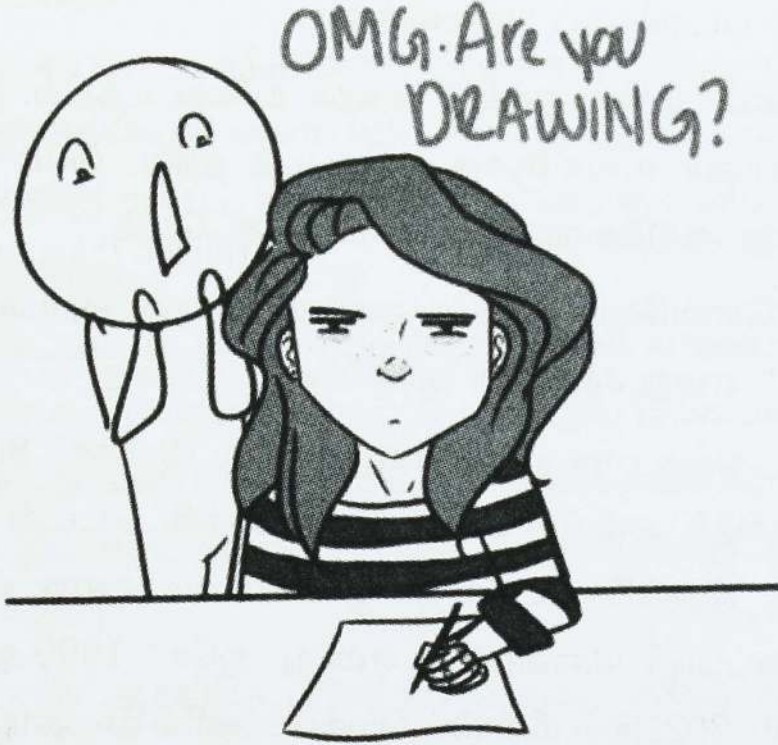
“என்னால அங்க cope up பண்ண ஏலாமல் போச்சு.. Big Matchஉம் வந்திட்டுது, அதைச் சாட்டிக் கொண்டு வெளிக்கிட்டிட்டன், அது என்ர பிழை. அப்படி இருக்கேக்க நீர் தமிழ் சிங்களம் என்று என்னெண்டு சொல்லுறது, அப்படிச் சொல்லவே ஏலாது, ஐசே” 1990ஆம் ஆண்டு Senior Prefect (SP), 2021இல் மீண்டும் மெல்பேர்ணில் அவதாரம் எடுத்தார்.

பரி. யோவானில் நாங்கள் படித்த கடைசி ஆண்டான 1990இல் சதீசன் தான் Senior Prefect. அந்தக் காலத்தில் பரி. யோவானின் Senior Prefectஆக வருபவர்களிற்கு இருக்கும் மிடுக்கு சதீசனிற்குத் தானாகவே அமைந்திருந்தது. பரி. யோவானின் விழுமியங்களையும் ஒழுக்கத்தையும் காப்பதில் ஒரு கறாரான, கண்டிப்பான SP ஆகவே சதீசன் அன்று வலம் வந்தார், இன்றுவரை அவ்வாறே வாழ்ந்தும் வருகிறார்.

அன்று சதீசனைக் காணும் போது ஏற்பட்ட பயமும் மரியாதையும், கல்லூரியை விட்டு விலகிய பின்னரும், ஏன் இன்றைக்கும் தொடர்கிறது. ஏனெனில், அன்று மட்டுமல்ல, இன்றைக்கும் என்னைக்கும் அவர் எங்களுக்கு Senior Prefect தான்.

Art Room கொடுமைகள்

பரி. யோவானின் Primary schoolஇல் இருந்து Middle schoolஇற்கு வந்தால், நளமகராசனின் காலில் தொற்றிய சனியனைப் போல, Art என்கிற வரைதல் பாடமும் தொத்திக்கொண்டு வந்து தொலைத்தது. ஏழரைச் சனியனே ஏழரை வருடங்கள் தான் ஆட்டிப் படைக்கும், ஆனால் இந்த அறுந்த Art பாடமோ, பள்ளிக்காலத்தில் பதினொரு ஆண்டுகள் எங்களை வாட்டி வதைத்தது.

Primary schoolஇல் படித்த பாடங்களிலேயே பிடிக்காத பாடம் என்றால் Art தான். கர்நாடக சங்கீதத்தையும் Western Musicஐயும் ஆத்மார்த்தமாக விரும்பியே படித்தாலும், அந்த இரு பாடங்களும் நம்மை விரும்பாமல் போனதைத் துரதிருஷ்டம் என்று சொல்வதா இல்லை துன்பியல் நிகழ்வு என்று வரையறுப்பதா என்று தெரியவில்லை.

Art பாடம் சுத்தமாகப் பிடிக்கவேயில்லை, அதுவும் middle schoolஇலும் upper schoolஇலும் ஐந்தாண்டுகள், Art roomஇற்குள் அடைத்து வைத்து,

தேவராஜா மாஸ்டர் படுத்திய பாட்டை நினைத்தால் இன்றைக்கும் அழகை அழகையாக வரும்.

நாலும் படிச்சு முடிச்சு, நல்ல அனுபவமும் பெற்றாப் பிறகு, இப்ப இருந்து யோசித்துப் பார்க்க, நமக்குள் creativityஐ வளர்க்கத் தான் Art பாடம், பரி. யோவானில் கட்டாயப் பாடமாகப் படிப்பிக்கப்பட்டிருக்கலாம். அதுக்காக ஐந்தாண்டுகள் கட்டாயப்படுத்தி படிப்பிக்க வைத்ததும், O/L பரீட்சைக்கு அந்தப் பாடத்தில் எல்லா மாணவர்களையும் தோற்ற வைத்ததும் நியாயமாகப்படவில்லை. அதுவும் நம்மைப் போல பல பேர் O/L பரீட்சையில் Art பாடத்தில் நிச்சயமாகத் தோற்பார்கள் என்று தெரிந்தும் எம்மை O/L பரீட்சைக்கு தோற்ற வைத்தது மகா கொடுமை.

Middle schoolஇலிருந்து ஒவ்வொரு வருடமும் கிழமையில் ஒரு double period கட்டாயம் Art இருக்கும், அது காணாது என்று இன்னுமொரு தனி period Art theoryஇற்கு என்று ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது.

எல்லாப் பாடங்களும் எங்களது வகுப்பறைகளைத் தேடி வர, Art படிக்க நாங்கள், கொளுத்தும் வெய்யிலில், பத்து இருபது மாடிப் படிகளேறி, கால் கடுக்க நடந்து, அருளானந்தம் blockஇன் மேல்மாடியில் இருந்த Art Roomஇற்கு வரிசை கட்டிப் போக வேண்டும். அதாவது எங்களது creativityஐ வளர்க்க, வரைதலை நாடித் தேடி நாங்கள் வர வேண்டுமாம்.

Art Room தேவராஜா மாஸ்டரின் கோட்டை, அரண்மனை, சாம்ராஜ்யம் என்று எதையாவது ஒன்றை வைத்துக் கொள்ளுங்கள். பரி. யோவானின் அருளானந்தம் மற்றும் ராஜசேகரம் blockஇன் மேல்மாடியில் இருந்த எல்லா வகுப்பறைகளின் சுவரும் கட்டையாக இருக்க, Art room சுவர் மட்டும் நெட்டையாகவும், அதற்கு மேல் கம்பிவலைச் சட்டங்களோடும், கிட்டத்தட்ட ஒரு உயர் பாதுகாப்பு வலயம் போலவே காட்சி தரும்.

பரி. யோவான் வளாகத்தில் இருந்த பூஸா முகாம் தான் இந்த Art room. கட்டாயப்படுத்திக் கொண்டு போய் அடைத்து வைத்து, அடித்து

Arulanandam and Rajasegaram Blocks, (Dec 1994)

நொறுக்கி, Art பாடத்தை விரும்பாத மாணவர்களை நொந்து நூலாக்கிய கொடிய வதை முகாமாகவே இன்றும் பள்ளிக்குப் போகும் போது Art roomஐப் பார்த்துப் பயப்படுவோம்.

Art பாடம் நடத்தும் தேவராஜா மாஸ்டரும் Art Roomஇல் ஒரு அரசனாகவே வலம் வருவார், அட்டகாசம் செய்வார். வகுப்பறையின் நடுவில் ஒரு சாடியை வைத்து விட்டு, அதைப் பார்த்து வரையச் சொல்லித் துன்புறுத்துவார். காலைக் காட்சியையோ மாலைக் காட்சியையோ கீறச் சொல்லிக் கொடுமைப்படுத்துவார். மாமரத்தை படம் போடச் சொல்லி வற்புறுத்துவார். தைப்பொங்கல் காட்சியைக் காட்சிப்படுத்தக் கட்டாயப்படுத்துவார்.

வகுப்பில் முக்கால்வாசிக்கு மேற்பட்டோர் வேண்டா வெறுப்பாகத் தான் படம் வரைந்து கொண்டிருப்பார்கள். படம் கீற chalk ஓ பென்சிலோ கொண்டு வராவிட்டால் அடி விழும், படம் கீற கொண்டு வாற பென்சில் கூராக இல்லாவிட்டாலும் அடிவிழும்.

ஓவியம் வரைய Art roomஇற்கு வர முதல், கல்லூரியின் வாசலருகில் இருக்கும் welfare officeஇல் பத்து சதத்திற்கோ இருபது சதத்திற்கோ Art paper வேறு வாங்கி வரவேண்டும். அதுவும் பள்ளிக்கூடம் தொடங்க முதலோ இடைவேளை நேரமோதான் வாங்கி வைக்க வேண்டும், பாடசாலை நேரத்தில் வாங்க முடியாது.

Art paperஉம் பெரிதாக A3 அளவில் இருக்கும். பேப்பர் வாங்கி வராவிட்டாலும் அடிவிழும், அடியில் கை வீங்கும். Welfare officeஇல் பேப்பர் விற்று முடிந்திருந்தாலும், Welfare officer அருள்ராஜா வராததால் office பூட்டியிருந்தாலும் எமக்குத்தான் அடிவிழும்.

பேப்பர் கொண்டு வராதவன் பக்கத்தில் இருக்கிறவனின் பேப்பரை மேசை நுனியில் நாகுக்காக வைத்து லாவகமாகப் பாதியாகக் கிழித்து கீற வெளிக்கிட்டாலோ, chalk கொண்டு வராதவன் பக்கத்தில் இருந்தவனின் முழு chalkஐப் பாதியாக உடைத்து எடுத்து வைத்திருந்தாலோ, chalkஐ எடுத்தவனுக்கும் அடிவிழும் chalkஐக் கொடுத்தவனுக்கும் அடி விழும்.

கதைத்தால் அடி விழும் என்ற பயத்தில் கதைப்பதும் குறைவு, வகுப்பில் கதைப்பதே இல்லை என்று பொய் சொல்வது ஜோனியன்ஸிற்கு அவமானம். கதைக்காமல், கீறாமல் சும்மா இருந்தாலும் அடி விழும். Art பாடமென்றாலே அடி வாங்கத் தயாராகவே நாங்கள் Art roomஇற்குள் காலடி எடுத்து வைப்போம்.

அமைதியாக இருக்கும் வகுப்பறையை வலம் வரும் தேவராஜா மாஸ்டரிடம் யாராவது ஒருத்தன் கிறுக்கிக் கொண்டிருக்கும் ஓவியம் கட்டாயம் மாட்டுப்படும். கன்னத்தில் கைவைத்து ஓவியத்தை, இல்லை இல்லை கிறுக்கலை, ரசிப்பது போல பாவனை செய்யும் தேவராஜா மாஸ்டர் சொல்லும் “இதைப் பார்க்க மிக.. மிக..மிக..மிக.. கவலையாக இருக்கிறது” வசனம் இன்றும் நண்பர்கள் மத்தியில் உலாவுகிறது.

எங்கட காது ரெண்டையும் தனது இரண்டு கைகளாலும் பிடித்து பலமாக இழுத்து விட்டு விட்டு, பளாரென கைகளால் சொக்கையில் அறைவது, தேவராஜா மாஸ்டரின் creative வெளுவை. காதும் கன்னமும் ஒரே நேரத்தில் வலி வலியென வலித்து நொந்த கணங்கள் அவை.

சந்திரவட்டப் படிக்கல் என்ற ஒன்றை ஒவ்வொரு வருடமும் தவறாமல் படித்தது ஞாபகம். பலாப்பொத்தி என்று இன்னொன்று. உலர் சுவர் ஓவியம் எது, ஈரச் சுவர் ஓவியம் எது என்பதை வேறு பாடமாக்கித் தள்ள வேண்டும். ஏன் படித்தோம்? எதற்குப் படித்தோம் என்று அறியாமல் theoryஐச் சப்பித் துப்பினாலும் term testஇல் Artஇற்கு நாற்பது நாற்பத்தைஞ்சு marksஇற்கு மேல் தாண்டாது.

கண்டியின் எண்பக்க தேவாலயச் சிறப்புகள் என்ன என்பதை அறிய வேண்டும், சந்திரவட்டப் படிக்கல்லில் உள்ள மிருகங்கள் எவை எவை என்பதும் தெரிய வேண்டும், அவுக்கண புத்தர் சிலையில் உள்ள தெய்வ அம்சங்கள் எவை என்பதும் தெரிந்திருக்க வேண்டும். இவை யாவும் Art பாடக் கொடுமைகளில் அடங்கும்.

சிகிரியா ஓவியம் அடுத்தது. காசியப்பன் என்ற அரசன் சிகிரியா குன்றில் தனது பெஞ்சாதிமாரோடு சும்மா குஷியாக குஜாலாக இருக்கும் போது வரைந்த ஓவியங்கள், எண்பதுகளில் பரி. யோவானின் Art roomஇல் எங்களை வாட்டி வதைத்தது.

எந்த அவலங்களையும் பகிடியாக்கும் வல்லமை படைத்தவர்கள் எங்கள் மத்தியில் இருந்ததால் எங்கள் பாடசாலை வாழ்க்கை, வெளியே நடக்கும் பொம்மர் அடியின் மத்தியிலும், உள்ளே அரங்கேறும் Art பாட கொடூரத்தின் மத்தியிலும், பம்பலாகவே கழிந்தன.

சிகிரியா ஓவியங்களைப் பற்றிப் படிப்பிக்கும் போது தேவராஜா மாஸ்டர் சொல்லும் “இப்படியான காதல் காட்சிகளை அஜந்தா ஓவியங்களிலும் காணலாம்” என்ற வசனமும் இன்றும் எங்கள் நண்பர்கள் மத்தியில் உலா வந்து கொண்டோனிருக்கிறது.

கல்லூரி வளாகத்தில் யாராவது மாஸ்டர்மார் யாராவது மிஸ்மாரோடு சும்மா கதைத்துக் கொண்டிருந்தைக் கண்டாலே எங்கள் வகுப்பறையில் “இப்படியான காதல் காட்சிகளை அஜந்தா ஓவியங்களிலும் காணலாம்” என்ற வசனம் எங்கிருந்தோ ஒலிக்கத் தொடங்கிவிடும்.

படம் ஒழுங்காகக் கீறாட்டி மட்டுமல்ல, தலைமயிர் காது மடல்களைத் தொட்டிருந்தாலும், தலைக்கு நல்லெண்ணெய் தடவாமல் வந்திருந்தாலும், தேவராஜா மாஸ்டரின் பிரம்பு நெருப்பெடுக்கும். ஏன் அடி வாங்குகிறோம் எதற்காகத் தண்டனை பெறுகிறோம் என்று அறியாமலே, நொந்து நூலான கொடிய கெட்ட காலங்கள்தான் அந்த நீண்ட நெடிய Double Period Art பாடங்கள்.

Art roomஇன் மத்தியில் ஒரு சின்ன மேசையைப் போட்டு, மேசைக்கு மேல் ஒரு சின்னக் கூசாவை வைத்து விட்டு, “இதை பார்த்துக் கீறுங்கோடா” என்று விட்டு, தேவராஜா மாஸ்டர் போய் விடுவார். பார்த்துப் பார்த்து கீறும் கிறுக்கும் ஒவ்வொருத்தனும் கூசாவை விதம் விதமாக வரைவான். இன்னும் சிலர் ஒரு படிமேலே போய், கூசாவிற்கு கிட்ட போய் எந்தப்பக்கம் நிழல் விழுது என்று பார்த்துவிட்டு வந்து நிழலையும் கீறுவாங்கள்.

நிழலைக் கீறினவன், உண்மையில் நிழல் விழுந்த திசைக்குப் பிழையான திசையில் நிழலைக் கீறியிருந்தால், foot ruler ஆலோ பிரம்பாலோ கை மொளியில் தான் அடி விழும். மொளியில் அடிப்பது தேவராஜா மாஸ்டரின் தனித்துவமாம்.

Art பாடத்தில் பெரும்பான்மையினம் கோமாளிக் கூத்தாடிக் கொண்டிருக்க, term leaveஇற்கு Art master கொடுத்து விட்ட assignmentஐ சீரியஸாக எடுத்து அழகாகப் படம் வரைந்து கொண்டு வந்து, நற்பெயர் எடுத்த சிறிகுமார் என்ற நண்பனும் எங்கள் வகுப்பில்தான் இருந்தான். நற்பெயர் மட்டும் எடுக்கவில்லை, அவன் வரைந்த ஓவியத்தை தேவராஜா மாஸ்டர், frame பண்ணி art room சுவரிலும் மாட்டி வைத்து மாலை மரியாதை எல்லாம் செய்தார் என்றால் பார்த்துக் கொள்ளுங்களேன்.

Art பாடத்தில் இருந்த ஒரு முக்கியமான நன்மை என்னவென்றால், படிப்பிலோ விளையாட்டிலோ கலக்காத பெடியளிற் கு கலக்குவதற்கு ஒரு மேடை அமைத்துத் தந்தது தான். கடும் குழப்படி செய்து, எல்லா வகுப்புகளிலும் அட்டகாசம் செய்து, எந்த வாத்தியாலும் (பிரபாகரன் மாஸ்டரைத் தவிர) அடக்க முடியாது சிம்ம சொப்பனமாக வலம் வந்த

"attack" சசி, வரைதல் பாடத்தின் போது மட்டும் கடும் சீரியஸாக கீறிக் காட்டி சுளையாக நல்ல மதிப்பெண்களை அள்ளிக்கொண்டு போவான்.

1987இல் இந்தியன் ஆமிப் பிரச்சினையின் போது, நாவற்குழியில் இருந்து யாழ்ப்பாண நகரை நோக்கிக் கண்டி வீதியால் முன்னேறிய இந்திய இராணுவம் அடித்த ஷெல்லடியில் பரி. யோவானின் Jubilee Hallஉம் பலமாகச் சேதமடைந்தது. ஷெல்லடித்த இந்திய இராணுவத்தைக் கொண்டே இந்திய அரசின் செலவில், மீண்டும் Jubilee Hallஐ மீளவும் கட்டியமைக்க வைத்தார் பரி. யோவானின் அதிபர் Dr.E.S. தேவசகாயம்.

Jubilee Hallஇன் கூரையைப் பிய்த்துக் கொண்டு வந்து விழுந்த இந்தியனின் ஷெல்லில், சேதமடைந்தது மண்டபமும் மண்டபத்தில் இருந்த இளநீல நிற வாங்குகளும் மட்டுமல்ல, எழுபதுகளின் Art Master ஆன நல்லையா மாஸ்டரால் வரையப்பட்ட, பரி. யோவானின் பெருமை மிகு வரலாற்றைப் பறைசாற்றி நின்ற அதிபர்களின் படங்களும், Senior Prefects, Sports Captains, Medalists பெயர்களைத் தாங்கி நின்ற name boardsஉம் தான்.

அங்கால பக்கத்தால இந்தியன் ஆமிக்காரன் கட்டடத்தை திருத்திக் கொண்டிருக்க, Jubilee Hall வாசலில், தேவராஜா மாஸ்டர் பென்சிலால் மீண்டும் வரைந்த பரி. யோவானின் அதிபர்களின் நிழற்படங்கள் காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டிருந்தன. Rev. W. Adleyஇலிருந்து T. குணசீலன் அவர்கள் வரை அனைத்து அதிபர்களின் படங்களையும் பென்சிலால் தத்ரூபமாகவே வரைந்திருந்தார் Art மாஸ்டர் தேவராஜா. பரி.யோவான் கல்லூரியின் முதலாவது அதிபரான Rev. Joseph Nightஇன் படம் கிடைக்காததால் இன்றுவரை Rev. Joseph Nightஇன் படம் மட்டும் கல்லூரியின் சுவரை அலங்கரிக்கவில்லை.

“அழிவுகளும் பின்னடைவுகளும் தோல்விகளும் எங்களை கட்டிப் போடாது, நாங்கள் விழ விழ எழுவோம்” என்ற செய்தியை அந்த பென்சில் ஓவியங்களால் தேவராஜா மாஸ்டர் சொல்ல முனைந்தது, பரி. யோவான் மாணவர்களிற்கு மட்டுமல்ல, இந்திய இராணுவத் திற்குமாகத் தான் இருக்க வேண்டும்.

விடைபெறும் வரலாறு

புதிதாக கட்டப்படுவதற்காக இடிக்கப்பட்ட பழைய Robert Williams மண்டபம் (2021)

நாங்கள் ஊருக்கு மீண்டும் திரும்பும்போது, நாங்கள் ஊரை விட்டு வரும் போது எது, எந்த இடத்தில், எப்படி இருந்ததோ, அது, அப்படியே, அங்கேயே இருக்க வேண்டும் என்று நாங்கள் எதிர்பார்க்கிறோம். நாங்கள் ஊரை விட்டுப் பிரியும் பொழுது எங்களது எண்ணங்களும் நினைவுகளும் அந்தக் கணத்தில் உறைநிலைக்குப் (freeze) போய் விடும்.

நாங்கள் மீண்டும் ஊருக்குத் திரும்பும் போது, நாங்கள் எந்த இடத்தில் ஊரை விட்டுப் பிரிந்தோமோ, அதே இடத்திலிருந்து எங்கள் ஊர் வாழ்க்கையை, எங்கள் நினைவுகளை, எங்கள் எண்ணங்களை மீளவும் ஆரம்பிக்க எங்கள் மனம் துடிக்கிறது.

பரி. யோவானின் கம்பீரமான பிரதான நுழைவாயிலினூடாகக் கல்லூரிக்குள் மீண்டும் காலடி வைத்ததும், கண்கள் இடப்பக்கம் திரும்பி அந்தக் காலத்தில் அங்கே இருந்த, வெள்ளைச் சுண்ணாம்பு அடித்த office buildingஐயும், Handy Memorial Libraryஇன் அழகான முகப்பையும் தேடும்.

அந்த இரு கட்டடங்கள் இருந்த இடத்தில்தான், கல்லூரியின் 175ஆவது ஆண்டு நிறைவையொட்டி, பழைய மாணவர்களின் முயற்சியால், நோர்வே அரசின் துணையுடன் கட்டியெழுப்பிய

Old Handy Memorial Library (1995)

புதிய C.E. Anandarajan Memorial Administrative Block வீற்றிருக்கிறது. C.E. Anandarajan Memorial Administrative Block கட்டுவதற்காக இடிக்கப்பட்ட Handy Memorial Libraryஉம், பின்னர் பழைய மாணவர்களின் பங்களிப்பில் மீளவும் கட்டியெழுப்பப்பட்டு புத்தம் புதிதாகக் காட்சியளிக்கிறது.

புதிய Handy Memorial Libraryஐத் தாண்டி வரும்பொழுது கல்லூரியின் 150ஆவது ஆண்டு நிறைவையொட்டிக் கட்டப்பட்ட Peto Memorial Hallஇற்கு எதிர்ப்புறமாக, பரி யோவானிற்கே உரித்தான வரலாற்றுப் பெருமைகளைப் பறைசாற்றும் வண்ணம் வீற்றிருந்தது, கல்லூரியின் பழம் பெரும் கட்டடமான Robert Williams Hall தான், கல்லூரியின் 200ஆவது ஆண்டு நிறைவையொட்டி கட்டியெழுப்பப்படப் போகும் புதிய கட்டடத்திற்கு வழிவிட இடிக்கப்பட்டது.

பாடசாலையில் எங்களது முதலாவது ஆண்டான 1979ஆம் ஆண்டில்தான் முதன் முறையாக Robert Williams மண்டபத்தில் காலடி எடுத்து வைத்ததைப் பழைய புகைப்படம் ஒன்று இன்றும் நினைவுறுத்தி நிற்கிறது. அந்த ஆண்டின் Parents' Dayஇற்கு எங்கள் வகுப்பாசிரியர்

புதிய C.E. Anandarajan Memorial Administrative Block

லூயிஸ் மிஸ் அரங்கேற்றிய “நாம் இலங்கையர்” என்ற நாடகத்தில், சிங்களக் குடும்பச் சிறுவனாக நடித்திருப்பதை அந்த பழைய புகைப்படம் நினைவுறுத்துகிறது.

பின்னர், 1980ஆம் ஆண்டு English Day நிகழ்ச்சிகளில் பங்குபெறவும் Robert Williams மண்டபத்தில் மேடையேறிய ஞாபகமும் வந்து செல்கின்றது. மாலை நேரக் கருக்கலில் நடந்த அந்த நிகழ்ச்சியில் பிரதீபன் கிருபையும் யாதவனும் பங்கெடுத்ததாகவும் ஞாபகம். அதற்குப் பின் வந்த காலங்களில், பாடசாலையை விட்டு 1990 ஆண்டு விலகும் வரை, ஒவ்வொரு நாள் காலையிலும் Robert Williams மண்டபத்தின் இடப்பக்க முன் சுவரில் அமைக்கப்பட்டிருந்த Newsboard வாசிக்காத பாடசாலை நாள் என்று ஒன்றும் இருந்ததில்லை.

வெள்ளை நிற chalkஆலும், சில நாட்களில் வண்ண வண்ண chalkகளாலும், கைப்பட எழுதப்பட்ட உலகச் செய்திகளையும் விளையாட்டுச் செய்திகளையும், Robert Williams மண்டபச் சுவரில் தொங்கவிடப்பட்டிருந்த கரும்பலகை தாங்கி நிற்கும்.

1979 Parents' Day, ஜெயச்சந்திரன், கிரிஷான், செந்தில், கிஷோர், அடியேன்.
எங்களுக்குப் பின்னால் மேசையில் நகுலன்

ஊரெல்லாம் மூலைக்கு மூலை கரும்பலகைகளில் புலிகளின் குரல் செய்திப் பலகைகள் வருவதற்கு முன்னரே, பரி. யோவானில் இந்தச் செய்திப் பலகை முறைமை ஆண்டாண்டு காலமாக மாணவர்களின் பிரதான செய்தி மூலமாக அமைந்திருந்தது.

ஆறாண்டுகள் துரைச்சாமி மாஸ்டரின் Primary School பாசறை வாழ்க்கையை முடித்துக் கொண்டு, ஜீவானந்தம் மாஸ்டரின் Middle Schoolஇற்கு வந்தால், திங்கட்கிழமைகளில் Middle school assembly நடக்கும் மண்டபமாக Robert Williams மண்டபமே அமைந்தது.

ஜீவானந்தம் மாஸ்ரரின் மிடுக்கான தமிழ் assembly உரைகளிற்கு இந்த மண்டபமே களமாக அமைந்தது. “இந்தா இந்த இடத்தில் தான் ஒரு மேசை போட்டு, அந்த மேசைக்கு மேலே ஏறித்தான் மகாத்மா காந்தி உரையாற்றினவர்” என்று Robert Williams மண்டபத்தின் மேடையின் நடுப்பகுதியை ஜீவானந்தம் மாஸ்டர் சுட்டிக் காட்டுவார்.

1927இல் யாழ்ப்பாணம் வந்த மகாத்மா காந்தி, பரி. யோவான் கல்லூரியின் Robert Williams மண்டபத்தில் உரையாற்றியிருந்தார். யாழ்ப்பாணத்தில் அந்தக் காலப்பகுதியில் இருந்த மிகப்பெரிய மண்டபமாக Robert Williams Hall இருந்ததால், மகாத்மாவின் பொதுக் கூட்டம் இந்த மண்டபத்தில்தான் நடந்ததாம்.

“அதோ அந்த இடத்தில்தான் தந்தை செல்வநாயகம் இருந்தவர்” என்று நாங்கள் அமர்ந்திருக்கும் நீண்ட நீல வாங்குகளில் ஒன்றை ஜீவானந்தம் மாஸ்டர் சுட்டிக் காட்டுவார். பரி. யோவானின் புகழ்பூத்த பழைய மாணவர்கள் பலரின் பெயர்களைச் சொல்லிச் சொல்லி நாங்கள் அப்போது இருக்கும் வாங்குகளில்தான் அவர்களும் முன்னொரு காலத்தில் அமர்ந்து இருந்தார்கள் என்று, உணர்ச்சி பொங்க ஜீவானந்தம் மாஸ்டர் Robert Williams மண்டபத்தில் ஆற்றிய உரைகள் காலத்தால் அழியாத பொக்கிஷங்கள்.

“ஐந்தாம் வகுப்பிற்குப் பின் அவர் (செல்வநாயகம்) யாழ்ப்பாணம் சென் ஜோன்ஸ் கல்லூரியில் சேர்ந்து சீனியர் கேம்பிரிட்ஜ் பரீட்சைக்குப் படித்தார். அங்கு அவர் ஐந்தாண்டுகள் கற்றார். அங்கு கற்ற காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் அவருக்கு அளவற்ற பிடிப்பு ஏற்பட்டது” என்று சபாரத்தினம் எழுதிய “தந்தை செல்வநாயகத்தின் வாழ்க்கை வரலாறு” புத்தகத்தின் பதினெட்டாம் பக்கத்தின் முதலாவது பந்தி, தந்தை செல்வாவின் பரி. யோவான் காலங்களை ஆவணப்படுத்துகிறது.

புதிதாக கட்டப்படுவதற்காக இடிக்கப்பட்ட
பழைய Robert Williams மண்டபம் (2021)

தொண்ணூறுகளின் ஆரம்பத்தில் பழைய Robert Williams மண்டபத்தின் நீளமான நீல வாங்குகளில் தேசியத் தலைவரின் மூத்த மகன் தனக்குப் பக்கத்தில் அமர்ந்து இருந்தார் என்று தம்பியன் ஒருத்தன் தகவல் அனுப்பியிருக்கிறான். 1947ஆம் ஆண்டுத் தேர்தலில் வெற்றி பெற்று, இலங்கையின் முதலாவது பாராளுமன்றத்தில், Robert Williams மண்டப வாங்குகளில் அமர்ந்து விட்டுச் சென்ற மூன்று Johnians இருந்திருக்கிறார்கள்.

தந்தை செல்வா, மைத்திரிபால சேனாநாயக்க “அடங்காத் தமிழன்” சுந்தரலிங்கம் ஆகிய மூவருமே அவர்கள். அதே சமயத்தில், செனட் சபையில் அங்கம் வகித்த “இரும்பு மனிதன்” Dr.E.N.P. நாகநாதனும் எங்கட Robert Williams மண்டபக்காரன்தானாம்.

Dr. E.N.P. நாகநாதன் தனிச்சிங்களச் சட்டம் கொண்டு வந்த S.W.R.D. பண்டாரநாயகாவின் family doctor. ஒரு முறை பாராளுமன்றத்தில் பண்டாரநாயக்காவின் முதுகை நாகநாதன் தடவிப்பார்த்தாராம். பண்டா “ஏன் என்னுடைய முதுகைத் தடவுகிறீர்” என்று நாகநாதனைக் கேட்க..

ஷெல்லடிபட்ட Robert Williams மண்டபக் கரையில் நண்பன் யசீந்திராவுடன்
(Dec 1994)

“உமக்கு முதுகெலும்பு இருக்கா என்று பார்க்கத்தான் தடவிப்பார்த்தேன்” என்று நாகநாதன் பதிலளித்தாராம். பரி. யோவான்களின் நக்கல், பாராளுமன்றம் வரை போயிருக்கு என்றால் பாருங்கோவன்.

அந்தக் காலத்தில், பரி. யோவானின் பெருமதிப்புமிக்க Tamil & English Oratory Gold Medalsஇற்கான போட்டிகள் Robert Williams மண்டபத்திலேயே இடம்பெற்று முடிவும் அந்த மேடையிலேயே அறிவிக்கப்பட்ட நினைவுகளை, ஒரு English Oratory Gold Medalist ஞாபகப்படுத்திக்கொண்டார்.

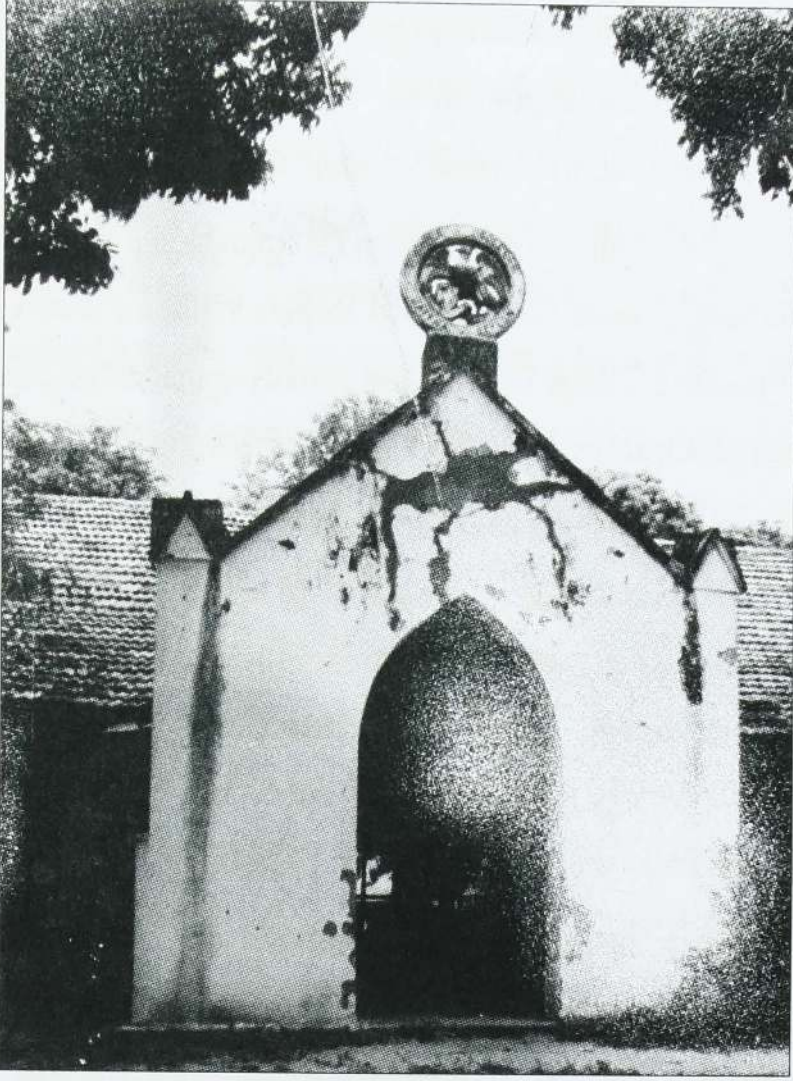
1973ஆம் ஆண்டு Peto Memorial Hall கட்டப்படுவதற்கு முன்னர் பரி. யோவானின் அனைத்துப் பிரதான நிகழ்வுகளும் Robert Williams மண்டபத்திலேயே நடந்தன. Shakespeareஇன் நாடகங்களில் இருந்து பூதத்தம்பி நாடகம் வரை, எல்லாமே மேடையேறியது Robert Williams மண்டபத்தில் தான் என்று இன்னுமொரு அண்ணர் தனது Robert Williams மண்டப நினைவுகளை விவரிக்கத் தொடங்கினார்.

பரி. யோவானின் புகழ்பூத்த பாடகர்களான A.E. மனோகரன், யாதவன் யோகானந்தம் ஆகியோரையும் வேறு பல கலைஞர்களையும் முதன் முதலாக மேடையேற்றி அவர்களது கலைப்பயணத்தை ஆரம்பித்து வைத்த பெருமையும் Robert Williams மண்டபத்திற்கே சாரும் என்று அந்த அண்ணர் அடுக்கிக்கொண்டே போனார்.

1986இல் துரைச்சாமி மாஸ்டரின் இளைப்பாறலின் பின்னர், ஜீவானந்தம் மாஸ்டர் Primary School Headmaster ஆகப் பதவியேற்க, Middle School Supervisorஆக தனபாலன் மாஸ்டர் பதவியேற்றார். ஜீவானந்தம் மாஸ்டரின் அழகிய தமிழ் எதிரொலித்த Robert Williams மண்டபத்தின் சுவர்களில், இப்பொழுது தனபாலன் மாஸ்டரின் stylishஆன ஆங்கிலம் எதிரொலிக்கத் தொடங்கியது.

ஒவ்வொரு புதன்கிழமை காலை வேளையிலும் இடம்பெறும் Religious serviceகளிற்கு, Peto Hall சைவக்காரருக்கும், தேவாலயம் Anglicans இற்கும் ஒன்றுகூடும் இடங்களாக, ரோமன் கத்தோலிக்க மாணவர்களிற்கு Robert Williams மண்டபமே ஆராதனை மண்டபமாகியது. புதன்கிழமை

Robert Williams Hall side view

மத்தியானங்களில் கல்லூரி அரை மணித்தியாலம் முன்பாகவே முடிவடைய, கிறிஸ்தவ மாணவர்கள் அனைவரும் Student Christian Movement (SCM) செயற்பாடுகளிற்காக ஒன்றுகூடும் இடமாக Robert Williams மண்டபமே திகழ்ந்தது.

Middle School காலங்களிலும் Upper School காலங்களிலும் Term test பரீட்சைகள் நடைபெறும் பரீட்சை நிலையமாகவும் Robert Williams மண்டபமே விளங்கியது. Term test காலங்களில் வகுப்புகளில் இருந்த வாங்குகளை கல்லூரியின் பணியாளர்கள் தூக்கிக்கொண்டு வந்து வரிசை வரிசையாக Robert Williams மண்டபத்தில் அடுக்கி வைத்திருப்பார்கள்.

வாத்திமாரின் கடும் கண்காணிப்பின் கீழ் நடக்கும் பரீட்சைகள், கடைசி O/L, A/L சோதனைச் சூழலை அப்படியே பிரதிபலிக்கும். Robert

Williams மண்டபத்தின் மேடையிலிருந்து ஆசிரியர்கள் சிலர் கழுகுக் கண்களால் நாங்கள் பார்த்துக் கொப்பி அடிக்காமல் இருக்க எங்களை நோட்டம் விட்டுக்கொண்டிருக்க, பிரபாகரன் மாஸ்டர், டோனி கணேஷன் போன்ற துடிப்பான ஆசிரியர்கள் வாங்குகளின் வரிசைகளிற்கு இடையில் ரோந்து போய்க்கொண்டிருப்பார்கள்.

1960களின் மத்தி வரை, முழு வடமாகாணத்திற்குமான HSC, SSC, பரீட்சைகளிற்கான பரீட்சை நிலையமாக Robert Williams மண்டபமே திகழ்ந்ததாம். இந்த பரீட்சைகளிற்கான மேற்பார்வையாளர்களாக Ceylon University Lecturers பணியாற்றுவார்களாம்.

1984ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் க.பொ.த சாதாரண தரப் பரீட்சை Robert Williams மண்டபத்தில் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. ஏற்கனவே இரண்டு பாடங்களிற்கான பரீட்சை நடந்து முடிந்து விட்டது, இது மூன்றாவது பாடப் பரீட்சை. அமைதியாகப் பரீட்சை எழுதிக்கொண்டிருந்த பரி. யோவான் மாணவர்களின் வினாத்தாள் மீதான கவனத்தை, Robert Williams மண்டபத்தினுள் நுழையும் ஏதோ ஒரு இயக்க இளைஞர்கள் ஏற்படுத்தும் சலசலப்பு கலைக்கிறது.

“மற்றப் பாடசாலை மாணவர்கள் எல்லோரும் இந்தப் பரீட்சையை பகிஷ்கரிக்கிறார்கள்.. நீங்கள் மட்டும்...” என்று தொடங்கி, பரி. யோவான் மாணவர்களை க.பொ.த.சா.தரப் பரீட்சையைப் பகிஷ்கரிக்குமாறு இயக்க இளைஞர்கள் பிரசாரத்தில் இறங்குகிறார்கள்.

இயக்க இளைஞர்களின் பிரசாரத்திற்கு எடுபடாமல், பரி. யோவான் மாணவர்கள் தொடர்ந்து பரீட்சையை எழுதிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்பொழுது தான், வழமையாக வகுப்பில் அதிக மதிப்பெண்களைப் பெறும் மாணவனொருவன் தான் அமர்ந்திருந்த வாங்கை விட்டு எழுந்து, தான் எழுதிய பரீட்சை விடைத்தாளைக் கிழித்துப் போடுகிறான்.

அந்தக் கெட்டிக்கார மாணவனின் செயல் மற்ற மாணவர்களை அதிர்ச்சிக்குள்ளாக்க, அவர்களும் பரீட்சையை இடைநிறுத்தி விட்டு, பரீட்சைப் பகிஷ்கரிப்பில் இணைந்து Robert Williams மண்டபத்தை விட்டு

An old Pic of Robert Williams Hall

வெளியேறுகிறார்கள். பகிஷ்கரிக்கப்பட்ட 1984ஆம் ஆண்டுக்கான க.பொ.த சாதாரண தரப் பரீட்சை, மீண்டும் ஏப்ரல் 1985இல் நடந்தேற அதிபர் ஆனந்தராஜன் அவர்கள் அரும்பாடுபட்டதை இந்தச் சம்பவத்தை விபரித்த பழைய மாணவன் நன்றியுடன் நினைவுகூர்ந்தார்.

Dr E. S. தேவசகாயம் Principal ஆக இருந்த காலங்களில், மாணவர்களை பிரம்பால் அடிப்பது தடைசெய்யப்பட்டது. பிரம்படிக்கு மாற்றாக குழப்படி செய்யும் மாணவர்கள் Robert Williams மண்டபத்திற்கு அனுப்பப்படுவார்கள். Robert Williams மண்டபத்துக்கு வரும் குழப்படிக்காரன், நீள நீல நிற வாங்கின் ஒருமுனையில் உட்கார வேண்டும். அதே நீள, நீல நிற வாங்கின் மறுமுனையில் இன்னொரு குழப்படிக்காரன் உட்கார்ந்திருப்பார். Robert Williams மண்டபத்தின் மேடையில் ஒரு Prefect உட்கார்ந்திருப்பார். யாரும் யாரோடும் கதைக்க ஏலாது, சுமமா இருப்பதுதான் தண்டனை. பிரம்படியிலும் பார்க்க கொடிய தண்டனையை வழங்கிய ஒரு detention centre ஆகவும் Robert Williams மண்டபம் செயற்பட்டது.

மேற்கத்தைய நாடுகளில் வழமையில் இருக்கும் குழப்படி செய்யும் மாணவர்களை பாடசாலை நேரம் முடிவடைந்ததும் ஓரிரு

மணித்தியாலங்கள் தடுத்துவைக்கும் தண்டனை முறைமை அந்தக் காலத்திலேயே பரி. யோவானில் நடைமுறையில் இருந்தது. அவ்வாறு detention வாங்கும் மாணவர்கள் தங்களது தண்டனைக் காலத்தைக் கழிக்கும் detention centre ஆகவும் Robert Williams மண்டபமே திகழ்ந்தது.

பரி. யோவானின் Hostelஇல் இருந்த மாணவர்களிற்கு Robert Williams மண்டபம்தான் Study Hall. காலையும் மாலையும் Robert Williams மண்டபத்தின் வகுப்பறைகளில் அவர்கள் கழித்த studies நேரங்களை விடுதி நண்பனொருவன் மீட்டிக் கொண்டான். Second Studies (இரவு நேர studies) முடிந்து Hostelஇற்குப் போகும் போது, Robert Williams மண்டபத்திற்கு அருகில் இருந்த புளிய மரத்தில் இருந்ததாகச் சொல்லப்பட்ட பேய்க்குப் பயந்து ஓட்டமும் நடையுமாக Hostelஇற்கு நடையைக் கட்டும் கதையையும் சொல்லிச் சிரித்தான்.

ஒவ்வொரு ஆண்டும் விடுதி மாணவர்கள் அதிகம் எதிர்பார்க்கும் Borders' Day இடம்பெறுவதும் இந்த Robert Williams மண்டபத்தில்தானாம். நாடகம், வில்லுப்பாட்டு, திரையிசைப் பாடல்கள் என்று விடுதி

கடைசியாக இடிக்கப்பட காத்திருக்கும் பழைய Robert williams
மண்டபத்தின் கடைசிச் சுவர் (2021)

புதிய Robert Williams மண்டபத்தின் மாதிரி வடிவம்

மாணவர்களின் கலைத் திறமைகளை Borders' Day வெளிக்கொணரக் களமாகத் திகழ்ந்ததும் Robert Williams மண்டபம் தான்.

பரி.யோவானிற்கு எதிரான கிரிக்கெட் போட்டிகளிற்கு வரும் பிற பாடசாலை அணிகளின் dressing room ஆகவும், ஒரு காலத்தில் Robert Williams மண்டபத்தின் மைதானப் பக்கமிருக்கும் பின்பக்க வகுப்பறையே செயற்பட்டது.

நான் O/L பரீட்சை எழுதிவிட்டு, A/Lஇல் மட்ஸ் படிக்க எடுப்பாக ஓடோடி வந்து குடு வாங்கிக் கொண்டதும், Robert Williams மண்டபத்தின் முற்பக்கத்தில் இருந்த இடப்பக்க வகுப்பறையில்தான்.

Robert Williamsஇன் இயற்பெயர் ஆறுமுகம் நன்னித்தம்பி என்பதாகும். கிறிஸ்தவ மதத்தைத் தழுவி திருமுழுக்கு பெற்ற போது ஆறுமுகம் நன்னித்தம்பி என்ற தன்னுடைய பெயரை Robert Williams என்று அவர் மாற்றிக்கொண்டார்.

1853இல், அப்பொழுது சுண்டுக்குளி செமினரி என்றழைக்கப்பட்ட, பரி. யோவான் கல்லூரியின் முதலாவது சுதேசிய Head Master ஆக Robert Williams நியமிக்கப்பட்டார். Robert Williams பாடசாலையில் மாணவர்கள்

மத்தியில் ஒழுக்கத்தைப் பேணுவதில் கடுமையாக செயற்பட்டார். Robert Williams பாடசாலையை நிர்வகித்த விதம் அவருக்கு யாழ்ப்பாண சமுதாயத்தின் நன்மதிப்பையும் பேரன்பையும் பெற்றுத்தந்தது.

1866இல் இலங்கையைத் தாக்கிய கொலரா பெருந்தோற்றிற்கு தனது எட்டு வயது மகனை Robert Williams முதலில் பறிகொடுத்தார். பின்னர் அவரையும் கொடிய கொலரா நோய் தாக்க, படுக்கையில் இருந்த Robert Williamsஇற்கு மருத்துவம் பார்த்தது இலங்கையில் மேற்கத்தைய மருத்துவத்துறை முன்னோடியான Dr Green தான்.

ஒக்டோபர் 10, 1866இல் கொலரா நோய்க்குப் பலியாகும் வரை Robert Williams பரி. யோவான் கல்லூரியின் Head Master ஆகப் பணியாற்றினார்.

1853 முதல் 1866வரை பரி. யோவானில் ஆசிரியராகப் பணியாற்றிய Robert Williams அவர்களின் நினைவாக வகுப்பறைகளைக் கட்ட, மலேயா அரசாங்கத்தில் உயர்பதவி வகித்த பரி. யோவானின் பழைய மாணவர் ஒருவர் முன்வந்தார். அப்பொழுது Principal ஆக இருந்த T. H. Crossette அவர்கள், Robert Williams கல்லூரிக்கு ஆற்றிய சேவைக்கு அவரது பெயரில் ஒரு மண்டபம் அமைப்பதே சரியானது என்று ஆலோசனை வழங்கினார்.

Principalஇன் ஆலோசனையை ஏற்ற அந்தப் பழைய மாணவர், மலேயாவில் வாழ்ந்த பிற பழைய மாணவர்களின் பங்களிப்புடன் பத்தாயிரம் ரூபாய்கள் சேர்த்து அனுப்ப, 13 July 1914ஆம் ஆண்டு Robert Williams மண்டபம் மாணவர்கள் பாவனைக்கு திறந்து வைக்கப்பட்டது.

பரி. யோவானின் மைதானத்தைச் சுற்றி இருந்த, Principal Bungalow, கம்மாலைக் கம்பஸ், Water Tank, Vice Principal Bungalow என்று காலத்தின் தேவைகளை நிறைவேற்ற ஒவ்வொரு கட்டடமாக வழிவிட, இப்பொழுது சரியாக 107 ஆண்டுகள் சேவையாற்றிய பழைய Robert Williams மண்டபத்தின் முறையும் வந்திருக்கிறது.

பழைய வரலாறுகள் விடை கொடுத்தால்தான், புதிய வரலாறுகள் படைப்பதற்குக் களங்கள் திறக்கும். புதிதாக நிர்மாணிக்கப்படப் போகும்

புதிய Bicentennial Robert Williams block, மீண்டும் மிடுக்குடன் மீளெழப் போகும் பரி. யோவானின் மாட்சிமைக்கான குறியீடாக அமையட்டும்.

“அதோ பார்

பழையபடி கிண்டுகிறான்,

சேர்த்தவற்றை முற்றும்

சிதறவைக்கும் வானத்தைப்

பார்த்தயர்ந்து நிற்கும் பழக்கமற்றோன்,

ஈண்டு முதலில் இருந்து முன்னேறுதற்கு

மீண்டும் தொடங்கும் மிடுக்கு”

மகாகவி உருத்திரமூர்த்தி (1927-1971)

1998இல் இடம்பெற்ற பரி. யோவான் கல்லூரியின்
175ஆவது பிறந்தநாள் கொண்டாட்டங்கள்

Norwegian Ambassador to Sri Lanka arriving in a UN Double Cab. Former Principal E.S. Thevasagayam, Principal N.S.Thanpalan and S.Sivathasan, (OBA South Ceylon President & Senior Advisor to President Chandrika Kumaratunge) are also in the picture.

Principal N.S. Thanapalan, Mr. S.Sivathasan and the Norwegian Ambassador to Sri Lanka.

Welcome procession for the dignitaries.

Principal N.S. Thanapalan cutting the 175th Birthday Cake.

St. John's College's 175th Birthday Cake.

175th anniversary Assembly in progress.

175th anniversary Assembly in progress.

பொழுதுகள் 2

கிரிக்கெட் நினைவுகள்

கனவான கனவு

1987, மே மாதம்...

பரி. யோவான் கல்லூரி மைதானம், சென். ஜோன்ஸ் - சென். பற்றிக்ஸ் கிரிக்கெட் போட்டி நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. ஆட்டத்தின் கடைசி ஓவர், பரி. யோவான் வெல்ல 7 ரன்கள் தேவை, 7 ரன்கள் பரி. யோவான் அணி அடிக்காவிட்டால் Match Draw.

Robert Williams Hall முனையில் அடியேன் batting, non striker ஆக ஏஞ்சல் நிற்கிறான். கடைசி ஓவர் போட பற்றிக்ஸ் சதா தயாராகிறான். இதற்கிடையில் தண்ணி கொண்டுவர வந்த reserve players ஷியாமலையும் மொழியனையும் leg umpire திருப்பி அனுப்பிவிட்டார்.

Mid pitchஇல் ஏஞ்சல் சொன்னான் 'மச்சான் நீ single எடு, மிச்சத்தை நான் பார்க்கிறன்'.

முதலாவது பந்து சதா outside the off stump போட நான் front footஇல் அழகாக straight drive அடிக்க, boundaryஇற்கு போக வேண்டிய பந்தை mid offஇல் நின்ற எரிக் நிமலன் விழுந்து மறித்து field பண்ணினான், no run.

ஏஞ்சலைப் பார்ப்பதைத் தவிர்த்து, இரண்டாவது பந்திற்கு இன்னொருக்கா guard எடுத்தேன். சதா bowl பண்ண ஓடி வந்து கையை

சுழற்ற, அவன்ட வாயும் ஆ ஊ என்று அசையும், மின்னல் வேக bowler, என்னுடைய நல்ல நண்பன். அடுத்த பந்தைக் கொஞ்சம் full lengthஇல் போட காலை முன்னுக்கு வைச்ச cover drive அடிச்சன், 2 runs, boundaryஇற்கு கிட்ட போன பந்தை இன்பசோதி தான் துரத்திப் பிடித்தான்.

முன்றாவது பந்தை சதா yoke பண்ண, கடைசி நேரத்தில் batஐக் கீழே வைத்தேன், பந்து fine legஇற்குப் போக 1 run, கடவுள் காப்பாத்தினார், மனதுக்குள் ஒரு முறை “பரலோகத்தில் இருக்கிற எங்கள் பிதாவே” சொல்லிக் கொண்டேன்.

இப்ப 4 run 3 balls, ஏஞ்சல் striker. சதாவின் நாலாவது பந்து bouncer, ஏஞ்சலால ஒன்றும் செய்ய ஏலாமல் போய்ட்டுது, leave பண்ணிட்டான், chin music கேட்டிருக்கும்.

ஐந்தாவது பந்து ஏஞ்சல் stylish ஆக cover drive பண்ண இன்பசோதி dive பண்ணி மறிச்சான், no run. Tension ஓ tension.

கடைசிப் பந்து 4 runs தேவை, நான் mid pitch conferenceஇற்கு கதைக்க வர வெளிக்கிட ஏஞ்சல் கையைக் காட்டி வேண்டாமென்டிட்டான். பற்றிக்ஸ்காரன்கள் fieldஐ spread பண்ணிட்டாங்க, எல்லாரும் boundaryஇல் நிற்கிறார்கள்.

கடைசிப் பந்து சதா இன்னொரு bouncer போட ஏஞ்சல் hook பண்ணினான், பந்து Peto hall பக்கம் போகுது, போகுது, போய்...போய்....

ஊய்ய்ய்....என்ற சத்தத்தோட கோட்டைப் பக்கத்திலிருந்து வந்த ஷெல் பக்கத்து வளவுக்குள் விழ, பதறி அடிச்ச எழும்பி பங்கருக்க ஓட..... கனவு கலைஞ்சிட்டது.. அடச்சீ....

ஷெல்லடிக் கேக்க வந்த நடுச்சாம கனவு பலிக்கோணும் கர்த்தரே...

1987, ஏப்ரல் மாதம்..

Principal Bungalow பக்கம் நின்ற கொட்டாங்காய் மரத்தடியில் தான் பரி. யோவானின் cricket nets இருந்தது. அந்தக் கொட்டாங்காய் மரத்தடி nets அடியில பரி. யோவான் கல்லூரியின் 15 பேர் கொண்ட under 15

கிரிக்கெட் அணியில் இடம் பிடிக்க வேண்டும் என்ற இலட்சிய வெறியோடு 100 பொடியள் நிற்கிறார்கள், அவங்களோட நானும்.

மதிலிற்கு அந்தப் பக்கம் ரோட், ரோட்டிற்கு மற்றப் பக்கம் இயக்கத்தின் பயிற்சி முகாம்.

‘Batsman எல்லாம் இங்கால வா’ என்று coach டொங்கர் கத்த நானும் 89 பொடியளும் அங்கால போறம். Bowlers sideஇல் என்னுடைய பாலர் வகுப்பு நண்பர்கள் யசீந்திராவும் யோகதாஸும் நிற்கிறார்கள்.

‘ஆளுக்கொரு ஓவர் batting’ என்று coach சொல்ல 25ஆவதா நான் pad பண்ணினேன், கூட்டெண் 7, No7 என்னுடைய lucky number. யசி அல்லது யோகு பந்து போடுவான்கள், எனக்காகப் பாத்துக் கீத்து போடுவான்கள் என்ற கணிப்பு pitchஇற்கு போக பிழைச்சிட்டுது. உள்ளதுக்க fast bowlers ஆன பெற்றி என்ற பிரசாந்தனும் ஜீவோவும் பந்தோட நிற்கிறான்கள்.

முதலாவது பந்து போட பெற்றி ஓடி வர நான் கண்ணை மூடிக்கர்த்தரை pray பண்ணி முடிக்க முதல் பந்து விக்கெட் கீப்பரிடம் போய்ட்டு, leave பண்ணின மாதிரி காட்டிக் கொண்டேன். அடுத்த பந்துகள் எல்லாத்துக்கும் அடிச்ச விளையாட, edge ஆகி பந்து அங்க இங்க பறக்குது.

Cover drive, straight drive, முழங்காலில் இருந்து விளாசல் என்று தெரிந்த shotகளை premeditated ஆக விளையாடினேன், ஆனால் உண்மையில் எல்லாம் edges தான். Batஇல் பந்து பட்டதே ஒரு சாதனை.

ஆறு பந்துகளையும் விளையாடி முடிய, ஆவலோடு டொங்கரை ஏறெடுத்துப் பார்த்தேன்.

‘எங்களிற்கு நிண்டு விளையாடிற ஆட்கள் தான் தேவை.. நீர் நாளைக்கு வரத் தேவையில்லை’ என்று, பரி. யோவான் கல்லூரி அணிக்கு கிரிக்கெட் விளையாடும் எனது கனவைக் கலைத்த முதலாவது தீர்ப்பை கோச்சர் டொங்கர் வழங்கினார்.

கிளிநொச்சி விழுந்தா பரவாயில்லை புதுக்குடியிருப்புக்க வச்ச விளையாட்டைக் காட்டுவம் என்ற மாதிரி இந்த வருஷம் போனா

பரவாயில்லை அடுத்த வருஷம் இருக்கு என்ற நம்பிக்கையோடு அன்று களம் விட்டகன்றேன்.

கனவு இன்னும் காலாவதியாகவில்லை!

1988, ஏப்ரல் மாதம்..

பரி. யோவான் கல்லூரி மைதானத்தில் கிரிக்கெட் அணியில் இடம் பிடித்தே தீருவது என்ற உறுதியோடு, மீண்டும் களமாடத் தயாராகிக் கொண்டிருந்தேன்.

டோனி மாஸ்டர் தான் Coach, Social Studies நல்லா செய்யுறதால டோனி மாஸ்டருக்கு என்னைப் பிடிக்கும், என்னை அவருக்கும் பிடிக்கும் என்று நினைத்துக்கொண்டிருந்தேன்.

டோனி மாஸ்டரை புஸ் பிடிச்சாவது அணிக்குள் இடம்பிடித்து விடலாம், என்ற ஒரு நம்பிக்கை இருந்தது, நப்பாசை என்பது தான் சரியான சொற்பிரயோகம். பரி. யோவானில் influence இருந்தால்தான் பல விஷயங்களைச் சாதிக்கலாம், push இருந்தா எதுவும் செய்யலாம்.

டோனி மாஸ்டர் எதையும் வித்தியாசமாச் செய்வார், இந்த முறை நடு pitchஇல் அவர் throws எறிய நாங்க bat பண்ணோனும், அதே ஆறு பந்துகள். போன முறை டொங்கரின் வார்த்தைகள் இன்னும் நினைவில் நிழலாடிக் கொண்டிருந்தன, “எங்களிற்கு நின்று விளையாடிற ஆட்கள் தான் தேவை..”

ஆறு பந்தையும் நொட்டி பசைஞ்சு விளையாடினேன், classic text book defence. 1982 big matchஐ நொட்டி பசைஞ்சு draw ஆக்கின விக்னபாலனும் விஜயராகவனும் வழிகாட்டிகளானார்கள்.

ஆறு பந்துகளையும் நொட்டி பசைந்து மண் கவ்வ வைத்து விட்டு, Tony Masterஐ ஏறெடுத்துப் பார்த்தேன். டோனி மாஸ்டர் சொன்னார்,

‘எங்களிற்கு அடிச்சு விளையாடுற ஆட்கள் தான் தேவை.. நீர் நாளைக்கு வரத் தேவையில்லை’ என்று நான் சற்றும் எதிர்பாராத

SJC Under 15 Cricket Team, 1988

Seated L-R : M.Toni, P. Ganesan (*Coach*), G.Yaseindra, R. Jeyanthan, M.T. Inpan (*Capt.*),
The Principal, K.Ekamparanathan (*V.Capt.*), M. Kandeepan, Mr. J.Amalaseelan
(Prefect of Games).

Standing L-R : R.K.Yogendra, G.Vathulan, T.Thirumaran, J. Edirweerasingam, G.Thevaseyan,
K.Arulmoly, D.R.Devarajan, A.Yogadas, E.X.Angellingkmann, P. Shihamalaraj.

தீர்ப்பையளித்து பரி.யோவான் கல்லூரி அணிக்கு கிரிக்கெட் விளையாடும்
என் வாழ்நாள் கனவை டோனி மாஸ்டர் குழித்தோண்டிப் புதைத்தார்.

பரி. யோவான் கல்லூரி வளாகத்திற்குள் காலடி எடுத்து வைக்கும்
மாணவர்களில் பெரும்பாலானோர் கல்லூரியின் கிரிக்கெட் அணியில்
இடம்பிடிக்க வேண்டும் என்ற இலட்சியக் கனவைச் சுமந்து கொண்டுதான்
நுழைவாயில் தாண்டுவார்கள். பரி.யோவானிற்கு கிரிக்கெட் விளையாட
வேண்டும் என்ற அந்தக் கனவு கானல் நீராகிவிட அழுதேன், மனதிற்குள்
கதறிக் கதறி அழுதேன், வாழ்க்கை வெறுத்தது.

கனவும் தகர்ந்தது.

2002, நவம்பர் மாதம்

பரி. யோவான் கல்லூரி Male staff roomஇலிருந்த பெரிய மேசையில்
Tony மாஸ்டர், பிரபாகரன் மாஸ்டரோடு, அடியேன். கல்லூரி மண்ணில்
முதல்முறையாகப் பழைய மாணவனாகக் காலடி எடுத்து வைக்கவே
சிலிர்த்தது, படிக்கும் காலங்களில் அடி வாங்கின வாத்திமாரோட staff
room கதிரையில் இருக்க புல்லரித்தது.

‘Sir, ஒன்று கேட்டா அடிக்க மாட்டியலே’ என்று டோனி மாஸ்டரிடம் பம்மினேன்.

‘ஐசே, நீர் இப்ப ஒரு old boy, மறந்திட்டீரோ, அவர் அடிக்கமாட்டார், நீர் கேளும், நான் guarantee’ என்று பக்கத்தில் இருந்த பிரபாகரன் மாஸ்டர் உறுமினார். டோனி மாஸ்டரை விட பிரபாகரன் மாஸ்டரிடம் தான் அடி வாங்கியது கனக்க என்று மனது நினைவூட்டியது. அடி மட்டுமல்ல, பிரபாகரன் மாஸ்டர் காதில் விட்ட கோச்சி நினைவு வர, காதை ஒருக்கா தடவிப் பார்த்ததைப் பார்த்த பிரபாகரன் மாஸ்டர் கொடுப்புக்குள் சிரித்தார்.

‘ஒன்றுமில்ல சேர், நான்...நீங்க என்னை under15 cricket team இல போடாம விட்டது சரியான பிழை.. இப்ப Australiaஇல் எங்கட OBA teamஇற்கு open ....’ நான் சொல்லி முடிக்கல்ல டோனி மாஸ்டர் விழுந்து விழுந்து சிரிக்க ஆரம்பிச்சிட்டார், கண்ணில கண்ணீர் வரச் சிரித்தார், கை கொட்டி கொட்டிச் சிரித்தார், வாய் விட்டுச் சத்தமாய்ச் சிரித்தார்.

எங்களை எத்தனையோ தரம் சிரிக்க வைத்த டோனி மாஸ்டரை அப்படி சிரிக்க வைத்தது மகிழ்ச்சியும் சந்தோஷமும் அளித்தாலும்,

வலப் பக்கம் பிரபாகரன் மாஸ்டர், இடப் பக்கம் சந்திரமௌலீசன்
மாஸ்டர் (2013)

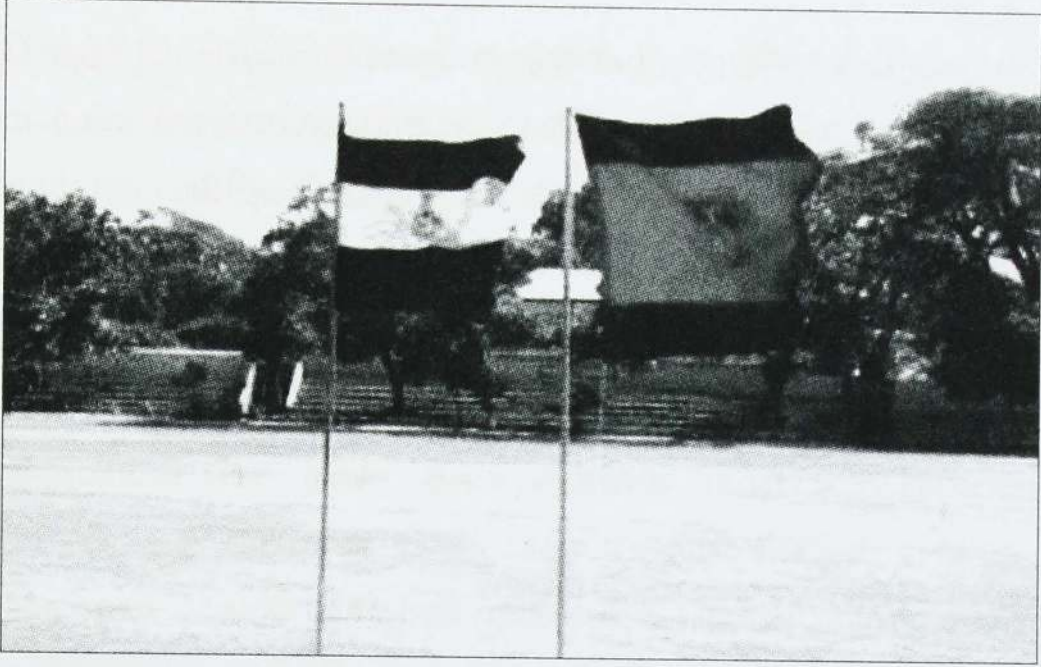
அவர் என்னுடைய கேள்விக்குப் பதிலளிக்காது விட்ட உறுத்தல் இன்னும் மறையவில்லை.

சில வருடங்களிற்கு முன்னர் எம்மை விட்டுப் பிரிந்த டோனி மாஸ்டரை, அவர் மறைவதற்குச் சில மாதங்களுக்கு முன்னர் யாழ்ப்பாணம் போன போது சந்திக்காமல் வந்ததையிட்டு இந்தப் பதிவை எழுதும்போது நினைத்து வருந்துகிறேன்.

1980 SJC v Royal Cricket Match

St. John's College and Royal College flags flying at St. John's Grounds

மார்ச் 17, 1980.

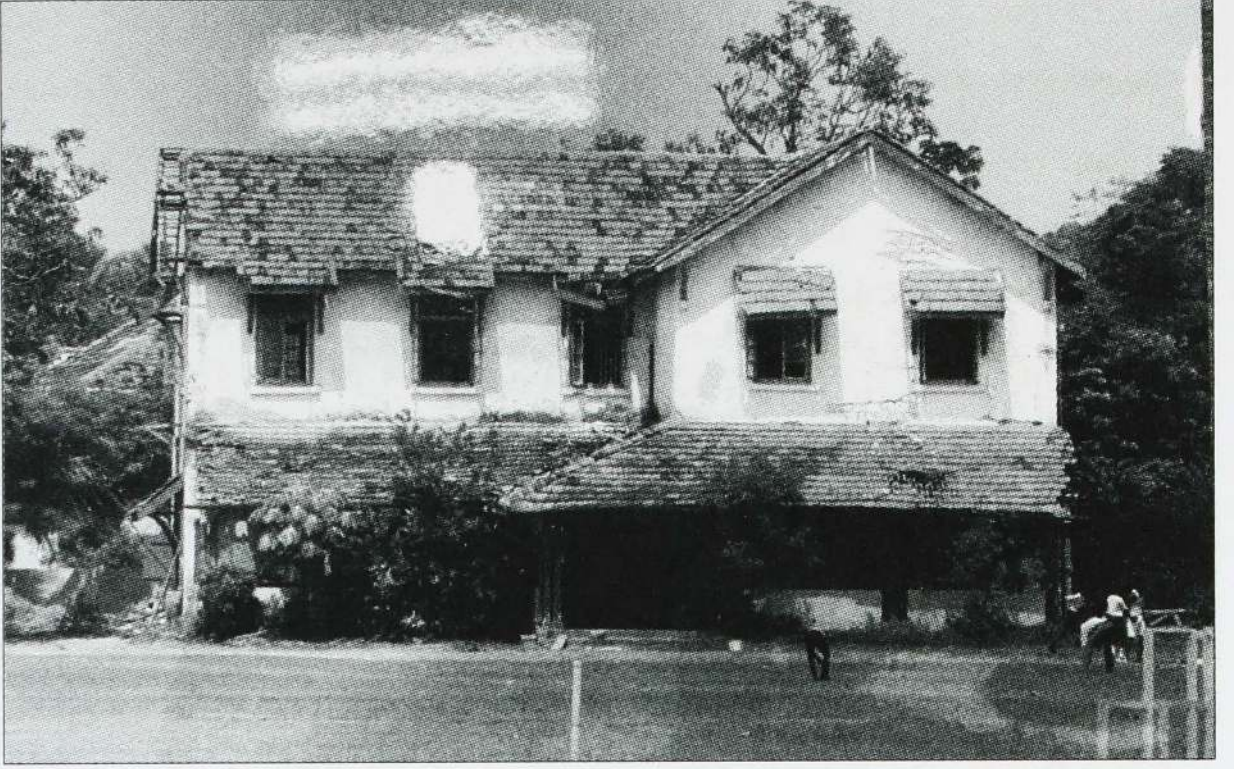
பரி. யோவான் கல்லூரி மைதானம்,
யாழ்ப்பாணம்.

இலங்கைப் பாடசாலைகளிற்கிடையிலான கிரிக்கெட் போட்டிகளிற்கு மட்டுப்படுத்தப்பட்ட 45 ஓவர்கள் போட்டிகள் (limited overs) அறிமுகப் படுத்தப்பட்ட பிறகு, பரி. யோவான் கல்லூரி அணி விளையாடிய முதலாவது கிரிக்கெட் ஆட்டம்தான் கொழும்பு ரோயல் கல்லூரிக்கு எதிராக பரி. யோவான் மைதானத்தில் அரங்கேறிக்கொண்டிருந்தது.

பரி. யோவான் கல்லூரி மைதானத்தின் வடக்கு முனையில் 1977இல் புதிதாக நிர்மாணிக்கப்பட்ட scoreboard பெருமையுடன் நிமிர்ந்து நிற்கிறது. அந்தப் பெருமைக்கு காரணம் scoreboard காட்டிய: **Batsman No 3: 99**

Scoreboard மட்டுமல்ல, மைதானம் நிறைந்த பரி. யோவானின் மாணவர்களும் கிரிக்கெட்டைக் காதலிக்கும் யாழ்ப்பாண மக்களும் பெருமையோடும் ஆவலோடும், 99 ஓட்டங்களோடு மைதானத்தில் அதிரடியாக ஆடிக்கொண்டிருக்கும் பரி. யோவான் கல்லூரி அணியின்

Principal Bungalow

உப தலைவரும் No 3 Batsman உம் ஆன N.வசந்தனை, ஆரவாரித்து உற்சாகப்படுத்திக் கொண்டு இருக்கிறார்கள்.

Church முனையில் இருந்து பந்து வீச, ரோயல் கல்லூரி அணியின் Off Spin பந்து வீச்சாளரும் உப தலைவருமான ஹரூன் முஸாஃபரை, அணியின் தலைவர் Sudat Pasqual அழைக்கிறார். மறுமுனையான Principal Bungalow முனையில் தனது SS Batஜ் style ஆகப் பிடித்தபடி பந்து வீச்சை எதிர்கொள்ள N. வசந்தன். Non striker முனையில், பரி. யோவான் அணியின் தலைவர் E.J. ஜெபரட்ணம். நிரம்பி வழியும் மைதானத்தில் டென்ஷனோ டென்ஷன்.

1978-79 ஆண்டுகளில் Ranjan Madugalle தலைமை தாங்கிய பின்னர் ரோயல் கல்லூரி அணியின் தலைமையை 1980இல் ஏற்ற Pasqual, 1979இல் இங்கிலாந்தில் இடம்பெற்ற உலகக் கோப்பை கிரிக்கெட் போட்டியில் இலங்கை கிரிக்கெட் அணியில் விளையாடியவர். 1980இல் St. Thomas' கல்லூரியுடனான Big Matchஐ வென்றுவிட்டு, யாழ்ப்பாணப் பாடசாலைகளோடு 45 ஓவர்கள் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட ஒரு நாள்

ஆட்டங்களை ஆடவந்த ரோயல் கல்லூரி அணியை ஆட்டம் காண வைத்துக்கொண்டு இருந்தார், “ஜோனியன்” வசந்தன்.

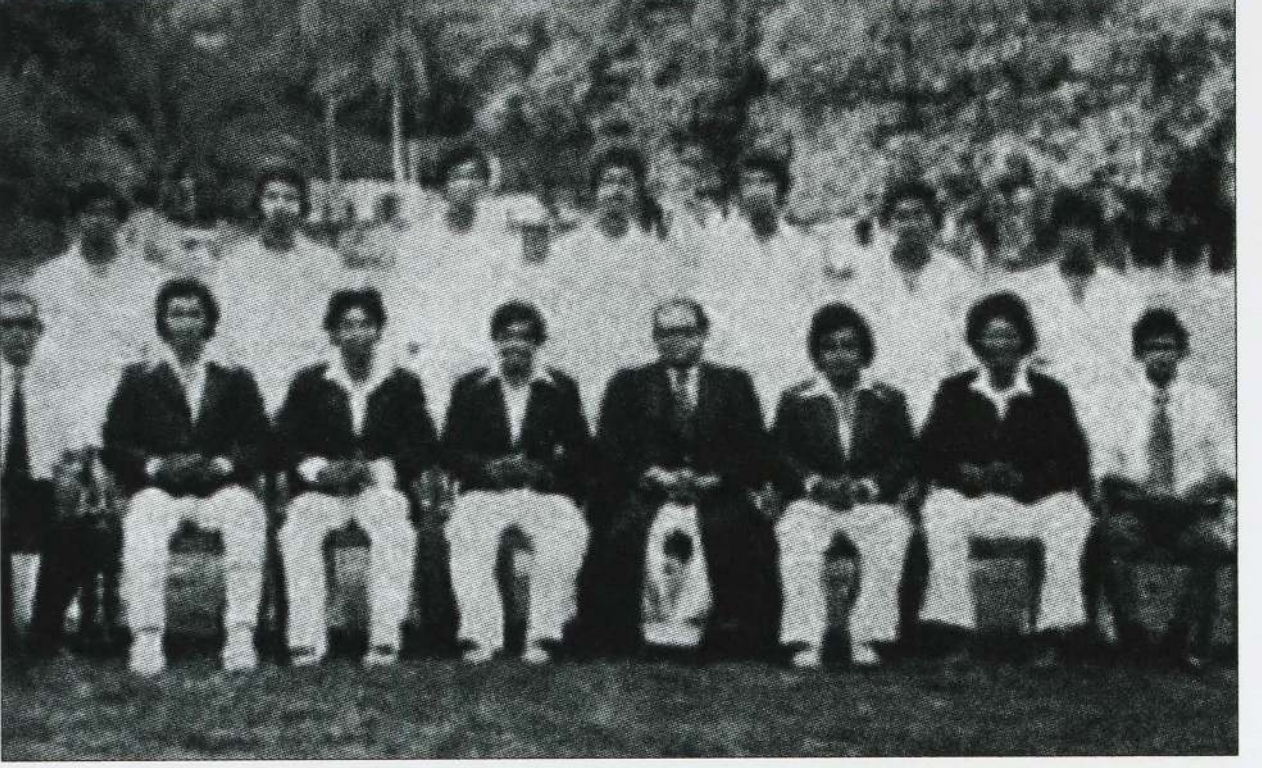
தலையில் தொப்பி அணிந்துகொண்டு, முதலாவது பந்தை வீச முஸாஃபர் தயாராக, பந்தை எதிர்கொள்ள வசந்தன் நிலையெடுக்கிறார். ஆடி அசைந்து தனது சுழல் பந்தை வீச ஓடி வந்த முஸாஃபர், இடை நடுவில் பந்து வீச்சை நிற்பாட்டி, தனது தொப்பியைக் கழற்றி umpire இடம் கொடுக்கிறார். 99 ஓட்டங்களோடு டென்ஷனில் இருந்த வசந்தன், தனது batting stanceஇலிருந்து நிமிர்கிறார், மைதானத்தில் ஏற்பட்ட ஒரு கண நிசப்தம் நீங்கி மீண்டும் ஆரவாரம் தொடர்கிறது.

அன்று காலை நாணயச் சுழற்சியில் வெற்றி பெற்ற பரி. யோவான் அணியின் தலைவர் ஜெபரட்ணம், ரோயல் கல்லூரி அணியைத் துடுப்பாட அழைத்திருந்தார். Principal Bungalow முனையிலிருந்து வேகப்பந்து வீச்சைத் தொடங்கிய ஜெபரட்ணத்தின் முதலாவது ஓவரில், ரோயல் கல்லூரியின் முஸாஃபர் அடித்த அழகிய cover drive நான்கு ஓட்டங்களைப் பெற்றுக்கொடுத்திருந்தது. Church முனையிலிருந்து இரண்டாவது ஓவரைத் தொடங்கிய இடதுகை வேகப்பந்து வீச்சாளரான ஜெயக்குமாரின் இரண்டாவது மற்றும் நான்காவது பந்துகளில் ரோயல் கல்லூரியின் ஆரம்ப துடுப்பாட்ட வீரர்கள் ஆட்டமிழக்க...ரோயல் கல்லூரி 7/2.

மீண்டும் தனது முதலாவது பந்தை வீச, run up எடுத்த முஸாஃபர், நின்று நிதானித்து யோசிக்கிறார், மறு முனையில் பந்தை எதிர்கொண்டு சதம் அடிக்கும் ஆவலோடு வசந்தன். முஸாஃபர், தனது அணித் தலைவர் Pasqualஐ அழைத்து ஏதோ கதைக்கிறார், அவர்களோடு இன்னும் இரு ரோயல் கல்லூரி வீரர்கள் இணைந்துகொள்கிறார்கள். நிமிடங்கள் கடக்கின்றன, கொழும்பு ரோயல் கல்லூரி அணி நிதானமாகத் தங்களது field settingஐ மாற்றுகிறார்கள். கொழும்பு ரோயல் கல்லூரிக்கெதிராகச் சதமடிக்கக் காத்திருக்கும் வடக்கின் மைந்தன் வசந்தன் பொறுமையை இழக்கத் தொடங்குகிறார்.

ரோயல் கல்லூரி 27 ஓட்டங்களை எடுத்த வேளை தனது மூன்றாவது விக்கெட்டை இழக்கிறது. ஜெபரட்ணம் வீசிய பந்தில் முதலாவது

1980இல் ரோயல் கல்லூரி அணியுடன் ஆடிய பரி. யோவான் அணி

slipsஇல் நின்ற கருணைகுமாரிடம் பிடி கொடுத்து ஆட்டமிழந்தவர் Sumithra Warnakulasooriya, இரு வாரங்களிற்கு முன்னர் St.Thomas' அணிக்கெதிராக 197 ஓட்டங்கள் அடித்த ரோயல் அணியின் நம்பிக்கை நட்சத்திரம். 27/3இல் பரி. யோவான் அணியின் கை ஓங்கியிருக்க, களமிறங்கிய ரோயல் அணியின் தலைவர் Pasqualஉம் Ajit Devasurendraஉம் ரோயல் அணியின் இன்னிங்ஸை மீளக்கட்டியெழுப்புகிறார்கள்.

கப்டனோடு கலந்தாலோசித்து field settingஐ மாற்றிய முஸாஃபர், மீண்டும் பந்து வீசத் தயாராகிறார், வசந்தனும் மீண்டும் நிலையெடுக்கிறார். பந்து வீச ஓரடி எடுத்து வைத்த முஸாஃபர், சடாரென நின்று, Third manஇல் நின்ற fielderஐ mid onஇற்கும் mid onஇல் நின்றவரை Third manஇற்கும் மாற்றி வினாடிகளை வீணடித்து வசந்தனை விரக்தியின் உச்சத்திற்கு அழைத்துச் செல்கிறார். பொறுமையிழந்த மாணவர்களும் பார்வையாளர்களும் ரோயல் கல்லூரி அணிக்குக் கூ.... காட்டத் தொடங்குகிறார்கள்.

Devasurendra (43) ஆட்டமிழந்து செல்லக் களமிறங்கிய, பின்னாட்களில் இலங்கை அணிக்கு விளையாடிய, Roshan Jurangpathy (45), Pasqual

(83) ஓடு இணைந்து ஆடி, ரோயல் அணியின் ஓட்ட எண்ணிக்கையை மளமளவென அதிகரிக்கிறார்கள். 45 ஓவர்கள் முடிவில் ரோயல் அணி 217/6 ஓட்டங்களை எடுத்திருந்தது. பரி. யோவான் அணிக்கு இரு விக்கெட் காப்பாளர்கள் அன்று மாறி மாறி gloves அணிந்திருந்தார்கள், ஒருவர் சிவேன் சீவரட்ணம் மற்றவர் E.T. தஞ்சரட்ணம்.

பரி. யோவான் அணியின் ஆரம்ப துடுப்பாட்ட வீரர்களான D.M. ரட்ணராஜாவும் D.M. ரவீந்திராவும் களமிறங்கிய போது மத்தியான வெய்யில் உச்சியில் இருந்து. ரட்ணராஜா Square Cut, Hook shot என்று ரோயல் கல்லூரியின் ஆரம்ப பந்து வீச்சாளரான Pasqualஇன் பந்துகளை விளாசி அடிக்கத் தொடங்கினார். அடுத்தடுத்த ஓவர்களில் ரட்ணராஜாவும் ரவீந்திராவும் ஆட்டமிழக்க, வசந்தனோடு இணைந்து தஞ்சரட்ணமும் (21) கருணைகுமாரும் (23) பரி. யோவானின் இன்னிங்ஸை கட்டியெழுப்பு கிறார்கள்.

Pasqual வீசிய ஒரு ஓவரில் அடுத்தடுத்து மூன்று பவுண்டரிகளை வசந்தன் விளாசியதுடன் பரி. யோவானின் ஆட்டம் சூடு பிடிக்கத் தொடங்குகிறது, ரோயல் கல்லூரி அணிக்குக் கிலி பிடிக்கத் தொடங்குகிறது.

வேதாளம் மீண்டும் முருங்கை மரத்தில் ஏறிய கதை போல, மீண்டும் முஸாஃபர் பந்து வீசத் தயாராகிறார். இந்த முறையாவது பந்தை வீசுவாரா இல்லையா என்ற ஐயம் வசந்தனின் மண்டையிலும் பார்வையாளர்களின் மனதிலும் விதைக்கப்பட்டிருந்தது. பந்து வீச ஓடி வந்த முஸாஃபர், இந்த முறையும் பந்து வீசவில்லை. துடுப்பெடுத்தாடத் தயாரான வசந்தனிற்குச் சைகை காட்டிவிட்டு, குனிந்து தனது சப்பாத்து laceஐ அவிழ்த்துக் கட்டத் தொடங்கினார். வசந்தனையும் சனத்தையும் வெறுப்பேற்றிய ரோயல் கல்லூரி அணிக்கெதிரான கோஷங்கள், மைதானத்தை அதிர வைக்கின்றன.

பரி. யோவான் கல்லூரி வரலாற்றில் பாடசாலைக்கு ஆடிய மிகச் சிறந்த துடுப்பாட்ட வீரர்களில் ஒருவராக இன்றும் கருதப்படும் வசந்தன் அடித்த பல சதங்கள் பரி. யோவான் அணி அடைந்த வெற்றிகளுக்கு அடித்தளமாகியிருக்கின்றன. ரோயல் கல்லூரி அணியுடனான இந்தப் போட்டியில் துடுப்பாடத் தயாரான வசந்தனிற்கு, அணியின்

பயிற்சியாளரான மனுவல்பிள்ளை மாஸ்டர் சொல்லியனுப்பிய அறிவுரை "Don't get out. Bat through 45 overs. We will win" என்பது மட்டுமே.

முஸாஃபர் மீண்டும் பந்து வீசத் தயாராகிறார். Old Park பக்கமிருந்து பாசி படிந்த குட்டிச்சுவரோடு சைக்கிளை சாத்திக்கொண்டு ஆட்டத்தைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த யாரோ ஒருவர் சத்தமாக ஏதோ கத்துகிறார். இந்த முறை பந்து முஸாஃபரின் கையால் வெளிக்கிட்டால் ஒன்று Old Park தாண்டும் இல்லை Peto Hall தாண்டும் என்ற ஓர்மத்துடன் வசந்தனும் துடுப்பெடுத்தாடத் தயாராகிவிட்டார். “தட்டிப் போட்டு single எடு ராசா” ரோபர்ட் வில்லியம்ஸ் மண்டபத்தடி இலந்தை மரத்திற்குக் கீழே நின்ற யாரோ ஒரு பழைய மாணவர் கத்துகிறார்.

சுற்றிச் சுழன்று ஓடி வந்த முஸாஃபர், கையை லாவகமாகச் சுழற்றி பந்தை வீசுகிறார். உண்மையிலேயே இந்த முறை பந்தை வீசியே விட்டார். பரி. யோவான் மைதானத்தின் matting pitchஇல் விழுந்த பந்து வசந்தனை நோக்கி வருகிறது. இதயம் படபடக்க மைதானமே அந்தப் பந்து போகப்போகும் திசையில் பார்வையைப் பயணிக்க... வசந்தன் கிட்ட வந்த பந்தை, கடந்த சில நிமிடங்களில் தனக்குள் ரோயல் கல்லூரி அணி ஏற்றியிருந்த வெறுப்பை எல்லாம் சேர்த்து ஓங்கி அடிக்கிறார்... பந்து மேலேழுகிறது...

N. Vasanthan C&B H.Musafer 99

பரி. யோவான் கல்லூரியில் முதலாவது வகுப்புப் படிக்கும் சிறுவனாக சனத்திரளின் மத்தியில், அப்பாவின் தோளில் இருந்து இந்த ஆட்டத்தின் கடைசி ஓவர்களைப் பார்த்த ஞாபகம் நினைவில் நிழலாடுகிறது.

Scores

Royal - 217/6 in 45 overs

Pasqual 83, Jurangpathy 45, Devasurendra 43

Jebaratnam, Jeyakumar and Karunakumar took 2 wickets each.

St.John's - 192/8 in 45 overs

Vasanthan 99, Karunakumar 23, Thanjaratnam 21

Teams in batting order:**St.John's College**

1. D.M.Ratnarajah
2. D.M.Raveendra
3. N.Vasanthan (Vice Captain)
4. E.T.Thanjaratnam (Wicket Keeper)
5. S.Karunakumar
6. E.J.Jebaratnam (Captain)
7. S.Seevanayagam
8. N.Prabaharan
9. V.Kathirgamanathan
10. P.Jeyakumar
11. S.Dhananjeyan
12. J.J.Puveendran

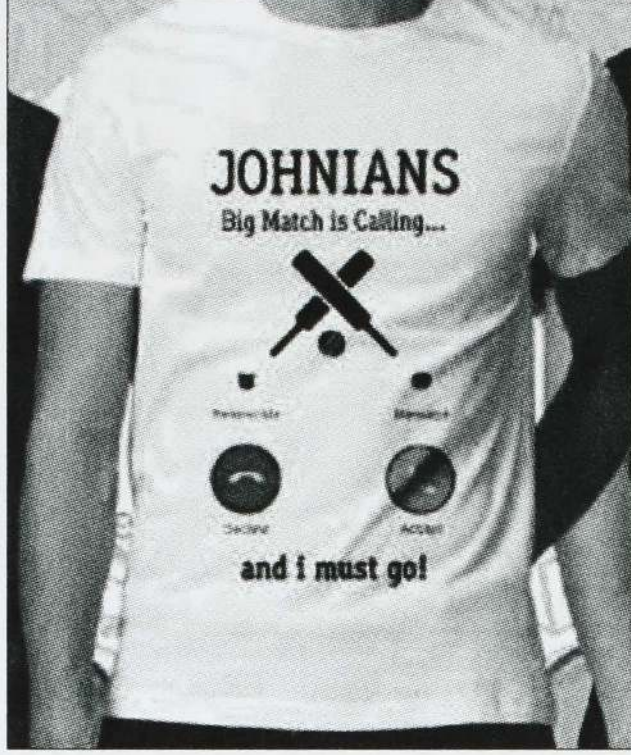
Royal College

1. Haroon Musafer (Vice Capt)
2. Chulaka Amarasinghe
3. Sumithra Warnakulasooriya
4. Sudath Pasqual (Captain)
5. Ajit Devasurendra
6. Rohan Jurangpathy
7. Nalin De Alwis (Wicket Keeper)
8. Sivaharan Nithyananthan
9. Chelliah
10. Kesara De Costa
11. Yasantha Peiris

From the College Magazine

Big Match is Calling...

Big Match is Calling....

யாழ்ப்பாணத்தைத் தளமாகக் கொண்டியங்கும், ஜொனியன் தம்பி அக்சரனின் AkiY T-shirt நிறுவனம், காலத்திற்கு ஏற்ற விதவிதமான வாசகங்களைத் தாங்கிய T-Shirtகள் தயாரித்து விடுவதில் வல்லவர்கள். 2018ஆம் ஆண்டின் Central & St. John's Big Matchஇற்காக அவர்கள் வெளியிட்ட "Big Match is Calling" என்ற வாசகங்கள் தாங்கிய T-shirt, வெளிநாட்டிலும் தாயகத்திலும் வாழும் ஒவ்வொரு ஜொனியனின் மனதையும் அப்படியே படம்பிடித்துக் காட்டுவதாக அமைந்திருந்தது.

Big Match is calling...

அப்படி என்னதான் இருக்கிறது இந்தக் கண்டறியாத Big Matchஇல்? சும்மாவே எடுப்பெடுக்கின்ற ஜொனியன்ஸ், இந்த Big Match காலத்தில் கொஞ்சம் அதிகமாகவே அலட்டிக் கொள்வது ஏன்? அடுத்து வரும் மூன்று நாட்களும் மனிசி, பிள்ளை, வேலை எல்லாவற்றையும் புறந்தள்ளிவிட்டு, Big Matchஇல் என்ன நடக்கிறது என்பதை அறிய, ஆவலாக Facebookஐயும் WhatsAppஐயும் நோண்டுவது ஏன்? Paparae.com ஒளிபரப்பும் நேரடி

ஒளிபரப்பை, ஏதோ சர்வதேச கிரிக்கட் ஆட்டங்களைக் கண்டுகளிப்பது போல் பார்த்து, ரசித்துக் கொண்டிருப்பதன் காரணம் தான் என்ன?

Big Match is calling...

பாடசாலைக் காலங்களில், பின்னேரங்களில் சைக்கிளில் கூட்டம் கூட்டமாக, யாழ்ப்பாண வீதிகள் எங்கும், சிவப்பு கறுப்பு கொடிகளோடும், தகர டப்பாக்களோடும், திரிந்து, சுண்டுக்குளிக்கும் வேம்படிக்கும் முன்னாலும், பிரதான சந்திகளிலும், கூடி நின்று பாட்டுப் பாடி ஆடிய இளைஞர்களை, உலகின் எங்கோ ஒரு மூலையில் வாழ்ந்தாலும், இன்றும் ஏனிந்த Big Match சுண்டியிழுக்கிறது?

Big Match is calling...

வருடமெல்லாம் காதல் பாட்டுக்கள் இயற்றி இசையமைத்து பாடுவதிலும், குறும்படங்கள் தயாரிப்பதிலும் தங்கள் நேரத்தைச் செலவிடும் பரி. யோவானின் கலைஞர்கள், மார்ச் மாதம் வந்தவுடன், போட்டது போட்டபடி இருக்க, Big Matchஇற்கு ஒரு பாட்டெழுதி, இசையமைத்து, drone வைத்து படம்பிடித்து, வீடியோவாக்கி வெளியிட வைக்கும் உந்து சக்தியை வழங்க இந்த Big Matchஇல் அப்படி என்ன தான் இருக்கிறது?

Big Match is calling...

கொளுத்தும் வெயிலில், பள்ளிக்கூட பெடியள் மைதானத்தில் விளையாட, மரநிழலிலும் கொட்டகைகளின் கீழும் இருந்தும் நின்றும், பரி. யோவானை Big Match தோல்வியிலிருந்து காப்பாற்றிய விக்னபாலன்-விஜயராகவன், ஸ்ரீதரன் - சஞ்சீவின் கதைகளையும், இன்னும் பல பரி. யோவான் பழங்கதைகளையும் அலுப்புத் தட்டாமல் திரும்பத் திரும்பக் கேட்கத் தானா இந்த இழவு Big Matchஇற்கு விமானம் ஏறி, பஸ்ஸும் ரயிலும் பிடித்து, பழைய மாணவர்கள் யாழ்ப்பாணத்திற்கு படையெடுக்கிறார்கள்?

Big Match is calling...

2016இல் Big Matchஇற்கு புறப்படத் தயாராகும் SJC92 நண்பர்கள்

பரி. யோவானின் வில்லியம்ஸ் மண்டபத்திற்கும் பீட்டோ ஹோலிற்கும் நடுவிலிருந்து, பரி. யோவானின் கிரிக்கெட் அணியைச் சுமந்து கொண்டு புறப்படும் பேருந்து, அந்தக் கம்பீரமான பரி. யோவான் கல்லூரி வரவேற்பு வளைவைத் தாண்டுவதைப் பார்க்கவும், பேருந்திற்கு முன்னாலோ பின்னாலோ, சைக்கிளிலிலோ காரிலோ, ஊர்வலமாக, பிரதான வீதி வழியாக அணியை அழைத்துச் செல்லும் அந்த Big Matchஇன் அற்புதக் கணங்களை அனுபவிக்கவா இத்தனை அலப்பறை?

Big Match is calling...

ரோட்டோரம் சனம் நின்று மகிழ்வோடு கையசைத்து வாழ்த்த, காவல்துறையும் போக்குவரத்தை நிறுத்தி வழிவிட, பிரதான வீதி வழியே, தண்ணீர்த் தாங்கி தாண்டி, பிலிப்பரின் வைத்தியசாலை கடந்து, 1993இல் இலங்கை விமானப்படை சிதைத்த சென் ஜேம்ஸ் தேவாலயத்தைக் கண்டு, தந்தை செல்வநாயகம் தூபியடியில் திரும்பி, இலங்கை அரசு எரித்து மீளக்கட்டியெழுப்பிய யாழ் பொது நூலகத்தடியில் நிறைவேறும் அந்த அட்டகாசமான குறுகிய பயணத்திற்காகவா இத்தனை ஆர்ப்பாட்டம்?

Big Match is calling...

தள்ளாத வயதிலும், நோய் நொடிகளின் வேதனையிலும், சில மணி நேரங்களிற்கெனினும், தவறாமல் Big Match பார்க்க வரும் எங்கள் பழைய ஆசான்களோடு சில நிமிடங்கள் அளவளாவத்தான், விதம் விதமாகச் சிவப்பு கறுப்பு டி ஷேர்ட் செய்வித்து அணிந்துகொண்டு, கறுப்புக் கண்ணாடியும் சிவப்புத் தொப்பியும் மாட்டிக்கொண்டு, Big Match பார்க்கப் போக ஜொனியன்ஸ் துடிக்கிறார்களா?

Big Match is calling...

1988இலிருந்து இரண்டாண்டுகள் தோல்விகளையே காணாத அணியை வழிநடத்திய சஞ்சீவனிற்கும், அதற்கு முந்தைய ஈராண்டுகள் பலமான பரி. யோவான் அணிக்குத் தலைமைதாங்கிய வாகீசனிற்கும், கிட்டாத Big Match வெற்றி எனும் பெறுபேற்றை 1990இல் சதீசன் அடைந்த கணத்தைப் போலவும், சுரேன்குமார் அடித்த 145 இன்னிங்ஸ் போல இன்னுமொரு செஞ்சரியையும் பார்க்கத் துடிக்கத்தானா பரி. யோவான் பள்ளியின் பழைய மாணவர்கள் Big Match பார்க்க இவ்வளவு அந்தரப்படுகிறார்கள்?

Big Match is calling...

பாடசாலையில் படிக்கும் காலத்தில் கொடியோடு மைதானத்திற்குள் பாயும் பழைய மாணவர்களைப் பார்த்து ஏங்கியதை நினைத்து, எல்லைக் கோட்டிற்கு வெளியே மேளம் அடித்து பாட்டுப் பாடி, கத்திக் கூப்பாடு போட்டு, தலைமுறைகள் தாண்டிய ஜொனியன்ஸோடு ஆடிப்பாடி மகிழத்தான் இவர்கள் இவ்வளவு குத்தி முறிகிறார்களா?

Big Match is calling...

அப்படி என்னதான் இருக்கிறது இந்தக் கண்டறியாத Big Matchஇல்?

1982 Big Match

1982ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் மூன்றாம் சனிக்கிழமை, எட்டு வயதுச் சிறுவனாக, 'இன்றைக்கு அங்க பிரச்சினை வரும்... போகாதே' என்ற அம்மாவின் அநியாய கட்டளையை, அப்பாவின் மென்வலுவால் வென்று, 84ஆவது வடக்கின் பெரும் போர் என வர்ணிக்கப்படும், பரி. யோவான் - யாழ் மத்திய கல்லூரி அணிகளிற்கிடையிலான Big Match பார்க்கக் கிடைத்த சந்தர்ப்பம் வாழ்வில் ஒரு வரப்பிரசாதம்.

தலையில் கறுத்தத் தொப்பி, சிவப்பு கறுப்பு டிஷேர்ட், கறுப்புக் கஞ்சான், கையில் பஸ்தியான் கடையடி டெயிலரிடம் வாங்கிய சின்ன Red & Black கொடி, கழுத்தில் தொங்கிய Drink Bottleஇல் தவசீலன் கடையில் வாங்கி நிரப்பிய cream soda, பொக்கற்றில் பத்து ரூபாய் காச இவற்றோடு அப்பா காலையில் கொண்டு வந்து, சிங்கள பேரினவாதிகளால் எரிக்கப்பட்ட யாழ்ப்பாண பொது நூலகத்தடியில் இறக்கி விட்டது இன்றும் நினைவில் நிழலாடுகிறது.

1982 SJC First XI Cricket Team

Back Row (L-R) : S.Uthayakumar, J. Kathirgamanathan, S.Vijayaragavan, S.Alabanraj, S.Nirmalan, P.Thirukumar, Y.Muraleetharan, S.D.Gnanratnam, S.Ravichandran, M.J.George.
Seated (L-R) : R.Mahinda, S.Vignabalan, N.Prabaharan (V.Capt.), D.M.Ravindra (Captain), T.S.Varathan, J.M.Joseph.

கொளுத்தும் யாழ்ப்பாண வெய்யிலில், யாழ்ப்பாண கிரிக்கெட் வரலாற்றில் அழியாத இடம் பிடித்த ஒரு கிரிக்கெட் ஆட்டத்தை அன்று பார்த்த பரவசம் இன்றும் நினைவை விட்டு அகலவில்லை. அந்த ஆட்டத்தை அன்று கண்டுகளித்த யாருமே இன்று வரை அந்தக் கடைசி நாளை, குறிப்பாக அந்தக் கடைசி இரண்டு மணித்தியாலங்களை, விசேஷமாக அந்த இரண்டு பரி. யோவான் ஆட்டக்காரர்களை மறக்கவே மாட்டார்கள்.

1982ஆம் ஆண்டு Big Match பற்றி ஒரு பதிவு எழுத வேண்டும் என்று இருந்த நீண்ட நாள் கனவை நனவாக்க வழிகோலியது, 2016இல், நண்பர்களுடன் பயணித்த இனிமையான Big Match பயணம் தான். இந்தப் பயணத்தில் சந்தித்த மூவர் தான் இந்தப் பதிவை வரைய எனக்கு தகவல்களைத் தந்து உற்சாகப்படுத்தியவர்கள்.

முதலாமவர், 'டேய் ஜூட், என்னடாப்பா' என்று பரி. யோவான் கல்லூரி Dining Hall அடியில் வைத்து, கை எலும்பு நொறுங்க கைகுலுக்கி, உடல் நொறுங்க ஆரத்தழுவிய, யாழ்ப்பாணத்தில் எங்கள் ரோட்டுக்காரனான விக்னபாலன் அண்ணா. இரண்டாமவர், யாழ்ப்பாணம் Jetwings Hotelஇல் புகைப்படம் எடுத்த போது 'ஹாய்' சொன்ன மத்திய கல்லூரியின் 1982 ஆட்ட நாயகன், போல் பிரகலாதன் அண்ணா.

மூன்றாமவர் நாங்கள் CIMA படிக்கும் காலத்தில் எங்களைத் தனது காரில் ஏற்றி இறக்கிய காலம் தொட்டு இன்று வரை அன்பு பாராட்டும் ஜூட் ஜோசப் அண்ணா. இவர்கள் அனைவரும் மறந்த சில தகவல்களையும் தரவுகளையும் உறுதிப்படுத்த உதவியது தம்பி கோபிகிருஷ்ணா, பரி. யோவானின் வாழும் cricket encyclopedia.

** *** **

1970ஆம் ஆண்டு மத்திய கல்லூரி அணி ஈட்டிய வெற்றிக்குப் பின்னர் இடம்பெற்ற அனைத்து ஆட்டங்களும் வெற்றி தோல்வியின்றி முடிவடைந்திருந்தன. எண்பதுகளின் ஆரம்பத்தில் D.M. ரட்ணராஜா தலைமையிலான பரி. யோவானின் 1980 மற்றும் 1981 ஆண்டு அணிகள்

பலமாக இருந்தாலும், மத்திய கல்லூரி அணி அபரிமிதமாக ஆடி அந்த ஆட்டங்களில் தோல்விகளைத் தவிர்த்திருந்தது. 1980இல் D.M. ரட்ணராஜாவின் சதமும் 1981இல் சிவேன் சீவநாயகத்தின் சதமும் பரி. யோவான் அணி வெற்றியீட்ட போதுமானதாக இருக்கவில்லை.

1982ஆம் ஆண்டு, யாழ்ப்பாணம் மத்திய கல்லூரி அணி, வடக்கில் மட்டுமன்றி முழு இலங்கையிலும் மிகப் பலமான அணியாக விளங்கியது. சகலதுறை ஆட்டக்காரரான தோமஸ் தலைமை தாங்கிய அணியில், அணியின் பிரதித் தலைவர் போல் பிரகலாதன், சுதர்ஷனன், உமாசுதன், விக்கெட் காப்பாளரான (காலஞ்சென்ற) மணிவண்ணன் என்று பலவருட அனுபவம் வாய்ந்த Colours menகளின் கூடாரமாக யாழ்ப்பாணம் மத்திய கல்லூரி அணி திகழ்ந்தது. எப்படியும் இந்த முறை Central தான் Big Match வெல்லும் என்று யாழ்ப்பாணமே பரவலாக எதிர்பார்த்தது. பலவீனமான பரி. யோவான் அணியை Big Matchஇல் வெல்லுவோம் என்ற நம்பிக்கையிலேயே மத்திய கல்லூரி அணியும் உலா வந்தது.

பரி. யோவான் அணியுடனான Big Matchஇற்கு முதற்கிழமை, பலம் வாய்ந்த கொழும்பு ஆனந்தாக் கல்லூரி அணியை வென்று தன்னம்பிக்கையின் உச்சத்தில் வீற்றிருந்தது யாழ்ப்பாணம் மத்திய கல்லூரி அணி. ஆனந்தாக் கல்லூரியுடனான ஆட்டத்தில், போல் பிரகலாதன் சதம் அடித்திருந்தார். மத்திய கல்லூரி அணியின் தலைவரான தோமஸ் வேகப் பந்து வீச்சாளராகவும் சுழல் பந்து வீச்சாளராகவும் மாறி மாறி அவதாரம் எடுத்து, எதிரணிகளிற்கு சிம்ம சொப்பனமாகத் திகழ்ந்தார். வேகப்பந்து வீச்சாளரான உமாசுதனின் பந்து வீச்சில் வேகமும் விவேகமும் கலந்திருக்கும்.

இதற்கு மாறாக பரி. யோவான் பாசறையில் பல புது முகங்கள் இடம்பிடித்திருந்தன. பரி. யோவான் அணியின் தலைவரான D.M. ரவீந்திராவும் பிரதித் தலைவரான N. பிரபாகரனும் மட்டுமே அணியின் colours men. Half colours man ஆன ஜூட் ஜோசப்பின் சுழல் பந்து வீச்சும், நிதானமான துடுப்பாட்டமும், முந்தைய வருட அனுபவமும் அணிக்குப் பலம் சேர்த்தது.

ஜூட் ஜோசப்பிற்கு நாடி நரம்பு, ரத்தம் எல்லாம் ஜோனியன் என்கிற வெறி, பெருமிதம், திமிர், எடுப்பு. ஆள் நடக்கும் போதே அந்த ஜோனியன் என்ற கர்வம் வெளிப்படும், ஆனால் பழகிப் பார்த்தால், பசு. 1980 Big Matchஇற்குத் தன்னுடைய அப்பாவின் Layden Garments தொழிற்சாலையில் ஒரு பெரிய பரி. யோவான் Red & Black கொடியைத் தைத்து, யாழ்ப்பாணத்தின் வரலாற்றில் பாரிய கொடியை அறிமுகப்படுத்திய பெருமை ஜூட் ஜோசப்பைச் சாரும்.

பரி. யோவான் அணியில் மகிந்தா, திருக்குமார் என்று இரு நெட்டையர்கள் விளையாடினார்கள். மகிந்தா ஒரு சகலதுறை ஆட்டக் காரர், 1983ஆம் ஆண்டு பரி. யோவான் அணிக்குத் தலைமை தாங்கியவர். திருக்குமார் வேகப் பந்து வீச்சாளர், பரி. யோவானின் புகழ்பூத்த உதவி அதிபர் பஞ்சலிங்கம் மாஸ்டரின் மகன். 1984ஆம் ஆண்டு ஒஸ்ரேலியாவிற்கு விஜயம் செய்த இலங்கை U19 தேசிய அணியில் விளையாடியதால், பரி. யோவான் கல்லூரியின் அதியுயர் கௌரவமான Johnian Eagle விருதை வென்றவர், திருக்குமார்.

பரி. யோவான் அணியின் அதிரடி ஆட்டக்காரன் தான் S விக்னபாலன். ஐந்தாவது அல்லது ஆறாவது விக்கெட் விழ இறங்கும் விக்கி, ஸ்டைலாக விளையாடுவார், ஆளும் ஸ்டைல் மன்னன் தான், ஜோனியன் என்றால் சும்மாவா? விக்னபாலன் ஸ்டைலில் மட்டுமல்ல சுழற்றலிலும் மன்னன். 'மச்சான், வாடா ஒருக்கா கிளியக்காவைப் பார்ப்பம்' என்று நண்பர்களைக் கூட்டிக்கொண்டு அடிக்கடி இங்லீஷ் கொன்வென்ட் பக்கம் போவார். ஒரு சுப நாளில் கிளி அக்கா இவரைப் பார்த்துச் சிரிக்க, கூடப் போன நண்பர்களிற்கு ரிக்கோ ஹோட்டலில் ரோல்ஸும் சர்பத்தும் வாங்கித் தந்து விருந்து வைத்தார், விக்கி என்கிற விக்னபாலன், 1982 Big Matchஇன் கதாநாயகர்களில் ஒருவர்.

பரி. யோவான் அணியின் வேகப்பந்து வீச்சாளராகவும் கடைசித் துடுப்பாட்ட வீரராகவும் இடம்பிடித்தவர் விஜயராகவன். கல்லூரியின் உதைபந்தாட்ட அணியின் தலைவராகவும் ஒரு சிறந்த மெய்வல்லுநர் வீரனாகவும் திகழ்ந்த விஜயராகவன், கல்லூரி கிரிக்கெட் அணிக்கு விளையாடிய முதலும் கடைசியுமான வருடம், 1982 தான்.

பரி. யோவானின் தலைசிறந்த கிரிக்கெட் பயிற்றுவிப்பாளர்களில் ஒருவரான மனுவல்பிள்ளை மாஸ்டரின் உந்துதலில் கிரிக்கெட் விளையாட வந்தவர்தான், விஜயராகவன்.

மனுவல்பிள்ளை மாஸ்டரின் இன்னுமொரு தெரிவு, Baby of the Team, J.M. ஜோர்ஜ். களத்தடுப்பில் மிகச்சிறந்து விளங்கியதற்காகவும் பரி. யோவானின் கிரிக்கெட் அணியின் எதிர்காலத்தைக் கருத்தில் கொண்டும் ஜோர்ஜை, 1982 Big Matchஇல் களமிறக்கினார் மனுவல்பிள்ளை மாஸ்டர். ஜோர்ஜ் பரி. யோவான் கிரிக்கெட் அணிக்குத் தலைமை தாங்கிய 1985ஆம் ஆண்டு, நாட்டுப் பிரச்சினை காரணமாக Big Match நடக்கவில்லை. இவர்களை விட அணியின் விக்கெட் காப்பாளராக நிர்மலனும், சிறந்த துடுப்பாட்ட வீரரான T.S. வரதனும் பரி. யோவானின் 1982 Big Match அணியில் இடம்பிடித்திருந்தார்கள்.

நாணயச் சுழற்சியில் வெற்றிபெற்று, துடுப்பெடுத்தாட முடிவெடுத்து, களமிறங்கிய பரி. யோவானின் ஆரம்பத் துடுப்பாட்ட வீரர்களான D.M. ரவீந்திராவையும் D.S. ஞானரட்ணத்தையும் எதிர்பார்த்துக் காத்திருந்தது, யாழ் மத்திய கல்லூரி அணியின் தலைவர் தோமஸ், உமாசுதன், சுதர்ஷனன், மனோஜ்குமார் அடங்கிய வேகப்பந்து வீச்சாளர்களின் படையணி.

வெற்றியின் விளிம்பில்...

1982 Jaffna Central College First XI Cricket Team

யாழ்ப்பாணத்தின் மிடுக்கு போல கம்பீரமாக நிமிர்ந்து நின்ற யாழ் மணிக் கூட்டுக் கோபுரத்தில் காலை ஒன்பது மணியடிக்க, umpire சொன்ன "play", மைதானத்தில் எழுந்த விண்ணதிரும் கோஷங்களிலும் கரகோஷத்திலும் கரைந்து போக, யாழ் மத்திய கல்லூரி அணியின் தலைவர் தோமஸ், 84ஆவது வடக்கின் பெரும் போரின் முதலாவது பந்தை, பரி. யோவான் கல்லூரி அணியின் தலைவர் D.M. ரவீந்திராவை நோக்கி வீச ஓடி வந்து கொண்டிருந்தார்.

பரி. யோவான் அணியின் ஆரம்பத் துடுப்பாட்ட வீரர்களான D.M. ரவீந்திராவும் D.S. ஞானரட்ணமும் நிதானமாகத் துடுப்பெடுத்தாடினார்கள். சுப்ரமணியம் பூங்கா முனையிலிருந்தும் மணிக்கூட்டுக் கோபுரமுனையிலிருந்தும் மத்திய கல்லூரியின் நட்சத்திர வேகப்பந்து வீச்சாளர்களான தோமஸ், உமாசுதன், சுதர்ஷனன், மனோஜ்குமார் விசிய பந்துகளை லாவகமாக விளையாடி, பரி. யோவான் அணி ஓட்டங்களைக் குவித்துக் கொண்டிருந்தது.

மத்திய கல்லூரி மைதானத்தின் யாழ். பொது நூலகம் பக்கம் பரி. யோவான் மாணவர்களிற்கும், மைதானத்தின் மறுமுனையான மத்திய கல்லூரிப் பக்கம் மத்திய கல்லூரி ஆதரவாளர்களிற்கும் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. இரு கல்லூரிக் கொடிகளும் காற்றில் பறந்தாட, தகர டப்பாக்கள் மேளங்களாக, தங்கள் கல்லூரி அணியை ஆடியும் பாடியும் உற்சாகப் படுத்த இரு கல்லூரி மாணவர்களும் ஆனந்தமாக ஆரவாரித்தார்கள்.

பரி. யோவானின் கல்லூரி அணி 50/0 ஓட்டங்களை எடுத்த வேளை, தோமஸின் அபாரமான பந்துவீச்சிலும் களத்தடுப்பாலும் அவரிடமே பிடி கொடுத்து D.M. ரவீந்திரா (27) ஆட்டமிழந்தார். D.M. ரவீந்திராவை தொடர்ந்து ஆட வந்த N. பிரபாகரன் (01), தோமஸின் சுழல் பந்து வீச்சில் மணிவண்ணனால் Stumped ஆக, R.மகிந்தாவோ (07) சுதர்ஷனனின் வேகப்பந்து வீச்சிற்கு மணிவண்ணனிடம் பிடி கொடுத்து ஆட்டமிழந்தார். பட பட என மூன்று விக்கெட்டுகள் விழ, ஆட்டம் கண்ட பரி. யோவான் அணியின் முதலாவது இன்னிங்ஸை தூக்கி நிறுத்தியது ஞானரட்ணமும் (38) ஜூட் ஜோசப்பும் (26) தான்.

மதிய இடைவேளைக்கு முன்னர் ஞானரட்ணம் தோமஸின் பந்து வீச்சிலும், ஜூட் ஜோசப் அநியாயமாக run out முறையிலும் ஆட்டமிழக்க மத்திய கல்லூரி அணியின் பாசறையில் உற்சாகம் பொங்கிப் பிரவாகித்தது. பரி. யோவானின் அதிரடி ஆட்டக்காரன் விக்னபாலனின் (01) விக்கெட் தோமஸ் வீசிய பந்தில் சிதற, பரி. யோவான் ஆதரவாளர்களின் முகத்தில் கலவரம் படர்ந்தது. முதலாவது நாள் மதிய இடைவேளைக்கு அணிகள் மைதானத்தை விட்டு விலகும் போது பரி. யோவான் அணி 126/6.

மதிய இடைவேளையில் மத்திய கல்லூரி அணி என்ன சாப்பிட்டதோ தெரியாது, மீதமிருந்த நான்கு பரி. யோவான் அணி விக்கெட்டுகளையும் அரை மணித்தியாலத்திற்குள் சரித்து, பரி. யோவான் அணியை 139 ஓட்டங்களுக்கு ஆட்டமிழக்கச் செய்தார்கள். தோமஸ் 42 ஓட்டங்களை கொடுத்து 6 விக்கெட்டுகளைக் கைப்பற்றினார்.

மத்திய கல்லூரி அணிக்கு மகிந்தாவும் உமாசுதனும் ஆரம்ப துடுப் பாட்ட வீரர்களாக களமிறங்கினார்கள். பரி. யோவானிற்கும் ஒரு R மகிந்தா ஆடினார், அந்த R மகிந்தாவும் U17 வரை மத்திய கல்லூரியில் படித்தவர். பரி. யோவான் அணியின் வேகப்பந்து வீச்சாளரான திருக்குமாரின் பந்தை Slipsஇல் பிடி கொடுத்து, R மகிந்தா ஆட்டமிழக்க, களமிறங்கினார் மத்திய கல்லூரி அணியின் பிரதித் தலைவரும் அந்த ஆண்டின் சிறந்த துடுப்பாட்ட வீரருமான போல் பிரகலாதன்.

போல் பிரகலாதன், கிரிக்கெட்டில் மட்டுமன்றி உதைபந்தாட்டம் மற்றும் மெய்வல்லுநர் போட்டிகளிலும் கலக்கியவர். யாழ்ப்பாண மாவட்டப் பாடசாலைகள் உதைபந்தாட்ட அணியில் போல் பிரகலாதனும் பரி. யோவானின் விஜயராகவனும் இடம்பிடித்திருந்தார்கள்.

*** **

‘அண்ணே, எங்கட விக்னபாலனின் ‘கிளியக்கா’ கதை மாதிரி, சென்ரல் பக்கம் ஏதாவது கிள்கிளப்புக் கதை இருக்கோ’ என்று போல் பிரகலாதன் அண்ணாவிடம் கேட்டேன்.

‘சொன்னா நம்ப மாட்டங்க தம்பி, நாங்க பெட்டையளை பார்க்கேல்ல, அவளவை தான் எங்களைப் பார்த்தவயள், நாங்க எல்லாம் அப்ப யாழ்ப்பாணத்தில் ஸ்டார் ஸ்போர்ட்ஸ்மன்டாப்பா’ என்று போல் பிரகலாதன் அண்ணா சொல்லிக் கொண்டே போனார்.

சென்ரல்காரன்கள் கிரிக்கெட் மைதானத்தில் மட்டும் ஜொனியன்ஸோடு மோதவில்லை, புளுகு விடுறதிலும் ஜொனியன்ஸை விஞ்ச கடுமையாக முயற்சி செய்திருக்கிறார்கள் என்று நினைத்துக் கொண்டேன்.

** *** **

உமாசுதனும் போலும் அடித்து ஆடத் தொடங்கினார்கள். மைதானத்தின் எல்லாப் புறமும் பந்துகள் பறக்க, பரி. யோவானின் பந்து வீச்சாளர்களின் பாடு, படு பரிதாபமாக இருந்தது. யாழ்ப்பாண உச்சி வெய்யிலில் அன்று பரி. யோவான் அணிக்குக் கிடைத்த இரண்டாவது விக்கெட் உமாசுதனுடையது (59). ஜூட் ஜோசப்பின் சுழல் பந்து வீச்சில், விஜயராகவனிடம் பிடி கொடுத்து உமாசுதன் ஆட்டம் இழந்தார்.

பேயை கலைத்து விட பிசாசு வந்திறங்கின மாதிரி, உமாசுதன் ஆடுகளத்தை விட்டு விலக களமிறங்கிய சுதர்ஷனன், உமாசுதன் விட்ட இடத்திலிருந்து ஆட்டத்தைத் தொடர்ந்தார். அந்த மார்ச் மாத வெள்ளிக்கிழமை பின்னேரம், பண்ணைக் கடலில் சூரியன் மறையும் போது, மத்திய கல்லூரி அணி 182/2 என்ற மிகப் பலமான நிலையில் இருக்க, போல் பிரகலாதனின் (82*) சதமும் மத்திய கல்லூரியின் வெற்றியும் மட்டும் பிரகாசமாகத் தெரிந்தன.

Big Matchஇல் சதம் அடிப்பது என்பது ஒவ்வொரு கிரிக்கெட் விளையாட்டு வீரனின் கனவாக இருக்கும். சதம் அடிக்கும் ஆட்டக்காரனை அடுத்து வரும் சந்ததிகள் மறவாமல் போற்றும். நூறு ஓட்டங்கள் எடுக்க 18 ஓட்டங்களே தேவைப்பட்ட நிலையில் ஆட்டம் நிறுத்தப்பட்ட அந்த இரவை, போல் நித்திரையில்லாமல்தான் கழித்திருப்பார்.

Big Matchஇன் இரண்டாம் நாளான சனிக்கிழமை, போல் சதம் அடிப்பதைப் பார்க்க, மத்திய கல்லூரி மாணவர்களும் ஆதரவாளர்களும்

Results of 84th Encounter 1982

St. John's College 1st Innings

1. D. M. Ravindran	Cought & Bowled	K. Thomas	27
2. D. S. Gnanaratnam	St. Manivannan	K. Thomas	38
3. N. Prabakaran	St. „	K. Thomas	01
4. R. Mahinda	Ct. „	V. Sutharsanan	07
5. I. M. Joseph	run out	---	26
6. S. Nirmalan	Ct. Manivannan	K. Thomas	15
7. S. Vinobalan	Bowled	K. Thomas	01
8. T. S. Varathan	Not out	---	08
9. J. M. George	Ct. Manivannan	V. Sutharsanan	01
10. P. Thirukumar	Ct. „	K. Thomas	00
11. S. Vijayaragavan	Ct. Thomas	V. Sutharsanan	00
		Extras	15

All out   Total 139

Jaffna Central - 1st Innings

1. R. Mahinda	Ct. Gnanaratnam	P. Thirukumar	02
2. K. Umasuthan	Ct. Vijayaragavan	J. M. Joseph	59
3. V. P. Prabalathan	ct. J. M. George	J. M. Joseph	125
4. V. Sutharsanan	ct. Nirmalan	R. Mahinda	69
5. K. Thomas	---	Run out	16
6. M. R. Manivannan	Not out	---	15
	309 for 5wickets (declared)	Extras	23

Total 309

1982 Big Match Scorecard from Big Match Souvenir

காலையிலேயே மைதானத்தில் குழுமத் தொடங்கினார்கள். போலின் நண்பர்களோ அவரைக் கூட்டிக்கொண்டு சென்று அத்தியடி பிள்ளையார் கோயிலில் விசேட பூஜை வழிபாடுகளில் ஈடுபட்டார்கள். அத்தியடி பிள்ளையார் தான் யாழ்ப்பாண மத்திய கல்லூரியின் ஆஸ்தான கோயிலாம்.

போல் பிரகலாதன் சதம் அடித்ததும் மைதானத்திற்குள் ஓடி வந்த மத்திய கல்லூரி மாணவர்களும் ஆதரவாளர்களும், சந்தோஷத்தின் உச்சத்தில் திளைத்தார்கள். Big Match வெல்லப் போகும் ஆனந்தம் அவர்களின் ஒவ்வொரு கோஷத்திலும் அசைவிலும் வெளிப்பட்டது. பரி. யோவான் அணியின் ஆட்டத்தில் வெளிப்பட்ட இயலாமை, பரி. யோவான் பாசறையிலும் எதிரொலித்தது.

Big Match போட்டிகளில் Highest individual scoreஆக இருந்த 113ஐ (Johnian T கதிர்காமர், 1947) தாண்டிப் பயணித்த போலின் இன்னிங்ஸ் 125இல் முடிவிற்கு வந்ததோடு மத்திய கல்லூரி அணி declare பண்ணியது.

St. John's College 2nd Innings

1. D. M. Ravindran	ct. K. Thomas	V. Sutharsanan	40
2. D. S. Gnanaratnam	Bowled	„	13
3. N. Prabakaran	„	K. Thomas	10
4. R. Mahinda	ct. Thomas	S. Vijayakumar	05
5. J. M. Joseph	ct. V. P. Prahalathan	K. Umasuthan	24
6. T. S. Varathan	ct. „	„	13
7. S. Nirmalan	ct. Mahinda	K. Umasuthan	00
8. S. Vignabalan	not out	—	22
9. J. M. George	ct. Thomas	K. Umasuthan	01
10. P. Thirukumar	ct. Manivannan		00
11. S. Vijayaragavan	not out	—	03
		Extras	15
At close of play		Total	146

ஜூட் ஜோசப்பின் பந்து வீச்சில் sweep பண்ணப் போய் Square legஇல் ஜோர்ஜிடம் பிடி கொடுத்து போல் பிரகலாதன் ஆட்டம் இழக்கும் போது, மத்திய கல்லூரி அணி 309/5ஐ எட்டி Big Match வரலாற்றில் புதிய சாதனையை ஏற்படுத்தியது.

இரண்டாவது இன்னிங்ஸில் துடுப்பெடுத்தாட பரி. யோவான் அணி களமிறங்கும் போது மணிக்கூட்டுக் கோபுரத்தில் நேரம் காலை 11:10 மணி. தோல்வியைத் தவிர்க்கக் களமிறங்கிய பரி. யோவான் அணி 42/1 என்ற நிலையில் மதிய இடைவேளைக்குப் போகும்போது, மத்திய கல்லூரி அணியின் வெற்றி விழா கொண்டாட்டத்திற்கான ஆயத்தங்கள் முழுவீச்சில் முடுக்கி விடப்பட்டிருந்தன.

மதிய இடைவேளைக்குப் பின்னர் பரி. யோவான் அணி நொட்டத் தொடங்கியது. தோல்வியிலிருந்து தப்ப ஒரே வழி பசைவது தான் என்று முடிவெடுத்த பரி. யோவான் அணி, வேகப் பந்துகளையும் சுழல் பந்துகளையும் மறித்து ஆடத்தொடங்கியது. D.M. ரவீந்திரா (40), ஞானரட்ணம் (13), N.பிரபாகரன் (10), R. மகிந்தா (05) என்று விக்ரெட்டுகள் சரிய, 'டேய் தட்டிக்கொண்டு நில்லுங்கோடா, விக்ரெட்டை குடுத்திடாதீங்கோடா' என்று ஐஸ்க்ரீம் விக்ரெட் சிவகுரு முதற்கொண்டு

பரி. யோவான் மாணவர்களும் ஆதரவாளர்களும் மனதார ஒவ்வொரு துடுப்பாட்ட வீரரையும் வேண்டிக் கொண்டார்கள்.

101/4இல் தேநீர் இடைவேளைக்குப் போன பரி. யோவான் அணியின் நிலைமை, இடைவேளைக்குப் பின் மிக மிக மோசமாகி தோல்வியின் விளிம்பை நோக்கிப் பயணிக்கத் தொடங்கியது. தேநீர் இடைவேளைக்குப் பின்னர் ஆக்ரோஷமாகப் பந்துவீசிய உமாசுதன், பரி. யோவானின் விக்கெட்டுகளை ஒவ்வொன்றாகச் சரிக்கத் தொடங்கினார்.

ஆறாவது விக்கெட்டாக ஜூட் ஜோசப் (24) ஆட்டமிழக்க விக்கனபாலன் மைதானத்திற்குள் இறங்கினார். 'மச்சான் பார்த்துச் செய்யுடா, கிளி வந்திருக்குடா' என்று சொல்லி விட்டு ஜூட் ஜோசப் ஆடுகளத்தை விட்டு விலகினார். வானத்தை அண்ணாந்து பார்த்து இறைவனின் ஆசியைப் பெற்றுவிட்டு மைதானத்தைச் சுற்றிப் பார்த்த விக்கனபாலனிற்குக் கதி கலங்கியது. பதினைந்தாயிரத்திற்கு மேற்பட்ட பார்வையாளர்களால் மைதானம் நிரம்பி வழிந்துகொண்டிருந்து, எங்கும் மத்திய கல்லூரியின் கொடிதான் கண்ணுக்குத் தெரிந்தது.

நிதானமாக ஒரு முனையில் விக்கனபாலன் ஆடிக்கொண்டிருக்க, மறுமுனையில் S. நிர்மலன் (00), J.M.George (01) திருக்குமார் (00) என்று உமாசுதன் விக்கெட்டுகளைச் சரித்துக் கொண்டிருந்தார். பரி. யோவான் அணி, 126/9 என்ற நிலையை எட்டும் போது மணிக்கூடு பின்னேரம் நான்கு மணியைத் தொட்டிருந்தது.

ஆட்டம் முடியச் சரியாக ஒரு மணித்தியாலமே இருந்த நிலையில் 20 mandatory overs, என்ற வீசப்பட வேண்டிய குறைந்த பட்ச ஓவர்களிற்கான விதிமுறை அமுலுக்கு வந்தது.

யாழ் மத்திய கல்லூரி ஆதரவாளர்களின் ஆரவாரத்தால் மைதானம் மட்டுமன்றி யாழ் நகரமே அதிர்ந்து கொண்டிருக்க, பரி. யோவானின் பதினோராவது துடுப்பாட்ட வீரன், விஜயராகவன் மைதானத்தில் காலடி எடுத்து வைத்தார். வாழ்வில் முதல் முறையாக கல்லூரிக்கு கிரிக்கெட் விளையாடும் விஜயராகவன் இதுவரை பெரிதாக துடுப்பெடுத்தாடியதில்லை, அவர் ஒரு typical No 11.

பரி. யோவான் கிரிக்கெட் அணியின் கடைசித் துடுப்பாட்ட ஜோடியான, கல்லூரியின் உதைபந்தாட்ட அணியின் தலைவரான விஜயராகவனையும் பிரதித் தலைவரான விக்னபாலனையும் வரவேற்கக் காத்திருந்தது, வெற்றியின் விளிம்பில் நின்ற மத்திய கல்லூரி அணியின் நட்சத்திர வேகப் பந்துவீச்சாளர்கள் மட்டுமல்ல, புத்தம் புதிய new ball உம் தான்.

அந்த ஒரு மணித்தியாலம்...

200 ஆண்டுகால பழமை வாய்ந்த பரி. யோவான் கல்லூரிக்கு என்று பல சிறப்பம்சங்கள் உள்ளன. அந்தச் சிறப்பம்சங்களில் பிரதானமானது, காலங்காலமாக, தலைமுறை தலைமுறையாக, பேணப்பட்டும், காவப்பட்டும் வரும் விழுமியங்கள் (Values). பாடசாலையின் பிரதான வாயிலின் முகப்பைத் தாண்டி உள்நுழையும் ஒவ்வொரு மாணவனிலும் ஏதோ ஒரு வகையில் இந்த விழுமியங்கள் உள்நுழைக்கப்படும், மாணவனாலும் உள்வாங்கப்படும்.

பரி. யோவானின் விழுமியங்கள் காலங்கள் கடந்தும் அந்த மாணவனின் வாழ்வில் நிலைத்து நிற்கும். வாழ்விலே ஏதோவொரு சந்தர்ப்பத்தில் சவால்களைச் சந்திக்கும் போது இந்த விழுமியங்களே ஜொனியன்ஸிற்குக் கைகொடுக்கும்.

Pitch may be bumpy
Light may be blinding, but
Johnians always play the game

என்ற வாசகங்கள், ஜொனியன்ஸ் விளையாட்டுக் களத்தில் மட்டுமன்றி வாழ்க்கை எனும் களத்திலும் என்றுமே கடைசி வரை போராட வேண்டும், அதுவும் நேர்மையாகப் போராட வேண்டும் என்ற நற்பண்பை வலியுறுத்த, ஒவ்வொரு ஜொனியனின் மண்டைக்குள்ளும் விதைக்கப்படும் விழுமியம், தாரக மந்திரம்.

1982 Big Matchஇல் பரி. யோவான் அணி, இரண்டாவது இன்னிங்ஸில் 126/9 என்ற இக்கட்டான நிலையில் நின்ற போது, களத்தில் நின்ற

விக்னபாலனையும் விஜயராகவனையும் மனந்தளராது போராட வைத்தது இந்த ஜோனியன் விழுமியம் தான்.

வெற்றியின் விளிம்பில் நின்று வெற்றிக் கொண்டாட்டத்திற்கு ஆயத்தமான மத்திய கல்லூரி அணியை விரக்தியடையச் செய்தது, பரி. யோவான் அணியின் கிரிக்கெட் வல்லமை அல்ல, 'நான் ஒரு ஜோனியன், நான் கடைசிவரை நேர்மையாகப் போராடுவேன்' எனும் விழுமியத்தை அடித்தளமாகக் கொண்ட, இறுமாப்பு நிறைந்த ஓர்மம் தான்.

'மச்சான், முதல் அஞ்சு பந்தை நான் பசையுறன், கடைசிப் பந்தை தட்டிவிட்டு ஓடுவம், சரியாடா? Batஐக் கமர்க்கட்டுக்குள் பிடித்தபிடி வந்த விஜயராகவனிற்கு விக்னபாலன் கூறிய பொன் மொழிகள். விஜயராகவன் வந்த முகூர்த்தம், மத்திய கல்லூரி அணி New ball எடுக்கவும் சரியாகவிருந்தது.

மணிக்கூட்டுக் கோபுர முனையிலிருந்து தோமஸ் வேக மெடுக்க, சுப்ரமணிய பூங்கா முனையிலிருந்து உமாசுதனும் சுதர்ஷனனும் புயலாய் பந்து வீசினார்கள். 'மச்சான், காலை முன்னுக்கு வைத்து, batஐக் காலுக்குப் பின்னால் வைத்து விளையாடு' ஓவர் நடுவில் விக்கனபாலனின் உபதேசம் நடக்கும். 'டேய் back footஇல் மட்டும் போய்டாதேடா, காலில் பட்டுச்சோ, umpire தூக்கிக் குடுத்துடுவான்' விக்னபாலனின் பிரசங்கத்தைப் புன்முறுவலுடன் விஜயராகவன் கேட்பார்.

மைதானத்தின் ஓரத்தில் மத்திய கல்லூரி மாணவர்களும், பழைய மாணவர்களும், ஆதரவாளர்களும், தங்கள் அணி இந்தா வெற்றி பெறப்போகிறது, காண்பதற்கரிய ஒரு வரலாற்று வெற்றியைத் தங்கள் அணி பெறப் போகிறது, என்ற ஆனந்தத்தில் மைதானத்திற்குள் ஓடத் தயாராகிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

மத்திய கல்லூரி அணியின் பந்து வீச்சாளர்கள் வீசும் பந்துகளை, விக்னபாலன் தரையோடு தடவித் தடுத்தாட, மத்திய கல்லூரி அணியினரின் விரக்தி அதிகரித்தது. silly mid on, silly mid off, silly point, Gully, இரண்டு slips மற்றும் forward short leg என பரி. யோவானின் துடுப்பாட்டக்காரரைச்

சுற்றி பத்ம வியூகமே அமைத்திருந்தார் மத்திய கல்லூரி அணியின் தலைவர் தோமஸ்.

விக்னபாலன் தடுத்தும் மறித்தும் ஆடிய விதம் அவருக்குப் 'பசைவாளி' என்ற பட்டத்தையும், அதற்கு பிறகு பரி. யோவானில் மட்டுமல்ல, யாழ்ப்பாணத்தில் யார் நொட்டி விளையாடினாலும், 'இவன் பசையலில் விக்னபாலனை விஞ்சுவான்டா' என்ற அழியாப் புகழையும் சேர்த்தது.

பன்னிரெண்டாவது அல்லது பதின்மூன்றாவது ஓவராக இருக்கலாம். Off stumpsஇற்கு சற்று வெளியே விழுந்த பந்தை விக்னபாலன் ஓங்கி அடிக்க, பந்து மட்டையின் நுனியில் பட்டு இரண்டாவது slipsஇல் நின்ற பிரதீபனிடம் போகிறது. தாவிப் பந்தைப் பிடிக்க முயன்ற, பிரதீபனின் கை விரலில் பட்டு பந்து நிலத்தில் விழுகிறது. மத்திய கல்லூரி அணி வெற்றி பெறக் கிடைத்த சந்தர்ப்பம் ஒன்று கை நழுவிப் போகிறது.

அந்தக் கடைசி மணித்தியாலத்தில் மத்திய கல்லூரி அணி மூன்று சந்தர்ப்பங்களைத் தவறவிட்டதாகப் போல் பிரகலாதன் அண்ணா நம்புகிறார். விக்னபாலன் அண்ணாவோ 'நாங்க ஒரே ஒரு chance தான் குடுத்தனாங்கள், அதுவும் நான் close field settingஐ உடைக்கவென்று அடிக்க வெளிக்கிட்டபடியால்' என்று நீண்ட விளக்கம் தந்தார்.

பத்து ஓவர்கள் பரி. யோவானின் கடைசி துடுப்பெடுத்தாட ஜோடி ஆடிவிட்டது. மத்திய கல்லூரி அணியின் பிரதித் தலைவர் போல் பிரகலாதன் தனது தலைவரை அணுகுகிறார். 'தோமஸ், நீ spin போடுடா' போலின் அறிவுரையை தோமஸ் உதாசீனப்படுத்துகிறார். 'பந்து இன்னும் புதுசா எல்லோ இருக்கு, இப்ப பறக்குது பார்' என்று சொல்லி விட்டு வேகப் பந்து வீச தோமஸ் தயாராகிறார். தோமஸ் ஒரு மிகச்சிறந்த சுழல் பந்து வீச்சாளர், அவர் ஆட்டத்தின் அந்தக் கடைசி ஒரு மணித்தியாலத்தில் ஒரு ஓவர் கூட சுழல் பந்து வீசாது விட்டது ஆட்டத்தின் தலைவிதியை மாற்றப் போகிறது என்பதை அவர் அப்போது உணரவில்லை.

பரி. யோவான் அணி வீரர்களிற்கு தண்ணீர் கொண்டு வந்த ஷண்டி ரவிச்சந்திரனும் 'எதையாவது குடுங்கோடா, batஐ மட்டும் குடுத்திடாதீங்கோடா' என்று கெஞ்சி விட்டு ஓடுகிறார். மத்திய கல்லூரி அணியோ ஓவர்களிற்கிடையிலான மாற்றங்களை அதி வேகமாக முடித்து, மீண்டும் மீண்டும் பந்து வீசத் தயாராகிக் கொண்டு இருக்கிறது.

'இப்ப விழும் பாரடா' என்று மத்திய கல்லூரி ஆதரவாளர்கள் இலவு காக்க, பரி. யோவான் பாசறையிலோ ஓரிரண்டு மேளங்கள் மட்டும் அப்போதும் இப்போதும் முழங்க, College College .. St. John's College கோஷம் ஈனஸ்வரத்தில் கேட்கிறது. 'டேய்.. யாரும் groundsஇற்குள் ஓடக் கூடாது' வெற்றியின் விளிம்பில் நின்ற மத்திய கல்லூரி ஆதரவாளர்களின் கட்டுப்பாடு ஆச்சரியப்படவைக்கவில்லை.

'அண்ணே, அந்தக் கடைசி மணித்தியாலம் umpiring எப்படி இருந்தது?' போல் அண்ணாவை கேட்டேன். 'நாங்க நிரம்ப தரம் LBW appeal பண்ணினாங்கள் தான். ஆனா நான் நினைக்கேல்ல ஒன்று கூட out என்று போல் பிரகலாதன் எனும் யாழ்ப்பாணத்தின் உன்னத விளையாட்டு வீரர்களில் ஒருவரின் வார்த்தைகளில் வெளிப்பட்டது உண்மையான sportsmanship. 'எல்லாம் வெளில போன பந்துகள் அல்லது height கொஞ்சம் கூட, நான் mid onஇல் தான் நின்றனான்' போல் அண்ணாவின் குரலில் இன்றும் வெற்றியைத் தவறவிட்ட ஏமாற்றம் எதிரொலித்தது.

இருபதாவது mandatory over... மைதானம் எங்கும் பதற்றம். வெற்றி கை நழுவிப் போகுமோ என்று மத்திய கல்லூரியினர் ஏங்க, தோல்வியிலிருந்து மீண்டு விடுவோம் என்ற நம்பிக்கை பரி. யோவான் பாசறையில் துளிர் விடத் தொடங்கியது. பரி. யோவான் அணி தங்கியிருந்த சிறிய கொட்டிலிற்கு முன்னாலும் சனம் கூடிவிட, கொட்டிலிலிருந்த வாங்குகளில் ஏறி நின்று தான் பரி. யோவான் அணி ஆட்டத்தைப் பார்க்கிறது.

இருபதாவது ஓவரின் கடைசிப் பந்தை விக்னபாலன் மறித்து ஆட, பரி. யோவான் மாணவர்களும் ஆதரவாளர்களும் மைதானத்திற்குள் பாய்ந்து விட்டார்கள்.

FIRST XI SOCCER TEAM

Standing (L-R) : S. Jeyaparan, L. Lesley Jude, R. M. Fawaz, S. Ganeshan, C. Rajkumar, S. Narendrabalan, Jeyamanohran, S. Srithayalan, V. Raguragavan, S. Uthayakumar, M. Gnananayagam.

Seated (L-R) : Mr. J. Amalaseelan (*Coach*), S. Arunan, S. Vijayaragavan (*Captain*), The Principal, S. Vignabalan (*Vice Captain*), S. Srithar Amarnath, Mr. N.S. Thanapalan (*Prefect of Games*).

நேரம் பிற்பகல் 4:50

மைதானத்தின் நடுவில் பரி. யோவான் மாணவர்கள் ஆரவாரிக்க, மத்தியஸ்தர்கள் மட்டும் அசையவில்லை. ஆட்டம் இன்னும் முடிய வில்லை, ஆட்டம் முடிய இன்னும் இரண்டு ஓவர்கள் இருக்கிறது என்று அறிவித்தார்கள். மத்திய கல்லூரி அணியினர் ஒரு மணித்தியாலத்தில் வீச வேண்டிய 20 mandatory ஓவர்களை 50 நிமிடங்களில் வீசியதால், மத்திய கல்லூரி பந்துவீச இன்னும் இரண்டு ஓவர்கள் கிடைத்துள்ளது என்ற இடியைத் தூக்கிப் போட்டார்கள்.

மீண்டும் திக் திக் திக்...

இருபத்தோராவது ஓவரை விஜயராகவனும் 'பசைவாளி' விக்னபாலனும் ஒருவாறு நொட்டி தட்டிச் சமாளித்து விட்டார்கள். ஆனால் திட்டமிட்டபடி அந்த ஓவரின் கடைசிப் பந்தில் விக்னபாலன் மறுமுனைக்கு ஓட முடியாமல் மத்திய கல்லூரி அணியின் பந்து வீச்சும் களத்தடுப்பும் தடுத்து விட்டது.

இருபத்திரண்டாவது ஓவர், கடைசி ஓவர்.

மணிக்கூட்டுக் கோபுர முனையிலிருந்து தோமஸ் பந்துவீச சுப்ரமணிய பூங்கா முனையில் விஜயராகவன் துடுப்பெடுத்தாட எதிர் கொள்கிறார்.

முதலாவது பந்து.. நேரடியாக விக்கெட் காப்பாளரிடம் செல்கிறது.

இரண்டாவது பந்து..எகிறி வந்த பந்து, விஜயராகவனின் தோளில் பட்டு விழுகிறது, வலியைத் தாங்கிக் கொள்கிறார்.

மூன்றாவது பந்து.. முன்னால் வந்து தடுத்தாட அவரது padஇல் படுகிறது, bat பின்னால் நிற்கிறது. "How is that?" என்று அணியோடு சேர்ந்து மத்திய கல்லூரியே கத்த, umpire அசையவில்லை.

நான்காவது பந்து, மீண்டும் ஒரு bouncer. தலையைக் குனிந்து batஐக் கொடுக்காமல் தப்பி விடுகிறார், விஜயராகவன்

ஐந்தாவது பந்தை வீச முன்னர், விஜயராகவனருகில் வந்த விக்னபாலன், அவரைத் தோளில் தட்டி விட்டுச் செல்கிறார், வார்த்தைகள் வரவில்லை. ஐந்தாவது பந்து தரையோடு மறித்து விஜயராகவன் ஆட, பரி. யோவான் பாசறையில் ஆரவாரம் கேட்கத் தொடங்கியது.

கடைசிப் பந்து.. எல்லைக் கோட்டைச் சூழ்ந்து பதினைந்தாயிரத் திற்கு மேற்பட்ட மக்கள் கூட்டம் ஆரவாரிக்க, என்ன நடக்குமோ என்று எட்டிப்பார்க்க மணிக்கூட்டுக் கோபுரமும் ஒரு நிமிடம் ஓய்வெடுக்க, பண்ணைக் கடலில் மறைந்து கொண்டிருந்த சூரியனும் மட்ச் பார்க்க ஒரு கணம் தாமதிக்க, மைதானத்தில் இருந்த அனைவரின் இதயமும் படபடக்க...

பந்தை வீச தோமஸ் வேகமாக ஓடி வருகிறார்.. விஜயராகவனிற்கு முன்னால் விழுந்து எழும்பிய பந்திற்கு batஐக் கொடுக்காமல் தனது நெஞ்சில் பந்தை வாங்குகிறார் விஜயராகவன்.

Match Draw..

மறுமுனையிலிருந்து ஓடி வந்த விக்னபாலன் விஜயராகவனை கட்டிப்பிடிக்க, பரி. யோவானின் பரிவாரங்கள் மைதானத்தில் ஆரவாரத்துடன் குவிய, பரி. யோவானின் சிவப்பு, கறுப்பு கொடிகள்

காற்றில் அசைந்தாடுகின்றன. விக்னபாலனையும் விஜயராகவனையும் தோளில் தூக்கி, ஆனந்த தாண்டவம் ஆடுகிறார்கள் பரி. யோவானின் மாணவர்கள். தோல்வியின் விளிம்பிலிருந்து மீட்ட மீட்பர்கள் இருவரின் பெயர்களும் பரி. யோவான் வரலாற்றில் பொறிக்கப்படுகின்றது.

மைதானத்தின் மத்தியிலிருந்து பரி. யோவான் அணியின் கொட்டிலை நோக்கி தூக்கி வரப்படும் கதாநாயகர்களை நோக்கி வெள்ளை Shirtஉம் வெள்ளை Pantsஉம் அணிந்த ஒரு உயர்ந்த கம்பீரமான உருவம் மைதானத்திற்குள் ஓட்டமும் நடையுமாக வருகிறது. அந்தக் கம்பீரமான மனிதனருகில் வந்ததும் விக்னபாலனும் விஜயராகவனும் தோளிலிருந்து இறக்கப்படுகிறார்கள், ஆரவாரமும் சற்று அமைதியடைகிறது.

அடுத்த கணம், அந்த ஆளுமை நிறைந்த மனிதர், விக்னபாலனையும் விஜயராகவனையும் இறுக்கக் கட்டிப்பிடித்து, முதுகில் தட்டுகிறார், 'well done Boys'. தங்களை இறுக்கிக் கட்டிப்பிடித்தவரை பார்த்து விக்னபாலனும் விஜயராகவனும் மட்டுமல்ல முழு பரி. யோவான் சமூகமே திகைப்பில் திளைத்தது. அந்த திகைப்பிற்கு காரணமானவர் கண்டிப்பிற்கும் ஒழுக்கத்திற்கும் பெயர் போன பரி. யோவானின் மிகச்சிறந்த அதிபர்களில் ஒருவரான, C.E.ஆனந்தராஜன்.

1982ஆம் ஆண்டு Big Matchஇன் Best Allrounderஆக உமாசுதனும், Best Batsmanஆக போல் பிரகலாதனும் Best Bowlerஆக தோமஸும் Best Fielderஆக பரி. யோவானின் D.M. ரவீந்திராவும் விருதுகளைப் பெற்றார்கள்.

நொட்டி நொட்டி பரி. யோவான் அணியைக் காப்பாற்றிய விக்னபாலனிற்கு, பரி. யோவான் பழைய மாணவனும், பரி. யோவானின் scoreboard கட்டியவர்களில் ஒருவருமான, தொழிலதிபர் ராஜசிங்கம், தனது கழுத்தில் தொங்கிய தங்கச் சங்கிலியைப் பரிசளித்தாராம். 125 ஓட்டங்கள் அடித்து Man of the Matchஆகத் தெரிவான போல் பிரகலாதனிற்குக் கிடைத்த பரிசுப்பணம் ரூபாய் 500.

1983 Big Match

யாழ்ப்பாணம் பரி. யோவான் கல்லூரிக்கும் யாழ்ப்பாணம் மத்திய கல்லூரிக்கும் இடையிலான Big Matchகள் பரி. யோவானில் படித்த காலத்தில் மறக்க முடியாத நிகழ்வுகள். 1985 முதல் 1989 வரையான காலப்பகுதிகளில் Big Match, கோட்டைப் பிரச்சினையால் இடம்பெறாமல் போனதும் எங்கள் பாடசாலை வாழ்க்கையில் இடம்பெற்ற துன்பியல் நிகழ்வுகளில் ஒன்று.

1980களில் இடம்பெற்ற இரு ஆட்டங்களை, அந்த ஆட்டங்களைக் கண்டுகளித்த யாரும் மறக்க மாட்டார்கள். தோல்வியின் விளிம்பிலிருந்து மீண்ட பரி. யோவான் அணி, True Johnian Spiritஐ வெளிப்படுத்தின தருணங்கள் அவை. காலங்கள் கடந்தும் நினைவலைகளை விட்டகலாத போட்டிகள் இவை.

1983இல் மகிந்தா தலைமையில் பல புதிய முகங்களை உள்ளடக்கிய பரி. யோவான் அணி களமிறங்கியது. கடந்த ஆண்டில் தவறவிட்ட வெற்றிக்கனியைத் தட்டிப்பறிக்கும் வெறியோடு மிகப்பலமான மத்திய கல்லூரி அணி போல் பிரகலாதன் தலைமையில் களத்தில் குதித்தது.

முதலில் துடுப்பெடுத்தாடிய பரி. யோவான் அணி, மத்திய கல்லூரியின் அபார பந்து வீச்சில் தடுமாறத் தொடங்கியது. 19 ஓட்டங்களிற்கு 3ஆவது விக்கெட்டை இழக்க, களமிறங்குகிறார் Captain Mahinda. "Centralஆல ஏலாது, ஏலுமேன்றா பண்ணிப்பார்' போன்ற கோஷங்கள் அடங்கி பரி. யோவான் பாசறையில் ஒருவித மௌனம் குடிகொள்கிறது. மத்திய கல்லூரி அணியை உற்சாகப்படுத்தும் வேம்படி மாணவிகளின் இரைச்சல் கலந்த சத்தம் மட்டும் ஒங்கி ஒலிக்கிறது.

42/5... விக்கட்டுக்கள் தொடர்ந்து விழ, விழ, விழ... "what's the matter.. Minor matter" என்ற கோஷமும் சோக கீதமாய் ஒலிக்கிறது. 7ஆவது விக்கட் 69இல் விழ... பரி. யோவான் மாணவர்கள் முகத்தில் சவக்களை. 9ஆவது Batsman ஆக 15 வயது நிரம்பிய இளம் வீரனொருவன் களமிறங்குகிறான்.. T. Ragulan..baby of the team.

ஒரு பக்கத்தில் மகிந்தா அடித்து ஆட, மற்றப் பக்கம் ராகுலன் நிதானமாக ஆட, கொஞ்சம் கொஞ்சமாக பரி. யோவானின் முதலாவது இன்னிங்ஸ் மீளக் கட்டியெழுப்பப்படுகிறது.. "What's the colour.. Red & Black" மீண்டும் முழங்கத் தொடங்குகிறது.

அணி 138 ஓட்டங்கள் எடுத்த வேளை மகிந்தா ஆட்டமிழக்கிறார். A true Captain's knock of 73, .. சனம் எழும்பி நின்று கைதட்டுது. ராகுலனின் பொறுமையான ஆட்டம் பரி. யோவான் அணியின் முதல் இன்னிங்ஸை 171 ஓட்டங்களை எட்ட வைக்கிறது.

மத்திய கல்லூரியின் முதலாவது இன்னிங்ஸ் அதிரடியாக ஆரம்பிக்கிறது. வேகமாக ஓட்டங்களைக் குவித்த மத்திய கல்லூரி அணி முதலாவது நாள் ஆட்ட முடிவில் 154/2ஐ எட்டியது. அடுத்த நாள் காலையில் பரி. யோவான் அணியினரின் அபாரமான களத்தடுப்பாலும் நுட்பமான பந்துவீச்சாலும் மத்திய கல்லூரியின் ஆட்டம் தொய்ந்து, 199/8 என்ற நிலையில் declare செய்யப்படுகிறது. பரி. யோவான் அணியின் வேகப்பந்து வீச்சாளர் ஜெயேந்திரனின் 4/50, மத்திய கல்லூரி அணியினரைக் கட்டுப்படுத்தியதில் முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது.

இரண்டாவது இன்னிங்ஸில் களமிறங்கிய பரி. யோவான் அணி, மீண்டும் மத்திய கல்லூரியின் பந்துவீச்சில் திக்கு முக்காடுகிறது. இரண்டாவது நாள் lunch breakஇல் 40/3 என்ற நிலையில், தோல்வி பின்னாளில் மண்டையன் குழுவின் கூடாரமாக மாறிய அசோக் ஹோட்டலடியில் வந்து நின்றது.

Lunchஇற்குப் பிறகும் விக்கட்டுகள் மளமளவெனச் சரிகின்றன.. 63/7. இதற்கிடையில் பரி. யோவானின் இன்னுமொரு 15 வயது இளம் துடுப்பாட்டக்காரர் நிஷ்யந்தன் மத்திய கல்லூரியினரின் பந்து வீச்சில் ஏற்பட்ட விரல் முறிவு காரணமாகத் தொடர்ந்து ஆடமுடியாமல் ஓய்வு பெறுகிறார்.

Teaஇற்கு முதல் match முடிஞ்சிடும் என்ற நம்பிக்கையில் மத்திய கல்லூரி ஆதரவாளர்களின் ஆரவாரம் விண்ணதிர்கிறது. பரி. யோவான் கல்லூரி மாணவர்களோ இலங்கையின் அமைச்சர்களால் எரித்து நாசமாக்கப்பட்ட யாழ் நூலகம் போல் சோபையிழந்து நிற்கிறார்கள்.

83/8... சங்குச் சத்தம் பரி. யோவான் மாணவர்களின் காதில் கேட்க, தோல்வி.. மணிக்கூட்டுக் கோபுரத்தடிக்கு முன்னேறியது. சில பரி. யோவான் ஆதரவாளர்கள் சைக்கிள் தரிப்பிடம் நோக்கி விரைய, விரல் முறிந்து வெளியேறிய நிஷ்யந்தன் களமிறங்குகிறார். மறுமுனையில் ராகுலன். இரு இளம் துடுப்பாட்டக்காரர்களும் துணிவோடு மத்திய கல்லூரி அணியினரின் பந்து வீச்சை எதிர்கொள்கிறார்கள். நொட்டி, தட்டி ஒருவாறு அணியின் எண்ணிக்கையை 103/8 இற்குக் கொண்டுவர...நடுவர்கள் Tea சொன்னார்கள்.

சுப்ரமணியம் பூங்காவில் தண்ணி குடித்து முகம் கழுவி T.Shirtஆல் முகத்தைத் துடைத்து விட்டுத் திரும்ப வந்து boundary lineஇற்கு கிட்ட அமருகிறோம்...போன வருஷம் விக்னபாலனும் விஜயராகவனும் செய்ததை ராகுலனும் நிஷ்யந்தனும் செய்வார்களா என்ற எதிர்பார்ப்புடன்...நப்பாசை என்பது தான் சரியான சொல்லாடல்.

ஆனால், நடந்ததோ வேற, இடைவேளைக்குப் பின் நிஷ்யந்தன் அடித்து ஆடத் தொடங்கினார். Boundaryகள் விளாசினார். கொஞ்சம் கொஞ்சமாக பரி. யோவான் பாசறைப் பக்கம் சத்தம் வரத்தொடங்கியது.

அணியின் எண்ணிக்கை 132ஐ எட்டிய போது ராகுலன், LBW முறையில் ஆட்டமிழக்க.. மத்திய கல்லூரி அணி வெற்றியை அண்மிக்கிறது. பரி. யோவான் அணியின் கடைசித் துடுப்பாட்டக்காரனான ஜெயேந்திரன் ஒரு typical no 11. அவரைப் பாதுகாத்தபடி நிஷ்யந்தன் ஆடுகிறார். "Yanthan.. Yanthan.. Nishyanthan, Johnian yanthan.. Nishyanthan" கோஷங்கள் ஒவ்வொரு ஓட்டத்தையும் மகிமைப்படுத்துகின்றன.

நிஷ்யந்தன் பற்றி சில வரிகள். 1982இல் கொழும்பிலிருந்து வந்து பரி. யோவானில் இணைந்தவர். Stylishஆக Bat பண்ணுவார், நடப்பார், கதைப்பார், ஓடுவார். அவர் பேசும் தமிழில் இங்கிலீஷ் வாடை அடிக்கும்.

20 mandatory overs வர இன்னும் நேரம் இருக்க, நேரம் கடத்த நிஷ்யந்தன் கையாண்ட முறைகள் பிற்காலத்தில் இலங்கை அணியின் தலைவர் அர்ஜுனா ரணதுங்கவைப் புனிதராக்கக் கூடியவை. ஒன்று விட்ட ஒரு ஓவரிற்கு தண்ணி கேட்பது, padஐக் கழற்றி திரும்பப் போடுவது, shoe laceஐக் கட்டச் சொல்லுவது என்று நிஷ்யந்தன் மத்திய கல்லூரி அணியினரதும் ஆதரவாளர்களதும் பொறுமையைச் சோதிக்கிறார்.

எல்லாவற்றுக்கும் உச்சக்கட்டமாக ஒவ்வொரு ஓவர் தொடங்க முதலும் மைதானத்தில் 9 fielders தானா நிற்கிறார்கள் என்று confirm பண்ண, விரலால் சுட்டிக்காட்டி எண்ணிப்பார்ப்பார். நிஷ்யந்தன் விரல் விட்டு எண்ண எண்ண மத்திய கல்லூரி ஆதரவாளர்கள் அவரைத் தூஷணத்தால் அபிஷேகம் பண்ணினார்கள். மைதானத்தில் tension ஓ tension.. ஆனால் நிஷ்யந்தன் மட்டும் cool as a cucumber.

45 நிமிடங்கள் நீடித்த இந்தக் கடைசி விக்ரெட்டுக்கான நாடகம், பரி. யோவான் அணிக்கு 37 ஓட்டங்களைச் சம்பாதித்தது.. ஜெயேந்திரன் எடுத்தது 1 ஓட்டம் மட்டுமே. நிஷ்யந்தன் அற்புதமாக ஆடி 72 ஓட்டங்களை எடுத்து ஆட்டமிழக்கும் போது பரி. யோவான் அணி தோல்வியிலிருந்து

மீண்டிருந்தது. பரி.யோவான் அணியின் இரண்டாவது இன்னிங்ஸ் ஓட்ட எண்ணிக்கை 169. 14 ஓவர்களில் 141 ஓட்டங்களைப் பெறவேண்டி களமாடிய மத்திய கல்லூரியால் எட்ட முடிந்தது 80/1 மட்டுமே.

தொடர்ந்து இரண்டாவது ஆண்டாகத் தோல்வியின் விளிம்பிலிருந்து மீண்ட பரி. யோவான் அணி கடைசிப் பந்துவரை போராடும் போர்க் குணத்தையும், பாடசாலையின் சுலோகமான Johnians always play the game என்பதை விளையாட்டு மைதானத்திலும் வாழ்ந்து காட்டியது.

1990 Big Match

மார்ச் மாதம், 1990

அமைதி காக்கவென இலங்கை மண்ணில் காலடி எடுத்து வைத்த இந்திய இராணுவத்தினதும் அதன் அராஜக ஒட்டுக் குழுக்களினதும் கொடூரப் பிடியிலிருந்து மீண்டு, யாழ்ப்பாணம் நிம்மதியாக மூச்சு விட்டுக் கொண்டிருந்த காலம். விடுதலைப் புலிகளின் முழுமையான கட்டுப்பாட்டில் யாழ்ப்பாணம் மீண்டுமொரு யுத்தத்திற்கிடையிலான தற்காலிக இயல்பு வாழ்க்கையை அனுபவித்துக்கொண்டிருந்த காலப்பகுதி. விடுதலைப் புலிகளிற்கும் பிரேமதாச அரசிற்குமிடையில் கொழும்பு Hilton ஹோட்டலில் சமாதான பேச்சுவார்த்தைகள் இடம்பெற்றுக் கொண்டிருந்த தேனிலவுக் காலங்கள்.

பிள்ளைபிடி ஈபிக்காரன்களின் கட்டாய ஆட்சேர்ப்பால் தடைப் பட்டிருந்த பாடசாலைச் செயற்பாடுகள் வழமைக்குத் திரும்பியிருந்தது. 1984ஆம் ஆண்டிற்குப் பின்னர் நடைபெறாத, யாழ்ப்பாணம் மத்திய கல்லூரிக்கும் யாழ் பரி. யோவான் கல்லூரிக்கும் இடையிலான 'வடக்கின் பெரும் போர்' (Battle of the North) கிரிக்கெட் ஆட்டத்திற்கான நாளும் குறிக்கப்பட்டது. 'வடக்கின் பெரும் போர்' இடம்பெறும் மத்திய கல்லூரி

மைதானம், யாழ் கோட்டையை அண்டிய இராணுவ உயர் பாதுகாப்பு வலயத்தினுள் அமைந்திருந்ததால், 1984ஆம் ஆண்டிற்குப் பின்னர் இந்தப் போட்டி ஆறு வருடங்களாக இடம்பெறவில்லை.

1904இல் ஆரம்பிக்கப்பட்ட Central vs St. John's Big Match, பாடசாலைகளிற்கிடையிலான இலங்கையின் நாலாவது பழம்பெரும் கிரிக்கெட் போட்டியாகும். Royal vs St. Thomas', Dharmaraja vs Kingswood, St. Thomas' (Matara) vs St. Servatius ஆகியவை, 'வடக்கின் பெரும் போரை' விடப் பழமையானவை. Trinity vs St. Anthony's, St. Joseph's vs St. Peter's, Ananda vs Nalanda எல்லாம் Central vs St. John'sஇற்குப் பின்னர் ஆரம்பிக்கப்பட்டவை.

யாழ்ப்பாணத்தைப் பொறுத்தவரை 'பொன் அணிகளின் மோதல்' என்று வர்ணிக்கப்படும் St. Patrick's vs Jaffna Collegeஇன் "Battle of the Golds" Big Matchஉம் பிரசித்தி பெற்ற ஒன்றென்றாலும், யாழ்ப்பாணத்தின் வரலாற்றிலும் கலண்டரிலும் முக்கியத்துவம் பெறுவது Central vs St. John's Big match தான். இரு நாட்கள் இடம்பெற்று வந்த Central vs St. John's Big Match, இலங்கை பாடசாலைகள் கிரிக்கெட் சம்பிரதாயப்படி 2004ஆம் ஆண்டு நூற்றாண்டு ஆட்டத்திற்குப் பின்னர் மூன்று நாட்கள் ஆட்டமாகப் பரிணமித்தது.

1980களில் இடம்பெற்ற அனைத்து ஆட்டங்களும் வெற்றி தோல்வியின்றி முடிவடைந்திருந்தன. 1981ஆம் ஆண்டு ஆட்டத்தில் ரட்ணராஜா தலைமையிலான பரி. யோவான் அணியின் கை ஓங்கியிருக்க, 1982இல் விக்னபாலன்-விஜயராகவன் கூட்டணியாலும், 1983இல் நிஷயந்தன்-ஜெயேந்திரனாலும், பரி. யோவான் அணி தோல்வியின் விளிம்பிலிருந்து மீண்டிருந்தது. 1990இல் T.சதீசன் தலைமையிலான பரி. யோவான் அணி பலமான அணியாகத் திகழ்ந்ததால், இந்த முறை எப்படியும் Big Match வெல்லுவோம் என்ற எதிர்பார்ப்பு பரி.யோவான் வளாகத்தினுள் பரவியிருந்தது. 1982,1983 ஆட்டங்களைப் பார்த்தவர்கள், இந்தமுறை Centralகாரருக்கு 'முறையாக் குடுக்கோணுமடா' என்ற வீறாப்புடன் உலா வந்தார்கள்.

T.சதீசன் அந்த வருஷம் Senior Prefect (SP), அதாவது பரி. யோவானின் காவல்துறை பொறுப்பாளர். பரி. யோவானில் Prefectsஐ Police என்று தான் கூப்பிடுவோம். சதீசன் அண்ணா ஒரு கண்டிப்பான SP, அவரைக் கண்டால் பெடியளிற்கு கிடு நடுக்கம். Big Match வரப்போகுது என்றதும், கல்லூரியில் அவரைக் காணும் சின்னப் பெடியள் சிலர் 'அண்ணா, எப்படியும் Big Match அடிக்கோணும்' என்று தூர நின்று கத்துவாங்கள், கிட்டப் போனா குட்டு விழும் என்று பயம். ஒரு சிறு தலையாட்டல், அரும்பிய புன்னகை பாதியில் காணாமல் போக, முகத்தில் செயற்கையாக வரவழைக்கப்பட்ட கடுமையோடு 'நீர் முதல்ல classஇற்கு போம் ஐசே' பதிலாகக் கிடைக்கும்.

Big Matchஇற்கு முந்திய வாரம் வீதிகளில் ஊர்வலமாகச் சென்று தங்கள் பாடசாலை அணிக்கு உற்சாகமூட்ட cheering squad களமிறங்கும். கல்லூரியின் சிவப்பு, கறுப்பு நிறக் கொடிகளுடன் மிடுக்காகக் களமிறங்கும் பரி. யோவான் கல்லூரியின் cheering squad யாழ்ப்பாண வீதிகளை ஒரு கலக்குக் கலக்கும். வீதியோரங்களில் நின்று சிரித்துக் கொண்டே சனம் வேடிக்கை பார்க்கும். பரி. யோவானின் cheering squad, தனக்கேயுரித்தான தனித்துவமான பம்பலால் முழு யாழ்ப்பாணத்தையே தன்பால் கவர்ந்திழுக்கும். பரி. யோவான் வாழ்க்கையில் இந்த முத்தான பொழுதுகள் ஐந்தாண்டுகள் எம்மிடமிருந்து பறிக்கப்பட்டிருந்த வேதனையை மறக்கடிக்கும் விதமாக, 1990இல் வலு மகிழ்ச்சியோடும் சந்தோஷத்தோடும் பரி.யோவானின் cheering squad களமிறங்கியது.

"College College..
St. John's College"

Big Match வாரத்தின் ஆரம்பத்தில் நடைபெற்ற assemblyஇல் அந்த வாரத்தில் மாணவர்கள் நடந்து கொள்ளவேண்டிய ஒழுங்குமுறைகள் பற்றி அறிவுறுத்தப்படுகிறது. எக்காரணம் கொண்டும் கல்லூரி வளாகத்துக்குள் மேளம் அடிக்கக்கூடாது, சத்தம் போடக்கூடாது, பொது மக்களுக்கு இடைஞ்சல் விளைவிக்கக்கூடாது, போட்டி நடக்கும்போது மைதானத்திற்குள் ஓடக்கூடாது என்று பலவித கட்டுப்பாடுகள்.

பரி. யோவானின் ஒழுக்கநெறிகள் எந்த நேரத்திலும் கைக்கொள்ளப்பட வேண்டும், பரி.யோவானின் காவல்துறைக்கு கண்ட இடத்தில் தண்டிக்க சிறப்பு அதிகாரங்கள் உண்டு என்று அதிபர் தேவசகாயம் ஆங்கிலத்தில் முழங்கினார்.

‘சென்றலால ஏலாது..

எலுமென்றா பண்ணிப்பார்’

பாடசாலை முடிய, பாடசாலை வாயிலிற்கு வெளியே cheering squad அணி சேரத் தொடங்கும். வெள்ளை ஷேர்ட் களைந்து, சிவப்பு, கறுப்பு டிஷேர்ட் அணிந்து, காலில் சோலாப்பொரி செருப்போடு சைக்கிள் பாரில் ஒருத்தன் கல்லூரிக் கொடியை கம்பீரமாகப் பிடிக்க, மற்றவன் சைக்கிள் உழக்க, தகரப் பீப்பாக்கள், விசில்கள், பீப்பீக்கள் சகிதம் cheering squad, சுண்டுக்குளி மகளிர் கல்லூரியை நோக்கித் தனது முதலாவது நகர்வை மேற்கொள்ளும். சுண்டுக்குளி வாசலில் பெட்டைகள் வெருள, மேளங்கள் கொட்டத் தொடங்க, விசில்கள் பறக்க, சைக்கிளிலிருந்து இறங்கும் அணி, நடு வீதியில் ஆடத் தொடங்கும்.

‘காலாலே தாளம் போடுடா..

சுண்டுக்குளி மேலே St.John's போடுடா...’

சுண்டுக்குளி ‘அம்மனிடம்’ ஆசி வாங்கிய அணியின் அடுத்த இலக்கு பஸ்தியான் சந்தி. ஒரு பக்கம் Tulipsஇற்கு முன்னால் ஆட்டம் களைகட்ட மறுபக்கத்தில் hat collection (நிதி சேகரிப்பு) மும்முரமாகத் தொடங்கும். வர்த்தக நிலையங்களும் வீதியால் போவோரும் சிரித்துக் கொண்டே நிதிப்பங்களிப்புச் செய்வார்கள். ஏந்தும் தொப்பியில் குவியும் தாள்களும் நாணயங்களும் சின்னப் பெடியளின் குளிர்பானங்களிற்கும் பெரிய அண்ணாமாரின் உற்சாக பானத்திற்கும் செலவிடப்படும்.

‘போடு மச்சான் பொல்லு பறக்க

அடிடா மச்சான் பவுண்டரி சிக்ஸர்’

பிரதான வீதியால் முன்னேறும் அணி, கொன்வென்ட் அடியில் ஒரு குட்டி ஆட்டம் போட்டு விட்டு, வேம்படி வாசலில் வந்திறங்கும்.

வேம்படி watcher ஓடி வந்து வேம்படியின் பெரிய கேட்டை இழுத்து மூட, வாசலிற்கு வந்த வேம்படிப் பெட்டைகள் வெருண்டடித்து பாடசாலைக்குள் திரும்பப் பறப்பார்கள்.

சத்தம் கேட்டு மற்றப் பக்கத்தால் சென்றல்காரர் வந்திறங்கக் காற்றில் கொஞ்சம் tension கலக்கும். சில நிமிடங்கள் மட்டும் நீடிக்கும் முறுகல், மேளங்கள் கொட்ட ஆட்டமாக மாற, வேம்படி வாசலில் போட்டி நடனம் அரங்கேறும். மேளக்காரருக்கு உரு வந்து ஆட்டக்காரரை ஆட்டுவித்தாங்களா இல்லை ஆட்டக்காரரிற்கு வந்த விசரைப் பார்த்து மேளக்காரன்கள் வெளுத்து வாங்கினாங்களா என்று தெரியாதளவிற்குத் தார் வீதியில் புழுதி பறக்கும். ஆடி முடிய சென்றல்காரர் கையசைத்து விட்டு சுண்டுக்குளிப் பக்கம் போவாங்கள். பாவம், சனம் இல்லாத யாழ்ப்பாணத்தை ஆமி பிடித்தது போல், அங்கு வெறுமையான சுண்டுக்குளி மகளிர் கல்லூரி அவங்களுக்குக் காத்திருக்கும்.

‘வேம்படி வேம்படி
போங்கடி.. போங்கடி’

வேம்படியால வெளிக்கிட்டு, ஆஸ்பத்திரி வீதியில் இறங்கும் அணி நோயாளர்களிற்காக அமைதி காக்க, நிதி சேகரிப்பிற்கு முன்னுரிமை அளிக்கப்படும். ஆஸ்பத்திரி வீதி நெடுக நிதி சேகரித்து, பூபாலசிங்கம் புத்தகக் கடை தாண்டி, விமாகியடியில் சுழன்று, அப்படியே மின்சார நிலைய வீதியால் சுத்தி ஞானம்ஸ் ஹோட்டல் தாண்டி, பருத்தித்துறை வீதியில் மிதந்து, தண்டவாளத்தை ஒட்டி ஓடும் ஒழுங்கைக்கால் குறுகி, யாழ்ப்பாணப் புகையிரத நிலையத்தை cheering squad வந்தடையும்.

‘பாஸே பஸியலடே
பூம் பூம் பூம்’

கொழும்பு கோட்டை நோக்கிச் செல்லும் தபால் ரயிலை வரவேற்க யாழ்ப்பாணம் புகையிரத நிலையம் பரபரப்பாக இயங்கிக்கொண்டிருக்க, புகையிரத நிலையத்திற்கு வெளியே மேளங்கள் முழங்க, மீண்டும் பரி.யோவானின் பிரபுதேவாக்கள் களமிறங்குவார்கள்.

‘டேய், ஸ்டேஷனுக்குள்ள போவமடா’ சத்தமாய் ஒரு குரல் கேட்கும், ‘சனத்திற்கு இடைஞ்சல் கொடுக்கக் கூடாது’ cheering squadஐ வழிநடத்தும் நல்ல Police கட்டளை பிறப்பிக்கும்.

புகையிரத நிலையத்தின் நிலத்தடி கடவையால் ரயில் வராத platform நோக்கி தாரை தப்பட்டைக்காரரும் ஆட்டக்காரரும் இரகசியமாய் நகர்ந்து நிலையெடுக்க, பயணிகள் நிற்கும் platformஇற்கு எதிர்ப்பக்கம் பொதுமக்களுக்குச் சேதம் வராமல் தாக்குதல் தொடங்கும். பயணிகள் நிற்கும் platformஇல் நிதிப்பிரிவு, தொப்பிகள் ஏந்தி பயணிகளிடம் வசூல் வேட்டையில் இறங்கும். கொழும்பார் மனமாக் காசு அள்ளிக் கொடுப்பார்கள். ஜொனியன்ஸின் தாரை தப்பட்டைச் சத்தத்தில் கொழும்பு கோட்டை நோக்கிச் செல்லும் இரவு தபால் ரயில் அமைதியாக வந்து நிற்கும்.

‘பனை மரத்தில் வெளவாலா

ஜொனியன்ஸிற்கே சவாலா’

ஒரு நாள் காலை யாழ் தேவி ரயில் என்ஜினின் முன்பக்கம் பரி. யோவான் கல்லூரிக் கொடியைக் கட்டிவிட்டு, யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து கிளிநொச்சி வரை பரி. யோவானின் 1990 A/L batch பெடியள் போனார்கள். போகும் வழியில் இடையில் யாரோ ரயிலின் அபாய சங்கிலியைப் பிடித்து இழுக்க ரயில் நடுகாட்டிற்குள் நிறுத்தப்பட்டது. பரி. யோவான் காவல் துறை நடத்திய உள்ளக விசாரணைப் பொறிமுறையில் போர்க்குற்றவாளி அம்பிட்டார்.

‘என்ட தொப்பி காத்துக்கு வெளியில் பறந்திட்டுது, அதாலதான் சங்கிலியை இழுத்தனான்’ என்று ஒரு 90 batchகாரன் குற்றத்தை ஒப்புக்கொண்டதால், சர்வதேச சமூகத்திற்கு அவனைக் காட்டிக் கொடுக்காமல் குற்றம் இன்றுவரை மூடிமறைக்கப்பட்டுள்ளது.

1990 Big Match

கடினமான சமூக பொருளாதார நெருக்கடிகளை எதிர்நோக்கும் நாடுகள், அதிலிருந்து மீள அந்தத் தேசத்தின் விளையாட்டு அணிகள் ஈட்டும் வெற்றிகள் அடித்தளமாக அமையும். 1970களில் கரீபியன் தீவுகளில் Clive Lloydஇன் மேற்கிந்திய தீவுகள் கிரிக்கெட் அணியும், 1980களில் இங்கிலாந்தில் Ian Bothamஇன் கிரிக்கெட் அணியும், தங்கள் தங்கள் தேசத்தின் மீளெழுச்சியில் பெரும்பங்காற்றியிருந்தன.

1985இல் அதிபர் ஆனந்தராஜனை இழந்ததுடன் ஆரம்பித்த பரி. யோவான் கல்லூரியின் இருண்ட காலங்கள், 1980களின் இறுதி வருடங்களில் பரி. யோவானை உலுப்பி எடுத்தன. 1988 டிசம்பரில் யாழ்ப்பாணக் கச்சேரியடி கார் குண்டு வெடிப்பில் பலியான ஹரிசு தன், திருத்தணிகேசன், 1989இல் யாழ் தேவியில் ஈபிக்காரன்களின் கண்முடித்தனமான துப்பாக்கிச் சூட்டில் கொல்லப்பட்ட கஜேந்திரன், மண்டையன் குழுவால் கொல்லப்பட்ட அகிலன் மற்றும் தேவகுமார், கடலில் மூழ்கி இறந்த ரஞ்சித் என சாவுகளும் இழப்புகளும் பரி. யோவான் வளாகத்தை ஆக்கிரமித்த கொடிய வருடங்கள் அவை.

வாகீசன் (1986,1987), சஞ்சீவன் (1988,1989) தலைமை தாங்கிய பரி. யோவானின் பலமான கிரிக்கெட் அணிகளின் ஆட்டங்கள் யுத்தச் சூழலால் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டன. அந்த ஆண்டுகளில் யாழ்ப்பாணம் மத்திய கல்லூரியுடனான Big Matchஉம் நடக்காமல் போனது காலக்கொடுமை. இழப்புகளால் துவண்டு போயிருந்த பரி. யோவான் வளாகத்திற்கு ஒரு புத்துணர்ச்சி (moral boost) அவசரமாகவும் அவசியமாகவும் தேவைப்பட்டது.

1990இன் T. சதீசன் தலைமைதாங்கிய பரி. யோவானின் கிரிக்கெட் அணி உத்வேகத்துடன் ஆடிய ஆட்டங்கள் கல்லூரிக்குள் ஒரு உற்சாகத்தை ஏற்படுத்தியிருந்தது. பரி. யோவான் கிரிக்கெட் அணியின் தலை சிறந்த பயிற்சியாளர் சேவியர் மாஸ்டர் காலமாக, அவரின் இடத்தில் பரி. யோவானின் பழைய மாணவன் சூரியகுமார் கிரிக்கெட் அணியை சிறப்பாக வழிநடத்தத் தொடங்கியிருந்தார்.

1990இன் பரி. யோவான் அணியில் விளையாடிய அநேகமானோர் பம்பல்காரர்கள். பரி.யோவானிற்கே தனித்துவமான 'எடுப்பு' இல்லாத சாதாரண 'ஊத்தைவாளிகள்'. அணியின் இந்த நடத்தைக்கு சதீசனின் தலைமைத்துவ முன்மாதிரி பிரதான காரணமாக, 1990இன் பரி. யோவான் கிரிக்கெட் அணி பரி. யோவான் வரலாற்றில் மிகப் பிரபலமான அணிகளில் ஒன்றாக இடம்பிடித்தது.

1990 பரி. யோவானின் Big Match அணியில் சுரேன், ஜெகேந்திரன், பிரஷாந்தன், முரளி, சதீசன், விபீஷ்ணா, காண்டிபன், நிருபன், புஷ்ப வினோதன், போல்ராஜ் மற்றும் லக்கி இடம்பெற்றிருந்தார்கள். சிவகுமரன், ஆனந்தபுரச் சமரில் வீரமரணமடைந்த கேணல் சேரலாதன், அணியின் ஆஸ்தான 12th man. இன்பன், அருள்மொழி, ஏஞ்சல், திருமாறன் எல்லோரும் reserves. கேர்ஷன் O/L சோதனையைக் காரணம் காட்டி அந்த வருடம் விளையாடவில்லை.

நூற்றுக்கணக்கான மாணவர்கள் சைக்கிள்களில் ஊர்வலமாக சிவப்பு, கறுப்பு நிறக் கொடிகளுடன் முன்னும் பின்னும் செல்ல, கல்லூரியின் கொடி கம்பீரமாகப் பறந்த மினி பஸ்ஸில் பரி. யோவான் கல்லூரி அணி பிரதான வீதியூடாக யாழ்ப்பாணம் மத்திய கல்லூரி மைதானத் திற்கு அழைத்து வரப்படுகிது. எங்கட batchஇற்கு அடுத்த கிழமை O/L சோதனை. வீட்டில் அழுது குழறி நாங்களும் Big Match திருவிழாவில் சங்கமமாக, சில பேய்க்கூட்டங்கள் வீட்டிலிருந்து தேற்றம் நிறுவிப் பழகிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

முகுந்தன் தலைமையிலான யாழ் மத்திய கல்லூரி அணி துடுப்பெடுத்தாடத் தயாராக, நடுவர்களைத் தொடர்ந்து வெள்ளைத் தொப்பிகள் அணிந்து விண்ணதிரும் கரகோஷத்துடனும் தாரை தப்பட்டை ஒலிகள் யாழ் நகரையே உலுக்கி எடுக்க பரி. யோவான் அணி மிடுக்காகக் களமிறங்குகிறது.

கல்லூரி கல்லூரி

பரி. யோவான் கல்லூரி

மணிகூட்டுக் கோபுர முனையில் முதலாவது ஓவரைப் போட, முழுக்கை நீள வெள்ளை ஷேர்ட் அணிந்து லக்கி நிலையெடுக்க, சுப்ரமணிய பூங்கா முனையில் பரி. யோவான் கல்லூரி மாணவர்களின் கூடாரத்தில் உற்சாகம் கரைபுரள்கிறது.

‘போடு மச்சான்

பொல்லு பறக்க’

மூன்றாவது ஓவர்.....மத்திய கல்லூரி 4 ஓட்டங்களைப் பெற்றிருந்த நிலையில்... லக்கி வீசிய பந்தில் bails பறக்க, மத்திய கல்லூரியின் முதலாவது விக்கெட் விழுகிறது. பரி. யோவான் பாசறையில் மகிழ்ச்சி காம்ப் அடிக்கத் தொடங்கிவிட்டது. தண்ணியையும் ஜூஸையும் குடித்து விட்டு மைதானத்தின் எல்லைக் கோட்டிற்கு வெளியே மாணவர்கள், எல்லைக் கோட்டில் பரி. யோவானின் காவல்துறை.

அந்த வருடம் பரி. யோவான் அணியில் நாலு வேகப் பந்து வீச்சாளர்கள், லக்கி, முரளி, பிரஷாந்தன் மற்றும் சதீசன். மத்திய

Big Match Photo from late Nineties

கல்லூரி 33/1 ஓட்டங்களை எட்ட பிரஷாந்தனும் சதீசனும் மாறி மாறி விக்கெட்டுகளைச் சரித்து மத்திய கல்லூரியை 33/4 எனும் இக்கட்டான நிலைக்குத் தள்ளுகிறார்கள். மத்திய கல்லூரி ஐந்தாவது விக்கெட்டுக்கு ஒரு பலமான partnershipஐப் போட, முதலாவது நாள் மதிய இடைவேளை வருகிறது.

இடைவேளைக்குப் பின், அந்த வருடம் அதிகம் பந்து வீசியிராத புஷ்பீயை சதீசன் களமிறக்க, ஐந்தாவது விக்கட் சரிகிறது...92/5. ஏழாவது விக்கெட்டுக்கு பரி. யோவான் மீண்டும் கடுமையாகப் போராட வேண்டியிருக்கிறது. இறுதியில் மத்திய கல்லூரி அணி 156 ஓட்டங்களுக்குச் சகல விக்கெட்டுகளையும் இழக்க மதியம் 2 மணியாகிவிட்டது. சதீசன் 4, லக்கி 2, முரளி 2, என்று விக்கெட்டுகளை கைப்பற்றினார்கள்.

பரி. யோவானின் நம்பிக்கைக்குரிய ஆரம்ப துடுப்பாட்ட வீரர்கள் சுரேனும் ஜெகேந்திரனும் அடித்து ஆடத் தொடங்கினார்கள். வழமையாக நொட்டித் தட்டி விளையாடும் ஜெகேந்திரன் leg sideஇல் six அடிக்க, சுரேனிற்கு அன்றைக்கு cut shot வளமாய் வாய்த்தது. சுரேனின் ஆட்டத்திற்கு field set பண்ண மத்திய கல்லூரி திணற, பரி. யோவான் அணி 111/0 என்ற நிலையில் தேத்தண்ணி குடிக்கச் சென்றது.

தேநீர் இடைவெளிக்குப் பிறகான முதலாவது ஓவரில் ஜெகேந்திரன் ஆட்டமிழக்க, பேயைக் கலைக்க பிசாசு வந்திறங்கின மாதிரி, ஜெகே போக பிரஷாந்தன் களமிறங்கினார். ஒரு பக்கத்தில் சுரேன் நூறைக் கணவைத்து நிதானமாக ஆட, மற்றப் பக்கம் பிரஷாந்தன் மத்திய கல்லூரியின் பந்து வீச்சைத் துவம்சம் செய்தார். பவுண்டரி, சிக்ஸர் என்று விளாசித் தள்ளி 57 ஓட்டங்களுடன் பிரஷாந்தன் களத்தை விட்டகலும் போது பரி.யோவான் அணியின் ஓட்டங்கள் 207/2.

‘தீசன் தீசன்...சதீசன்

Johnian தீசன்...சதீசன்’

Batஐச் சுழற்றிக் கொண்டு சதீசன் களமிறங்க பரி. யோவான் மாணவர்கள் மத்தியில் உற்சாகம். ‘இன்றைக்கு நல்ல அடி பார்க்கலாமடா’

சுன்சுனி

24-03-1990 சனிக்கிழமை

யாழ் நகரில் நேற்றைய மோதல்:

சென் ஜோன்ஸ் முன்னணியில்!

சுரேன்குமார் அபார ஆட்டம்!!

— அலுவலக விளையாட்டுச் செய்தியாளர்: பத்ம. முருகவேள் —

யாழ்ப்பாணம், மார்ச் 24 நேற்று ஆரம்பமான வடக்கில் பெரும் விகிதகெட்டு போட்டியில் நேற்றைய ஆட்டம் முடிவில் சென் ஜோன்ஸ் கல்லூரி அணி முன்னணியில் நின்றது. சென் ஜோன்ஸ் அணியின் வீனவித் துடுப்பாட்டர் சுரேன்குமார் மிகச் சிறப்பாக ஆடி இந்தப் போட்டித் தொடரில் புதிய சாதனைகளை நிலைநாட்டினார். யாழ் சென்ரல் கல்லூரி மதானத்தில் பெரும் ஆரவரங்களுக்கு மத்தியில் இந்த ஆட்டம் நேற்றுக்காலை மும்பமானது.

தனியில் தடுப்பெடுத்தாடிய வீரர் அணி ஆரம்பத்தில் திறந்து விக்கெட்டுகளைத் தாண்டும் தொடர்ந்து தடுவரிசை ஆட்டக் ரீதியில் திறமையான டப்தினைக் 188 ஓட்டம் சம்பெற்றது.

ரீசுமர் 34, ரபேஸ் 31, முகுந்தன் 27, ஜெயசிவன் 15, சாஜித் 12, நத்தகோபாலன் 11 ஓட்டங்களைப் பெற்றனர். சதீசன் 4 விக்கெட்டுகளையும், முறளி, அஜிதலக்ஸ்

றைய ஆட்டநேர முடிவில் போது 4 விக்கெட்டு மீறப்பெற்று 276 ஓட்டங்களைப் பெற்றிருந்தது. சுரேன்குமார் ஆட்டம் மிகக் காலம் 135 ஓட்டங்களையும், பிரசாந்தன் 57, ஜெகேத் திரன் 35, முரளி 27 ஓட்டங்களைப் பெற்றனர். சதீசன் 3 விக்கெட்டுகளையும், முகுந்தன் ஒரு விக்கெட்டையும் கைப்பற்றினர்.

இதுவரை வடக்கில் பெரும் விகிதகெட்டு போட்டிகளில் தனி நபரின் கூடுதலான ஓட்டங்கள் என்ற சாதனையாக 1983இல் சென்ரலின் போல் பிரசாந்தன் பெற்ற 135 ஓட்டங்கள் இருந்தன.

நேற்றைய போட்டியில் போது இச்சாதனையை ஆட்டம் மிகக் காலம் 135 ஓட்டங்களைப் பெற்று சென் ஜோன்ஸ் சுரேன்குமார் முறித்துார்.

இன்று ஆட்டத்தின் இறுதி காலமும், (க-சு)

சுரேன்குமார்

மன் ஆலெவர் தன 3 விக்கெட்டுகளையும் கைப்பற்றினார்.

சென் ஜோன்ஸ் அணி ஆரம்ப முதலில் திறப்பாக ஆடி நேற்றைய ஆட்டத்தில்

என்று சொல்லி வாய் மூடவில்லை, சதீசன் ஆட்டமிழக்கிறார்... 207/3. மத்திய கல்லூரி மாணவர்களிடம் காணாமல் போயிருந்த உற்சாகம், திரும்ப வருகிறது.

பரி. யோவான் பாசறையில் குடிகொண்ட தற்காலிக அமைதி, முரளி அடித்த மாட்டு சிக்ஸரால் கலைகிறது. சுப்ரமணிய பூங்கா பக்கமிருந்து முரளி அடித்த சிக்ஸ், நூலக வளவில் போய் விழ, ஆட்டம் பாட்டம் கொண்டாட்டம் தான்.

‘அடிடா மச்சான்
பவுண்டரி சிக்ஸர்’

1990 Big Match இன் கதாநாயகன் சுரேன், நூறு ஓட்டங்களை எட்ட, மைதானமே எழுந்து நின்று கரகோஷம் எழுப்புகிறது. பரி. யோவானின் பழைய மாணவர்கள் மைதானத்திற்குள் இறங்கிச் சோடா கொடுக்க, மத்திய கல்லூரியின் பழைய மாணவர்கள் ‘போல் இன்ட ரெக்கோர்டை

உடைக்க விடாதீங்கோடா' என்று தங்கள் அணியை எச்சரிக்கிறார்கள். போல் பிரகலாதன் 1982இல் அடித்த 125 ஓட்டங்கள் தான் அதுவரை தனி நபரொருவர் Big Marchஇல் எடுத்த அதிக பட்ச ஓட்டங்கள்.

'What's the colour

Red & Black'

பரி. யோவான் அணி 263 ஓட்டங்கள் எடுத்த நிலையில் முரளி 27 ஓட்டங்களிற்கு ஆட்டமிழக்க விபீஷ்ணா களமிறங்குகிறான். சுரேனும் விபீஷ்ணாவும் பரி. யோவானின் பிரசித்தி பெற்ற 1992 batch காரன்கள். சுரேனும், விபீஷ்ணாவும், கல்வியிலும் விளையாட்டு மைதானத்திலும் கலக்கிய, இன்று அகிலமெங்கும் கலக்கும் 1992 batchஇன் சூப்பர் காய்களில் இருவர். இருவரும் முதல் நாள் இறுதிவரை ஆட்டமிழக்காமல் ஆடுகிறார்கள்.

சுரேன், போல் பிரகலாதனின் சாதனையை முறியடித்து 127இல் முதலாவது நாளை முடிவிற்குக் கொண்டு வருகிறார்.

இரண்டாவது நாள் களமிறங்கிய இருவரது ஆட்டத்திலும் ஒரு அவசரம் தெரிகிறது. விபீஷ்ணா cover drivesஇல் கலக்க பவுண்டரிகள் விண் கூவுகின்றன. 145 ஓட்டங்களைப் பெற்ற நிலையில் சுரேன் ஆட்டமிழக்க, 311/5 என்ற நிலையில் பரி. யோவான் அணி தனது முதலாவது இன்னிங்ஸை முடிவிற்குக் கொண்டு வருகிறது. விபீஷ்ணா ஆட்டமிழக்காமல் 24 ஓட்டங்களைப் பெற்றிருந்தான்.

** *** **

இரண்டாவது இன்னிங்ஸில் ஆடத் தொடங்கிய மத்திய கல்லூரியின் ஆரம்ப துடுப்பாட்டக்காரர்கள் நிதானமாக ஆடி ஓட்டங்களைக் குவிக்க, பரி. யோவான் பாசறையில் பொறுமை சோதனைக்குள்ளாகிறது. பிரஷாந்தனும் சதீசனும் ஆளுக்கொரு விக்ரெட் எடுத்து Openersஐ வீட்டுக்கனுப்ப..36/2. மற்றப் பக்கத்தால லக்கியும் புஷ்பீயும் விளையாட்டைக் காட்ட.. 67/4.

‘பாஸே பஸியலடே

பூம் பூம் பூம்’

அந்த நாள்வரை Big Match ஒன்றில் பரி. யோவான் அணி வெற்றி பெற்றதைப் பார்த்திராத ஒரு தலைமுறை பரி. யோவான் மாணவர்கள் மத்தியில் இனம்புரியாத ஒரு உற்சாக உணர்வு ஆட்கொள்கிறது. தொடர்ந்து விக்கெட்டுகள் சரியச் சரிய வெற்றி கண்ணுக்கெட்டிய தூரத்தில்...

எட்டாவது விக்கெட் விழ, மைதானத்திற்குள் நுழைந்த பரி. யோவான் பழைய மாணவர்கள், ‘கடைசி விக்கெட் விழுந்ததும், dressing roomஇற்கு ஓடுங்கடா, அடி விழும்’ என்று பரி. யோவான் அணியை எச்சரிக்கிறார்கள். இதைக் கேட்டுப் பயந்த விபீஷ்ணா கையைக் காட்டி சிவகுமரனை field பண்ண வரச் சொல்லி விட்டு மைதானத்தை விட்டு அகல்கிறான். ஆட்டம் தொடங்க முதலே எல்லோரிடமும் தன்னை field பண்ண விடுமாறு சிவகுமரன் கேட்டிருந்தான். மிகச்சிறந்த களத்துப்பாளரான சிவகுமரன் அணியை உற்சாகமாக வைத்திருந்ததில் பெரும் பங்காற்றியிருந்தான்.

கடைசி விக்கெட்.. சுப்ரமணிய பூங்கா முனையிலிருந்து முரளி வீசிய பந்தை மத்திய கல்லூரியின் ரகுதாஸ் உயர்த்தி அடிக்க, பந்து mid onஇல் நின்ற சதீசனை நோக்கி வருகிறது. அதுவரை கட்டுக்கோப்பு காத்த பரி. யோவான் மாணவர்கள் எல்லைக் கோட்டைத் தாண்டி மைதானத்துக்குள் ஓடவும் சதீசன் பந்தைப் பிடிக்கவும் சரியாக இருந்தது. அந்தக் காட்சி, சதீசனோடு இணைந்து முழு பரி. யோவான் மாணவர்களுமே பிடித்த crowd catch மாதிரி இருந்தது, என்று இறப்பதற்குச் சில நாட்களுக்கு முன்பு, மைக்கல் நவரட்ணராஜா (SJC 1990) விபரித்தது இன்றும் காதில் ஒலிக்கிறது.

பிறகென்ன.. பரி. யோவான் அணியை தோள்களில் மாணவர்கள் சுமக்க, மைதானத்தில் சாதாரண உடையில் பிஸ்டலோடு நின்ற இரண்டே இரண்டு போராளிகள் கலவரம் வராமல் தடுத்தார்கள். போராட்ட இயக்கங்கள் யாழ்ப்பாணத்தைத் தமது கட்டுப்பாட்டிற்குள் வைத்திராத காலங்களில் இருபதிற்கும் மேற்பட்ட இலங்கைப் பொலிஸ்காரரால் அடக்க முடியாத கலவரத்தை அன்று இரு போராளிகள் அடக்கினார்கள் என்று

நினைக்கும் போது நாம் வாழ்ந்த காலத்தை நினைத்துப் பெருமையாகவும் நாம் இழந்த ஆளுமைகளை நினைத்து ஏக்கமாவும் இருக்கின்றது.

வெற்றி வெற்றி வெற்றி..

மைதானத்தில் அன்றிருந்த பழைய மாணவர்களாகட்டும், மாணவர்களாகட்டும், ஆசிரியர்களாகட்டும் யாருக்கும் அந்த வெற்றி என்ற மகிழ்வை எப்படி உணர்ந்து உள்வாங்குவது என்று தெரியவில்லை. பிட்சில் புரண்டு எழும்பியவர்கள் ஒரு புறம், கல்லூரிக் கொடியைத் தூக்கிக்கொண்டு மைதானத்தைச் சுற்றி ஓடியவர்கள் மறுபுறம், ஆனந்தக் கண்ணீரோடு குந்தி இருந்து அனைத்தையும் உள்வாங்கியவர்கள் ஒருபுறம் என்று உணர்வின் வெளிப்பாடு பல வடிவங்களில் அரங்கேறியது.

1990 Big Matchஇன் Best Bowler விருதை சதீசனும், Best Allrounder விருதை பிரஷாந்தனும், Best Batsman மற்றும் Man of the Match விருதுகளை சுரேனும் தமதாக்கிக்கொண்டார்கள்.

மத்திய கல்லூரியிலிருந்து பிரதான வீதி வழியாக வெற்றி பெற்ற பரி. யோவான் அணி ஊர்வலமாக அழைத்து வரப்படுகிறது. வெற்றி ஊர்வலத்தில் நூற்றுக்கணக்கான மாணவர்கள் உற்சாகம் கரை புரண்டோடக் கலந்து கொள்கிறார்கள். ஆடிப் பாடிக்கொண்டே பரி. யோவானின் வெற்றி உலா மெதுவாக நகர, யாழ் பிரதான வீதி ஒரு சில மணித்தியாலங்களிற்கு முடக்கப்படுகிறது.

பரி. யோவான் கல்லூரியின் பிரதான வாயில் திறக்கப்பட, அணியின் ஒவ்வொரு வீரனும் தோள்களில் தூக்கிக் கொண்டு வரப்படுகிறார்கள். Peto Hallஇற்கு முன்பாக வெற்றி விழா களைகட்டுகிறது. பரி. யோவானின் கட்டுப்பாடுகள் தற்காலிகமாகத் தளர்த்தப்பட, கல்லூரி வளாகத்தினுள் தாரை தப்பட்டைகள் முழங்க, அங்கிருந்த பரி. யோவான் மாணவர்கள் யாவரும் ஆடத் தொடங்கினார்கள்...

1990 Big Match தந்த வெற்றியோடும், 1989 A/L சோதனையில், கச்சேரியடி குண்டு வெடிப்பில் கண்ணில் காயம்பட்ட சுபநேசன் Bio பிரிவில் அகில இலங்கையில் முதலாவது இடத்தைப் பிடிக்கவும், அந்த

Results of 87th Encounter - 1990				
Venue - Jaffna Central Grounds				
S. J. C. Won by an Innings and 26 runs				
Jaffna Central College 1st Innings.				
Sarith M S M.	C Paulraj S.R.	b Sathesnan T.	12	
Surendranth M.	Bowled	Ajith Luxshman E.X.	01	
Jeyaseelan S.	C Pushpavinothan T.	b Prashanthan K.	15	
Muhunthan M.	Bowled	Pushpavinothan T.	27	
Niranjana P.R.	c Sureskumar S.	b Sathesnan T.	01	
Bernard Ramesh	L.B.W.	Sathesnan T.	31	
Srinankar S.	C Paulraj S.R.	b Ajith Luxshman E.X.	34	
Nanthagobalan S.	c and b	Murali B.	11	
Raguthan R.	L.B.W.	Murali B.	10	
Arunothayan T.	c Pushpavinothan T.	b Sathesnan T.	05	
Prabakaran K.	Not	Out	05	
Extras			12	
			TOTAL	156
Fall of Wickets 1-4, 2-13, 3-33, 4-34, 5-92, 6-100, 7-146, 8-146, 9-146.				
Bowling 1st Innings.				
Murali B.	O	M	R	W
Ajith Luxshman E.X.	12	1	33	2
Sathesnan T.	15	1	48	4
Prashanthan K.	10	1	26	1
Jeyendran J.	3	1	6	
Pushpavinothan T.	4	-	12	1
St. John's College 1st Innings.				
Jeyendran J.	St. Niranjana P.R.	b Srinankar S.	35	
Sureskumar S.	Bowled	Muhunthan M.	145	
Prashanthan K.	c Niranjana	b Srinankar S.	57	
Murali B.	L.B.W.	Srinankar S.	27	
Sathesnan T.	L.B.W.	Muhunthan M.	90	
Vishnu S.	Not	Out	24	
Muvunapattana I.N.	Not	Out	02	
Extras			21	
			TOTAL	311
			for 5 wickets dec.	

Fall OF Wickets 1-111, 2-207, 3-208, 4-263, 5-309.				
Bowling 1st Innings				
Muhunthan M.	O	M	R	W
Bernard Ramesh	16	...	79	2
Prabakaran K.	4	...	23	...
Arunothayan K.	6	...	47	...
Surendrajith M.	9	...	39	...
Raguthan R.	1	...	06	...
Srinankar S.	5	...	40	...
	7	...	56	3
Jaffna Central College 2nd Innings				
Sujith M S.M	Bowled	Prashanthan K.	13	
Surendrajith M.	Bowled	Sathesnan T.	21	
Jeyaseelan S.	c Pushpavinothan T.	b Ajith Luxshman E.X.	21	
Muhunthan M.	Bowled	Pushpavinothan T.	11	
Niranjana P.R.	L.B.W.	Sathesnan T.	14	
Bernard Ramesh	c Pushpavinothan T.	b Prashanthan K.	24	
Srinankar S.	Bowled	Sathesnan T.	01	
Nanthagobalan S.	c Paulraj S.R.	b Prashanthan K.	04	
Raguthan R.	c Sathesnan T.	b Murali B.	08	
Arunothayan	Bowled	Pushpavinothan T.	02	
Prabakaran K.	Not	Out	00	
Extras			10	
			TOTAL	129
Fall of Wickets 1-30, 2-36, 3-67, 4-67, 5-92, 6-105, 7-113, 8-116, 9-124				
Bowling Second Innings				
Murali B.	O	M	R	W
Ajith Luxshman E.X.	12.3	3	18	1
Sathesnan T.	9	2	23	1
Prashanthan K.	17	3	43	3
Pushpavinothan T.	11	4	23	3
	6	1	12	2

1990 Big Match Scorecard

வருடம் நடந்த O/L சோதனையில் SJC92 Batch யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் அதிகப்படியான 8Dகளைப் பெறவும், பரி. யோவான் மீண்டும் தலை நிமிர்ந்து நடை போடத் தொடங்கியது..

Lux in tenebris lucet

Light shines in darkness

2018 Big Match

2018 SJC First XI Cricket Team

March 9, 2018

யாழ்ப்பாணம் மத்திய கல்லூரி மைதானத்தில் இடம்பெற்றுக் கொண்டிருக்கும் 112ஆவது வடக்கின் பெரும் போர் (Battle of the North) என்றழைக்கப்படும், யாழ்ப்பாணம் மத்திய கல்லூரிக்கும் யாழ்ப்பாணம் பரி. யோவான் கல்லூரிக்குமிடையிலான, மூன்று நாள் கிரிக்கட் போட்டியின் இரண்டாவது நாள் முடிவிற்கு வருகிறது.

வட மாகாணத்தின் தலைசிறந்த பாடசாலை கிரிக்கெட் அணியாகக் கடந்த ஐந்து வருடங்களாக மகுடம் சூட்டிக் கொண்ட பரி. யோவான் கல்லூரி அணி தனது இரண்டாவது இன்னிங்ஸில், 8 ஓட்டங்களிற்கு 4 விக்கெட்டுகளை இழந்து ஒரு இக்கட்டான நிலையில் நிற்க, அழகிய யாழ்ப்பாண நகரை இரவின் இருள் சூழ்ந்து கொள்கிறது.

உலகின் மறுகோடியில், கடும் குளிரில் விறைத்துப் போயிருக்கும் நோர்வே நாட்டிலிருந்து, வாமபாகன் அண்ணா பதிவு செய்த “பாலும் கசந்ததடி, படுக்கையும் நொந்ததடி” என்ற முகநூல் பதிவு, ஒவ்வொரு பரி. யோவான் பழைய மாணவனின் மனநிலையைப் படம்பிடித்துக் காட்டுகிறது, இது பரி. யோவான்களின் சமூகவலைத்தளங்களிலும் அதிகமாகப் பகிரப்படுகிறது.

அகில இலங்கை பாடசாலைகள் கிரிக்கெட் சபை நடத்தும் சுற்றுப் போட்டியில், இரண்டாவது பிரிவில் விளையாடும் ஒரேயொரு தமிழ்ப் பாடசாலையான பரி. யோவான் கல்லூரி கிரிக்கெட் அணிதானா கடந்த இரண்டு நாட்களாக, மத்திய கல்லூரி மைதானத்தில் ஆடியது என்ற ஆதங்கம் உலகெங்கும் பரந்து வாழும் பரி. யோவான் சமூகத்தின் மனதில் கவலையாக எதிரொலிக்கிறது.

“ரோயல் கொலிஜ்ஜை வென்ற டீமை எப்ப இறக்குவியள்” என்று சென்ரல் கொலிஜ் அன்புத் தம்பியொருத்தரின் நக்கல், பரி. யோவான்களின் இதயத்தைப் பிழிகிறது.

“பசைவாளிகள் தயாராகிறது, விக்னபாலனும் விஜயராகவனும் விசேட விமானத்தில் யாழ்ப்பாணம் விரைகிறார்கள்” என்று இன்னுமொரு நண்பன், 1982இல் தோல்வியின் விளிம்பிலிருந்து நொட்டி நொட்டி ஆட்டத்தைக் காப்பாற்றிய பரி. யோவானின் வரலாற்றை நக்கலுடன் ஞாபகப்படுத்துகிறார்.

“சிறிதரனும் சஞ்சீவும் எங்கிருந்தாலும் உடனடியாக மைதானத்திற்கு வரவும், 1993இல் பாவித்த அதே மட்டைகளை மறக்காமல் கொண்டு வரவும்”, 1993இல் ஐந்து மணித்தியாலங்கள் அடித்து ஆடி, மத்திய கல்லூரியின் வெற்றியைத் தட்டிப்பறித்த ஜோடிக்கும் நக்கலும் நளினமும் கலந்து விடுக்கப்பட்ட அழைப்பும் முகநூலில் லைக்குகளை அள்ளுகிறது.

யாழ்ப்பாணத்தில் மைதானத்திலும், Paparae TVஇன் அதியுயர் தரம் வாய்ந்த ஒளிபரப்பினூடாக, நேரம் காலம் பார்க்காமல், மெல்பேர்ண் தொட்டு லண்டன் தாண்டி டொரோன்டோ கடந்து பொஸ்டனிலும் ஆட்டத்தைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்த பரி. யோவான் பழைய மாணவர்களிடமிருந்தோ பெரிதாக எந்தவிதமான எதிர்வினைகளும் வெளிவரவில்லை.

“ என்ன... ரெண்டு நாளில் மட்ச் முடிஞ்சிடும் என்டியள், இன்னும் மட்ச் நடக்குது போல?” களநிலவரம் அறிந்ததும், வீடுகளிலும் சமூக வலைத்தளங்களிலும், பரி. யோவான் சமூகம் எதிர்கொண்ட எள்ளலும் நக்கலும் வரலாறு காணாதது.

“முப்பது வரியமா பிக் மட்ச் பார்க்கிறன், இப்ப தான் 6 ஓவரில் 8 ரன்னிற்கு 4 விக்கெட் விழுறது பார்க்கிறன்” முகநூலில் வரலாற்றுப் பாடங்கள் நடக்க, “இன்னிங்ஸால வாங்கப் போறியள், நாளைக்கு லன்ஞ்சுக்கு முதல் மட்ச் முடிஞ்சிடும்” சாத்திரக்காரர் எதிர்வுகூறினார்கள்.

அந்த வெள்ளிக்கிழமை பின்னேரம், யாழ்ப்பாணப் பண்ணைக் கடலில் சூரியன் கரையும் பொழுதில், முதல் இன்னிங்ஸில் பரி. யோவான் அணி அடித்த 217 ஓட்டங்களிற்குப் பதிலடியாக 328 ஓட்டங்களை மத்திய கல்லூரி அடித்த பின், இரண்டாவது இன்னிங்ஸ் ஆட களமிறங்கிய பரி. யோவான் அணியின் இளைய ஆட்டக்காரர்கள் நால்வர் அடுத்தடுத்து ஆட்டமிழந்திருந்தார்கள்.

“நாங்க எப்படியும் செய்வம் அண்ணா.. என்று சொல்லித்தான் ஜூனியர்ஸ் முன்னுக்குப் போனவங்கள்” பரி. யோவான் அணியின் கப்டன் ஜதுஷன் அந்தப் பின்னேரப் பொழுதில் கண்மூடித் திறக்க முதல் இழந்த நாலு விக்கெட்டுகளின் கதையைச் சொல்கிறார்.

பரி. யோவான் அணியின் வழமையான ஆரம்ப துடுப்பாட்ட வீரனான ஷெருபன் காயம் காரணமாகப் பரி. யோவான் அணி fielding செய்யும் போது ஆடுகளத்தில் இருக்கவில்லை “ஷெருபனை இறக்க அம்பயர் விடேல்ல..அப்ப தான் ஜூனியர்ஸ் முன்னுக்கு வந்தவங்கள்.. ரெண்டு night watchman வேற out ஆகிட்டாங்கள்..ஜூனியர்ஸ் maximum try பண்ணினவங்கள்..”தனது அணியின் எந்த வீரனையும் விட்டுக் கொடுக்காது ஜதுஷன் கதைத்துக்கொண்டு போனார்.

“அந்த நாலு விக்கெட்டுகளை எடுத்திட்டு.. அவங்கள் எங்களுக்கு முன்னால வந்து நின்று celebrate பண்ணின விதம்.. எப்படியாவது ஏதாவது செய்யோணும் என்ற ஒரு இதைத் தந்திச்சு” பரி. யோவானின் போன வருட Big Matchஇன் கதாநாயகன் கபில்ராஜின் குரலில் இன்னும் அந்த ஓர்மம் ஒலித்தது. “பெடியள் அன்றைக்கு இரவு அழுது கொண்டுதான் அண்ணே வீட்ட போனவங்கள்” கல்லூரியின் கிரிக்கெட் அணியோடு இணைந்திருந்த தம்பியொருத்தர் தகவல் தந்தார்.

யாழ்ப்பாணத்தின் பிரபல ஹோட்டல்களிலும் உணவகங்களிலும் ஒன்று கூடிய, Big Match பார்க்கப் போன பரி. யோவான் பழைய மாணவர்களின் களை இழந்த முகங்களை, “நாளைக்கு இருக்கு மச்சான் fight back, எங்கட Johnian fight back” என்று உற்சாகப்படுத்தவும் பெடியள் இருந்தார்கள்.

SJC95 Batch ஒன்றுகூடிய இடத்தில் அந்த Johnian Fightback பற்றிய நம்பிக்கை கொஞ்சம் அதிகமாகவே இருந்தற்குக் காரணம், அந்தச் சிறிய குழுவில், பிரம்புக் கதிரைகளில், கம்பீரமாகச் சிரித்துக் கொண்டு இருந்த அந்த இருவர்... 1993ஆம் ஆண்டின் Big Match கதாநாயகர்கள்... சிறிதரன் - சஞ்சீவ்... ஓம்.. இருவரும் ஒன்றாக Big Match நேரம் யாழ்ப்பாணத்தில் தான் நின்றார்கள்.

“மச்சான்.. நீங்க ரெண்டு பேரும் நாளைக்கு டீமோட ஒருக்கா கதையுங்கோடா” நண்பர்கள் வலியுறுத்த, பரி. யோவானின் அதிபரிற்கு, அந்த இரவிலும், அணியோடு கதைக்க அனுமதி கேட்டு சிறியிடமிருந்து ஒரு குறுந்தகவல் பறக்கிறது. அடுத்த இரு நிமிடங்களில் அதிபரிடமிருந்து பதில் வருகிறது..."Yes".

பரி. யோவான் அணியை Big Match வெற்றிகளிற்கு வழிநடத்திய முன்னாள் கிரிக்கட் அணி கப்டன்களும், கிரிக்கெட் வீரர்களும், பழைய மாணவர்களும் அன்றிரவு பரி. யோவான் கிரிக்கெட் அணியின் வீரர்களிற்கு, முகநூல் மூலமாகவும் தொலைபேசி வாயிலாகவும் அனுப்பிய நூற்றுக்கணக்கான தொடர்பாடல்களில் பொதிந்திருந்தது ஒரே ஒரு செய்தி மட்டும் தான்.

"Give your best tomorrow, whatever happens, we are proud of you, we are Johnians, Johnians always play the game"

மார்ச் 10, 2018 சனிக்கிழமை

112ஆவது வடக்கின் பெரும் போரின் கடைசி நாள், வெற்றியின் விளிம்பில் யாழ்ப்பாணம் மத்திய கல்லூரி....

பரி. யோவான் வளாகத்தில் ஒன்றுகூடிய பரி. யோவானின் கிரிக்கெட் அணியோடு அணியின் தலைவர் ஜதுஷன், அந்த நாளின்

மூன்றாம் நாள் காலை பரி. யோவான் அணிக்கு
ஆலோசனை வழங்கும் ஸ்ரீதரனும் சஞ்சீவும்

முக்கியத்துவத்தை விளக்குகிறார். “மூன்று பேர் fifty அடிச்சா காணும்.. எப்படியும் 200 வந்திடும்.. எங்களிற்கு 100 ரன் lead வந்திடும்”, அவர் சொல்லி வாய் மூடவில்லை, “100 ரன் இருந்தா காணுமடா.. நாங்க போட்டு எடுத்திடுவம்” அணியின் நட்சத்திர வேகப் பந்து வீச்சாளர் கபில்ராஜின் குரலில் நம்பிக்கை நிறைந்திருந்தது.

“இது என்றயும் ஜதுவிடயும் கடைசி year அண்ணா.. நாங்க முந்தி என்ன தான் செய்திருந்தாலும்.. இந்த Match தான் நாளைக்கு எல்லாரோட நினைவிலும் நிற்கும்.. அதான் நாங்க ஏதாவது செய்யோணும் என்று இறங்கினாங்கள்” கபில்ராஜ், அந்தக் கணங்களை மீண்டும் மீட்டுக் கொண்டார்.

மத்திய கல்லூரி மைதானத்தில் வந்திறங்கிய பரி. யோவான் அணியை சந்தித்துப் பேசி உற்சாகப்படுத்த, சஞ்சீவையும் சிறியையும் நித்திரைப்பாயால் எழுப்பிக் கொண்டு வந்து இறக்கினார்கள் SJC95 Batch பெடியள்.

“தம்பிமார்.. நாங்க இறங்கேக்க 8 விக்கெட் போய்ட்டுது.. உங்களிற்கு இன்னும் 6 விக்கெட் இருக்கு... அதுவும் இனித் தான் திறமான batsmen

வர இருக்கு.. எப்படியும் வெல்லலாமடா'' தங்களுக்கேயுரிய அந்த பம்பல் கலந்த பாணியில் சிறியும் சஞ்சீவும் அணியோடு கதைக்கத் தொடங்கினார்கள்.

25 ஆண்டுகளிற்கு முன்னர் சாதித்துக் காட்டிய அண்ணாமார் கதைக்கக் கதைக்க பரி. யோவான் அணியின் நம்பிக்கை அதிகரித்துக் கொண்டேயிருந்தது. "Forget the Big Match, Forget the crowd, Forget everything.. just focus on the next ball" இங்கிலீஷ் இல்லாத ஜோனியன் pep talkஆ, "this is your time to make history Boys, all the best" அடித்துச் சொல்லிவிட்டு சிறியும் சஞ்சீவும் நகர்கிறார்கள்.

103 ஓட்டங்கள் பின்தங்கிய நிலையில் மூன்றாவது நாள் ஆட்டத்தைத் தொடங்கிய பரி. யோவான் அணிக்கு, பந்துகளை அடித்தாடிய ஜதுஷன் (50), கபில்ராஜ் (50), ஷெருபன் (46), டினோஷன் (33) பலம் சேர்க்க, இன்னிங்ஸ் தோல்வி தவிர்க்கப்பட்டதுமன்றி, மத்திய கல்லூரிக்கு வெற்றி இலக்காக 109 ஓட்டங்கள் நிர்ணயிக்கப்படுகிறது.

Johnian Fight Back .. பற்றிய செய்தி உலகமெல்லாம் பரவ, மத்திய கல்லூரி மைதானமும், பரி. யோவான்களின் WhatsApp Forumகளும் சூடு பிடிக்கத் தொடங்குகின்றன. போட்டது போட்டபடியிருக்க, மனிசி பிள்ளைகளின் கதைகள் கேட்காமல் போக, அடுத்து வந்த மணித்தியாலங்கள், Papare TVஇன் நேரடி ஒளிபரப்பைப் பார்ப்பதில் தான் கரைகிறது.

மத்திய கல்லூரியின் ஒவ்வொரு விக்கெட்டாக விழ, இருந்த இடத்தை விட்டு அசைந்தால், விக்கெட் விழுவது நின்றுவிடுமோ என்ற கிலேசத்தில், பசி, தாகம், மூத்திரம் என்று அனைத்தையும் அடக்கிக் கொண்டு, ஆட்டத்தை வழமைக்கு மாறான அமைதியுடன், பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் பரி. யோவானின் பழைய மாணவர்கள்.

20/1....20/2....20/3....36/4....57/5...

ஐந்தாவது விக்கெட்டாக மத்திய கல்லூரியின் அணித்தலைவர் தசோபன், கபில்ராஜின் பந்துவீச்சில் Bowledஆக, இழந்திருந்த

உற்சாகம் மீளவும் எட்டிப் பார்க்கிறது. ஆட்டமிழந்து செல்லும் எதிரணியின் தலைவரின் தோள்மேல் அன்பாகக் கையைப் போட்டு நட்புடன் வழியனுப்பி வைக்கும் கபில்ராஜின் செய்கை ஆட்டத்தைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த அனைவரின் கவனத்தையும் ஈர்க்கிறது.

அடுத்து வந்த 7 ஓவர்களில் மத்திய கல்லூரியின் ஆட்ட நாயகன் மதுஷனும் (53) ராஜ்கிளின்டனும் இணைந்து எடுத்த 25 ஓட்டங்கள் பரி. யோவான்களின் எதிர்பார்ப்பைச் சோதித்தது. மத்திய கல்லூரி அணியின் எண்ணிக்கை 82 ஓட்டங்களில் இருக்கும் போது மதுஷன் கபில்ராஜின் பந்துவீச்சில் bowledஆக, மீண்டும் உற்சாகம் பனைமரத்தில் ஏறியது.

9/101... வெற்றியைக் கொண்டாட பரி. யோவான்கள் தயாராக, “யாழ்ப்பாண பிஸ்தாக்கள்” என்று போல் பிரகலாதன் அண்ணா வர்ணித்த மத்திய கல்லூரி அணியோ போராடத் தயாராகிறது. மைதானத்தைச் சுற்றிப் பார்வையாளர்கள் கூட்டம் அதிகரித்துக்கொண்டேயிருக்க, சில வருடங்களிற்கு முன்னர் இடம்பெற்ற குழப்பங்கள் நிகழ்ந்து விடக்கூடாது என்று இரு தரப்பு பழைய மாணவர்களும் நம்பிக்கையோடு காத்திருக்க, ஆட்டம் தனது கடைசி நிமிடங்களிற்கு முன்னேறுகிறது.

பரி. யோவான் அணியின் சிறந்த பந்துவீச்சாளர்களான கபில்ராஜும் ஜதுஷனும் மாறி மாறி பந்து வீசுகிறார்கள், மெல்ல மெல்ல மத்திய கல்லூரி அணியோ இலக்கை நோக்கி முன்னேறுகிறது. ஒரு பந்து, ஒரே ஒரு பந்து, ஆட்டத்தின் தலைவிதியை நிர்ணயிக்கும். ஆட்டம் எந்தப் பக்கம் சாயும் என்று யாருமே எதிர்வுகூற வாயைத் திறக்கவில்லை. இதயம் படபடக்க, நகத்தைக் கடித்துத் துப்பியவாறு, இரு கல்லூரிகளதும் பல்லாயிரக்கணக்கான பழைய மாணவர்கள் உலகமெங்கும் ஆட்டத்தைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

9/106, ஆட்டம் நிறைவடைய இன்னும் 9 பந்துகளே இருக்கின்றன. அந்த 9 பந்துகளில் மத்திய கல்லூரி அணி, இலக்கை எட்டாவிட்டால், ஆட்டம் வெற்றி தோல்வியின்றி முடிந்துவிடும்.

சுப்ரமணியம் பூங்கா முனையிலிருந்து கபில்ராஜ் ஓடி வருகிறார்.. ஏற்கெனவே 5 விக்கெட்டுக்களைச் சாய்த்து விட்டார்.

“Yorker போட்டு விக்கெட்டை பிடுங்குவம் என்று தான் போட்டனான்.. ஆனா காலுக்க விழுந்துட்டு”, காலிற்குள் விழுந்த பந்தை மத்திய கல்லூரி வீரன் fine legஇற்கும் deep square legஇற்குமிடையில் glance பண்ண.. 9/110... மத்திய கல்லூரி ஆதரவாளர்கள் வெற்றியைக் கொண்டாட மைதானத்திற்குள் ஓடுகிறார்கள்.

195 ஆண்டுகால பழமை வாய்ந்த பரி. யோவான் கல்லூரிக்கு என்று பல சிறப்பம்சங்கள் உண்டு. அந்த சிறப்பம்சங்களில் பிரதானமானது, காலங் காலமாக, தலைமுறை தலைமுறையாக, பேணப்பட்டும், காவப்பட்டும் வரும் விழுமியங்கள் (Values).

பரி. யோவானின் விழுமியங்கள் காலங்கள் கடந்தும் அதன் மாணவர்களின் வாழ்வில் நிலைத்து நிற்கும். வாழ்விலே ஏதோவொரு சந்தர்ப்பத்தில் சவால்களைச் சந்திக்கும் போது இந்த விழுமியங்களே ஜொனியன்ஸிற்குக் கைகொடுக்கும்.

Pitch may be bumpy

Light may be blinding, but

Johnians always play the game

என்ற வாசகங்கள், ஜொனியன்ஸ் விளையாட்டுக் களத்தில் மட்டுமன்றி வாழ்க்கை எனும் களத்திலும் என்றுமே கடைசி வரை போராட வேண்டும், அதுவும் நேர்மையாகப் போராட வேண்டும் என்ற நற்பண்பை வலியுறுத்த, ஒவ்வொரு ஜொனியனின் மண்டைக்குள்ளும் விதைக்கப்படும் விழுமியம், தாரக மந்திரம்.

தலைமுறை தலைமுறையாக விதைக்கப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் இந்த விழுமியம் இன்றும் அழியாமல் உயிரோடு இருப்பதை எடுத்துக் காட்டிய கிரிக்கெட் ஆட்டம் தான், 2018இன் 112ஆவது வடக்கின் பெரும் போர்.

ஆட்டத்தின் முதல் இரு நாட்களும் அபாரமாக ஆடிய யாழ்ப்பாண மத்திய கல்லூரி அணி அடைந்த வெற்றி மிகவும் பாராட்டத்தக்கது.

ஆட்டத்தின் under dogsஆகக் களமிறங்கி, வியக்கத்தக்க வகையிலும் எல்லோராலும் ரசிக்கத்தக்க வகையிலும் aggressiveஆக விளையாடி, ஆட்டத்தில் வெற்றியீட்டிய மத்திய கல்லூரி அணிக்கு வாழ்த்துகள்.

இன்னிங்ஸ் தோல்வியின் விளிம்பிலிருந்து, கடைசிவரை கடுமையாகப் போராடி, ஒழுக்க நெறி பிறழாது விளையாடி, எதிரணியையும் மரியாதையோடு நடத்தி, காலங்கள் கடந்தும் அழியாத, அழிக்க முடியாத Johnian Fight Backஐ மீண்டும் அரங்கேற்றிய எமதருமைப் பரி. யோவான் கல்லூரி அணி, அனைவரதும் மனதை வென்ற அணியாகத் தலை நிமிர்ந்தே ஆடுகளத்தை விட்டகன்றது.

112ஆவது வடக்கின் பெரும்போர் கிரிக்கெட் ஆட்டத்தை யாழ்ப்பாண மத்திய கல்லூரியும், அகிலமெங்கும் பரவியிருக்கும் இரு கல்லூரிகளதும் கிரிக்கெட் ஆர்வலர்களின் மனதுகளை பரி. யோவான் கல்லூரி அணியும் வென்றன, என்பது தான் இந்த அற்புதமான 2018 Big Match போட்டியின் தனித்துவம்.

Johnians always play the game !

2020 Big Match

2020 SJC First XI Cricket Team

வெற்றிகள் எப்போதும் அற்புதமானவை, ஆனால் சில வெற்றிகள் உண்மையிலேயே அற்புதங்களாகவே (miracles) அமைந்துவிடும். அற்புதங்களாக அமைந்த வெற்றியின் மகத்துவம் காலங்காலமாக நிலைத்து நிற்கும் மாட்சிமை வாய்ந்தவை.

Big Match என்பது ஒரு போதை, அதுவும் பரி. யோவான் கல்லூரியாழ்ப்பாணம் மத்திய கல்லூரி அணிகளிற்கிடையிலான வடக்கின் பெரும் போர் என்பது உச்சக் கட்டப் போதை, அந்தக் கல்லூரிகளில் படித்தவர்கள் மட்டும் அனுபவித்து மகிழும் போதை, மிச்சாக்களுக்கு அது விளங்காது, விளங்கப்படுத்தியும் பிரயோசனமில்லை.

Big Match காலங்களில் எங்கள் இரு பாடசாலைகளின் பழைய மாணவர்கள் மைதானத்திலும் சமூக வலைத்தளங்களிலும் ஆடும் கூத்துக்களைப் பார்க்கும் வெளியாட்களிற்கு இது ஒரு விசர்க் கூத்தாகவே தெரியும்.

“ஷங்காயில் மழையடித்தால் சங்கானையில் குடை பிடிப்பதா” என்று யாழ்ப்பாணத்தில் நடக்கும் Big Matchஐ, The Papare TVஇல் பார்த்துக்

கொண்டு வெளிநாடுகளில் இருந்து FBஇல் பகிடியாக அடிபடும் எங்களைப் பார்த்து நக்கலடிக்கும் பிறத்தியாருக்கு Big Matchஇன் அருமை பெருமை தெரியாது.

“ஏதோ பெரிய India vs Pakistan match மாதிரி..” என்று comment அடிக்கும் பக்கத்துப் பள்ளிக்கூட நண்பனிற்கு Big Match என்ற மாயச் சொல்லிற்குள் புதைந்திருக்கும் பம்பலின் சீரும் சிறப்பும் விளங்காது.

2020 Big Matchஇல் பரி. யோவான் அணி வெற்றியீட்டியது, அதுவும் இன்னிங்ஸாலும் 17 ஓட்டங்களாலும் வெற்றியீட்டியது உண்மையிலேயே எதிர்பாராதது என்று சொன்னால் மிகையாகாது. இன்னிங்ஸாலும் 17 ஓட்டங்களாலும் வென்ற பரி. யோவான் U19 அணியின் சராசரி வயதும் 17 தான்.

போன வருடம் U15 விளையாடிய 3 பேர், இந்த முறையோடு கல்லூரியை விட்டு விலகும் 2 பேர், 17 வயதான 6 பேர், என்ற இளைய பரி. யோவான் அணியை, Baby Brigade என்று செல்லமாக வர்ணித்ததும் அதனால் தான்.

2020 Big Matchஇல் பரி. யோவானின் Baby Brigade எதிர்கொண்ட மத்திய கல்லூரியின் கிரிக்கெட் அணியோ மிக மிகப் பலமானது. இந்த பருவகாலத்தில் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரிக்கு எதிராக 400+ ஓட்டங்கள் அடித்துத் துவம்சம் செய்தது மட்டுமல்லாது, இந்தப் பருவகாலத்தில் விளையாடிய எந்தப் போட்டிகளிலும் தோற்காத அணியாக மத்திய கல்லூரி அணி திகழ்ந்தது. 2018இல் கடுமையாகப் போராடிக் கைப்பற்றிய Big Match கிண்ணத்தை மீண்டும் ஒருமுறை தூக்குவதற்காக அதீத நம்பிக்கையுடன் மத்திய கல்லூரி அணி Big Match போட்டியில் களமிறங்கியது.

இலங்கைத் தேசிய U19 அணியில் இடம்பிடித்து, இந்திய அணிக்கெதிரான U19 டெஸ்ட் போட்டியில் விளையாடி தமிழ் மண்ணிற்குப் பெருமை சேர்த்த வியாஸ்காந் தலைமை வகித்த மத்திய அணியில் ஆறு பேர் இந்தப் பருவகாலத்தில் சதங்கள் அடித்து இருந்தார்கள்.

பரி. யோவானின் 2020 "Baby Brigade" அணியோ வெல்ல வேண்டிய ஆட்டங்களில் தோற்றும், வெல்லக் கஷ்டமான பலமான அணிகளிற் கெதிராக வெற்றியீட்டியும், ஒரு unpredictable team ஆகத்தான் இந்த ஆண்டு வலம் வந்துகொண்டிருந்தது.

2018இல் இரண்டு நாட்களில் matchஐ முடிப்பார்கள் என்று எதிர்பார்த்திருந்த ஜதுஷன் - கபில்ராஜ் அணி, கடுமையாகப் போராடி கடைசி நிமிடங்களில் அதிர்ச்சியளிக்கும் வகையில் தோற்றுப் போனாலும், 2018இல் பரி. யோவான் அணியின் come backஉம் fight backஉம் ஆண்டாண்டு காலமாகப் பெருமையுடன் பேசப்படும்.

2019 Big Matchஇல் underdogs ஆகக் களமிறங்கிய பரி. யோவான் அணி, வெறித்தனமாக விளையாடி, வெற்றி நிச்சயம் என்று களமிறங்கிய மத்திய கல்லூரி அணியை இக்கட்டில் ஆழ்த்தி, ஆட்டத்தை draw ஆக்கியது.

கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளாக Big Matchகளில் பரி. யோவான் அணி இறங்குமாக இருக்க, 2020இல் மிகப் பலமான மத்திய கல்லூரியை எதிர்த்து, இளைய பரி. யோவான் களமிறங்குகிறது என்பதை அறிந்ததும், 2008இலிருந்து 2015 வரை, Big Match போட்டிகளில் மத்திய கல்லூரி அணி ஆதிக்கம் செலுத்திய இருண்ட யுகம் மீண்டும் வந்துவிடக் கூடாது என்ற ஆதங்கம் ஜோனியன்ஸிற்கு இருந்தது என்பதையும் மறுக்க முடியாது.

புலத்தில் இருந்த பதைபதைப்பு களத்தில் இருக்கவில்லை. Coach லவேந்திராவின் அமைதியான ஆனால் ஆணித்தரமான வழிநடத்தலில், வடக்கின் பெரும் போரிற்கான பரி. யோவானின் படையணி இந்தப் பருவகாலத்தில் நடந்த 17 போட்டிகளில் தன்னை நன்றாகவே தயார் படுத்திக் கொண்டிருந்தது.

வடக்கில் இருந்து கிரிக்கெட் விளையாடும் பாடசாலைகளில் பரி. யோவான் அணி மட்டுமே இலங்கைப் பாடசாலைகளிற்கிடையிலான சுற்றுப் போட்டியில் Div II விளையாடும் அணி. மத்திய கல்லூரி விளையாடுவது Div III.

பலமான தென்னிலங்கைப் பாடசாலை அணிகளோடு, பல மைல்கள் பயணித்து, முட்டி மோதி வெற்றிகளைப் பெறும் போதும், அணியின் இலக்கு எப்பவும் “Big Match அடிக்கோணும்” என்பதாகவே இருந்தது.

2017 பருவகாலத்தில் U13 பிரிவில் தேசிய அளவில் champions ஆக வந்த பரி. யோவான் அணியின் தலைவர் அன்டன் அபிஷேக்கை Papare TV பேட்டி காணும்.

“கிரிக்கெட் வாழ்க்கையில் உங்களுடைய இலட்சியம் என்ன” என்று Papare TV கேட்க, “Big Match விளையாடணும்” என்ற பதில் சட்டென்று வரும். அதுக்கு பிறகு தான் “chance கிடைத்தால் இலங்கை அணிக்கு விளையாடணும்” என்று தொடரும் பதிலில், Big Match விளையாடணும் என்று சொன்ன பதிலில் தொற்றியிருந்த உற்சாகம் இருக்காது.

அதே அன்டன் அபிஷேக் தான் இந்த முறை Big Matchஇல் Opening Bowler. போன முறை Big Matchஇல் கலக்கிய மத்தியின் முக்கிய வீரனான இயலரசனை, run out ஆக்க, தனது U13 அணி சகாவான சபேசன் எறிந்த பந்தை, பாய்ந்து பிடித்து விக்கெட்டிற்கு எறிந்து மத்திய கல்லூரிக்கு shock treatmentஐ ஆரம்பித்து வைத்ததும் அதே அன்டன் அபிஷேக் தான்.

வழமையாக fieldingஇல் சொதப்பும் பரி. யோவான் அணியின் களத்தடுப்பு இந்த முறை அபாரமாக இருந்தது Match பார்த்துக்கொண்டிருந்தவர்களின் கவனத்தை ஈர்ந்தது.

மத்திய கல்லூரியோ பரி. யோவான் அணியை “சின்னப் பெடியளாக” கருதியோ என்னவோ casual ஆக விளையாட, முதல் மூன்று விக்கட்டுக்களும் சபேசனின் அபாரமான களத்தடுப்பில் run out முறையில் இழக்கப்பட, மத்திய கல்லூரி அணி நிலைகுலைந்துப் போய் 150 ஓட்டங்களிற்கு அனைத்து விக்கெட்டுகளையும் இழந்தது.

பரி. யோவான் அணியின் களத்தடுப்பு improve பண்ணியதில் பிரதான பங்கு வகித்தது பரி. யோவானின் பழைய மாணவன் சன்சஜன் தானாம். “அண்ணே.. கிரிக்கெட் விளையாடேக்க.. எனக்கு பிடிச்சது fielding தானண்ணே” என்று சன்சஜன் சொல்வானாம். தனக்குள் இருந்த passion

for fieldingஐ, இளைய பரி.யோவான் அணியில் விதைத்து, கடுமையாக அணியைப் பயிற்றுவித்ததன் பெறுபேற்றை, Big Matchஇல் அறுவடை செய்து கொண்டது பரி. யோவான் அணி.

Spinners என்றால் யாரு? என்ற கேட்ட எண்பதுகளினதும் தொண்ணூறுகளினதும் பரி. யோவான் அணியின் நிலைமை மாறி, 2020இல் சுழல் பந்துவீச்சாளர்களின் திறமையான பந்து வீச்சில் மறக்க முடியாத ஒரு Big Match வெற்றி கல்லூரியின் வசமாகியுள்ளது.

2020 Big Matchஇல் ஆடிய இடதுகைச் சுழல் பந்து வீச்சாளரான விதுஷன், எமது SJC92 நண்பன் யோகதாஸின் மகன். யோகதாஸும் 1992 Big Matchஇல் கலக்கியவர் (5/72).

கிரிக்கெட்டைக் காதலிக்கும் அப்பாமாருக்குதான் விளங்கும் மகன்மார்களத்தில் விளையாடும் போதும் அப்பாமாருக்கு ஏற்படும் pressure, tension. விதுஷன் முதலாவது இன்னிங்ஸில் 2/42 எடுத்த போது, யோகதாஸ் கடுப்பாகி விட்டார். அன்றிரவு மகனிற்குச் சணல் பேச்சு விழுந்திருக்கும்.

முதலாவது இன்னிங்ஸில் இன்னுமொரு சுழற்பந்துவீச்சாளரான கரிசன் 3/10 எடுத்திருக்க, வேகப் பந்துவீச்சாளர்களான டினோஷனும் அபிஷேக்கும் ஆளுக்கொரு விக்केட் பிடுங்கினார்கள்.

பரி. யோவானின் battingஇன் முதற்பாதியில் மிளிர்ந்த positivenessஐயும் aggressionஐயும் பார்க்க ஆசையாக இருந்தாலும், சமயங்களில் nervousness ஐயும் வரவழைத்தது.

சுகேதனும் (49) டினோஷனும் (44) அடித்தாட, சபேசனும் (43) அவருக்குப் பின்னர் வந்தவர்களும் நின்று நிதானமாக ஆடி மத்திய கல்லூரி அணியின் மனநிலையை மட்டுமன்றி உடல்நிலையையும் முறித்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

அதுவும் கடைசி விக்केட்டிற்கு 20இற்கு மேற்பட்ட ஓவர்களில் 39 ஓட்டங்களை நொட்டித் தட்டி எடுத்த பரி. யோவானின் சரண் (24 runs off 88 balls) - விதுஷன் (7 runs off 65 balls) என்ற last pair, காலங்காலமாக

கடைசிவரை போராடும் பரி. யோவான் அணிகளின் குணாம்சத்தை மீண்டுமொருமுறை ஞாபகப்படுத்தி விட்டுத்தான் ஓய்ந்தார்கள்.

Big Matchஇற்கு முதல் பரி. யோவானின் Last pairஇற்கு matchஐ save பண்ணச் சிறப்புப் பயிற்சி அளித்துத்தான் அனுப்புவார்கள் போலுள்ளது என்ற விமர்சனத்திற்கு உள்ளானாலும், ஆட்டத்தின் முடிவைத் தீர்மானித்ததில் அந்த last wicket partnership மிகவும் முக்கியமானது.

2020இல் ஆடிய பலமான மத்திய கல்லூரி அணியோடு ஒப்பிடும் போது பரி. யோவான் கல்லூரி அணியின் bowling attackஇல் variety இருந்தது. மத்தியின் இரண்டாவது இன்னிங்ஸில் முதல் இரண்டு விக்கெட்டுகளைத் தனது அதிவேக பந்து வீச்சால் டினோஷன் எடுக்க, மறுமுனையில் தனது line and length பந்து வீச்சின் மூலம் அபிஷேக் ஓட்டங்களைக் கட்டுப்படுத்திக் கொண்டேயிருந்தார்.

முன்றாம் நாள் காலையில், ஒரு ஓவரில் இரு சிக்ஸர்கள் என்று, அடித்தாடத் தொடங்கிய மத்திய கல்லூரி பிஸ்தாக்கள், மத்திய கல்லூரி ஆதரவாளர்களை உற்சாகப்படுத்த, பரி. யோவான் அணியோ சற்றுத் தடுமாறத் தொடங்கியது.

விதுஷன் வீசிய ஒரு loose full tossஇற்கு நன்றாக ஆடிக் கொண்டிருந்த இந்துஜன்(56) அடிக்கப் போய் top edge catchஇல் ஆட்டமிழக்க, சரணும் (5/32) விதுஷனும் (3/21) மீதியிருந்த விக்கெட்டுகளைச் சாய்க்க, பரி. யோவான் அணி, இன்னிங்ஸ் வெற்றியைத் தனதாக்கியது.

பரி. யோவான் அணியின் Captain செளமியன் silly pointஇல் நின்றும் Vice Captain டினோஷன் slipsஇல் நின்றும் அபாரமாகக் catches எடுத்துத் தமது இளைய அணியை களத்தில் முன்னணியில் நின்றே (leading from the front) வழிநடத்தியதும் சிறப்பு. யோகதாஸ் விதுஷன் இரண்டாவது இன்னிங்ஸில் mid wicketஇல் வைத்து எடுத்த அந்த blinderஐயும் இங்கே கட்டாயம் குறிப்பிட்டேயாக வேண்டும். புலிக்குப் பிறந்தது அல்லவா!

விக்கெட்டுகள் விழும் போதும், ஏன் கடைசியில் வெற்றி பெறும் போதும், பரி. யோவான் அணி பெரிதாகக் கத்திக் கூப்பாடு போட்டு ஸீன் காட்டாமல் அடக்கியே வாசித்ததும் கவனத்தை ஈர்ந்தது.

ஆட்டமிழந்த மத்தியின் வீரனை தட்டிக் கொடுத்து வழியனுப்பி வைத்து, காயப்பட்ட மத்தியின் வீரனிற்கு உதவிக்குப் போய், என்று கிரிக்கெட் ஆட்டத்தை நற்பண்புகளுடன் ஆடிய பரி. யோவான் அணியையும், அதை வழிநடத்திய coach லவேந்திரா, Master in charge கோபிகிருஷ்ணா இருவரையும் மெச்சியே ஆகவேண்டும்.

ஃபிலிம் காட்டுவதில் மன்னர்களான ஜொனியன்ஸின் கிரிக்கட் அணியா இப்படித் தன்னடக்கமாக விளையாடுகிறது என்று எங்களை நாங்களே கிள்ளிப் பார்க்க வேண்டிய கணங்களைத் தான் 2020 Big Match விட்டுச் சென்றுள்ளது.

பரி. யோவான் கிரிக்கெட் அணியின் வெற்றிக்குப் பக்கபலமாக நின்று உழைத்தவர்களில் பரி. யோவானின் புகழ் பூத்த பழைய மாணவனும், 1980இல் கொழும்பு ரோயல் கல்லூரிக்கு எதிராக 99 ஓட்டங்களைக் குவித்தவருமான வசந்தன் அண்ணா முக்கியமானவர். Big Matchஇற்கு சில வாரங்களிற்கு முன்னரே நோர்வேயில் இருந்து யாழ்ப்பாணம் வந்திறங்கி, சத்தம் சந்தடியில்லாமல், இளைய பரி. யோவான் அணிக்கு ஒரு motivational coachஆக வசந்தன் அண்ணா செயற்பட்டார்.

பரி.யோவானின் விக்ரெட் காப்பாளர்களைப் பயிற்றுவித்தது, கல்லூரியின் வரலாற்றில் மிகச் சிறந்த விக்ரெட்காப்பாளர்களில் ஒருவராகக் கருதப்படும் தேவபாலன் அண்ணா. பரி. யோவான் அணியின் 1972-73 கப்டனான தேவபாலன் அண்ணா, வெளிநாட்டில் இருந்து யாழ்ப்பாணம் வந்து, கல்லூரியின் விக்ரெட் காப்பாளர்களைப் பயிற்றுவிப்பதில் அர்ப்பணிப்புடன் ஈடுபட்டார்.

பரி. யோவான் அணியின் main wicket keeperஆன சபேசனிற்கு முழங்காலில் ஏற்பட்ட உபாதையால் சரியாக keeping செய்ய முடியுமா என்ற கேள்வி எழ, உடனடியாக reserve wicket keeperஆன பிரணவனை Big Matchஇற்குத் தயார்ப்படுத்தியது தேவபாலன் அண்ணாதானாம். Big Matchஇல் keep பண்ணிய பிரணவன் ஒரு ambidextrous spinner என்பதும் சுவாரசியமான மேலதிக தகவல்.

வேதாகமத்தில் இருக்கும் தாவீது - கோலியாத் கதை பலர் அறிந்ததே. இடையனான தாவீது, கோலியாத் எனும் மாபெரும் வீரனை வென்ற கதைதான் அது. பின்னாளில் தாவீது இஸ்ரவேல் இராஜ்ஜியத்தின் வரலாற்றில் ஒரு முதன்மையான அரசனாக அறியப்படுவான். அதேபோல், 2020 Big Match ஆட்டத்தில் தாவீதாகக் களமிறங்கிய பரி. யோவான் அணி, கோலியாத் என்ற மத்திய கல்லூரி கிரிக்கெட் அணியைத் தோற்கடித்து வெற்றி வாகை சூடி, பரி. யோவான் கல்லூரிக்குப் புதிய உத்வேகத்தைப் பாய்ச்சியுள்ளது.

சரியான திட்டமிடல், தலைமைத்துவத்திற்குக் கட்டுப்படல், ஒற்றுமை யாக விளையாடல், கடுமையான பயிற்சி, கடைசிவரை போராடுதல் என்ற நற்பண்புகளைக் கடைபிடித்தால் Big Matchஇல் மட்டுமல்ல வாழ்க்கையிலும் வெல்லலாம் என்பதே 2020 Big Match சொல்லி விட்டுச் செல்லும் செய்தி.

தாவீதுகள் இன்னமும் வென்று கொண்டுதானிருக்கிறார்கள்!

இலங்கைக் கிரிக்கட் அணியும் ஜொனியன்ஸும்

எழுபதுகளில் சர்வதேசப் போட்டிகளில் விளையாடத் தொடங்கிய இலங்கையின் தேசிய கிரிக்கெட் அணியில், எப்போது வடக்கு - கிழக்கு மாகாணங்களிலிருந்து வரும் தமிழன் ஒருவன் ஆடப் போகிறான் என்ற ஆதங்கம், இன்றும் தீராமல் நம்மவர் மத்தியில் இருந்து கொண்டேயிருக்கிறது.

பிரித்தானியாவின் ஆதிக்கத்தின் கீழிருந்த நாட்களிலேயே இலங்கை பிற சர்வதேச அணிகளுடன் கிரிக்கெட் ஆடிக் கொண்டிருந்தாலும், 1975 உலக கோப்பைப் போட்டிகளில் ஆடத்தொடங்கிய காலமே, இலங்கையின் சர்வதேச கிரிக்கெட்டின் முறையான ஆரம்பம் என்று கருதலாம்.

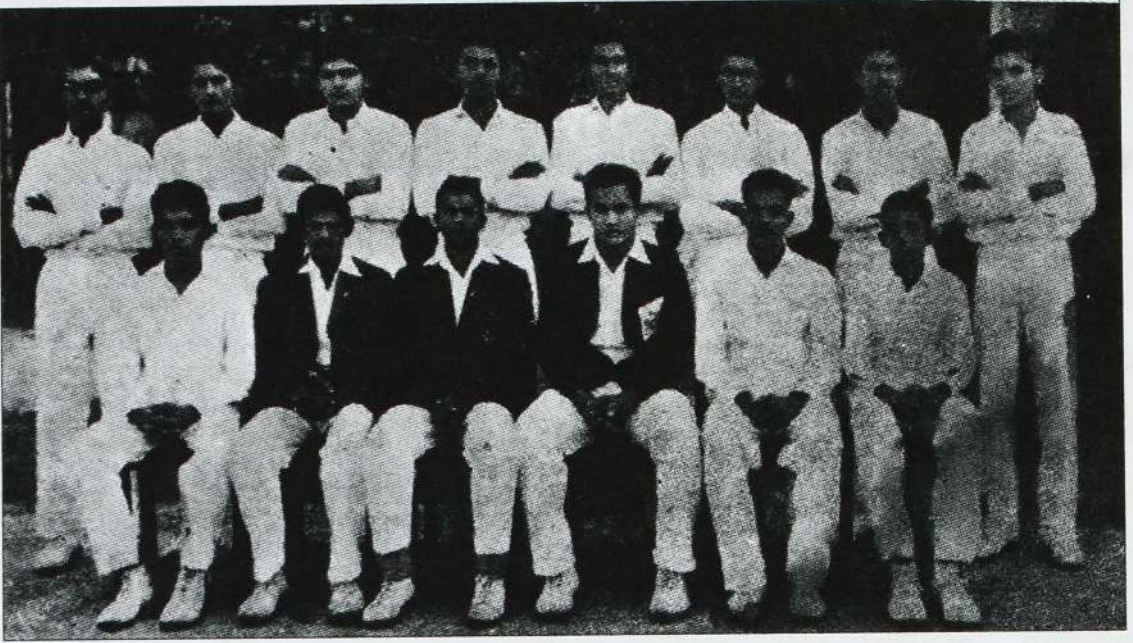
1982இல் இங்கிலாந்து அணிக்கெதிராக, Tamil Union விளையாட்டுக் கழகத்தின் சரவணமுத்து விளையாட்டரங்கில் அரங்கேறிய முதலாவது டெஸ்ட் போட்டி, இலங்கை அணியை உத்தியோகபூர்வமாக சர்வதேசத் தரத்திற்குப் பிற கிரிக்கெட் அணிகள் ஏற்கத் தொடங்கியதற்கான அங்கீகாரம் என்று கருதலாம்.

1960களின் இறுதிப்பகுதியில் அப்போதைய Ceylon கிரிக்கெட் அணியின் ஆரம்ப துடுப்பாட்ட வீரன், Dr. C. பாலகிருஷ்ணன். Dr. C. பாலகிருஷ்ணன் பரி. யோவான் கல்லூரி அணியை 1960ஆம் ஆண்டு தலைமை தாங்கியவர். 1969இல் ஒஸ்ரேலிய அணிக்கெதிரான 3 நாள் போட்டியில், ஒஸ்ரேலிய வேகப் பந்துவீச்சாளரான Graham McKenzieஇன் பந்துகளை வெளுத்துக் கட்டி 55 ஓட்டங்களைப் பெற்ற Dr. C. பாலகிருஷ்ணன், இலங்கை கிரிக்கெட் வரலாற்றில் "One of the Best Open Batsman" ஆக இன்றும் கணிக்கப்படுகிறார்.

1970களின் ஆரம்பத்தில் Dr. C பாலகிருஷ்ணன் அமெரிக்காவிற்குப் புலம்பெயர்ந்து விட, இலங்கை கிரிக்கெட் அணிக்கு ஆடிய முதலாவது

CRICKET TEAM, 1960.

Seated (L-R) : R.C.S.Cooke, A.I.Somanader, C.Balakrishnan (*Acting Capt.*), S.S.Shanmugarajah, T.Varunalingam, M.Deivendra, Absent - K.Arulananthan (*Capt.*)

Standing (L-R) : S. Arumugam, M.W.Rajasingham, J.R.Rajanayagam, G.T. Nathaniel, R.C.Kanagaratnam, D.J.N.Selvadurai, W.J.Rajakumar, D.M.Selvanaagam.

1960இல் Dr. C பாலகிருஷ்ணன் தலைமை தாங்கிய பரி. யோவான் அணி

Johnianஇன் சர்வதேச கிரிக்கெட் career, 1975இல் இடம்பெற்ற முதலாவது உலகக் கோப்பை ஆட்டத்திற்கு முன்னரே முடிவிற்கு வந்தது.

1970களில் இலங்கை அணியில் கட்டாயம் இடம்பிடித்திருக்க வேண்டிய இரு யாழ்ப்பாணப் பாடசாலை மாணவர்கள், தெய்வேந்திராவும் நகுலேஸ்வரனும் என்கிறார்கள், அந்தக் காலக் கிரிக்கெட் வரலாற்றை கரைத்துக் குடித்த அண்ணாமார்.

பரி. யோவான் கல்லூரியின் மிகச் சிறந்த சகல துறை ஆட்டக்காரன் தான் M. தெய்வேந்திரா. யாழ் மத்திய கல்லூரியின் மிகச் சிறந்த வேகப்பந்து வீச்சாளர்களில் ஒருவர்தான் நகுலேஸ்வரன்.

1966இல் பரி. யோவான் கல்லூரி கிரிக்கெட் அணிக்குத் தலைமை தாங்கிய M.தெய்வேந்திரா, உயர்தரப் பரீட்சையில் சித்தியெய்தி, பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தின் மருத்துவப் பீடத்திற்குத் தெரிவாகியவர். யாழ்ப்பாணத்திற்கு வருகை தந்த இங்கிலாந்து அணியின் டெஸ்ட் வீரனும் Yorkshire county cricket அணியின் தலைவருமான Brian Close

நடத்திய ஒரு கிரிக்கெட் பயிற்சிப் பாசறையில் தெய்வேந்திராவும் கலந்துகொண்டிருந்தார். அந்தப் பயிற்சிப் பாசறையில் தெய்வேந்திராவின் ஆட்டத்தைக் கவனித்து விட்டு, Brian Close "Teenage Gary Sobers hails from Jaffna" என்று பத்திரிகையாளர்களிடம் தெய்வேந்திராவை வர்ணித்தாராம்.

பேராதனை மருத்துவக் கல்லூரியில் வெள்ளிக்கிழமை விரிவுரைகளை முடித்துவிட்டு, தனது தம்பியாரோடு ஸ்கூட்டரில் கண்டியிலிருந்து கொழும்புக்குப் பயணித்து, P.Sara Trophy கிரிக்கெட் விளையாடிவிட்டு, மீண்டும் ஞாயிற்றுக்கிழமை பின்னேரம் ஸ்கூட்டரில் கண்டிக்கு மலையேறிய கதையை Dr.M. தெய்வேந்திரா சொல்லக் கேட்க மலைப்பாக இருந்தது.

ஒரு Seasonஇல் 500 ஓட்டங்களும் 50 விக்கெட்டுகளும் எடுத்திருந்தும், அவரை விட சற்றே அதிகமாக விக்கெட்டுகள் எடுத்ததால் இலங்கை அணித் தெரிவில் தன்னை D.S. de Silva முந்தி விட்டதாக பெருந்தன்மையுடன் தெய்வேந்திரா அண்ணை விவரித்தார்.

யாழ்ப்பாண மத்திய கல்லூரியின் 1977ஆம் ஆண்டு கிரிக்கெட் அணித் தலைவரான நகுலேஸ்வரனை, அந்தக் காலத்து Wasim Akram என்று அவர் பந்து வீசுவதை நேரில் பார்த்தவர்கள் வர்ணிக்கிறார்கள். 1981இல் இந்தியாவிற்குச் சுற்றுப்பயணம் மேற்கொண்ட இலங்கையின் U25 கிரிக்கெட் அணியில் இடம்பிடித்திருந்த நகுலேஸ்வரன், 1983 உலகக் கோப்பைக்கான இலங்கை அணியின் 25 பேர் கொண்ட squad வரை இடம்பிடித்திருந்தார். ஆனாலும் இங்கிலாந்தில் இடம்பெற்ற 1983 உலகக்கிண்ணப் போட்டிகளிற்கான இலங்கைக் கிரிக்கெட் அணியில் நகுலேஸ்வரனிற்கு இடம்கிடைக்கவில்லை.

பரி. யோவான் கல்லூரியோடு Big Match விளையாடும் யாழ்ப்பாணம் மத்திய கல்லூரியின் டொனால்ட் கணேஷ்குமாரும் K.M. ஷாந்திகுமாரும் கூட இலங்கைக் கிரிக்கெட் அணியில் இடம்பிடித்திருக்க வேண்டியவர்களாகக் கருதப்படுகிறார்கள்.

1964இல் ஒஸ்ரேலியாவிற்குச் சென்ற இலங்கையின் பாடசாலைகள் கிரிக்கெட் அணியில் இடம்பிடித்திருந்த டொனால்ட் கணேஷ்குமாரை "Junior Wes Hall" என்று அழைப்பார்களாம்.

1972இல் இலங்கை வந்திருந்த ஒஸ்ரேலிய பாடசாலைகள் அணியோடு மோதிய இலங்கைப் பாடசாலைகள் அணியில் K.M. ஷாந்திகுமார் இடம்பிடித்திருந்தார். இலங்கையில் தாங்கள் எதிர்கொண்ட மிகச் சிறந்த வேகப்பந்து வீச்சாளர் என்று ஒஸ்ரேலிய அணியின் பயிற்றுவிப்பாளரால் ஷாந்திகுமார் பாராட்டப்பட்டார். தொடர்ந்து ஐந்தாண்டுகள் இலங்கைக் கிரிக்கெட் அணியின் squadஇல் ஷாந்திகுமார் இடம்பிடித்திருந்தாலும், தேசிய அணிக்கு ஆட அவர் தேர்வு செய்யப்படவில்லை.

1980களின் ஆரம்பத்தில் யாழ்ப்பாண கிரிக்கெட்டைக் கலக்கிய மத்திய கல்லூரியின் தோமஸுக்கும் போல் பிரகலாதனுக்கும், பரி. யோவானின் வசந்தனுக்கும் இலங்கை U19 கிரிக்கெட் அணியின் கதவுகள் திறக்கப்படவேயில்லை.

ஆனால், 1983இல் ஒஸ்ரேலியாவிற்குச் சென்ற இலங்கை U19 அணியில் பரி. யோவான் கல்லூரியின் வேகப்பந்து வீச்சாளர் P. திருக்குமாருக்கு இடம் கிடைத்தது. கல்லூரியில் படிக்கும் போதே இலங்கைத் தேசிய அணியில் விளையாடியதற்காக, பரி. யோவானின் அதியுயர் விருதான Johnian Eagle விருதைப் பெற்ற இரண்டாவது மாணவனாக திருக்குமார் சரித்திரம் படைத்த அந்த assembly இன்னும் நினைவில் நிழலாடுகிறது.

1990களின் ஆரம்பத்தில், யாழ்ப்பாணத்தில் அதிரடி ஆட்டக்காரனாகக் கலக்கிய பரி. யோவான் கல்லூரியின் பிரஷாந்தன் (Petty), யுத்தத்தின் மத்தியிலும், கொழும்பு வந்து, இலங்கை அணியில் இடம் பிடிக்க எடுத்த கடும் முயற்சி விரக்தியில் முடிந்த கதையை அவரது நண்பர்களைக் கேட்டால் சொல்வார்கள். Tamil Union அணியின் First XIஇல் இடம்பிடித்து, P. Sara Trophy போட்டிகளில் விளையாடுவதற்கே பிரஷாந்தனிற்கு போதிய சந்தர்ப்பங்கள் வழங்கப்படவில்லையாம். "இலங்கை கிரிக்கெட் அணியில் Eric Upashantha விளையாடிய spot பிரஷாந்தனின் இடமடா" என்று அவரது நண்பர்கள் இன்றும் அங்கலாய்ப்பார்கள்.

1995இல் இங்கிலாந்தில் சுற்றுப்பயணம் செய்த அர்ஜுன ரணதுங்க தலைமையிலான இலங்கை அணியில் விளையாடும் சந்தர்ப்பம்

பரி. யோவான் SJC92 நண்பன் சுரேன்குமாரிற்ரு வாய்த்தது. இலங்கைப் பாடசாலை பழைய மாணவர்களிற்கிடையிலான வருடாந்த Festival of Cricket போட்டியில் வெற்றிவாகை சூடிய பரி. யோவான் அணியின் Best Player ஆகத் தெரிவான சுரேனிற்கு, கிடைத்த பரிசு, இலங்கைத் தேசிய அணிக்காக ஒரு பயிற்சி ஆட்டத்தில் விளையாடச் சந்தர்ப்பம். அந்த அணியில் மத்திய கல்லூரியின் போல் பிரகலாதனும் அங்கம் வகித்தார். ஆனால் match விளையாட முடியாதபடி மழை பெய்திருந்ததால் match நடைபெறவில்லை.

இங்கிலாந்தில், இலங்கைப் பாடசாலைப் பழைய மாணவர்களிற்கிடையிலான கிரிக்கெட் சுற்றுப்போட்டியான Festival of Cricketஇன் வெற்றிக்கிண்ணத்தை, முதல் நான்கு ஆண்டுகளும் யாழ்ப்பாணம் மத்திய கல்லூரி அணியே கைப்பற்றியது. 1994ஆம் ஆண்டு முதன் முறையாகப் பரி.யோவான் கல்லூரி அணி வெற்றிக்கிண்ணத்தை வென்றது.

2009இல் யுத்தம் முடிவிற்குக் கொண்டுவரப்பட்ட பின்னர், இலங்கையின் U19 கிரிக்கெட் அணியில் ஆட மிக நெருங்கி வந்த முதலாவது கிரிக்கெட் வீரன், பரி. யோவானின் சகலதுறை ஆட்டக் காரரான துவாரகசீலன். அவரைத் தொடர்ந்து கடந்த வருடங்களில், பரி. யோவானின் ஜெனி ஃப்ளெமிங்கும், கபில்ராஜும், ஜதுஷனும், இலங்கை U19 அணியின் squadகளில் இடம்பிடித்தார்கள், ஆனால் கடைசிவரை அணியில் இடம் கிடைக்கவில்லை.

பண்டிதர் Cup (1986)

பண்டிதர் கோப்பை வெற்றிக் கிண்ணம்

அந்தக் காலத்தில் பந்தடியில் மட்டுமல்ல, படிப்பிலும் கலக்கிய பரி. யோவான் கல்லூரி என்றால் எல்லோருக்கும் கிரிக்கெட் தான் உடனடியாக நினைவில் வரும். ஆனால் பரி. யோவானில் காலத்திற்குக் காலம் உருவான பலமான உதைபந்தாட்ட அணிகளின் வரலாறும் சாதனைகளும் கிரிக்கெட் அணிகளிற்கு இணையானவை, எந்த விதத்திலும் சளைத்தவை அல்ல.

பரி. யோவானின் மிடுக்கான சிவப்பு கறுப்பு வர்ணங்களிலான வரிவரி Football Jerseyஐயும் முழங்கால் வரையும் நீளும் அதே நிறத்திலான Woollen Stockingsஐயும் அணிந்து கொண்டு, பரி. யோவானின் உதைபந்தாட்ட அணி ரொபேர்ட் வில்லியம்ஸ் மண்டபத்தின் பின்பகுதியில் இருந்த games room அடியில் அணி சேரும்.

அப்படியே ரொபேர்ட் வில்லியம்ஸ் மண்டத்தின் கரையால் கம்பீரமாக நடந்து வந்து, புளிய மரத்தடியில் மைதானத்திற்குள் இறங்கி, மெதுவாக ஓடத் தொடங்கி, lab பக்கம் உதைபந்தாட்டத் திடலுக்குப் போடப்பட்டிருக்கும் வெள்ளைச் சுண்ணாம்புக் கோட்டை மிதித்துக் கொண்டு, தொம் தொம் என்று boots பாதங்கள் நிலத்தை அதிரவைக்க, சீரான வரிசையில் ஓடி மைதானத்தின் மத்திக்கு முன்னேறும் காட்சியைக் காண உண்மையிலேயே கண் கோடி வேண்டும்.

கிரிக்கெட்டில் யாழ்ப்பாணம் மத்திய கல்லூரிக்கு எதிராக விளையாடும் Big Match எவ்வளவு முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததோ, அதே போன்றதுதான் சம்பத்திரியார் கல்லூரி அணியுடன் மோதும் உதைபந்தாட்டப் போட்டிகள். மழை மேகங்கள் சூழ்ந்திருக்கும் யாழ்ப்பாணத்தின் கார்த்திகை மாதங்களில் யாழ்ப்பாண நகரமே ஆவலோடு எதிர்பார்த்திருக்கும் உதைபந்தாட்ட நிகழ்வுகளில் ஒன்று SJC vs SPC football match தான்.

பழைய பூங்காப் பக்கமாக நிலைகொள்ளும் பற்றிக்ஸ் அணி, தங்களது Green & Gold நிற Jerseyகளை அணிந்து கொண்டு மிடுக்காக நடந்து, மெதுவாக ஓடி, திடலிற்குள் நுழையும் போது குனிந்து மைதானத்தைத் தொட்டு நெற்றியில் பிதா சுதன் பரிசுத்த ஆவி போட்டுக் கொண்டு களமிறங்க, மைதானத்தில் எழும் கரகோஷம் கோட்டையில் அப்போதிருந்த ஆமிக்காரனையே கிலி கொள்ள வைக்கும்.

வடமாகாணத்தில் மட்டுமல்ல முழு இலங்கைத் தீவிலும் மிகச் சிறந்த அணியாக வலம் வந்துகொண்டிருந்த சம்பத்திரிசியார் அணியை, பரி. யோவான் அணிகள் வீழ்த்திய வரலாறுகள் கோலியாத்தை வென்ற தாவீதின் கதைகளாக காலத்திற்கும் நிலைத்து நிற்கும். பற்றிக்கை வீழ்த்திய என்ன வீழ்த்திய, பற்றிக்ஸ் அணியை draw ஆக்கிய கதைகளே பெரும் எடுப்பில் பரி. யோவான் ஒன்றுகூடல்களிலும் குழுமங்களிலும் அலுக்காமல் திரும்ப திரும்பப் பேசப்படும்.

அதிலும் 1978ஆம் ஆண்டு பத்திரிசியார் மைதானத்திலேயே வைத்து வாமபாகன் அண்ணா தலைமை தாங்கிய பரி. யோவான் அணி 4-0

1978 SJC First X1 Soccer team

கணக்கில் சம்பத்திரிசியார் அணிக்குக் கொடுத்த அடி, இன்னும் 200 வருடங்கள் கழித்தும் பேசப்பட்டுக் கொண்டே இருக்கும்.

பரி. யோவான் வரலாற்றில் நீங்கள் தலைமை தாங்கிய 1978 அணி தான் சிறந்த அணியா என்று வாமபாகன் அண்ணாவைக் கேட்டால் “இல்லையடாப்பா, மூத்தத்தம்பி தலைமை தாங்கிய 1967ஆம் ஆண்டு அணிதான் மிகச் சிறந்தது” என்றார் ஜோனியன்ஸுக்கே உரித்தான விட்டுக்கொடுப்புடன்.

இலங்கைத் தேசிய U19 உதைபந்தாட்ட அணிக்கு ஆடி, முதலாவது Johnian Eagle விருது பெற்ற அன்ரனிப்பிள்ளை மாஸ்டர் விளையாடிய 1972 அணியையும் விடேலாது என்று பரி. யோவான் உதைபந்தாட்ட அணியின் முன்னாள் தலைவரும் கோச்சருமான அருள்தாசன் மாஸ்டர் வக்காலத்து வாங்கினார்.

“1971இல் பற்றிக்ஸ் அணிக்கு, இலங்கையின் தேசிய U19 அணிக்கும் தலைமை தாங்கிய பிரான்சிஸ் விளையாடினார். அதற்கு முந்தைய ஆண்டுகளில் சென். ஜோன்ஸிற்கு அன்ரனிப்பிள்ளையும் பற்றிக்ஸிற்கு

பிரான்சிஸும் கப்டனாக இருந்ததால், 1971இல் ரெண்டு பேரும் கப்டன் பண்ணவில்லை, ஆனால் ரெண்டு பேரும் டீமில் விளையாடினவ். எங்கட கிரவுண்டில் நடந்த அந்த மட்சில் நாங்க 2-1 அடிச்ச பற்றிக்கை தோற்கடிச்சம் ” அருள்தாசன் மாஸ்டர் சொல்லிக் கொண்டே போக அவரது குரலில் பெருமிதம் தொனித்தது.

இந்த ஜொனியன்ஸ் அண்ணாமார் மற்றும் மாஸ்டர்மாரிடம் இருக்கும் ஒரு “கெட்ட பழக்கம்” எண்பதுகளின் வரலாற்றைக் கேட்டால் எழுபதுகள் அறுபதுகள் ஐம்பதுகள் வரலாறுகளையும் சுவைபடச் சேர்த்து சொல்லி விசராக்குவது தான்.

எண்பதுகளில் ரொபேர்ட் வில்லியம்ஸ் மண்டபத்தடியில் இருந்த மரம் என்ன என்று ஒரு கொண்ணரைக் கேட்க, அவர் “புளியமரம்” என்று ஒற்றைச் சொல்லில் பதிலைத் தட்டி விட்டுட்டு, “கன வருஷங்களுக்கு முதல் நாலு இலுப்பை மரங்கள் அதில நிண்டது. கிட்டத்தட்ட அதுதான் Cricket Boundary line” என்று அடுத்த நிமிஷமே மிச்ச வரலாற்றையும் உட்பெட்டியில் எட்டிப் பார்க்க வைத்தார்.

“அதோடயடா, புளியங்காய்க்குக் கல்லெறிஞ்சு வில்லியம்ஸ் ஹோல் ஓடுகள் உடையுதெண்டு tea intervalஇற்கு “புளியமரத்தடி duty”யும் prefectsஇற்கு இருந்தது” என்ற கொசுறுத் தகவலையும் தந்துவிட்டுப் பறந்தார்.

அதே போலத்தான், 1978ஆம் ஆண்டு பற்றிக்ஸ் அணிக்கு அவங்கட மைதானத்தில் வைத்துக் கொடுத்த 4-0 கோல்கள் கணக்கில் பரி.யோவான் அணி செய்த சம்பவம் பற்றி, வாமபாகன் அண்ணாவைக் கேட்டால், அவர் ஒரு குட்டிக் கட்டுரையே எழுதி அனுப்பினார்.

“1978இன் உதைபந்தாட்ட அணி பரி.யோவானின் மிகச்சிறந்த அணியல்ல. ஆனால் எமது கல்லூரியின் வரலாற்றைத் தாங்கி வந்த சஞ்சிகையில் இவ்வணிபற்றி ஒரு சில வரிகள் எழுதப்பட்டுள்ளது. காரணம் நாம் St. Patricksஇற்கு எதிராக மிகப்பெரிய சாதனையொன்றைச் செய்தோம். அதாவது 4 - 0 என்ற வித்தியாசத்தில் St. Patrick'sஐத் தோற்கடித்தோம்.

அது ஒரு நீண்டகால சாதனை. அதற்கு முன்போ பின்போ இவ்வாறான பெரிய வெற்றியை எமது கல்லூரி பெறவில்லை. இதில் முக்கியமான விடயமொன்றுண்டு. நான் குறிப்பிடும் சஞ்சிகை பரி.யோவானின் 150ஆவது வருடப் பூர்த்தியைக் கொண்டாடும் போது எழுதுவதாகத் திட்டமிட்டார்கள்.

அதாவது 1973இல்தான் எமது கல்லூரியின் 150ஆவது ஆண்டுவிழா. அப்போதுதான் Peto Memorial Hallஉம் திறக்கப்பட்டது. ஆனால் சஞ்சிகை எதிர்பார்த்தபடி 1973இல் வெளிவரவில்லை.

சில பல தடங்கல்களால் வெளிவரமுடியாமல் போய் விட்டது. பின்பு 1983இல் இதனைப் பூர்த்தி செய்து வெளியிட்டார்கள். அப்போது 1973இற்கும் 1983இற்கும் இடைப்பட்ட சாதனைகள் Modern Era என்னும் தலைப்பில் எழுதப்பட்டது. அதனால்தான் 1978இன் அணி அதற்குள் இடம்பெற்றது.

இந்தச் சஞ்சிகைக்குப் பொறுப்பாசிரியராகப் பணிபுரிந்தவர் பரி.யோவானின் சிறந்த கல்விமானும், விளையாட்டு வீரனுமாகிய திசநாயகம். அத்துடன் பரியோவானின் 160 வருடங்களில் மிகச் சிறந்த உதைபந்தாட்ட அணியாகவும் விமர்சிக்கப்பட்டது மூத்ததம்பியின் தலைமையிலான 1967ஆம் ஆண்டின் அணிதான். 1967ஆம் ஆண்டு அணி அவ்வருடம் விளையாடிய சகல போட்டிகளையும் வென்று சாதனை படைத்தது.” என்று எழுதி அனுப்பினார் வாமபாகன் அண்ணா.

அறுபதுகளிலும் எழுபதுகளிலும் ஆடிய பலமான பரி. யோவான் உதைபந்தாட்ட அணிகளிற்குக் கிட்டாத ஒரு அரிய சாதனையாக, யாழ்ப்பாண மாவட்ட உதைபந்தாட்டச் சம்பியனாகும் பெருமை 1986ஆம் ஆண்டில் பார்த்திபன் அண்ணா தலைமை தாங்கிய பரி. யோவான் அணிக்குக் கிட்டியது.

இன்று பரி. யோவானின் அதிபராகத் திகழும் துசிதரன் அவர்களும், அண்மையில் காலமான நேசகுமார் அண்ணாவும் கூட அந்த உதைபந்தாட்ட அணியில் ஆடியிருந்தார்கள். 1986இல் பரி யோவானின்

1st XI உதைபந்தாட்ட அணியின் பயிற்றுவிப்பாளர் வேறு யாருமல்ல, 1979இல் பரி. யோவானின் உதைபந்தாட்ட அணிக்குத் தலைமை தாங்கிய அருள்தாசன் மாஸ்டர் தான்.

1950களில் நடந்த, யாழ்ப்பாணத்திற்கே தலைகுனிவை ஏற்படுத்திய ஒரு சம்பவத்திற்குப் பின்னர், 40 ஆண்டுகளிற்கும் மேலாக, யாழ்ப்பாண மாவட்டப் பாடசாலைகள் உதைபந்தாட்டச் சம்மேளனம் நடத்தும் சுற்றுப் போட்டிகளில், பத்திரிசியார், பரி. யோவான், யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி, ஹாட்லி, ஹென்றீஸ் போன்ற பிரதான கிறிஸ்தவ பாடசாலைகள் எவையும் பங்கெடுப்பதில்லையாம்.

இந்தக் கறுப்பு வரலாற்றை மாற்றியமைத்தது 1986இல் விடுதலைப் புலிகளின் மாணவர் அமைப்பான SOLT (Students Organisation of Liberation Tigers) நடத்திய யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் இருந்த அனைத்துப் பாடசாலைகளிற்கும் இடையிலான உதைபந்தாட்டச் சுற்றுப்போட்டி தான். SOLT அமைப்பின் பொறுப்பாளராக முரளி இருக்க, பரி. யோவான் மைதானத்தில் இடம்பெற்ற கப்டன் பண்டிதர் நினைவுக் கிண்ணத்திற்கான உதைபந்தாட்டச் சுற்றுப் போட்டியை SOLT அமைப்பின் நிரஞ்சன் ஒருங்கிணைத்து முன்னின்று நடத்தினார்.

கிட்டத்தட்ட 40 ஆண்டுகளிற்குப் பின்னர் அனைத்து யாழ்ப்பாணப் பாடசாலைகளும் பங்கெடுத்த, உண்மையைச் சொல்லப் போனால் பங்கெடுக்க வைக்கப்பட்ட, உதைபந்தாட்டச் சுற்றுப்போட்டியில் பரி. யோவான் கல்லூரி அணி வெற்றியீட்டியது.

பண்டிதர் கோப்பையை வென்ற 1986ஆம் ஆண்டின் பரி. யோவான் கல்லூரி அணியை, கல்லூரியின் வரலாற்றில் இடம்பிடித்த பலமான உதைபந்தாட்ட அணிகளில் ஒன்றாகக் கருதமுடியாது. ஆனாலும், சிறந்த தலைமைத்துவ வழிகாட்டலுடன், ஒற்றுமையாகவும், தன்னம்பிக்கையோடும், வெல்ல வேண்டும் என்ற ஓர்மத்துடனும் விளையாடியதால்தான், 1986 டிசம்பர் மாதம் இடம்பெற்ற பண்டிதர் கோப்பைக்கான சுற்றுப்போட்டியை பரி. யோவான் கல்லூரி அணி வெற்றி பெற்றது.

1986 SJC First XI Soccer Team

1985இல் பரி. யோவான் கல்லூரியின் First XI உதைபந்தாட்ட அணியின் பயிற்றுவிப்பாளராக இருந்த அன்ரனிப்பிள்ளை மாஸ்டர் வெளிநாடு சென்றுவிட, அந்த இடத்திற்குக் கல்லூரியின் இன்னுமொரு புகழ்பூத்த உதைபந்தாட்ட வீரரான அருள்தாசன் மாஸ்டரை அதிபர் ஆனந்தராஜா அழைத்து வந்தார்.

1979இல் பரி. யோவான் கல்லூரியின் First XI உதைபந்தாட்ட அணியைத் தலைமை தாங்கிய அருள்தாசன் மாஸ்டர், பின்னர் 1981இல் Greenfield கழக அணிக்கும், பின்னர் 1984இல் யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழக உதைபந்தாட்ட அணிக்கும் தலைமை தாங்கியிருந்தார். வழமையாக உதைபந்தாட்டத்தில் முன்னணி வகிக்கும் பற்றிக்ஸ் மற்றும் மகாஜனா பாடசாலை பழைய மாணவர்களே யாழ் பல்கலைக்கழக உதைபந்தாட்ட அணிக்குத் தலைமை தாங்குவார்கள். அந்த வகையில் யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழகத்தின் உதைபந்தாட்ட அணிக்குத் தலைமை தாங்கிய முதலாவது ஜொனியன், அருள்தாசன் மாஸ்டர்தான்.

1985இல் அருள்தாசன் மாஸ்டர் கல்லூரியில் ஆசிரியராக இணைந்த பொழுது எங்களது Grade 6B வகுப்பிற்கு அவர்தான் வகுப்பாசிரியர். அத்தோடு எங்களிற்குக் கணித பாடமும் கற்பித்தார்.

Captain பார்த்திபன் அண்ணா தலைமை தாங்கிய 1986ஆம் ஆண்டு கல்லூரியின் உதைபந்தாட்ட அணிக்கு கோல் காப்பாளராக இருந்த ராஜ்குமார் தான் Vice Captain.

பண்டிதர் கோப்பையில் விளையாடிய பரி. யோவான் அணியின் வியூகம் பின்வருமாறு அமைந்திருந்தது.

Forwards:

Left extreme - ஜோனதாஸ்

Left in - செந்தில்நாதன்

Centre forward - கேதீஸ்வரன்

Right In - லோகராஜ்

Right Extreme - தேவபிரியன்

Centre half - நேசகுமார்

Left half - துஷிதரன்

Right half - பார்த்திபன்

Right-back - சுரேந்திரா

Left back முரளி

Goal Keeper ராஜ்குமார்

யாழ்ப்பாணத்தின் சில பிரபல பாடசாலைகளின் உதைபந்தாட்ட அணியில் பாடசாலையில் கற்காத மாணவர்களும் விளையாடும் பழக்கம் இருந்தது. பாடசாலை அணியில் விளையாடும் மாணவர்கள் வழமையாக 19 வயதுக்கு உட்பட்டவர்களாகவே இருப்பார்கள். ஆனால் சில பாடசாலை அணிகளில் 19 வயதிற்கு மேற்பட்டவர்களும் அந்தக் கல்லூரிகளின் உதை பந்தாட்ட அணிகளில் விளையாடுவது அனைவரும் அறிந்த ரகசியம்.

சில பாடசாலைகள் பலமான உதைப்பந்தாட்ட அணியை உருவாக்க வேண்டும் என்பதற்காகச் சிறந்த வீரர்களை ஊர் ஊராகத் தேடித் தங்கள் பாடசாலைகளில் சேர்த்து விடுதி வசதிகள் செய்து கொடுத்த வரலாறுகள் யாழ்ப்பாணத்தில் நிறையவே இருக்கிறது .

புலிகள் நடாத்திய பண்டிதர் கோப்பைச் சுற்றுப்போட்டியில் இந்த 19 வயதெல்லை கடுமையாக அமல்படுத்தப்பட, சில பாடசாலை அணிகளில் விளையாடிய பலமான சில வீரர்கள் பண்டிதர் கோப்பைச் சுற்றுப் போட்டியில் ஆட முடியாமல் போய்விட்டது.

பண்டிதர் வெற்றிக்கிண்ணத்திற்கான சுற்றுப்போட்டியின் formatஐச் சரியாக உறுதி செய்யமுடியவில்லை. ஆனால், அந்தச் சுற்றுப் போட்டியில் பரி.யோவான் கல்லூரி அணி ஆடிய முக்கிய மூன்று ஆட்டங்கள் இன்றுவரை பேசப்படுகிறது. ஸ்கந்தவரோதயா கல்லூரியுடனான இறுதியாட்டம், சென். ஹென்றீஸ் கல்லூரியுடனான அரையிறுதி ஆட்டம் மற்றும் மகஜானாக் கல்லூரியுடனான ஆட்டம் என்பவையே அந்த முக்கிய மூன்று போட்டிகளாகும்.

சுற்றுப் போட்டியின் ஆரம்ப ஆட்டங்கள் ஒன்றில் யாழ்ப்பாணத்தில் பலம் பொருந்திய மகாஜனாக் கல்லூரி உதைபந்தாட்ட அணியுடன் பரி. யோவான் கல்லூரி அணி மோதியது.

“மோதியது” என்ற சொற்பிரயோகம் இந்த ஆட்டத்திற்குச் சாலவும் பொருந்தும். ஏனென்றால், இரு கல்லூரியின் வீரர்களின் உடல்கள் ஆளோடு ஆள் பொருதி, மோதி, உதைபந்தாட்டத்தில் நிகழ்ந்த ஒரு மல்யுத்தம் போலவே, ஒரு physical game ஆகவே, இந்த ஆட்டம் இன்றும் நினைவு கூறப்படுகிறது.

ஆட்டத்தின் ஆரம்பத்தில் இருந்தே மகாஜனா அணி rough game விளையாடத் தொடங்கியது. பரி. யோவான் கல்லூரியில் படிக்கும் போதே யாழ்ப்பாண உதை பந்தாட்டக் கழக அணிகளிற்கு விளையாடிக் கொண்டிருந்த பார்த்திபன், சுரேந்திரா, ராஜ்குமார் போன்ற பரி. யோவான் வீரர்கள் மகாஜனாவின் உத்தியை உடனடியாக உணர்ந்து கொண்டு பதிலடிக்குத் தங்கள் அணியைத் தயாராக்கினார்கள்.

“அன்ரனிப்பிள்ளை மாஸ்டர் coach பண்ணேக்க மற்ற Team rough game விளையாடினால் நாங்க அதை எப்படி handle பண்ணுறது என்பதைச் சொல்லித் தந்திருந்தவர்” பார்த்திபன் அண்ணா மகாஜனாவுடனான ஆட்டத்தின் நினைவுகளைப் பகிர்ந்து கொண்டார்.

“எங்களில் சில பேருக்கு club experienceஉம் இருந்ததால நாங்கள் அவங்கள் விளையாடின rough gameஐ counter பண்ணி விளையாடத் தொடங்கினோம்” என்று descent and discipline ஆகவும் "Johnians always play the game" எனும் பரி. யோவானின் தாரகதந்திரத்துடன்

விளையாடும் பரி.யோவான் அணி, மகாஜனாவுடனான ஆட்டத்தில் தனது விழுமியங்களில் இருந்து வழுவாமல் களத்தின் சூழ்நிலைக்கு ஏற்ப தன்னை மாற்றிக்கொண்ட பரிணாமத்தின் பின்னணியைப் பார்த்திபன் அண்ணா விளங்கப்படுத்தினார்.

ஆட்டத்தின் முக்கிய திருப்பங்களில் ஒன்றாக மகாஜனாக்காரர் தெரியாத்தனமாக பரி. யோவானின் நட்சத்திர வீரர்களில் ஒருவரான சுரேந்திராவோடு தனகினார்கள்.

“எங்கட defenceஐ மீறி அவயலால போக முடியாமல் போச்சு” சுரேந்திரா அண்ணாவும் மீண்டும் 1986இற்கு கூட்டிக்கொண்டு போனார். “அப்பதான் என்னை தள்ளுறது, இடிக்கிறது என்று அவயல் foul போட்டவ.. பார்த்திபன்.. நாங்கள் எல்லாம் ஒழுங்காத் தான் விளையாடிக் கொண்டிருந்தனாங்கள்” மகாஜனாவுடனான அந்தப் போட்டியை சுரேந்திரா விவரித்துக்கொண்டு போனார்.

மகாஜனா வீரரொருவர் பந்தை விட்டு விட்டு சுரேந்திராவின் காலை உதைய சுரேந்திரா பந்தோடு துரத்திக் கொண்டு போய் தனக்கு உதைத்தவருக்குப் பந்தாலேயே பதிலடி கொடுத்த காட்சியை யாராலும் இன்றும் மறக்க முடியாது.

அதற்குப் பிறகுதான் அந்தப் பிரளயம் நடந்தது. ஏற்கெனவே சூடேறிப் போயிருந்த ஆட்டத்திடலில் பார்த்திபன் அண்ணா போட்ட foulஇல் மகாஜனாக் கல்லூரி வீரனான சீவரத்தினம் பிரபாகரன் மைதானத்தில் விழுந்து நினைவின்றிக் கிடந்த காட்சியை இன்று நினைத்தாலும் உள்ளம் பதறும்.

Slip shot அடித்துப் பந்தை எடுக்க, மைதானத்தில் சாய்ந்து கொண்டே சரிந்த சீவரத்தினம் பிரபாகரனின் முதுகைப், பார்த்திபன் அண்ணா பந்தை நோக்கி உதைந்த உதை பதம் பார்த்தது. பார்த்திபன் உதைந்த உதை பந்தில் படாமல் சீவரத்தினம் பிரபாகரனின் முதுகில் ஓங்கி விழ, சீவரத்தினம் பிரபாகரன் நினைவிழந்து மைதானத்தில் முகம் குப்புற விழுந்தார்.

விறு விறு என்று ஓடிவந்த referee சுடர் மகேந்திரன், பார்த்திபன் அண்ணாவிற்கு red card காட்டி அவரை மைதானத்தை விட்டு வெளியேறும் உத்தரவை வழங்கிக்கொண்டிருக்க, மகாஜனாக் கல்லூரி ஆதரவாளர்கள் மைதானத்திற்குள் பாய, ஆட்டம் இடை நிறுத்தப்பட்டது. நினைவின்றி கிடந்த சீவரத்தினம் பிரபாகரனை உடனடியாக வாகனத்தில் ஏற்றி யாழ்ப்பாணம் பெரியாஸ்பத்திரிக்கு அனுப்பினார்கள்.

மைதானத்தின் நடுவில், கிரிக்கெட் பிட்ச் அடியில், பரி. யோவான் கல்லூரி அணியைச் சூழ பாதுகாப்பு வளையமாக பரி. யோவான் ஆதரவாளர்கள் நின்று கொள்ள, மைதானத்தில் நின்ற புலிகள் இயக்கப் பெடியள் துரிதமாக இயங்கி நிலைமையைக் கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டு வந்து கலவரத்தைத் தடுத்தார்கள்.

இந்தச் சம்பவத்தில் பாதிக்கப்பட்ட மகாஜனா சீவரத்தினம் பிரபாகரன் வேறுயாருமல்ல, பின்னாட்களில் விடுதலைப் புலிகளின் சமாதானச் செயலகப் பொறுப்பாளராக இருந்து, இறுதி யுத்தத்தில் படுகொலை செய்யப்பட்ட புலித்தேவன். யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் புலித்தேவன் படித்துக்கொண்டிருந்த காலத்தில், அந்தச் சம்பவத்தைத் தன்னோடு நினைவு மீட்டதாக அதிபர் துசிதரன் தன்னுடைய நினைவலைகளைப் பகிர்ந்து கொண்டார்.

பதற்றமான அந்தச் சூழ்நிலை தணிந்து, இரு கல்லூரி அணிகளும் இடைநிறுத்தப்பட்ட ஆட்டத்தை மீண்டும் தொடங்கி போட்டி நிறைவடைந்த போது, மகாஜனாவுடனான அந்த ஆட்டத்தில் பரி. யோவான் கல்லூரி அணி 1-0 கணக்கில் வெற்றியீட்டியது.

மறக்க முடியாத அந்த ஆட்டத்தில் பரி. யோவான் அணிக்கு கோல் அடித்தது யாரென்று மட்டும் யாருக்கும் சரியாக ஞாபகம் இல்லை. “நேசா இருக்கேக்க எழுதியிருக்கோணுமடா.. அவனுக்குத் தான் எல்லாம் ஞாபகம் இருந்திருக்கும்” என்ற ஒற்றை வசனத்தையே இன்றைய அதிபர் துசிதரன், அன்றைய கப்டன் பார்த்திபன், அன்றைய கோச்சர் அருள்தாசன் மாஸ்டர் மூவரும் சொன்னார்கள்.

பண்டிதர் கிண்ண சுற்றுப்போட்டியில், மகாஜனாக் கல்லூரிக்கு எதிரான போட்டியின் பின்னர், மானிப்பாய் இந்துக் கல்லூரியுடனான ஆட்டத்திலும் பரி. யோவான் கல்லூரி அணி வெற்றியீட்டி அரையிறுதி ஆட்டத்திற்குத் தகுதி பெற்றது.

பண்டிதர் கோப்பையை பரி. யோவான் அணி வெற்றி பெற்றதில் பார்த்திபன் அண்ணாவின் தலைமைத்துவப் பண்பு பெரும்பங்காற்றியிருந்ததை அவரோடு விளையாடிய சக வீரர்களும், அந்த அணியின் பயிற்றுவிப்பாளரான அருள்தாசன் மாஸ்டரும் குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்கள்.

“எங்களுக்கு அந்தக் காலத்தில கொலிஜ் Jerscy மட்டும் தான் தந்தது.. எல்லோரும் விரும்பின விரும்பின shorts தான் போட்டவ” பார்த்திபன் அண்ணா பண்டிதர் கோப்பை ஆட்டங்களின் பின்னணியில் நிகழ்ந்த விடயங்களைப் பகிரத் தொடங்கினார்.

“அப்பயடாப்பா.. நாங்கள் Old Boys, Teacher என்று எல்லாரிட்டயும் காசு சேர்த்து teamஇற்கு black shorts வாங்கினாங்கள்.. அதோட எல்லோருக்கும் Red & Black stockingsஉம் எடுப்பிச்சனாங்கள்” என்று பண்டிதர் கோப்பையில் ஆடிய பரி. யோவான் அணி ஒரு professional looking அணியாக மாறியதன் பின்புலத்தை பார்த்திபன் அண்ணா விளக்கினார்.

“சொன்னா நம்ப மாட்டாயடாப்பா.. stocking முழங்காலடியில் இருந்து சறுக்கி விழாமல் இருக்க.. எல்லோருக்கும் plaster tape வேற வாங்கிக் கொடுத்தனாங்கள்” பார்த்திபன் அண்ணா அடுக்கிக் கொண்டே போனார்.

“Trainingஇற்கு Register வச்சு mark பண்ணினாங்கள்.. யார் வந்தது யார் வரேல்ல என்று பார்த்து.. எல்லாரையும் கட்டாயம் practiceஇற்கு வரப் பண்ணினாங்கள்” என்றார் பார்த்திபன் அண்ணா.

“பார்த்திபன் என்ன செய்வான் என்றா.. match முடிஞ்சு அடுத்த நாள் practiceஇற்கு வந்தால் teamஐ நிற்பாட்டி வச்சு.. முதல் நாள் gameஐ analyse பண்ணுவான்” அன்று அந்த அணியில் ஆடி இன்று கல்லூரியின் அதிபராகத் திகழும் துசிதரன் அவர்களும் பார்த்திபனின் தலைமைத்துவத்தின் முக்கியத்துவத்தை விபரித்தார்.

“என்ன சரியாச் செஞ்சனாங்கள்.. என்ன பிழை விட்டனாங்கள்.. எங்க improve பண்ணோனும் என்று ஒரு பதினஞ்சு இருபது நிமிஷம் பார்த்திபன் கதைப்பான்” என்று தொடர்ந்தார் அதிபர் துசிதரன் அவர்கள்.

பண்டிதர் கோப்பைக்கு முன்னர், சென். ஹென்றீஸ் அணியுடன் இடம்பெற்ற சிநேகபூர்வ ஆட்டத்தில் 4-1 என்ற கோல் கணக்கில் பரி. யோவான் அணி வாங்கிக் கட்டியிருந்தது. சென். ஹென்றீஸ் அணியில் பயஸ் (No 7), பென்ஜமீன் (No 10) என்று இரண்டு திறமான விளையாட்டு வீரர்கள் ஆடினார்கள். இருவரும் எதிரணியின் தடுப்பு வியூகங்களுக்குள் லாவகமாகப் புகுந்து கோல்கள் அடிப்பதில் கில்லாடிகள்.

சென். ஹென்றீஸ் அணியுடனான அரையிறுதி ஆட்டத்தில் பரி. யோவான் அணியின் வெற்றிக்கு, பயிற்றுவிப்பாளரான அருள்தாசன் மாஸ்டர் வகுத்த Game planஉம் ஒரு பிரதான காரணமாக இருந்ததாம்.

Aggressiveஆக விளையாடும் சென். ஹென்றீஸ் அணியை எதிர் கொள்ள பரி. யோவானின் defence பலப்படுத்தப்பட்டது. அதன் ஒரு அங்கமாக பரி. யோவான் அணியில் திடகாத்திரமான உடலோடு ஓடி விளையாடக் கூடிய நேசகுமாரையும் கேதாவையும் வைத்து சென். ஹென்றீஸ் அணியின் பயஸை lock பண்ணும் திட்டத்தை அருள்தாசன் மாஸ்டர் வகுத்திருந்தார். அந்த strategy நன்றாகவே வேலை செய்து பயஸை கோல் அடிக்க விடாமல் முடக்கிப்போட்டது.

ஆட்டத்தின் முதல் பாதியில் சென். ஹென்றீஸ் அணியின் கையே ஓங்கியிருந்தது. “எங்கட halfஇற்குள் தான் அவங்கள் 1st half முழுக்க ballஐ வச்சிருந்தவங்கள்.. என்னட்ட ballஏ வரேல்ல..” என்று பரி. யோவான் அணியில் forward விளையாடிய லோகராஜ் அந்த முதற் பாதி ஆட்டத்தில் தான் அடைந்த விரக்தியைப் பதிவு செய்தார்.

“Penalty boxஇற்குள் வைத்து இரண்டு முறை அடிச்சாங்கள்.. இரண்டையும் என்ற உடம்பைக் கொடுத்துத்தான் மறிச்சனான்” அந்த ஆட்டத்தில் பரி. யோவான் அணியின் தடுப்புச் சுவராக விளங்கிய அதிபர் துசிதரன் அவர்களும் தனது நினைவுகளைப் பகிர்ந்துகொண்டார். “Match முடிய அருள்தாசன் மாஸ்டர் வந்து அப்படியே என்னைக் கட்டிப் பிடிச்சதை

மறக்கேலாது” என்று அன்றைய ஆட்டத்தில் தானாற்றிய பங்களிப்பிற்குப் பயிற்றுவிப்பாளரிடமிருந்து தனக்குக் கிடைத்த பாராட்டை அதிபர் துசிதரன் அவர்கள் இன்றும் உணர்வுடன் நினைவுகூர்ந்தார்.

“Half time முடிஞ்சு திரும்ப தொடங்கினாப் பிறகு.. பின்னுக்கு வந்து பந்தை எடுத்துக்கொண்டு போய்த் தான் அந்தக் கோல் அடிச்சனான்” சென். ஹென்றீஸ் அணியை உலுக்கிய அந்த ஒற்றைக் கோல் அடித்த லோகராஜ் சொல்லிக் கொண்டே போனார். Principal Bungalow பக்கம் இருந்த Goal Postஇற்குள் விழுந்த அந்த கோல் அடித்ததும் பரி. யோவான் பக்கமிருந்து மைதானத்தில் எழுத்த ஆரவாரம் உண்மையில் பரி. யோவான் வளாகத்தில் வரலாறு காணாதது.

“அந்த கோலோட match மாறிட்டுது.. எங்கட ஆக்களுக்கு ஒரு வெறி வந்திட்டுது.. அதுக்குப் பிறகு நாங்க aggressiveஆக விளையாடத் தொடங்க அவங்க defensive ஆகிட்டாங்கள்” பண்டிதர் கோப்பையின் இறுதியாட்டத்திற்கு பரி. யோவான் அணியைத் தகுதிகாணச் செய்த அந்த ஒற்றைக் கோலின் பின் விளைவுகளை லோகராஜ் மீண்டும் நினைவுறுத்திக் கொண்டார்.

சென். ஹென்றீஸ் அணியை 1-0 கணக்கில் வென்று யாழ்ப்பாணத் தாருக்கு அதிர்ச்சி வைத்தியம் கொடுத்த பரி. யோவான் அணி, பண்டிதர் கோப்பையின் இறுதியாட்டத்திற்கு முன்னேறியது.

யாழ்ப்பாணத்தில் மட்டுமல்ல, முழு இலங்கையிலும் பலமான அணியாகக் கருதப்பட்ட பற்றிக்ஸ் அணி, யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியுடனான காலிறுதி ஆட்டத்தில் தோற்று சுற்றுப் போட்டியில் இருந்து வெளியேறியிருந்ததாம். சம்பத்திரிசிரியார் vs யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி காலிறுதி ஆட்டத்தின் இறுதி நிமிடங்களில் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரிக்குக் கிடைத்த ஒரு controversial ஆன penalty kickஐ, யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி அணியின் தலைவர் யேசுராஜா கோலாக மாற்ற, 1-0 கணக்கில் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி அணி வெற்றி பெற்றது.

யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி அணியை அரையிறுதி ஆட்டத்தில் வெற்றி கொண்ட ஸ்கந்தவரோதயா அணி, பரி. யோவான் கல்லூரியுடனான இறுதி ஆட்டத்திற்குத் தகுதி பெற்றது.

ஸ்கந்தவரோதயாக் கல்லூரியுடனான இறுதியாட்டம் கிட்டத்தட்ட Big Match மாதிரியான ஒரு சூழலிலேயே அரங்கேறியது. A/L படித்துக் கொண்டிருந்த அண்ணாமார், பிரதான வீதி - கண்டி வீதி - பழைய பூங்கா வீதி வழியாகக் கத்திக் கொண்டும், பாடிக் கொண்டும் ஊர்வலமாகக் கல்லூரி வளாகத்துக்குள் வந்தார்கள்.

அட்டகாசமாக அண்ணாமார் கல்லூரிக்குள் வந்திறங்கிய நேரம், Old Park பக்கமிருந்த பொன்னுதுரை பவிலியனடியில் மகளிர் கல்லூரிகளில் கிடையிலான Netball இறுதியாட்டம் நடந்து கொண்டிருந்தது. Netball இறுதி யாட்டத்தில் சுண்டுக்குளி மகளிர் கல்லூரி அணி ஆடிக் கொண்டிருந்ததால் பரி. யோவான் அண்ணாமாரின் அட்டகாசம் எல்லை கடந்தது.

பரி. யோவான் வளாகத்துக்குள் எப்படி நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற விதிகளை கல்லூரி எப்பவும் இறுக்கமாகவே கடைப்பிடிக்கும், எந்த நேரத்திலும் எந்தச் சூழ்நிலையிலும் அந்த ஒழுக்க விதிகளை நிர்வாகம் தளர்த்தவே தளர்த்தாது. அன்று Netball court அடியில் எல்லை மீறிய அண்ணாமாரும் உப அதிபராக இருந்த பஞ்சலிங்கம் மாஸ்டரின் முறையான கவனிப்பிற்கு உள்ளானார்கள்.

Netball சுற்றுப் போட்டிக்கான ஞாபகார்த்தக் கிண்ணம் புலிகள் இயக்கத்தின் எந்த மாவீரர் பெயரில் இருந்தது என்பது சரியாகத் தெரிய வில்லை, ஆனால் அந்த வெற்றிக்கிண்ணத்தை பரி. யோவான் கல்லூரியின் சகோதரப் பாடசாலையான சுண்டுக்குளி மகளிர் கல்லூரி வென்றது மட்டும் எல்லோருக்கும் நன்றாகவே ஞாபகம் இருக்கிறது.

பண்டிதர் கோப்பைக்கான உதைபந்தாட்ட இறுதிப் போட்டியும் physical game ஆகவே இருந்தது. ஆனால் இந்த முறை பரி. யோவான் அணியின் தந்திரோபாயம் (strategy) வேறுவிதமாக இருந்தது.

பண்டிதர் கோப்பை வெற்றிக் கிண்ணம்

“எங்களுக்கு இந்த gameஉம் physicalஆகத் தான் இருக்கும் என்று தெரியும், ஆனால் நாங்க ஏலுமானளவு முட்டாமல் விளையாடுவம் என்று முடிவெடுத்தனாங்கள்” அதிபர் துசிதரன் அவர்கள் அந்த இறுதிப் போட்டியில் பரி. யோவான் அணி ஆடிய வித்தையின் விபரத்தை விபரித்தார்.

இறுதி ஆட்டத்திலும், half timeஇற்குப் பிறகு, அதே Principal bungalow முனையில், அதே லோகராஜ், அதே ஒற்றைக் கோலைப் போட, அதே 1-0 கோல் கணக்கில், பரி. யோவான் கல்லூரி அணி பண்டிதர் ஞாபகார்த்த வெற்றிக் கிண்ணத்தை வென்றது.

பண்டிதர் கிண்ணச் சுற்றுப் போட்டியில் பரி. யோவான் அணிக்கு எதிராக எந்த அணியாலும் ஒரு கோலைக் கூடப் போட முடியவில்லை என்பதையும் குறிப்பிட்டேயாக வேண்டும். அந்தளவிற்கு பரி. யோவானின் ஸ்டைலிஷான கோலியான ராஜ்குமாரின் பங்களிப்பும் பரி. யோவான் கல்லூரி அணியின் வெற்றிக்கு வித்திட்ட பிரதான காரணங்களில் ஒன்று.

SOCCER FIRST XI CHAMPIONS
JAFFNA DISTRICT

Standing (L-R) : T. Logaraj, P. Yanadas, N. S. Devapirian, V.S.B. Thuseetharan, V. J. Ratnaventhan, K. Surendra, M. Muralettharan, N. Hariharan, C. Nimalamohan, T. Praisoody.
Seated (L-R) : Mr. L. Arulthasan (*Coach*), G.S. Nesakkumar, P. Partheepan (*Capt.*), The Principal, N. Rajkumar (*V. Capt.*), G.G. Senthinathan, P. Ketheeswaran, Mr. N. S. Thanapalan (*Prefect of Games*)

“Finalsஇன்ட கடைசி நிமிடங்களை என்னால பார்க்கேலாமல் போட்டுது.. அவ்வளவு டென்ஷன்” அந்த இறுதிப் போட்டியின் இறுதிக் கணங்களின் பரபரப்பான பொழுதுகளை பரி.யோவான் அணியின் இளம் பயிற்றுவிப்பாளரான அருள்தாசன் மாஸ்டர் நினைவுகூர்ந்தார்.

“நான் Fleming Hostel அடியில் நின்று தான் கடைசி நிமிடங்களைப் பார்த்தனான்.. match முடிய players, students, old boys எல்லாம் ஓடிவந்து என்னை தங்கட தோளில தூக்கிட்டாங்கள்” அருள்தாசன் மாஸ்டர் சொல்லிக்கொண்டு போகும் போது அவரது குரல் தழுதழுத்தது.

“நேசகுமாராத்தான் இருக்கோணும்.. அவன்ட தோளில என்னைத் தூக்கிக்கொண்டு principal bungalowஇற்குக் கொண்டு போய்ட்டாங்கள்” என்று தொடர்ந்தார் அருள்தாசன் மாஸ்டர்.

இறுதி ஆட்டம் முடிந்ததும், பரி. யோவான் மாணவர்களும், பழைய மாணவர்களும், ஆதரவாளர்களும் பரி. யோவான் மைதானத்தில் ஆடிய ஆனந்தக் கூத்தைக் கண்டுகளித்துக் களைத்துப் போன சூரியன்

ஒய்வெடுக்கப் போக, கடைசியில் பெற்றோல் மக்ஸ் வெளிச்சத்தில்தான் இயக்கம் பரிசளிப்பு விழாவை நடத்த வேண்டியதாகி விட்டது.

பண்டிதர் ஞாபகார்த்த வெற்றிக்கிண்ணத்தை, சம்பத்திரிசியார் கல்லூரி Rector வணபிதா பிரான்சிஸ் யோசேப்பு அவர்கள் பரி.யோவான் அணியின் தலைவர் பார்த்திபன் அண்ணாவிற்கு வழங்கினார். வணபிதா பிரான்சிஸ் யோசேப்பு இறுதியுத்ததில் காணாமல் ஆக்கப்பட்டவர்களில் அடங்குவார்.

இருள் கவிழ்ந்து விட்ட அந்த நேரத்திலும் பண்டிதர் கோப்பையை ஒரு முறையாவது தொட்டுப்பார்க்க வேண்டும் என்ற அவாவோடு அலைமோதிய மாணவர்கள் அந்தப் பொழுதை என்றும் மறக்க மாட்டார்கள். அப்படித் தொட்டுப்பார்க்க பாஞ்சடிச்சு விழுந்து எழும்பியதில் தனக்கு கையில் ஏற்பட்ட தழும்பை, 1990ஆம் ஆண்டு பரி. யோவான் உதைபந்தாட்ட மற்றும் கிரிக்கெட் அணிகளிற்குத் தலைமை தாங்கி, இலங்கை தேசிய பாடசாலைகள் உதைபந்தாட்ட அணியின் Poolஇற்கும் தெரிவான, சதீசன் இன்றும் மகிழ்வோடு காட்டிப் பெருமைப்படுவார்.

பண்டிதர் கிண்ணத்தை வென்ற பரி. யோவான் கல்லூரி உதைபந்தாட்ட அணியைக் கௌரவிக்க, மறைந்த சேவியர் மாஸ்டர் ஏற்பாடு செய்த மதியபோசன விருந்துபசாரத்தையும் அருள்தாசன் மாஸ்டர் ஞாபகப்படுத்தினார்.

மகாஜனாக் கல்லூரியுடனான பரி. யோவான் கல்லூரியின் போட்டியில் அதிகளவான fouls போடப்பட்டதால் அடிக்கடி சுடர் மகேந்திரன் refereeஇன் விசில் ஊதப்பட்டுக்கொண்டே இருந்தது. ஆட்டத்தின் இடைவேளை நேரம், சுடர் மகேந்திரன் சோடா குடித்துக்கொண்டிருக்க, மைதானத் துக்கு வெளியே இருந்த யாரோ ஒருவர் "refereeஇற்கு கனக்க சோடா குடுக்காதீங்கோடா.. பிறகு சோடால இருந்த gas எல்லாம் விசுலுக்கால வெளில வந்திடும்" என்று நக்கலடித்தது ref சுடர் மகேந்திரன் காதில் விழுந்து விட்டது.

Principal Bungalow பக்கம் இருந்து நக்கலடித்த பார்வையாளரை நோக்கி கிடு கிடுவென ஓடிவந்த ref சுடர் மகேந்திரன், “அப்ப இந்தா நீ

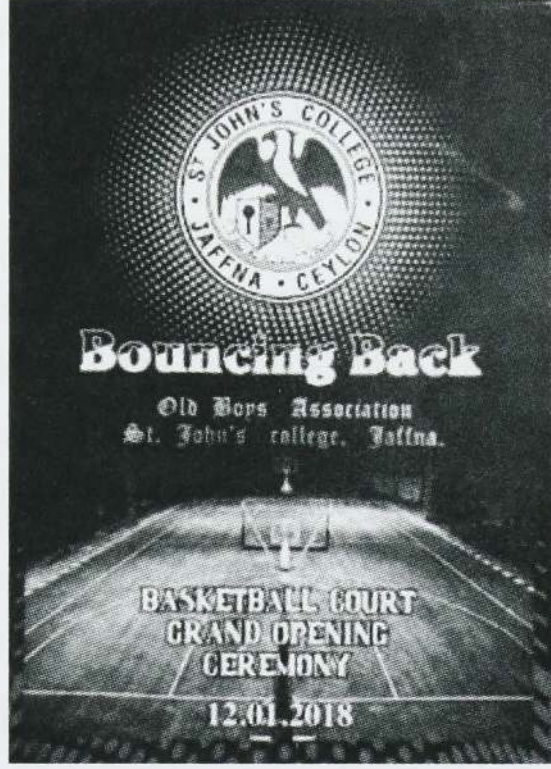

வந்து ஊதேன்'' என்று ஏறுப்பட்டதையும் ஞாபகப்படுத்தினார்கள். சுடர் மகேந்திரன் பின்னாட்களில் கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரி அதிபராக இருந்தவர்.

இன்றும் பரி. யோவான் கல்லூரி என்றால் எல்லோருக்கும் கிரிக்கெட் தான் உடனடியாக நினைவில் வரும், ஆனால் பரி. யோவானில் காலத்திற்குக் காலம் உருவான பலமான உதைபந்தாட்ட அணிகளின் வரலாறும் சாதனைகளும் கிரிக்கெட் அணிகளிற்கு இணையானவை, எந்த விதத்திலும் சளைத்தவை அல்ல என்பதற்கு ஆதாரமாக, பண்டிதர் வெற்றிக்கிண்ணம் வென்ற பரி. யோவான் கல்லூரி உதைபந்தாட்ட அணியின் சாதனையும் நினைவுகளும், கம்பீரமான அந்தப் பென்னாம் பெரிய பண்டிதர் வெற்றிக் கிண்ணத்தைப் போல காலமெல்லாம் வீற்றிருக்கும்.

Bouncing Back

1960களின் ஆரம்பத்தில் சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்காவின் ஆட்சியில் கிறிஸ்தவ திருச்சபைகளால் ஆரம்பிக்கப்பட்டு நிர்வகிக்கப்பட்ட பாடசாலைகளை அரசுடைமையாக்கப் போவதாக இலங்கை அரசு அறிவித்தது. அரசுடைமையாக்கப்படாத பாடசாலைகளிற்கு ஆசிரியர்களின் சம்பளம் உட்பட எந்த நிதியுதவியும் அரசு வழங்காது என்றும் எச்சரித்தது. இலங்கை அரசின் அறிவிப்பை எதிர்த்து நின்ற ஒரு சில பாடசாலைகளில் யாழ்ப்பாணம் பரி. யோவான் கல்லூரியும் அடக்கம்.

அறுபதுகளில் பாடசாலை நடத்த, வீடு வீடாகச் சென்று பழைய மாணவர்களும் பெற்றோரும் ஆசிரியர்களும் நிதி சேகரித்ததையும், பள்ளிக்கூட வளாகத்தில் இருந்த மகோகனி மரங்கள் தறிக்கப்பட்டு விற்கப்பட்டதையும், சம்பளம் வாங்காமல் கல்விப் பணியாற்றிய ஆசிரியர்களின் வரலாற்றையும் பரி. யோவானின் பழைய மாணவர்கள் நன்கறிந்திருப்பார்கள்.

முப்பதாண்டு கால யுத்தம் எங்கள் தாயகப் பிரதேசங்களின் பொதுச் சொத்துகளையும் தனியாரின் சொத்துகளையும் அழித்துச் சிதைவடையச் செய்தது. தமிழர்களின் பலமாக விளங்கிய கல்விசார் செயற்பாடுகளிற்கு களம் அமைத்துத் தந்த பாடசாலைகளின் கட்டுமாணங்கள் யுத்தத்தால் பாரியளவில் அழிவிற்கு உள்ளாகின.

1987இல் இந்திய இராணுவத்தின் எறிகணை வீச்சாலும் பின்னர் 1995இல் இலங்கை இராணுவத்தின் யாழ்ப்பாணத்தைக் கைப்பற்றுவதற்கான இராணுவ நடவடிக்கையின் போதும் பரி. யோவான் கல்லூரியின் கட்டடங்கள் பாரியளவில் அழிவைச் சந்தித்தன.

அறுபதுகளில் அரங்கேறியது போல், தொண்ணூறுகளில் நிகழ்ந்த அழிவுகளிலிருந்து பரி. யோவான் கல்லூரியை மீட்கத் தோள் கொடுக்க முன்வந்ததும் பரி. யோவான் கல்லூரியின் பழைய மாணவர்களும் ஆசிரியர்களும் பெற்றோர்களும் தான். உலகெங்கும் பரவியிருந்த

Basketball ring & Everts Hostel (before renovation)

பரி. யோவான் சமுதாயம், தங்களது சொந்த நிதிப் பங்களிப்பாலும் தங்களிற்கு அரசாங்கங்கள் மட்டத்திலும் உதவி வழங்கும் நிறுவனங்கள் மட்டத்திலும் இருந்த தொடர்புகள் மூலமாகவும், பரி. யோவான் கல்லூரியை மீளக் கட்டியமைக்கும் முயற்சிகளை முன்னெடுத்தார்கள், முன்னெடுத்தும் வருகிறார்கள்.

இந்த முன்னெடுப்புகளின் அண்மைய சாட்சியமாக விளங்குவது, கூடைப்பந்தாட்டத் திடலின் (Basketball Court) மீள் நிர்மாணம். பரி. யோவான் கல்லூரியின் மத்திய பிரிவு வகுப்பறைகள் அமைந்திருக்கும் பகுதியில் தான் எங்கள் Basketball Court அமைந்திருக்கிறது. பழைய பூங்கா வீதிப் பக்கமிருக்கும் P.T. Mathai Blockஆலும், பிரதான வீதிப் பக்கமிருக்கும் ராஜசேகரம் Blockஆலும், வடக்கே கல்லூரியின் மைதானத்தாலும், மேற்கே குணசீலன் Blockஆலும் சூழப்பட்டு, இந்த Basketball Court வீற்றிருக்கிறது.

இடப்பெயர்வுகளும் புலப்பெயர்வுகளும் பரி. யோவானின் கல்விப் பெறுபேறுகளிலும் விளையாட்டுத் துறையிலும் பாரிய பாதிப்புகளை ஏற்படுத்தின. 2007ஆம் ஆண்டிலிருந்து தொடர்ந்து ஐந்தாண்டுகள் பரி. யோவான் கல்லூரி கிரிக்கெட் அணி, மத்திய கல்லூரியுடனான Big Matchஇல் தோற்றுப்போனது நம்மில் பலரிற்கு இன்றும் ஞாபகம் இருக்கும். ஆனால் அதே காலப்பகுதியில் பரி. யோவானின் கூடைப்பந்தாட்ட அணி, அகில இலங்கை ரீதியில் முதல் எட்டு அணிகளிற்குள் தரவரிசைப்பட்டிருந்தது பலருக்குத் தெரியாது.

கிரிக்கெட்டில் பரி. யோவான் கல்லூரி அணி ஒரு பக்கம் மெல்ல மெல்ல மேலெழுந்து, வடமாகாணத்தின் சிறந்த அணியாக விருதுகளைப் பெறத்தொடங்க, பல தலைசிறந்த வீரர்களை உருவாக்கிய கூடைப்பந்தாட்ட திடலோ நலிவடையத் தொடங்கியிருந்தது. இதே காலப்பகுதியில் தான் 2009இல், இறுதி யுத்தத்தில் நேரடியாகப் பாதிப்படைந்த 612 மாணவர்களை பரி. யோவான் கல்லூரி உள்வாங்கியதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

2016 மார்ச் மாதமளவில், நலிவடைந்திருந்த கூடைப்பந்தாட்டத் திடலைத் திருத்தி, மீண்டும் கூடைப்பந்தாட்டத்தை முறையாக விளையாடும் நிலைக்குக் கொண்டுவர, பரி. யோவான் கல்லூரியின் மெல்பேர்ண் பழைய மாணவர் சங்கம் முன்வந்தது. கூடைப்பந்தாட்டத் திடலைப் புனரமைக்க ஒரு மில்லியன் ரூபாய்களை வழங்க முன்வந்த மெல்பேர்ண் OBA, அந்தத் திட்டத்தைச் செயற்படுத்தும் பொறுப்பை பரி. யோவானின் யாழ்ப்பாண பழைய மாணவர் சங்கத்திடம் ஒப்படைத்தது. பரி. யோவான் கல்லூரியின் வரலாற்றில் இரு பழைய மாணவர் சங்கங்கள் இணைந்து மேற்கொண்ட முதலாவது செயற்திட்டம் இதுவாகத்தானிருக்கும்.

கல்லூரியின் அதிபர் வண. ஞானப்பொன்ராஜாவின் முழுமையான ஒத்துழைப்புடனும் அவரது வழிகாட்டலில், கூடைப்பந்தாட்டத் திடல் புனருத்தாரணத்திற்கான (Basketball Court Reconstruction) ஒரு செயற்குழு (Steering committee) அமைக்கப்பட்டது. இந்தச் செயற்குழுவின் தலைமைப் பொறுப்பை ஏற்க கல்லூரியின் பழைய மாணவனான Dr. கோபிசங்கர் முன்வந்தார். இந்தச் செயற்குழுவின் செயலாளராக இன்னுமொரு பழைய மாணவனான Dr. காண்டிபன் பொறுப்பேற்றுக்கொண்டார். இவர்களோடு

இணைந்து இந்தச் செயற்திட்டத்தை வெற்றிபெற வைத்ததில் ரொஹான் தேவதாசன், முருகமூர்த்தி செந்தூரன் மற்றும் ராஜநாயகம் ஹஜீபன் ஆகிய பழைய மாணவர்களின் பங்களிப்பு அளப்பரியது.

கூடைப்பந்தாட்டத் திடலை புனருத்தாரணம் செய்வதோடு மட்டுப் படுத்தாமல், பரி. யோவானின் கூடைப்பந்தாட்டத் திடலை முழுமையாக அபிவிருத்தி செய்வதுதான் சிறந்தது என்று கல்லூரியின் அதிபரும் செயற்குழுவினரும் முடிவு செய்தார்கள். மெல்பேர்ண் OBA கொடுத்த நிதி பலமான ஆரம்பமாக அமைய, கல்லூரியில் எண்பதுகளிலும் தொண்ணூறுகளிலும் படித்த ஒவ்வொரு Batchஐயும் தொடர்பு கொண்டு, நிதி சேகரிப்பதற்குச் செயற்குழு முடிவெடுத்தது.

ஒவ்வொரு Batchஆகத் தொடர்பு கொள்ளும் பாரிய பணி முடுக்கி விடப்பட்டது. பல Batchகள் “கட்டாயம் செய்யுறம் மச்சான்” என்று உறுதியளித்து விட்டு, ஒரிரு கிழமைகளிலேயே செயற்குழு கேட்ட தொகைக்கும் அதிகமாக நிதியைத் திரட்டி அனுப்பினார்கள்.

மறுபுறத்தில், கல்லூரியின் பழைய மாணவனும் பரி. யோவான் அணியின் முன்னாள் கூடைப்பந்தாட்டப் பயிற்றுவிப்பாளருமான பேராசிரியர் தயாபரன், கல்லூரிக்கு ஆடிய பழைய கூடைப்பந்தாட்ட விளையாட்டு வீரர்களைத் தொடர்பு கொண்டு, நிதி திரட்டத் தொடங்கினார். உலகெங்கும் திரட்டப்பட்ட நிதி, கூடைப்பந்தாட்ட அபிவிருத்திக்கென பிரத்தியேகமாகத் திறக்கப்பட்ட வங்கிக்கணக்கில் வைப்பிலிடப்பட்டது. வங்கியில் வைப்பிலிடப்பட்ட பணத்திற்கு உடனடியாகவே பற்றுச் சீட்டுகளும் வழங்கப்பட்டன.

கூடைப்பந்தாட்டத் திடலை மைதானப் பக்கமாக விஸ்தீரணமாக்கிய அதேவேளை, திடலில் வெள்ள நீர் தேங்காமல் இருக்க, திடலைச் சற்றே உயர்த்தி, நீர் வழிந்தோடவும் வகைசெய்யப்பட்டது. இலங்கை கூடைப்பந்தாட்டச் சம்மேளனம் சிபாரிசு செய்த, தென்னிலங்கை பாடசாலைகளில் கூடைப்பந்தாட்டத் திடல்களை அமைத்த அனுபவம் பெற்ற,

Renovated Basketball Court Opening Ceremony

ஒரு நிறுவனத்திடம் பரி. யோவானின் கூடைப்பந்தாட்டத் திடலை புனரமைக்கும் வேலை ஒப்படைக்கப்பட்டது.

பழைய மாணவர்களிடம் சேகரித்த நிதிக்கு மேலதிகமாக, வடமாகாண சபையும் தனது கல்விசார் அபிவிருத்திக்கான பாதீட்டிலிருந்து நிதியுதவி பெற்றுத்தர, கல்லூரியின் பழைய மாணவனும் வடமாகாண சபை உறுப்பினருமான இம்மானுவேல் ஆர்னல்ட் உதவிசெய்தார். கூடைப்பந்தாட்டத் திடலில் இரவிலும் ஆட்டங்களை அரங்கேற்ற, ஒரு மில்லியன் ரூபாய் செலவில், மின்னொளி கோபுரங்களை (Flood light Towers) நிறுவ, கல்லூரியின் பழைய மாணவரான வாமதேவா தியாகேந்திரன் முன்வந்தார்.

பரி. யோவான் கல்லூரியின் கூடைப்பந்தாட்டத் திடலின் அபிவிருத்தி செயற்திட்டத்தில் மனமகிழ்ச்சியைத் தந்த இன்னுமொரு நல்ல விடயம் கூடைப்பந்தாட்டத் திடலின் ஒரு பக்க கோபுரம், எமது SJC92 Batch நண்பனான சிவக்குமரனின் (சேரலாதன்) பெயரைத் தாங்கி நிற்பதாகும். எங்களோடு கூடித்திரிந்து பம்பலடித்து மகிழ்ந்த நண்பனின் நினைவாக,

எங்களது SJC92 Batch பெடியள் இந்தக் கோபுரத்திற்கு நிதிப்பங்களிப்பு செய்திருந்தார்கள்.

கூடைப்பந்தாட்டத் திடலின் மீள்நிர்மாணத்தில் குறிப்பிடத்தக்க இன்னொரு விடயம், இந்தச் செயற்திட்டத்தை முன்னெடுத்து வழிநடத்தி பங்களிப்புச் செய்தது, எண்பதுகளிலும் தொண்ணூறுகளிலும் , ஆனந்தராஜா மாஸ்டரும் தனபாலன் மாஸ்டரும் அதிபராக இருந்த காலத்தில் கல்லூரியில் கல்வி கற்ற பழைய மாணவர்கள். அறுபதுகளிலும் எழுபதுகளிலும் படித்த மாணவர்கள் கல்லூரிக்குச் செய்த பங்களிப்பைப் பின்பற்றி அடுத்த தலைமுறையும் தனது பங்களிப்பை வழங்கத் தொடங்கியதன் அடையாளமாக இந்தச் செயற்திட்டம் அமைகிறது.

பொழுதுகள் 3

ஆசிரியர்களின் நினைவுகள்

பரி.யோவானில்...தமிழ்

கதிர்காமத்தம்பி மாஸ்டரோடு (2010)

St. John'sஇல் படித்தவனென்றால் நுனி நாக்கில் English பேசிக்கொண்டு 'Johnians always Play the game' என்று பிதற்றிக்கொண்டு தெரியும் ஒரு கூட்டம் என்ற மாயை உண்டு. Assembly முதற்கொண்டு அநேகமான பாடசாலை அலுவல்கள் ஆங்கிலத்தில் நடைபெறுவதால், English நம்மோடு தானாக வந்து ஒட்டிக்கொள்ளும். வகுப்பில் 75 சதவீதத்திற்கும் மேலானவர்களிற்கு Englishஇற்கு O/Lஇல் D வரும்.

இந்த மாயையை தகர்த்து, யாழ்ப்பாணம் பரி. யோவான் கல்லூரியில் எமக்கு தமிழ் மொழியை, தமிழ் இலக்கியங்களை ரசித்து ருசித்துக் கற்பித்தவர்கள் இருவர், பரி.யோவானின் தலை சிறந்த தமிழ் ஆசான்கள், ஒருவர் சந்திரமௌலீசன் மாஸ்டர் மற்றவர் கதிர்காமத்தம்பி மாஸ்டர்.

Middle schoolஇல் முதலாவது வருஷம், ராஜசேகரம் blockஇன் கீழ்மாடியில் classroom, சந்திரமௌலீசன் மாஸ்டர் தான் தமிழ் வாத்தியார். பம்பலாகக் கதைத்து பெடியளோடு நல்லா முசுப்பாத்தி விட்டு அழகாகத் தமிழ் சொல்லித்தந்ததை மறக்கேலாது.

சந்திரமௌலீசன் மாஸ்டரோடும் ஷெல்டனோடும் (2019)

தமிழின் இனிமையை எங்களில் விதைத்தவர் சந்திரமௌலீசன் மாஸ்டர். அவர் தமிழ் மொழியை ஆர்வத்தோடு கற்பிக்கும் விதத்தில் ஒரு குழந்தையின் குதூகலம் குடிகொண்டிருக்கும்.

1982இல் நாங்கள் இரண்டாம் வகுப்பு படிக்கும்போது, சிவகுரு மிஸ் திருமணம் முடித்து பரி.யோவானை விட்டு விலக, எங்களுக்கு வகுப்பாசிரியராக பரி.யோவானுக்குள் காலடி எடுத்து வைத்தார் சந்திரமௌலீசன் மாஸ்டர். தனது முதலாவது ஆண்டிலேயே 'விஸ்வாமித்ரன்' நாடகத்தை எங்கள் வகுப்பு மாணவர்களை வைத்து அரங்கேற்றிய துணிச்சல்காரன்.

அதிபர் ஆனந்தராஜனினதும் கல்லூரி சமூகத்தினதும் பெரும் பாராட்டைப் பெற்ற அந்த தமிழ் நாடகத்தில், நண்பர்கள் யாதவன், இறைவன் மற்றும் விஜயனிற்கு பிரதான பாத்திரங்கள் கிடைத்தன. அடியேனுக்குக் கிடைத்த பாத்திரம், மரம். நாடகத்தில் வரும் காட்டு

காட்சியில் ஒரு மரக்கொப்பைப் பிடித்துக் கொண்டு மரமாக நடித்தது இன்னும் நினைவில் நிற்கிறது.

அடுத்த இரண்டு வருடங்கள் ஒரு மொக்கை வாத்தி தமிழ் எடுத்தார், மகா கொடுமை, கடமைக்காக தமிழ் சொல்லிக் கொடுத்து, பெடியளையும் தமிழையும் கஷ்டப்படுத்தினார். அந்த இரண்டு வருடங்கள் தமிழின் இலக்கண விதிகள் முறையாகக் கற்பிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும், நாங்களும் அதை முழுமையாக உள்வாங்கியிருக்க வேண்டும், இரண்டுமே நடக்கவில்லை, ஒரு நாடு இரு தேசம் கொள்கை மாதிரி ஈடேறாமலே போய்விட்டது.

Upper Schoolஇல் ஒரு பரீட்சார்த்த முயற்சியாக Grade 8 தவணைப் பரீட்சையின் அடிப்படையில் மண்டைக்காய்கள் 'A' பிரிவிலும் அரைகுறைகள் 'B' பிரிவிலும் பம்பல்காரன்கள் 'C' பிரிவிலும் குழப்படிகாரன்கள் 'D' பிரிவிலும் அடைக்கப்பட்டார்கள்.

'B' பிரிவில் இருந்த எங்களிற்கு வாய்த்த வாத்திமார் எல்லாரும் கல்லூரியின் மிகச்சிறந்த ஆசிரியர்கள். அரை குறைகளை நிமிர்த்தி எடுக்க அனுப்பப்பட்ட சிறப்புப் படைப்பிரிவு. இந்தப் படைப்பிரிவின் சிறப்பு தளபதி, அதாவது வகுப்பாசிரியர், கதிர்காமத்தம்பி மாஸ்டர். இவரோடு பல களங்கள் கண்ட தளபதிகள் அன்ரனிப்பிள்ளை மாஸ்டர், பிரபாகரன் மாஸ்டர், ஓகஸ்ரின் மாஸ்டர், மகாலிங்கம் மாஸ்டர் ஆகியோரும் களமிறக்கப்பட்டார்கள்.

கதிர்காமத்தம்பி மாஸ்டரின் பெயரிலுள்ள 'திர்' ஐ 'ம்பி' யால் replace பண்ணி 'காம'வை தூக்கி விட்டுத்தான் பெடியள் குறிப்பிடுவார்கள். மெதுவாக ஆனால், அழுத்தமாக நடந்து வரும் மாஸ்டரிடன் நடையில் கம்பீரம் வெளிப்படும். பரி.யோவானின் பழைய மாணவனாக இல்லா விட்டாலும் பரி. யோவானின் பாரம்பரியங்களையும் விழுமியங்களையும் பேணிப் பாதுகாத்தவர். கண்டிப்பிற்கும், கன்னம் மின்னும் அறைக்கும், பிரம்பால் வெளுவைக்கும் கதிர்காமத்தம்பி மாஸ்டர் பிரசித்தமானவர். கதிர்காமத்தம்பியரிடம் அறை வாங்கினால் காதில் விண் கூவும்.

தமிழை எங்களுக்கு அவர் ஊட்டிய விதம் அருமை. நளவெண்பாவும், கம்பராமாயணமும் உமர் புலவரின் சீறாப் புராணமும் அவர் படிப்பித்த விதம் இந்தக் காவியங்களை எம் கண்முன் கொண்டுவரும். அதுவும் கிளுகிளுப்பான சம்பவங்கள் வாற இடத்தில் ஒருக்கா அறுத்து நிறுத்தி வகுப்பைப் பார்த்து ஒரு சிரிப்புச் சிரிப்பார், அப்ப தான் எங்களிற்கு அதன் 'அர்த்தம்' விளங்கும். சிரிப்பலை விண் கூவும், சிரிப்புச் சத்தம் சுண்டுக்குளி மகளிர் கல்லூரி வரை கேட்கும்.

நளவெண்பாவில் சுயம்வர காண்டத்தைக் காதல் ரசம் சொட்டச் சொட்ட கதிர்காமத்தம்பி மாஸ்டர் படிப்பித்த விதம் பதின்மத்தின் பருவக் கோளாறுகளில் அவஸ்தைப்பட்டுக் கொண்டிருந்த எங்களை ஒரு வழி பண்ணிவிட்டது.

துரையப்பா பாடம் முடிய மணியடிக்கச் சுணங்கினால் 'கிலுக்கீற்றா' என்று அநாயாசமாகக் கேட்பதாகட்டும், யாராவது கேள்வி கேட்டால் 'ஆற்றேக்க' என்று விளிப்பதாகட்டும், கதிர்காமத்தம்பி மாஸ்டரின் வகுப்புகள் அலுப்புத் தட்டாது.

“சந்தர்ப்பம் கூறி விளக்குக” என்று ஒரு பகுதி தமிழ் மொழிப் பரீட்சையில் வரும். ஒரு வசனத்தைத் தருவார்கள், அது யாரால் எவருக்கு எப்போது கூறப்பட்டது என்பதை விளக்க வேண்டும். கதிர்காமத்தம்பி மாஸ்டரிடம் படித்த பெடியள் இந்தப் பகுதியில் ஏறி நின்று குடுப்பாங்கள்.

யாழ்.ஹோலில் கதிர்காமத்தம்பி மாஸ்டரிடம் கொஞ்சக் காலம் டியூஷன் போனேன். ஒரு நாள் வகுப்பு முடிய மாஸ்டரிடம் தனிய மாட்டிட்டன். சைக்கிளில் அவரை முந்திக்கொண்டு போகாமல் பின்னுக்கு மெதுவா வர, கிட்ட கூப்பிட்டுச் சொன்னார் 'நீ இனி டியூஷனிற்கு வராத, நான் பள்ளிக்கூடத்தில சொல்லித் தாறது உனக்குக் காணும்'.

அது முற்றிலும் உண்மை, பள்ளிக்கூடத்திலும் டியூஷனிலும் ஒரே மாதிரி படிப்பிச்ச ஒரு சில பிரபல ஆசிரியர்களில் கதிர்காமத்தம்பி மாஸ்டரும் ஒருவர். இதை வீட்ட சொல்லாமல் கதிர்காமத்தம்பி மாஸ்டரின் டியூஷன் feesஐ என்னுடைய pocket money ஆக்கிக்கொண்டது வேற விஷயம்.

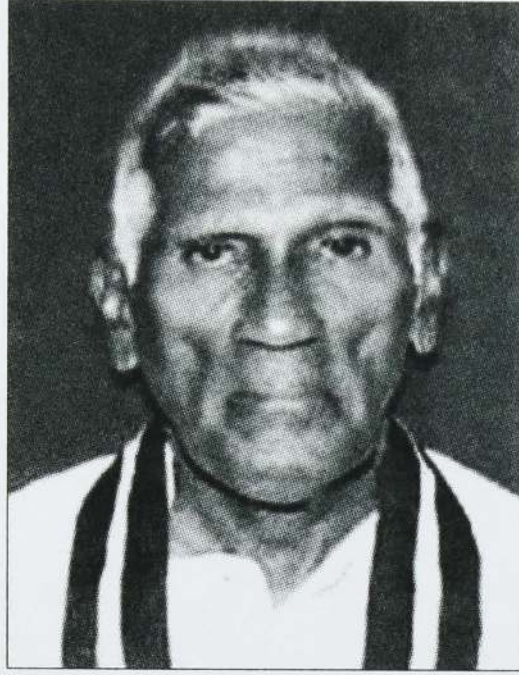
கதிர்காமத்தம்பி மாஸ்டர் தமிழைப் படிப்பித்த விதம் நம்மை அறியாமல் நம்மைத் தமிழைக் காதலிக்க வைத்தது. ஹன்டி நூலகத்திலிருந்த தமிழ் நூல்களையும், வீட்டில் அம்மப்பா வைத்திருந்த பொன்னியின் செல்வனையும், கடல்புறாவையும், யாழ். நூலகத்தில் சுஜாதாவையும் நாடித்தேடி மையல் கொள்ள வைத்தது, இன்றும் அந்தக் காதல் ஓயவில்லை.

பரி. யோவானில் தமிழ்... இனித்தது

பரி. யோவானின் தமிழ்...நிலைத்தது

ஜீவானந்தம் மாஸ்டர்

1999ஆம் ஆண்டு, யாழ்ப்பாணம் இலங்கை இராணுவத்தின் கிடுக்கு பிடிக்குள் சிக்கியிருந்த காலம். சுண்டுக்குளி மகளிர் கல்லூரி மாணவி கிரிஷாந்தி குமாரசுவாமி வழக்கில் மரண தண்டனை விதிக்கப்பட்ட கோப்ரல் சோமரட்ன ராஜபக்ச அளித்த சாட்சியத்தில், செம்மணியில் மனித புதைகுழி இருப்பது உலகின் கவனத்திற்கு வருகிறது.

இன்றுபோல் அன்றும் இலங்கை அரசு சர்வதேச கண்காணிப்புடன் உள்ளக விசாரணை எனும் கண்துடைப்பு நாடகத்தை அரங்கேற்றுகிறது. உள்ளக விசாரணையை நெறிப்படுத்த பரி. யோவான் பழைய மாணவன் நீதிபதி இளஞ்செழியன் நியமிக்கப்படுகிறார்.

பவள் கவசவாகனங்கள், ஆர்மி ட்ரக்குகள், பொலிஸ் ஜீப்புகள், மோட்டார் சைக்கிள்கள் புடை சூழ சைரன் பூட்டிய காரில் நீதிபதி இளஞ்செழியன் யாழ்ப்பாணம் செம்மணி வீதியூடாகச் செம்மணிக்கு அழைத்துவரப்படுகிறார்.

செம்பாட்டு புழுதி கிளப்பிக்கொண்டு பறக்கும் வாகன அணியை வீதியோரத்தில் நின்ற சனம் பயம் கலந்த கண்களோடு வேடிக்கை பார்க்க,

சைக்கிளில் பயணிப்போர் ஓரமாக இறங்கி மிரட்டும் வாகன அணியில் சிக்காமல் தம்மைப் பாதுகாத்துக் கொள்கிறார்கள்.

வாகன அணி அரியாலையை அண்மித்தபோது நீதிபதி இளஞ் செழியன் விடுத்த உத்தரவிற்கமைய வாகன அணி சடுதியாக நடுவீதியில் நிற்பாட்டப்படுகிறது. ஆமிக்காரன்கள் வாகனங்களிலிருந்து பாய்ந்து வீதியில் நிலையெடுக்க, வீதியோரத்தில் நின்ற சனத்திற்கு கதிகலங்குகிறது.

கம்பீரமாகத் தனது வாகனத்தை விட்டு இறங்கிய இளஞ்செழியன் வீதியில் தனது சைக்கிளுடன் வெள்ளை வேட்டி சட்டை அணிந்து ஒதுங்கி நின்ற ஒரு பெரியவரை நோக்கிச் செல்கிறார், குனிந்து அவர் பாதம் தொட்டு ஆசிர்வாதம் பெறுகிறார்.

தமிழ்ச் சனமும் சிங்கள ஆமிக்காரன்களும் திகைத்து நிற்க, தனது குருவின் ஆசிபெற்ற நீதிபதி புதிய உற்சாகத்துடன் மிடுக்காகத் தனது வாகனத்தில் ஏறி வாகன அணியை செம்மணி நோக்கிப் புறப்படுமாறு உத்தரவிடுகிறார்.

நீதிபதி இளஞ்செழியன் ஆசி பெற்ற குரு, யாழ்ப்பாணம் பரி. யோவான் கல்லூரியின் பிரபல ஆசிரியர் ஜீவானந்தம் மாஸ்டர்.

நாங்கள் படித்த ஸ்கூலில் அவர் ஹெட்மாஸ்டர்.

*****

ஆறு ஆண்டுகள் துரைச்சாமி மாஸ்டரின் கண்டிப்பு நிறைந்த Lower school அந்தப்புரத்திலிருந்து Middle schoolஇற்கு வந்தால், பரி.யோவானின் ஒழுக்கத்தைப் பேணும் சிறப்புத் தளபதி ஜீவானந்தம் மாஸ்டரின் பாசறை காத்திருந்தது.

Great 6இல் அருள்தாசன் மாஸ்டர் தான் வகுப்பாசிரியர், அவர் கற்பிக்கத் தொடங்கிய முதலாவதாண்டு. ஆங்கிலம் படிப்பிக்க ஜெயவீரசிங்கம் மிஸ், அவாவும் புதுவரவு. Middle schoolஇற்கு வந்த த்ரிலில் முதல் மாதம் எங்கட அட்டகாசம் கட்டுமீறிப் போய்க்கொண்டிருந்தது.

கந்தசாமி மாஸ்டரதும் ஜெயவீரசிங்கம் மிஸ்ஸினதும் வகுப்புகளில் அட்டகாசமாய் பொடியள் குழப்படி செய்வாங்கள். அவர்களிருவரும் என்ன செய்வதென்றறியாமல் திணறுவார்கள்.

ஒரு நாள் ராஜசேகரம் blockஇல் அமைந்திருந்த வகுப்பறையில் ஜெயவீரசிங்கம் மிஸ்ஸின் வகுப்பும் பொடியளின் அட்டகாசமும் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அதிரடியாக வகுப்புக்குள் நுழைந்த ஜீவானந்தம் மாஸ்டர் பத்துக் குழப்படிகாரன்களைக் கைது செய்து அருளானந்தம் blockஇல் அமைந்திருந்த அவரின் Officeஇற்கு அழைத்துச் செல்கிறார். பத்துப் பேரும் அணிவகுத்து நடந்து போகும்போது பக்கத்து வகுப்புக் காரன்களின் நெளிப்புகள் வரப்போகும் வினையைக் கட்டியம் கூறுகிறது.

வரிசையா ஒவ்வொருத்தரா கூப்பிட்டுச் சுவரைப் பார்த்து நிற்க சொல்லிவிட்டு விசாரணை ஆரம்பமாகிறது

‘தம்பி எந்த மண்?’ ஜீவானந்தம் மாஸ்டர் பிரம்பைக் கையிலெடுக்கிறார்.

‘அப்பா என்னிடம் படித்தவர். அப்பாவினுடைய பெயரை மண்ணாக்காதே.’ ஜீவானந்தத்தாரின் பிரம்பு வானுயர்கிறது.

‘வந்த விடயத்தை மறந்துபோகவேண்டாம்’ சளார், ஜீவானந்தம் மாஸ்டரின் பிரம்பு பெடியனின் பின்புறத்தை பதம்பார்க்கிறது.

விசாரணையும் அறிவுரையும் முடிய சளார்.. சளார்.. சளார். முதுகைத் தடவிக்கொண்டு வகுப்பிற்குத் திரும்பினோம், ஜெயவீரசிங்கம் மிஸ் நக்கலாகச் சிரித்த மாதிரி இருந்தது.

*****

வெள்ளை வேட்டியும் முழுக்கை நீள சட்டையும் அணிந்து சைக்கிளில் பாடசாலைக்கு வரும் ஜீவானந்தம் மாஸ்டரில் தமிழ் மணம் கமழும். பரி. யோவான் காற்றிலேயே ஆங்கிலம் கலந்திருக்கும், ஆனால் ஜீவானந்தம் மாஸ்டரிற்குச் சுட்டுப் போட்டாலும் ஆங்கிலம் வராது என்பார்கள்.

ஜீவானந்தம் மாஸ்டர் அர்ப்பணிப்புடன் பணியாற்றிய ஒரு அற்புத ஆசிரியர். பம்பலா பாடம் நடத்துவார். பிரம்பால விளாசுவதில் சூரன். மாணவர்கள் அவரில் அபரிமிதமான மரியாதையும் மதிப்பும் வைத்திருப்பார்கள். இந்தப் பாசம் அதிகமாகி ஜீவானந்தம் மாஸ்டரைக் கருவாக வைத்து பல பகிடிக் கதைகளைப் புனைவார்கள். ஜீவானந்தம் மாஸ்டர் எனும் ஜாம்பவானை எந்த விதத்திலும் கேவலப்படுத்தும் நோக்கமில்லாத அந்த “ஜீவானந்தம் மாஸ்டர் ஜோக்ஸ்” பரி. யோவான் வாழ்க்கையில் மறக்க முடியாதவை.

*****

ஒரு நாள் காலை, தேவதாசன் மாஸ்டர் சைக்கிளில் தனது இளைய மகன் டிலானை ஏற்றிக்கொண்டு கண்டி வீதியிலிருந்து பழைய பூங்கா வீதியில் திரும்புகிறார். அந்தத் திருப்பத்தில் வீதியில் இருந்த ஏதோ ஒன்றில் சறுக்கி சைக்கிள் சரிய இருவரும் விழுகிறார்கள், காயம் ஏதும் படவில்லை ஆனால், உடுப்பில் புழுதி படுகிறது. திரும்ப வீடு சென்று உடுப்பு மாற்ற நேரமில்லை, சரி பரவாயில்லை என்று தேவதாசன் மாஸ்டர் புழுதி படர்ந்த காற்சட்டையுடன் பாடசாலை வருகிறார்.

Staff சைக்கிள் Parkஇல் தேவதாசன் மாஸ்டர் சைக்கிளை நிறுத்தவும் ஜீவானந்தம் மாஸ்டர் வரவும் சரியாய் இருந்தது.

‘என்ன தேவதாசன் என்ன நடந்தது?’ ஜீவானந்தம் மாஸ்டர் கேட்கிறார்.

‘ஒன்றுமில்லை சேர், ஐ lost my balance” தேவதாசன் மாஸ்டர் நிலைமையை விளக்குகிறார்.

‘ஓ அப்படியா.. உங்கனேக்க தேடிப்பாரும்.. கிடைச்சிடும்’ என்று சொல்லிவிட்டு விறுவிறுவென நடையைக் கட்டும் ஜீவானந்தம் மாஸ்டரின் உபதேசத்தில் தேவதாசன் மாஸ்டர் அதிர்ச்சியடைகிறார்.

*****

ஜீவானந்தம் மாஸ்டர் படிப்பிக்கும் வகுப்புகளில் மொனிட்டருக்கு இரு வேலைகளிருக்கும். 'மொனிட்டர்... ஓடிப்போய், நடந்து வா' என்றாரென்றால் மொனிட்டர் ஓடி அவருடைய Officeஇற்குப் போய் அவரின் தண்ணிக் கிளாஸை எடுத்துக்கொண்டு நடந்து வரவேண்டும்.

ஜீவானந்தம் மாஸ்டர் வலக்கையை முழுசாய் நீட்டி இடக்கையால் வலப்பக்க கையின் தோள்முட்டைத் தொட்டு 'மொனிட்டர்....' என்று சிக்னல் கொடுத்தால், ஆட்டிலெறிகள் முன்னரங்கிற்கு நகர்த்தப்படும், அதாவது பிரம்பு Officeஇலிருந்து வகுப்பிற்குக் கொண்டுவரப்படும். அடிவாங்கும் அப்புகாமியிடம் 'பாகை என்ன வேணுமென்று சொல்லும்', என்று ஜீவானந்தம் மாஸ்டர் கேட்பார். பாகை கேட்டு அடி போடும் வல்லவர் ஜீவானந்தம் மாஸ்டர்.

இயக்கம், பிணை சிஸ்டம் அறிமுகப்படுத்த முதலே பரி. யோவானில் பிணை சிஸ்டம் அமுல்படுத்தியவர் ஜீவானந்தம் மாஸ்டர். குழப்படிகாரனை அவனது நண்பர்கள் யாராவது பிணையெடுத்தால், குழப்படிகாரனிற்கு அந்தமுறை தண்டனை கிடைக்காது. குழப்படிகாரன் மறுமுறை குற்ற மிழைத்தால், பிணை கொடுத்தவரிற்கு ஜீவானந்தம் மாஸ்டரின் பிரம்பு கதை சொல்லும்.

*****

ஒரு மத்தியான நேரம் ஏதோ ஒரு அவசர விஷயமாக staff meeting நடந்துகொண்டிருக்கிறது. அலெக்ஸ் தம்பிராஜா மாஸ்டர் சீரியஸாக ஆங்கிலத்தில் உரையாற்றிக்கொண்டிருக்க, பலாலி பக்கமிருந்து வந்த இரு பொம்மர்கள் பழைய பூங்காவில் அமைந்திருந்த இயக்கத்தின் பயிற்சி முகாமை குறிவைத்து வானில் வட்டமடிக்கின்றன.

பதறியடித்து எழும்பிய ஜீவானந்தம் மாஸ்டர் "Alex, bomber is bombing" என்று குறுக்கிடுகிறார்.

ஜீவானந்தம் மாஸ்டரின் குறுக்கீட்டைச் சகிக்காத அலெக்ஸ் மாஸ்டர் "Jeevanantham, Be silent" என்று ஜீவானந்தம் மாஸ்டரை அமைதி காக்கும்படி கேட்கிறார்.

ஆங்கில வாத்தியாரான அலெக்ஸ் மாஸ்டர் தான் ஆங்கிலத்தில் Bomber is Bombing என்று சொன்ன உச்சரிப்பில் B எழுத்தின் ஒலி silent ஆக இருக்க வேண்டும் என்று தனது ஆங்கிலத்தை திருத்துகிறார் என்று கருதிய ஜீவானந்தம் மாஸ்டர் சொன்னார்

"Omber is ombing"

*****

1985களின் ஆரம்பம்.. யாழ்ப்பாணம் இராணுவக் கட்டுப்பாட்டில் இருக்க, இயக்கங்கள் தங்கள் கைவரிசையைக் காட்டத் தொடங்கிய காலப்பகுதி. குருநகர் தொடர்மாடி இராணுவ முகாமில் தரையிறங்கிய ஹெலியை புலிகள் துப்பாக்கியால் சுட்டுச் சேதமாக்க, கச்சேரியடியில் நின்ற ஆமிக்காரன்களிற்கு விசர் வந்து பழைய பூங்கா வீதியால் கண்டபடி சுட்டுக்கொண்டு குருநகர் நோக்கிப் போகத் தொடங்கினாங்கள்.

‘எல்லோரும் மேசைக்குக் கீழ் படு’ என்று உரக்கக் கத்தியபடி ஜீவானந்தம் மாஸ்டர் தன்னுயிரை மதியாது வகுப்பு வகுப்பாக ஓடி மாணவர்களின் பாதுகாப்பை உறுதிப்படுத்துகிறார்.

*****

ஜீவானந்தம் மாஸ்டர்தான் பரி. யோவான் கன்டின் பொறுப்பாளர். கல்லூரிக்கு வரும் விருந்தினர்களை உபசரிப்பதும் கல்லூரி விழாக்களிற்குத் தின்பண்டங்கள் பரிமாறுவதும் ஜீவானந்தம் மாஸ்டரின் ஆளுகைக்குள் அடங்கும். பரி. யோவானின் விருந்தோம்பல் விழுமியம், ஜீவானந்தம் மாஸ்டர் விட்டுச்சென்ற மரபு.

*****

ஒருமுறை லண்டனிலிருந்து ஒரு வெள்ளைக்காரன் பரி யோவானிற்கு வருகை தந்திருந்தார். அதிபர் ஆனந்தராஜனுடனான சந்திப்பு முடிந்தவுடன், அதிபர் ஆனந்தராஜன் ஜீவானந்தம் மாஸ்டரை அழைத்து லண்டன் வெள்ளைக்கார விருந்தாளியை உபசரிக்குமாறு பணிக்கிறார்.

லண்டன் வெள்ளைக்கார விருந்தாளியைக் கண்டினிற்கு அழைத்துச் சென்ற ஜீவானந்தம் மாஸ்டர், விருந்தாளிக்குக் குளிப்பானமும் மட்டன் ரோல்ஸும் பரிமாறுகிறார். விருந்தாளி Fantaஉம் ஜீவானந்தம் மாஸ்டர் Cokeஉம் பருகுகிறார்கள். கொளுத்தும் வெய்யிலிற்கு இதமாக இருந்த குளிரூட்டிய Fantaவைக் குடித்துவிட்டு லண்டன் வெள்ளைக்காரன் "Fantastic" என்றார்.

ஜீவானந்தம் மாஸ்டரும் தன்னுடைய Cokeஐ மடமடவென குடித்துவிட்டுச் சொன்னார்..

"Cokastic"

*****

ஜீவானந்தம் மாஸ்டர் ரவுண்ட்ஸ் வரும் போது யாராவது பெடியள் கன்னத்தில் கைவைத்து யோசித்துக் கொண்டிருந்தால்

‘கப்பலே கவிழ்ந்தாலும்

கட்டின மனைவியே கைவிட்டாலும்

கன்னத்தில் கை வைக்காதே’

என்று ஒரு பொன்மொழியை உதிர்த்துவிட்டு அடுத்த வகுப்பிற்கு நகர்வார்.

*****

சேர்,

நீங்கள் அணைத்தும் அடித்தும் வளர்த்த மூன்று தலைமுறை பெடியளும் நீங்கள் கேட்டுக் கொண்டது போல் அப்பரின் பெயரையும் மண்ணாக்கவில்லை, பரி. யோவானிற்கு வந்த விஷயத்தையும் மறக்கவில்லை.

எங்களை எங்களாக வளர்த்து

எங்களை ஆளாக்கிய உங்களுக்கு

எங்கள் சிரம் சாய்த்து உங்களை வணங்குகிறோம்.

எங்கள் பிரார்த்தனைகளில் உங்கள் ஆத்மா இறைவனடி சேரும்.

மகாலிங்கம் மாஸ்டர்

“மச்சான், நீயொரு செத்த வீட்டு Blogger டா” அருமை நண்பனொருவன் அண்மையில் நக்கலடித்தான். “யார் செத்தாலும் நீ Blog எழுதுறாயடா” என்று அவனது நக்கல் நீண்டது.

“யார் செத்தாலும் Blog எழுத வராது மச்சான்” என்று கடித்தவனைக் கட்டுப்படுத்தினேன். “எங்கட வாழ்க்கையில் ஏதோ ஒரு இடத்தில், ஏதோ ஒரு விதமாக, எங்களில் ஏதோ ஒரு தாக்கத்தை ஏற்படுத்தினவர்களைப் பற்றித்தான்டா எழுதலாம்” என்று அவனை அறுத்தேன்.

பள்ளியில் பாடப் படிப்புக்கும் மேலாக, நல்ல பழக்க வழக்கங்களையும், வாழ்க்கையின் யதார்த்தங்களையும் சொல்லித்தந்து, மாணவர் நலனில் அன்றும் என்றும் அக்கறை காட்டிய ஆசிரியர்கள் எங்களை விட்டு மறையும் போது, மனம் வலிக்கிறது, கண்களில் ஈரம் முட்டுகிறது.

*****

எங்களுடைய SJC92 பிரிவு, Upper Schoolஇல் காலடி எடுத்து வைக்கும் போது, ஒரு பரீட்சார்த்த முயற்சியாக எட்டாம் வகுப்புத் தவணைப் பரீட்சையின் அடிப்படையில், மண்டைக்காய்கள் 'A' பிரிவிலும், அரைகுறைகள் 'B' பிரிவிலும், பம்பல்காரன்கள் 'C' பிரிவிலும், குழப்படிக்காரன்கள் 'D' பிரிவிலும் அடைக்கப்பட்டார்கள்.

'B' பிரிவில் இருந்த எங்களிற்கு வாய்த்த வாத்திமார் எல்லாரும் கல்லூரியின் மிகச்சிறந்த ஆசிரியர்கள், legends. அரை குறைகளை நிமிர்த்தி எடுக்க அனுப்பப்பட்ட சிறப்புப் படைபிரிவு. இந்தப் படைப்பிரிவின் சிறப்புத் தளபதி, அதாவது வகுப்பாசிரியர், தமிழாசிரியரான கதிர்காமத் தம்பி மாஸ்டர். இவரோடு பல களங்கள் கண்ட தளபதிகளான, மகாலிங்கம் மாஸ்டர் (English), அன்ரனிப்பிள்ளை மாஸ்டர் (Maths), பிரபாகரன் மாஸ்டர் (Science), ஓகஸ்ரின் மாஸ்டர் (Commerce) ஆகியோரும் களமிறக்கப்பட்டார்கள்.

மகாலிங்கம் மாஸ்டர் ஒரு படு ஸ்டைலான ஆள். நேர்த்தியாக iron பண்ணப்பட்ட ஷேர்ட் அணிந்து, தடிப்பான மீசைக்குக் கறுப்பு dye அடித்து, கமக்கட்டுக்குள் கமகமக்கும் perfume உம் அடித்து, கம்பீரமாக மோட்டார் சைக்கிளில் அமர்ந்து, அவர் பாடசாலை வளாகத்திற்குள் வலம்வரும் காட்சியில் “நானொரு ஜொனியன்” என்ற மிடுக்கு நிறைந்திருக்கும்.

நாங்கள் படிக்கும் காலத்தில், அவருடைய சிவப்பு நிற Honda மோட்டார் சைக்கிள், தனபாலன் மாஸ்டரின் வீட்டடியில்தான் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கும். மோட்டார் சைக்கிளில் பரி. யோவானின் வாயியில் வளைவைக் கடந்து வரும் மகாலிங்கம் மாஸ்டர், பாடசாலை மணியிருக்குமிடத்தில் வலப்புறம் திரும்பி, staff cycle park தாண்டி, male staff roomஇற்கும் உயர்ந்த Church மதிலிற்குமிடையில் இருக்கும் ஓடையடியில் வேகம் குறைத்து, பஞ்சலிங்கம் மாஸ்டர் வீட்டடியில் gear மாற்றி, தனபாலன் மாஸ்டர் வீட்டு வாயிலில் வந்திறங்கும் காட்சி இன்றும் நினைவில் நிழலாடுகிறது.

பஞ்சலிங்கம் மாஸ்டர் வீடு

சிறிய மேடு பள்ளங்களில் மோட்டார் சைக்கிள் ஏறி இறங்கினாலும், 90 பாகையில் நிமிர்ந்து நிற்கும் மகாலிங்கத்தாரின் உடம்பு குனிந்து வளையாது, அவரின் ஆளுமையைப் போல விண்ணென்று எப்போதும் நிமிர்ந்தே நிற்கும்.

*****

“மச்....சா....ன், உனக்கு ஞாபகமிருக்கா, ஒருக்கா எங்கட முழு கிளாகக்கும் பிரம்பால சளீர் சளீர் என்று அடி விழுந்தது” என்று ஷெல்டன் நினைவுபடுத்தினான். “கையை இழுத்து இழுத்து நாப்பத்து நாலு பேருக்கும் அந்த வயசிலும் களைக்காமல் விளாசினார்டா.... மச்சச்சாஆஆன்” ஷெல்டனின் குரலில் அடிவாங்கிய வலி இன்னும் தெரிந்தது. “அவர் எப்பவும் நல்ல fit ஆன ஆள் மச்சான்” என்றான் ஷெல்டன்.

சூப்பர் ஸ்டார் ரஜினிகாந்தை விட ஸ்டைலாக, விறுவிறுவென்று நடந்து வரும் மகாலிங்கம் மாஸ்டரைப் பார்த்தாலே எங்களுக்கு

மரியாதை கலந்த பயம் வந்து ஒட்டிக்கொள்ளும். ஆங்கில மொழியை முழுமையான ஈடுபாட்டோடு மகாலிங்கம் மாஸ்டர் கற்றுத் தந்ததோடு மட்டும் அவர் நிற்கவில்லை. பரி. யோவானின் புகழ் பூத்த கிரிக்கெட் வீரனும், பயிற்றுவிற்பாளரும், மெய்வல்லுநர் வீரருமான மகாலிங்கம் மாஸ்டர், எங்களுக்குள் பரி. யோவானின் விழுமியங்களை விதைத்ததில் பெரும் பங்கு வகித்தவர்.

*****

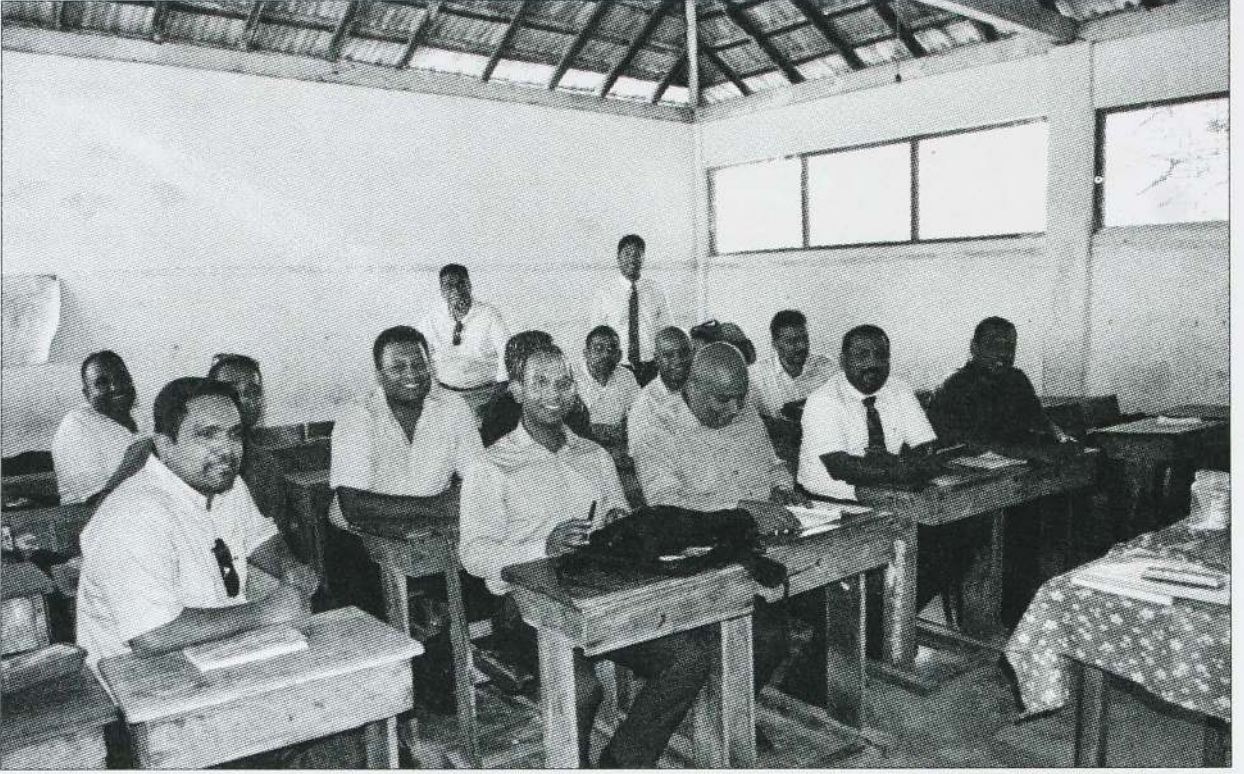
“டேய்... உனக்கு அவர் inswing outswing சொல்லித்தந்தது ஞாபகமில்லையாடா” இரவு பதினொன்றரைக்கு WhatsApp அலைவரிசையில் ஷியாமல்ராஜ் கலகலப்பானான். “இல்லை மச்சான்... ஞாபகமில்லை” தொலைக்காட்சியில் Aiden Markram, inswingerஐத் தட்டி நூறாவது ரன்னை எடுத்துவிட்டு, Batஐத் தூக்கிக் காட்டினார்.

“டேய் வடுவா ராஸ்கல்.. நீ சென். ஜோன்ஸிலா படிச்சனீ... (சிரிப்பு), நீ உண்மையிலேயே எங்கட ‘B’ class தானாடா (சிரிப்பு)... டேய் உண்மையைச் சொல்லு” ஷியாமல் formஇற்கு வந்தான். “பஹ்ரேயன் வந்து வைப்பன்.. அலட்டாமல் கதையைச் சொல்லு” பயந்தாங்கொள்ளியைப் பயமுறுத்தினேன்.

“ஒரு நாள் மச்சான்... வகுப்பில சரியோ?.. inswing எண்டா எப்படிப் பந்தைப் பிடிக்கோணும், outswing எண்டா எப்படிப் பிடிக்கோணும் என்று வடிவாஆஆஆ சொல்லித் தந்தார்டா” ஷியாமல் எண்பதுகளிற்கே கூட்டிக் கொண்டு போனான். “கையை எப்படித் திருப்போணும்.. கால் எப்படி creaseஇல் land பண்ணோணும்... சரியோ.. என்று செய்து காட்டினது கூட உனக்கு ஞாபகமில்லையா.. மொக்கா” ஷியாமல் விவரித்தான்.

“பிறகுடா.. ஒரு batsman ஆக, எப்ப bowler inswing போடப்போறான், எப்ப outswinger வரும் என்டதை எப்படி pick பண்ணுறது என்றதையும் சொல்லித் தந்தார்” என்று, யாழ்ப்பாணத்தைக் கலக்கிய பரி. யோவானின் சகலதுறை ஆட்டக்காரர்தான் S.K. மகாலிங்கம் என்பதை ஷியாமல் நினைவுபடுத்தினான். “அதால தான்டா நான் சென். ஜோன்ஸிற்கு opening

2016இல் தாங்கள் 1989இல் படித்த 11B வகுப்பறைக்கு
மீண்டும் திரும்பிய SJC92 நண்பர்கள்

batsman...' என்று தன்னைப் பற்றி ஷியாமல் புளுகத் தொடங்கவும் பஹ்ரேய்ன்காரன் WhatsApp தொடர்பைத் துண்டித்து என்னைக் காப்பாற்றவும் நேரம் சரியாக இருந்தது.

*****

1989ஆம் ஆண்டில் ஒரு நாள், அருளானந்தம் Blockஇன் மேல்மாடியில் பழைய பூங்கா பக்கம் இருந்த எங்களது 11B வகுப்பறையில் மகாலிங்கம் மாஸ்டர் ஆங்கிலப் பாடம் நடத்திக் கொண்டிருந்தார். யாழ்ப்பாணத்தை இந்திய இராணுவமும் மண்டையன் குழு ஈபிக்காரன்களும் மரணப் பயந்தோடு கடும் கிடுக்குப் பிடிக்குள் வைத்திருந்த காலம்.

எங்கிருந்தோ திடீரென வந்த இரண்டு இயக்க அக்காமார், வகுப்பிற்குள் நுழைந்து “சுதந்திரப் பறவைகள்” என்ற எழுத்துகளைப் பொறித்த துண்டுப் பிரசுரங்களை வகுப்பிற்குள் விநியோகிக்கத் தொடங்கினார்கள், நாங்களும் அடித்துப் பிடித்து வாங்க, வகுப்பு குழம்பி விட்டது. ஒரு கணம் திகைத்துப்

போன மகாலிங்கம் மாஸ்டர், கையைக் கட்டிக்கொண்டு அவர்களின் செய்கையை, தலையை ஆட்டிக் கொண்டே பார்த்துக் கொண்டு நின்றார்.

நோட்டீஸ் தந்துவிட்டு அக்காமார் வகுப்பை விட்டு வெளியேறப் போக “தங்கச்சிமார், இங்க வாங்கோ” மகாலிங்கம் மாஸ்டரின் கம்பீரக் குரல் அக்காமாரைத் தடுத்தது. “நான் இங்க பாடம் நடத்திக்கொண்டு நிற்கிறன்.. கேட்டு கேள்வியில்லாமல் நீங்க பூந்து நோட்டீஸ் குடுக்கிறியள்.. இது என்ன பழக்கம்” மகாலிங்கம் மாஸ்டரின் குரலில் ஒலித்த கண்டிப்பை இயக்க அக்காமார் எதிர்பார்க்கவில்லை. “பிழை தான் சேர்.. மன்னித்துக் கொள்ளுங்கோ....” அக்காமார் அடுத்த வகுப்பிற்குப் பறந்தார்கள்.

*****

அதே வருஷம், புங்கன்குளம் வீதியில் வசித்த நண்பன் யசீந்திராவோடு, அவனது அடி வளவிற்குள் கிரிக்கெட் விளையாடி விட்டு, வீட்டு வாசலில் சைக்கிளில் நின்று கொண்டே கதைத்துக் கொண்டிருக்கும் போது பின்னேரம் ஆறுமணியிருக்கும். சாரம் கட்டிக்கொண்டு, கையில் கொக்குத் தடியோடு மகாலிங்கம் மாஸ்டர் அரியாலைப் பக்கமிருந்து புங்கன்குளம் வீதியால் சைக்கிளில் வர, பரி. யோவானின் பாரம்பரியத்திற்கமைய, சைக்கிளால் இறங்கி மரியாதை கொடுத்தோம். ஒரு சின்ன தலையாட்டலோடு மகாலிங்கம் மாஸ்டர் கடந்து போனார்.

அடுத்த நாள், மகாலிங்கம் மாஸ்டர் வகுப்பிற்குள் வந்து Good morning சொல்லிவிட்டு, நேராக யசீந்திரவும் நானும் இருந்த வாங்கடியிற்கு வந்து, முதுகில் மொங்கு மொங்கு என்று மொங்கினார். “உதென்ன பழக்கம்... இரவில ரோட்டில நின்று கதைக்கிறது.. அவங்கள் அறுவார் வேற திரியுறாங்கள்” எங்கள் மேலிருந்த அக்கறையும் எங்கள் பாதுகாப்பில் இருந்த ஆதங்கமும் அந்த மொங்கலில் வெளிப்பட்டது.

*****

1994ஆம் ஆண்டு கொழும்பிலிருந்து யாழ்ப்பாணம் திரும்பியிருந்த நேரம், கொழும்பிலிருக்கும் யாருக்கோ ஒரு கடிதம் தந்துவிட, எங்கள் வீட்டிற்கே மகாலிங்கம் மாஸ்டர் வந்து விட்டார். பழைய வகுப்பறை

மகாலிங்கம் மாஸ்டேரோடு அவரது வீட்டில் (2013)

ஞாபகத்தில் எட்டியே நின்ற என்னை “இங்க வாறும் ஐசே” என்று பக்கத்தில் கூப்பிட்டு இருத்தி அமர்த்தி, கையைப் பிடித்து “you have done well.. all the best” என்று வாழ்த்திவிட்டு, அம்மாவைப் பார்த்து “அவன் நல்லா வருவான்... நீங்க யோசிக்கத் தேவையில்லை” என்று சொல்லி, அன்பாக முதுகில் மொங்கி விட்டுத்தான் சென்றார்.

*****

பள்ளிக்கூடத்தில் படிப்பிக்கும் போது கண்டிப்பும் கறாராயும் இருந்த மகாலிங்கம் மாஸ்டரை, பழைய மாணவனாகச் சந்திக்கும் போது அன்பையும் அக்கறையையும் வாரி வழங்குவார். 2002, 2005, 2013, ஆண்டுகளில் அவரது கச்சேரி East Lane வீட்டில் அவரைச் சந்தித்த பொழுது, பக்கத்தில் இருத்திக் கையைப் பிடித்துக்கொண்டு “அந்தக் காலம் போல வராதுடா” என்று அவருக்கேயுரிய தனித்துவமான சிரிப்போடு வாசல்வரை வந்து வழியனுப்பி வைப்பார். 2013இல் போகும் போது அவர் சுடச்சுட பரிமாறிய அந்த வடையின் சுவை இன்னும் வாயில் நிற்கிறது.

2016 Big Match பார்க்கப் போன போது, ஆட்டத்தின் கடைசி நாளிரவு வலம்புரி ஹோட்டல் மண்டபத்தில் நடந்த விருந்தில்தான் என்னுடைய Favourite ஆசிரியர்களில் ஒருவரான மகாலிங்கம் மாஸ்டரைக் கடைசியாகச் சந்தித்தது.

Big Match முடியப் பழைய மாணவர்களுக்கும் பரி. யோவானின் கிரிக்கெட் அணிக்குமான இரவு விருந்தான அந்த நிகழ்விற்கு மகாலிங்கம் மாஸ்டர் தான் பிரதம விருந்தினர். நவீனன், தெய்வேந்திரா, ரட்ணராஜா, ஜூட் ஜோசப், விக்னபாலன் என்று பரி. யோவானின் legends, மகாலிங்கம் மாஸ்டரைச் சூழ்ந்திருக்க, மகிழ்ச்சியிலும் பெருமையிலும் மூழ்கியிருக்க வேண்டிய மகாலிங்கம் மாஸ்டரின் முகத்தில் ஏனோ ஏதோவொரு சலனம்.

பிரதம விருந்தினர் உரையாற்ற மகாலிங்கம் மாஸ்டர் ஒலிவாங்கியைப் பிடித்தபோது அந்தச் சலனத்தின் காரணம் அவரின் பேச்சில் ஒலித்தது. அவரது பெரும் நேசத்திற்குரிய பரி. யோவான் கிரிக்கெட் அணி, அந்த Big Match கிரிக்கெட் ஆட்டத்தை ஆடிய விதத்தை, பரி. யோவான்கள் மட்டுமே கூடியிருந்த அந்தச் சபையில், மகாலிங்கம் மாஸ்டர் அக்கறையோடு கண்டித்தார்.

ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் மாறி மாறிக் கதைத்து, பரி. யோவானின் தனித்துவமான வரலாற்றையும் பாரம்பரியத்தையும் எடுத்தியம்பி, இன்றைய தலைமுறைக்கு எங்களது விழுமியங்கள் பற்றி மகாலிங்கம் மாஸ்டர் வகுப்பெடுக்க, நாங்களும் வகுப்பறையில் இருந்த அதே பயத்தோடு கேட்டுக்கொண்டிருந்தோம். மகாலிங்கம் மாஸ்டர் கடைசியாகக் கலந்து கொண்ட பரி. யோவான் நிகழ்வு இதுவாகத்தானிருக்கும்.

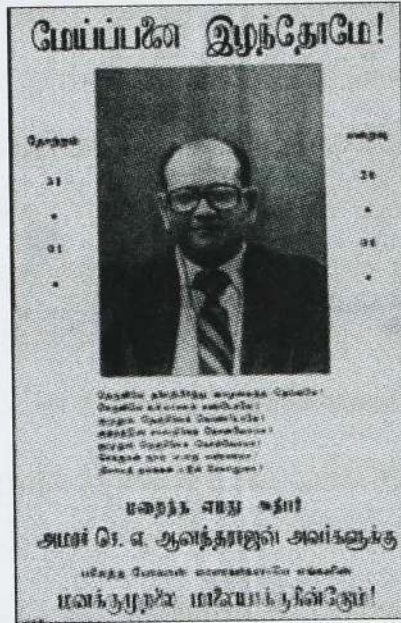
*****

SJC92 batch நண்பன் தயாபரன், மகாலிங்கம் மாஸ்டரைப் பற்றி எழுதிய நினைவுப் பகிர்விலிருந்து சுட்ட ஒரு பந்தியோடு இந்தப் பதிவை நிறைவாக்குவது பொருத்தமாக இருக்கும்.

“கம்பீரமான நடை, மிடுக்கான தோற்றம், துணிவாகத் தன் கருத்தை இன்சொல்லுடன் பகிரும் முறை, ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் சரளமாக பேசும் திறன், நேரந்தவறாமை என்ற பண்புகளுடன் வாழ்ந்த மகாலிங்கம் மாஸ்டரைப் பார்க்கும் போதெல்லாம், பரி. யோவான் அன்னையின் ஏகபுத்திரன் இவர்தானோ என்று எண்ணத் தோன்றும்”

ஆறாவடு

ஆனந்தராஜன் மாஸ்டர் படுகொலையை கண்டித்து வெளியான துண்டுப்பிரசுரம்

வரலாறு ஒரு கொடிய அரக்கன். வரலாறு எனும் அரக்கன் நடந்து வந்த பாதையில் அழித்துவிட்டுச் சென்ற அழிவின் தடங்கள் சில, இன்றும் எம் நினைவுகளை விட்டகலாமல் நினைவலைகளை ஆக்கிரமித்திருக்கும். மறக்க முடியாத, மறக்க விரும்பாத ஆறாவடுக்களாக அந்த அழிவின் தடங்கள் என்றும் எங்கள் இதயத்தை வாட்டி வதைக்கும்.

1985ஆம் ஆண்டின் நடுப்பகுதி, யாழ்ப்பாணக் குடாநாடு மெல்ல மெல்ல இயக்கங்களின் கட்டுப்பாட்டிற்குள் வந்து கொண்டிருந்தது. யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டைச் சூழ நிலைகொண்டிருந்த இராணுவம், மாணவர்களையும் இளைஞர்களையும், சந்தேகத்தின் பேரில் கைது செய்து சித்திரவதைக்கு உள்ளாக்குவதை ஒரு பொழுதுபோக்காகவே செய்து கொண்டிருந்தது.

இலங்கை இராணுவத்தினரால் கைது செய்யப்படும் எந்தக் கல்லூரி மாணவனையும் விடுதலை செய்ய, கைது செய்யப்பட்ட மாணவர்களின் பெற்றோர்கள் அணுகும் பல முக்கியஸ்தர்களில் முதன்மையானவர், C.E ஆனந்தராஜன் அவர்கள். செல்லையா எட்வின் ஆனந்தராஜன்

அவர்கள் யாழ்ப்பாணம் பரி. யோவான் கல்லூரியின் 21ஆவது அதிபர், யாழ்ப்பாண பிரஜைகள் குழுவின் மூத்த உறுப்பினர்களில் ஒருவர்.

பாடசாலை நேரத்தில் ஏதாவது குண்டு வெடிப்பு, துப்பாக்கிச் சூடு நடந்து யாழ்ப்பாணம் அல்லோகல்லப்படும். பதறி அடித்துக்கொண்டு பிள்ளைகளைக் கூப்பிட வரும் பெற்றோருக்கு பரி. யோவானின் Main Gate அடியில், வெள்ளையும் சொள்ளையுமாய் கம்பீரமாக நிற்கும் அதிபர் ஆனந்தராஜன் மாஸ்டரின் உருவம் நெஞ்சுக்குள் பாலை வார்க்கும். எந்த ஒரு மாணவனுக்கும் தீங்கு வராமல் பாதுகாக்கும் அக்கறையும் துணிவும் அவர் நிற்கும் தோரணையில் வெளிப்படும்.

பரி. யோவான் கல்லூரியில் மட்டுமன்றி முழு யாழ்ப்பாணத்தினதும் கல்வி மேம்பாட்டிற்காக அயராது பாடுபட்ட ஒரு உன்னதமான கல்வியாளர் தான் அதிபர் ஆனந்தராஜன். 1980களின் ஆரம்பத்தில் GUES (General Union of Eelam Students) எனும் மாணவர் அமைப்பு கல்வி தரப்படுத்தல் சம்பந்தமான ஒரு கூட்டத்தை யாழ்ப்பாணத்தில் ஒழுங்கமைத்திருந்ததாம்.

கல்வி தரப்படுத்தல் தமிழ் மாணவர்களின் மேல் ஏற்படுத்தியிருந்த தாக்கம் பற்றி, யாழ்ப்பாணத்தின் எந்த முன்னணி கல்லூரி அதிபரும் அச்சம் காரணமாக அந்தக் கூட்டத்தில் உரையாற்ற வரமறுத்தபோது, துணிந்து சென்று அந்தக் கூட்டத்தில் இலங்கை அரசைக் கண்டித்து உரையாற்றிய ஒரே அதிபர் C.E ஆனந்தராஜன் அவர்கள்தான். பரி. யோவானில் வருடந்தோறும் நடக்கும் தமிழ் விழாவிற்கு தானும் வேட்டி அணிந்து வந்து மாணவர்களையும் வேட்டி கட்ட வற்புறுத்தி, தமிழ் பாரம்பரியத்தை பரி. யோவான் மண்ணில் நிலைக்க வைத்தவரும் C.E ஆனந்தராஜன் தான்.

1985இன் நடுப்பகுதிகளில் முகாம்களிற்குள் முடக்கப்பட்டிருந்த இலங்கை இராணுவத்திற்குப் பொழுதைக் கழிக்க ஒரு கேளிக்கை தேவைப் பட்டது. தமிழீழம் காணப்பறப்பட்ட இயக்கங்களின் மேல் தமிழ் மக்களிற்கு ஏற்பட்டுக்கொண்டிருந்த அபிமானத்தை முறியடிக்க, இலங்கை அரசிற்கு ஒரு பிரச்சார ஆயுதமும் தேவைப்பட்டது.

வெளிநாட்டு அரசாங்கங்களிற்கும் தென்னிலங்கைக்கும் யாழ்ப்பாண மக்கள் இலங்கை இராணுவத்தோடு சகஜமாக பழகுகிறார்கள் என்று

காட்ட ஒரு நிகழ்வு இலங்கையின் ஆட்சியாளர்களிற்கு அவசரமாகத் தேவைப்பட்டது. இந்த நோக்கங்கள் எல்லாவற்றையும் ஒரே நேரத்தில் அடைய அவர்கள் கையில் எடுத்த ஆயுதம், கிரிக்கெட்.

எல்லா போராட்ட இயக்கங்களும் தங்களது பிரசாரங்களை முழு வீச்சில் முடுக்கி விட்டிருந்த காலமது. பாடசாலைகள், ட்யூடரிகள் என்று இயக்கங்களின் பிரச்சார குழுக்கள் பிரச்சாரப் பணிகளை மேற்கொண்டிருந்தன. பரி. யோவானின் வளாகத்தினுள் எந்தவித பிரச்சாரப் பணிகளையும் மேற்கொள்ள அதிபர் ஆனந்தராஜன் தடைவிதித்திருந்தார். 'என்னை மீறி நீங்கள் பாடசாலைக்குள் இறங்கினால், நான் இந்த வளாகத்தை விட்டு வெளியேறி விடுவேன்' என்று, அவரது உத்தரவை மீறி உள்நுழைய முயன்ற ஒரு இயக்கத்திற்கு கடுந்தொனியில் எச்சரித்திருந்தாராம்.

யாழ்ப்பாணப் பாடசாலை அதிபர்கள் சங்கத்துடனான ஒரு கலந்துரையாடலில், யாழ்ப்பாண பாடசாலைகள் கிரிக்கெட் அணியை, இலங்கை இராணுவ அணியுடன், யாழ்ப்பாண கோட்டைக்குள் இருக்கும் மைதானத்தில் கிரிக்கெட் ஆட வருமாறு, யாழ்ப்பாணத் திற்கான இலங்கை இராணுவத் தளபதி அழைப்பு விடுத்தார். இராணுவத் தளபதியின் அழைப்பை நிராகரிக்க முடியாத அதிபர்கள் அனைவரும் அவரது அழைப்பை ஏற்று ஜூன் 16, 1985 அன்று, இலங்கை இராணுவ அணிக்கெதிராகக் கிரிக்கெட் ஆட்டம் விளையாடத் தங்கள் கல்லூரி மாணவர்களை அனுப்புவதாக உறுதியளித்திருந்தனர்.

ஜூன் 16, 1985 நெருங்க நெருங்க ஒவ்வொரு பாடசாலை அதிபராகக் கழறத் தொடங்கினார்கள். அவரவர் கல்லூரி ஆசிரியர்கள் கொடுத்த நெருக்கடியாலும், இயக்கங்களின் ஆலோசனையிற்கமையவும், இராணுவத்துடன் கிரிக்கெட் விளையாடுவதைத் தவிர்க்க முடிவெடுத்தார்கள். தான் எடுக்கும் முடிவை எப்போதும் நடத்திக் காட்டும் குணவியல்பு கொண்ட ஆனந்தராஜன் மாஸ்டர் மட்டும், எடுத்த முடிவிலிருந்து பின்வாங்க மறுக்கிறார்.

ஜூன் 16ஆம், 1985 திகதிக்குச் சரியாக ஒரு கிழமைக்கு முன்னர், பரி. யோவானின் விடுதி ஆசிரியர்கள் சிலருக்கு, இரவு உணவிற்குப் பின்னர் ஒரு செய்தி சொல்லப்படுகிறது. 'அடுத்த கிழமை சென்ரல் groundsஇல்

ஒரு match இருக்கு' என்ற அந்த செய்தியில் இராணுவத்துடன் தான் அந்த ஆட்டம் என்று சொல்லப்படவில்லை.

ஜூன் 16ஆம், 1985 திகதி ஒரு ஞாயிற்றுக்கிழமை. அன்றைய காலை உணவு முடிந்ததும் இராணுவத்துடன் யாழ் கோட்டைக்குள் நடக்கவிருக்கும் கிரிக்கெட் போட்டிக்கு வருமாறு மூத்த Hostel மாணவர்களிற்கு அழைப்பு விடுக்கப்படுகிறது. 'ஐயோ சேர்.. ஆமியோடயா' என்று சிலர் ஆச்சரியப்பட 'இது வீண் பிரச்சினையில் முடியப்போகுது, இயக்கத்திற்கு தெரிஞ்சா அவ்வளவு தான்' என்று வேறு சில மாணவர்கள் எச்சரிக்கிக்கிறார்கள்.

ஆனந்தராஜன் மாஸ்டர் அழைத்தார் என்ற ஒற்றைக் காரணத்திற் காகவும் அவரது சொல்லைத் தட்ட முடியாது என்ற கடப்பாட்டிலும், நான்கு ஆசிரியர்கள் உட்பட சில மூத்த மாணவர்கள் யாழ்ப்பாணக் கோட்டையை நடந்து சென்றே அடைகிறார்கள். இராணுவத்தின் உடற் சோதனைகளின் பின்பு இராணுவ அணியோடு படம் எடுத்து விட்டு சிநேகபூர்வ கிரிக்கெட் விளையாட்டு நடைபெறுகிறது. கிரிக்கெட் ஆட்டமும் வீடியோவில் பதிவாகிறது.

யாழ்ப்பாணக் கோட்டையில் பரி. யோவான் அணியை வரவேற்று உபசரித்தவர், வேறு யாருமல்ல, பின்னாட்களில் இயக்கத்தோடு சிநேக பூர்வமாகப் பழகி, இயக்கத்தின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்த நகருக்குள் சிநேகபூர்வ விஜயம் மேற்கொண்ட கப்டன் கொத்தலாவலதான். ஆட்டத்தைக் காண ஆனந்தராஜன் மாஸ்டரும் தனது ஸ்கூட்டரில் வருகிறார்.

கிரிக்கெட் ஆட்டம் முடிந்து, கைகுலுக்கி விட்டு கல்லூரி திரும்பிய அதிபரிற்கு, அடுத்து வரும் நாட்களில் சிக்கல் ஆரம்பிக்கிறது. பரி. யோவான் கல்லூரி அணி ஒன்று இலங்கை இராணுவத்துடன் யாழ். கோட்டைக்குள் கிரிக்கெட் ஆடியதை அறிந்த இயக்கங்கள், ஒவ்வொன்றாக வந்து அதிபர் ஆனந்தராஜனைச் சந்தித்து, தங்களது எதிர்ப்பையும் கோபத்தையும் பதிவு செய்கிறார்கள். நான்கு இயக்கங்கள் வந்து கதைத்த பொழுது பொறுமையாகத் தன்னிலை விளக்கம் கொடுத்த அதிபர், ஐந்தாவதாக வந்த இயக்கத்திடம் பொறுமையிழக்கிறார். 'உங்களிற்கெல்லாம் விளக்கம்

கொடுக்க வேண்டிய அவசியம் எனக்கில்லை' என்ற தொனிப்பட கடுமையாகப் பதிலளிக்கிறார்.

ஜூன் 25, 1985 செவ்வாய்க்கிழமை இரவு ஒன்பது மணியளவில், பரி. யோவானின் வளாகத்திற்குள் இரு இளைஞர்கள் நுழைகிறார்கள். Robert Williams மண்டபத்தில் hostel பெடியளிிற்கு second studies நடந்து கொண்டிருக்கிறது. Robert Williams மண்டபத்தின் மைதானப் பக்க வாயிலடிக்கு வந்த இளைஞர்களைக் கண்ட ஆசிரியர் ஒருவர் அவர்களை அணுகி விசாரிக்கிறார்.

'உங்கட principalஇன் வீடு எங்கே இருக்கு' இளைஞர்களில் ஒருவன் ஆசிரியரைக் கேட்கிறார். 'அது..அந்தா இருக்கு' என்று மைதானத்தின் மறுகோடியில் இருந்த அதிபரின் வாசஸ்தலத்தைக் காட்டிவிட்டு 'ஏன் தம்பி என்ன வேணும்' என்று ஆசிரியர் கேட்கிறார். 'ஒன்றுமில்லை.. அவரோடு ஒரு அலுவல் கதைக்கோணும்' என்று சொல்லி விட்டு, மைதானத்தைத் தாண்டி அதிபரின் வாசஸ்தலத்தை நோக்கி இருவரும் நடந்து போவதை ஆசிரியர் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்.

இருவரும் போய் சில நிமிடத்தில் ஆனந்தராஜன் மாஸ்டரின் இளைய மகன் அதே ஆசிரியரிடம் ஓடி வருகிறார். 'சேர் அப்பாவைத் தேடி இரண்டு Boys வந்திருக்கீனம், அப்பா எங்கேயென்று தெரியுமா?' என்று பதைபதைக்கக் கேட்கிறார். பிரச்சினையின் தார்ப்பரியம் புரிந்த ஆசிரியர் 'அவர் சர்வானந்தன் போதகர் வீட்ட நிற்பார், அவயளுக்கு ஒன்றும் சொல்லாதேயும்' என்று சொல்லி ஆனந்தராஜன் மாஸ்டரின் இளைய மகனை அனுப்பி விட்டு, ஒரு மாணவனை அனுப்பி அதிபர் ஆனந்தராஜனை சர்வானந்தன் போதகர் வீட்டிலேயே இருக்குமாறு செய்தி அனுப்புகிறார் அந்த ஆசிரியர்.

அதிபரின் வீட்டில் அதிபரைத் தேடிக் களைத்த இரு இளைஞர்களும் அவரின் காரையும் start பண்ணிப் பார்த்துவிட்டு, கல்லூரி வளாகத்தை விட்டகலுகிறார்கள். அதிபர் ஆனந்தராஜன் ஓடித்திரிந்த கார் ஒரு Brown நிற Ford Cortina. அதிபர் ஆனந்தராஜனைக் கடத்திக் கொண்டு போகவே அந்த இரு இளைஞர்களும் வந்திருக்கலாமென்று அந்த ஆசிரியர் இன்றும் சந்தேகப்படுகிறார்.

ஜூன் 26, 1985

வழமைக்கு மாறாக அதிபர் ஆனந்தராஜன் பதற்றமாகவே காணப்படுகிறார். பிற்பகல் ஒரு மணியளவில் ஒரு அவசர staff meeting ஒன்றைக் கூட்டுகிறார். இலங்கை இராணுவத்துடன் கிரிக்கெட் விளையாடிய காரணத்தை அமைதியாக கேட்டுக்கொண்டிருக்கும் ஆசிரியர்களிற்கு விளக்க முயல்கிறார். "I gave a commitment to the Major. I am obliged to that commitment because he has helped to release our Boys many times" என்ற சாரப்பட அவரது விளக்கம் அமைகிறது.

அன்று பின்னேரம் பரி. யோவான் கல்லூரியின் இல்ல மெய்வல்லுநர் போட்டிகளிற்கான heats நடந்துகொண்டிருந்தது. பின்னேரம் ஐந்து மணியளவில் அதிபரின் வாசஸ்தலத்திலிருந்து தனது ஸ்கூட்டரில் ஆனந்தராஜன் மாஸ்டர் புறப்படுகிறார். ஆனந்தராஜன் மாஸ்டரின் காரைப் போல், அவரது Orange நிற Bajaj Chetek ஸ்கூட்டரும், இன்றும் மீண்டும் அவரைக் கண்முன் கொண்டு வரும்.

Javelin pitch அடியில் நின்ற தனபாலன் மாஸ்டர், ஆனந்தராஜன் மாஸ்டர் வெளிக்கிட்டுப் போவதைக் கண்டுவிட்டு 'இவர் ஏன் இந்தப் பிரச்சினை நேரத்தில் வெளியில் போறார்' என்று தனக்கு அருகில் நின்ற ஆசிரியரிடம் கவலையுடன் சொல்லிக்கொண்டு இருக்க, ஆனந்தராஜன் மாஸ்டரின் ஸ்கூட்டர், cricket scoreboard தாண்டி, Long jump pitch வளைவில் திரும்பி, Dining Hall கடந்து, Jubilee hallஐக் கடக்கிறது. பரி. யோவானின் பிரதான வாயில் வளைவில் வேகம் குறைத்த ஸ்கூட்டர், வளைவை கடந்து செல்கிறது,

கடைசித் தடவையாக.....

ஆனந்தராஜன் மாஸ்டர் பாவித்த ஸ்கூட்டரின் மாதிரி படம்

அதிபர் ஆனந்தராஜனின் நினைவுகள்

Principal C.E. Anandrajan addressing the Annual Prize Giving

Principal C.E. Anandarajan addressing students at the A/L Union dinner at Uduvil Girls College.

Along the wall (L-R): Principal Anandarajan, Vice Principal Gunaseelan,
Head Master Thuraishamy and Alphonse Master
Front Row (L-R): Mrs Navaratnam, Mrs Lawrence, Mrs Varatharajasingham,
Unknown, Ms Jebashanthi Jebaratnam and Miss Chandrini Thamirajah.
Second Row (L-R): Miss Priyanthi Jeyaweerasingham, Miss Primrose Chelliah
Third Row: Jeevanantham Master, Subramaniam Master

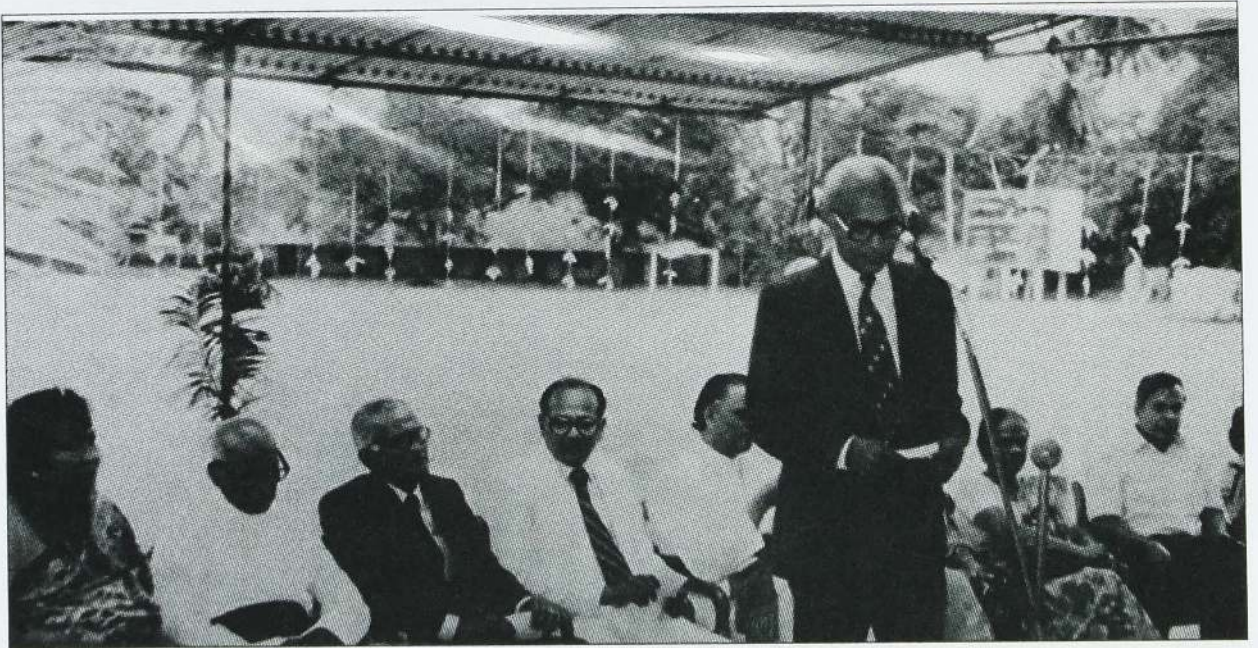

Annual Prize Giving procession during Principal Anandarajan's tenure. Chief Guest Prof Sriharan, Rev Sarvanandan, Panchalingam Master, Gunaseelan Master, Mylvaganam Master and Jeevanantham Master are also in the pic.

Opening of the Poornampillai Block. Principi Anandrajan, Mr & Mrs Poornampillai and Bishop D.J. Ambalavanar are in the pic.

Ceremony to mark the opening of the Poornampillai Block. (L-R), Mrs Ambalavanar, Rev Horshington, Former Principal Mr. K. Poornampillai, Principal C.E. Anandarajan, Bishop D.J. Ambalavanar, Chundukuli Girls College Principal Mrs Chelliah and Mr. Tissanayagam. Judge Aseervatham is at the microphone.

Principal C.E. Anandarajan and Chundukuli Girls College Principal
Mrs G.E.S. Chelliah opening the PT Mathai block.

Opening of the College Farm in Nallur. Former Australian High Commissioner Alan Borthwick is also in the pic.

Farewell dinner to Mr. K. Poornampillai.

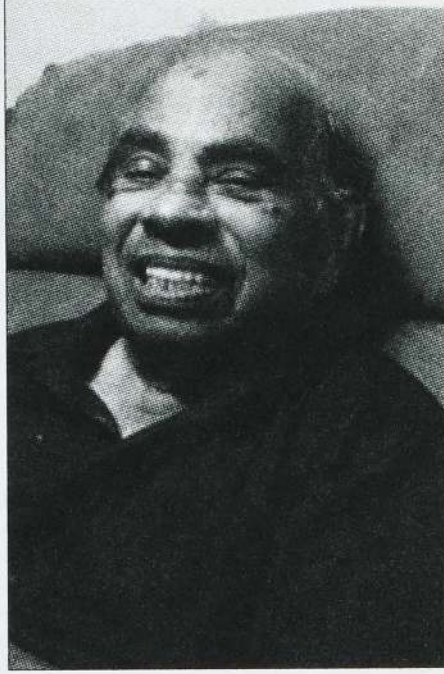

Annual Prize Giving in progress

துரைச்சாமி மாஸ்டரோடு ஒரு பின்னேரம்

18 August 2018

“வாங்கோ...வாங்கோ...வாங்கோ, வழமையா என்றா, எழும்பித் தான் வந்தாக்களை வரவேற்பன்..” வாசலில் சப்பாத்துகளைக் கழற்றி விட்டு வீட்டிற்குள் நுழைந்த எங்களைத் துரைச்சாமி மாஸ்டர் கதிரையில் இருந்து கொண்டே உற்சாகமாக வரவேற்றார். துரைச்சாமி மாஸ்டரின் விருந்தோம்பல் இன்றும் சற்றும் குறையவில்லை.

“நான் ஏன் எழும்பேல்ல எண்டு சொல்லும் பாப்பம்” துரைச்சாமி மாஸ்டருக்கு வலது பக்கத்தில் இருக்கப்போன டினைஷ், கதிரையில் இருக்க முதலே, எண்பதுகளில் எங்களைத் துளைத்தெடுத்த அதே கடுமை மாறாத குரலில், துரைச்சாமி மாஸ்டர் கேள்வி கேட்டார்.

டினைஷ் “தெரியல்லயே சேர்” என்று தலையைச் சொரிய, “ஆ.. அப்ப நீர் சொல்லும் பாப்பம்” என்று இடப்புறம் அமர்ந்து டினைஷ் அவதிப்படுவதைப் பார்த்து ரசித்துக்கொண்டிருந்த என்னை நோக்கி

“50 கலிபர்” திரும்பியது, இல்லை இல்லை “90 கலிபர்”, ஏனென்றால் துரைச்சாமி மாஸ்டருக்கு இப்ப 93 வயது நடக்குதாம்.

“நீங்க வரப் போறீங்க எண்ட படியால், இன்றைக்கு மத்தியான நித்திரையால வெள்ளனவே எழும்பிட்டார்” துரைச்சாமி மாஸ்டரை அக்கறையோடு கவனிக்கும் அவரது மனைவி சொல்ல, எங்களது வருகையை ஆவலோடு எதிர்பார்த்திருந்த துரைச்சாமி மாஸ்டர், சிரித்துக் கொண்டிருந்தார்.

“என்னைப் பெரியாளாக்கி விட்டதே சென். ஜோன்ஸ் தான்” என்ற துரைச்சாமி மாஸ்டர் கொஞ்சம் சீரியஸானார். “நீங்களும் சென் ஜோன்ஸிற்கு நிறைய செய்தனீங்கள் மாஸ்டர்.. வீடு வீடாய்ப் போய் காசெல்லாம் சேர்த்தனீங்க” என்று நாங்களும் மாஸ்டரை மகிமைப்படுத்தினோம்.

“ஓம் ஓம்.. அப்ப என்னட்ட கார் இருந்தது.. அவையள் என்ன கேட்டாலும் நான் செய்யிறனான்” என்று தனது கறுப்பு நிற Morris Minor காரை எங்களுக்கு ஞாபகப்படுத்தினார். “சேர்.. அப்ப அந்தக் கோழிக் கதை..” என்று வாய் நுனியில் வந்த பரி. யோவான் சமூகத்தில் மிகப்பிரபலமான அந்த கோழிக் கதையை அவரிடமே நேரடியாக கேட்காமல் தவிர்த்துக் கொண்டோம்.

“உமக்குத் தெரியுமா மெல்பேர்ணில் நான் வீடு வீடாகப் போய் பேப்பர் போட்டு காசு சேர்த்து ஒரு புது BMW கார் வாங்கினனான்” துரைச்சாமி மாஸ்டர் பெருமையோடு சொன்னார். “ஓம் சேர்.. அதுக்கு THURAI என்று number plate உம் போட்டனீங்க” என்று நாங்கள் சொல்ல, பலமாகச் சிரித்தார்.

“ஒரு இடமும் வெளில போக மாட்டார்.. கட்டிலில் படுப்பார்.. எழும்பி இந்தக் கதிரையில் இருப்பார்.. bathroom போக wheel chair இருக்கு.. பிறகு கதிரை.. இரவு ஏழெட்டு மணிக்கு நித்திரை” என்று அந்தக் காலத்தில் பரி. யோவானின் ஆரம்பப் பிரிவு வளாகம் எங்கும் ஓடியாடித் திரிந்த துரைச்சாமி மாஸ்டரின் இன்றைய நாட்களை அவரது மனைவி வர்ணித்தார்.

“டிக்கெட் போட்டாச்சு.. ஆனா இன்னும் வந்து சேரேல்ல” என்று துரைச்சாமி மாஸ்டர் சொல்லி விட்டுச் சத்தமாக சிரிக்க, எங்களுக்கு ஏதோ செய்தது.

“நீர் இங்கால வந்து இரும்” என்று டினைஷுக்கு அந்தக் கால பரி. யோவான் Primary School Head Masterஇன் தோரணை மாறாமல் உத்தரவு பறந்தது. “அங்கால ஒருக்கா.. இங்கால ஒருக்கா என்று அன்டனாவை அடிக்கடி திருப்பேலாமல் இருக்கு” என்று சொல்லும் போதும் பலமான சிரிப்புத்தான்.

துரைச்சாமி மாஸ்டரின் மனைவி கொண்டு வந்து வைத்த வடையில் ஒன்றை எடுத்து டினைஷும் நானும் ஆளுக்குப் பாதி பாதியாகச் சாப்பிட “நீர் அவர்ட வடையில் பாதியைச் சாப்பிட்டிட்டு, பிறகு உம்மட வடையில் பாதியைச் சாப்பிடோணும், சரியோ” என்று சிரித்துச் சிரித்து எங்களை வெருட்டிக் கொண்டேயிருத்தார்.

தேத்தண்ணி போடப்போன அவரது மனைவியிடம் நாங்கள் சீனியை குறைத்துப் போடச் சொல்ல “அவைக்குப் போடாத சீனியை எனக்குப் போடும்” என்று மனைவிக்கு நக்கலடித்தார்.

அவரது மனைவி எங்களுக்கு முதலில் தேத்தண்ணி பரிமாறி விட்டுப் போக “இவ எனக்கு இன்னும் தேத்தண்ணி தரேல்ல” என்று எங்களுக்கு மட்டும் கேட்கத்தக்கதாக மெதுவாகப் பகிடியாகக் குசுகுசுத்தார். அடுத்த நிமிடமே, துரைச்சாமி மாஸ்டருக்குத் தேத்தண்ணி வர, எங்களைப் பார்த்து கண்ணைக் காட்டிச் சிரித்தார்.

“தேத்தண்ணி குடிச்சிட்டீரோ” என்று என்னைப் பார்த்து அடுத்த தாக்குதல் தொடங்கியது. “இல்லை சேர்.. கொஞ்சம் கிடக்கு” என்று சாதுவாக மிரண்டேன். “ஓகே.. குடிச்சிட்டுக் கோப்பையை இதில வையும்” என்று தனக்கு முன்னால் இருந்த மேசையைச் சாதுவான அதட்டலோடு காட்டினார்.

ஆனந்தராஜன் மாஸ்டர் காலத்தில் நடந்த கதை ஒன்றைச் சொல்லிச் சிரித்தார். பிறகு தனபாலன் மாஸ்டர் மெல்பேர்ண் வந்தபோது தனக்கு

175வது ஆண்டு நிறைவை முன்னிட்டுக் கல்லூரி வெளியிட்ட தங்க நாணயம் ஒன்றும் நினைவுச்சின்னம் ஒன்றும் தந்ததை ஞாபகப்படுத்தினார்.

“சேர், உங்கட old boy தான் இப்ப யாழ்ப்பாண நகர மேயர்” என்று சொல்ல, யார் எவர் என்று விசாரித்து விட்டு “அம்மா.. நீங்க இனி யாழ்ப்பாணம் போனால் உங்களுக்கு விலாசம் தான்.. என்ட பெயரைச் சொன்னால் காணும்... தனிக்கவனிப்புக் கிடைக்கும்.. “என்று தனது மனைவிக்குச் சொல்லி பெருமிதப்பட்டுக்கொண்டார், துரைச்சாமி மாஸ்டர்.

“நாங்க 2011இல் போன போது Bank இற்குப் போக, இவரை இருக்க வைத்துவிட்டு, இருந்த இடத்தில் வந்து கையெழுத்து வாங்கி எல்லா வேலையும் இவரின்ட students செய்து தந்தவை” என்று கடைசியாக துரைச்சாமி மாஸ்டரோடு யாழ்ப்பாணம் போய் வந்த அனுபவத்தை அவரது மனைவி பகிர்ந்து கொண்டார்.

“சேருக்கு என்ன சாப்பிட விருப்பம்” என்று டினைஷ் கேட்டார். “அவருக்குச் சோறு பிடியாது, McDonaldsஇன்ட cheese burger என்றா நல்ல விருப்பம்” என்று அவரது மனைவி குறுக்கிட, துரைச்சாமி மாஸ்டர் ஒரு குழந்தையைப் போல் நெளிந்தார். “சோறு சாப்பிடக் குடுத்தா.. சோறா என்று கேட்பார்.. Pizzaஉம் நல்ல விருப்பம்” என்று அவரது மனைவி தொடர்ந்தார்.

மத்தியானத்திலிருந்து மெல்பேர்ணில் பெய்து கொண்டிருந்த கடும் காற்றுடன் கூடிய மழை சற்றுத் தணிந்திருந்த பின்னேர வேளையில்தான் நாங்கள் துரைச்சாமி மாஸ்டரைப் பார்க்கப் போயிருந்தோம். பல காலமாக மாஸ்டரை ஒருக்கா பார்த்திட்டு வரவேண்டும் என்று டினைஷ் கேட்டுக் கொண்டே இருந்தார், இன்றைக்குதான் அந்த இனிய பொழுது கைகூடி வந்தது.

“சேர்.. அப்ப நாங்க வெளிக்கிடட்டே” என்று அனுமதி கேட்கும் போது மெல்பேர்ண் வானத்தை இரவும் கருமேகங்களும் ஆக்கிரமிக்கத் தொடங்கியிருந்தன. எங்களை இன்னும் இருந்து மாஸ்டரோடு கதைத்துக் கொண்டிருக்க அவரது மனைவி கேட்டுக்கொள்ள, “அவயள விடும்..

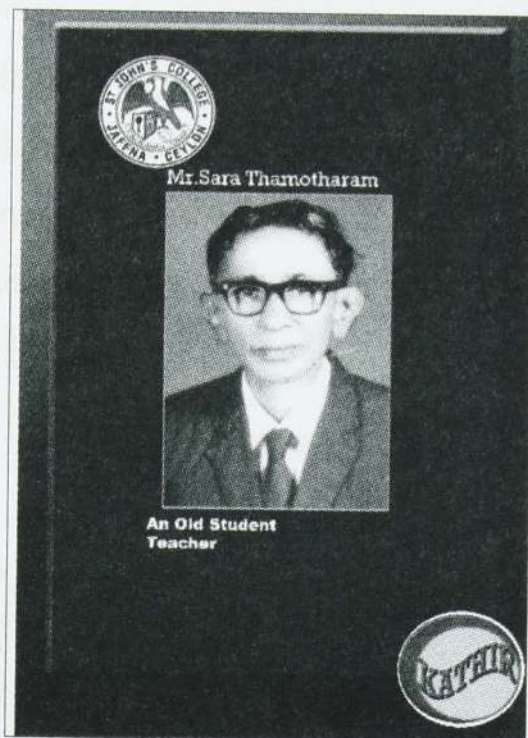

அவயள் பிள்ளை குட்டியளைப் பார்க்கோணும் அல்லோ” என்று மாஸ்டர் எங்களைச் சிரிப்போடு வழியனுப்பினார்.

“சேர்.. அடுத்த முறை வரும்போது McDonaldsஇல் Cheeseburger வாங்கியாறம்” என்று வாசலில் சப்பாத்தை போட்டுக் கொண்டே நாங்கள் குரல் கொடுக்க “ஓம் ஓம்.. எனக்கு போளியும் நல்ல விருப்பம்” என்று சொல்லித் துரைச்சாமி மாஸ்டர் சத்தமாகச் சிரித்துக் கொண்டே எங்களுக்கு விடைதந்தார்.

சரா மாஸ்டரும் அலெக்ஸ் மாஸ்டரும்

சரா மாஸ்டர்

ஆளுமை நிறைந்த குணநலன்களிலும், கற்பித்தலில் காட்டிய முழுமையான ஈடுபாட்டிலும், மாணவர் நலனில் செலுத்திய அக்கறையிலும், பரி. யோவானின் விழுமியங்களைப் பேணுவதில் காட்டிய விட்டுக் கொடாமையிலும், பரி. யோவானின் பழைய மாணவன் என்ற மமதையிலும், சரா மாஸ்டரிலும் அலெக்ஸ் மாஸ்டரிலும் நிறைய ஒற்றுமைகளைக் காணலாம்.

ஆறு ஆண்டுகள் துரைச்சாமி மாஸ்டரின் கண்டிப்பும் கடும் கட்டுப்பாடுகளும் நிறைந்த பரி. யோவானின் ஆரம்பப் பாடசாலையிலிருந்து, மத்திய பிரிவிற்கு வந்தால், பரியோவானில் ஒழுக்கத்தைப் பேணும் சிறப்புத் தளபதி ஜீவானந்தம் மாஸ்டரின் பாசறை காத்திருந்தது. Grade 6Bஇல் அருள்தாசன் மாஸ்டர் தான் வகுப்பாசிரியர், வாழ்வில் முதல் தடவையாக எங்களுக்கு விஞ்ஞானப் பாடம் அறிமுகப்படுத்தப்பட, சயன்ஸ் படிப்பிக்க வந்தவர்தான் சரா மாஸ்டர்.

1980களில் பரி. யோவானின் ஆசிரியர் குழாமிலிருந்த கனபேர் வலு திறமான ஆசிரியர்கள், உண்மையான அக்கறையுடன் ஆசிரியப்

பணியாற்றியவர்கள். ஆசிரியர்களைத் தெரிவு செய்வதிலும் அவர்களைத் தொடர்ந்து உற்சாகப்படுத்தி, பரி.யோவானைக் கல்வியிலும் விளையாட்டுத் துறையிலும் முன்னணியில் வைத்திருந்ததில் அன்றைய அதிபர் ஆனந்தராஜன் அவர்களிற்கு பெரும் பங்குண்டு. இன்றும் நாங்கள் ஆனந்தராஜன் மாஸ்டர் அதிபராக இருந்த காலத்தில் படித்தோம் என்று பெருமைப்படக் காரணம் இந்த ஆசிரியர்களும் தான்.

அந்த மாஸ்டர் எங்களிற்குப் படிப்பிக்க வரமாட்டாரா, இந்த மாஸ்டர் படிப்பிக்க வந்தால் மணியா இருக்கும் என்று எங்களை ஏங்க வைத்த பல வாத்திமார் உலாவித் திரிந்த வளாகமாக, பரி. யோவான் கல்லூரி திகழ்ந்தது. அவ்வாறு எங்களிற்கு வகுப்பெடுக்காத திறமான ஆசிரியர்களில் ஒருவர், அழகாக ஆங்கிலம் கற்பித்த, அலெக்ஸ் தம்பிராஜா மாஸ்டர்.

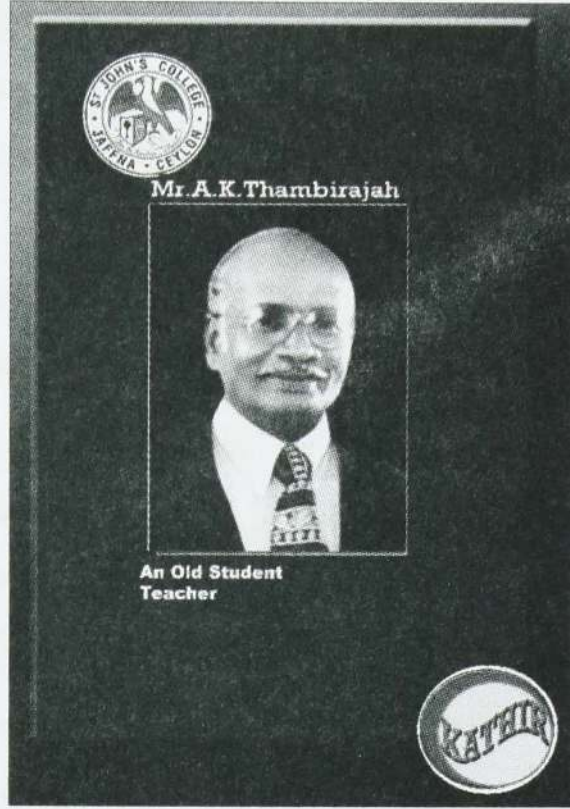
சரா மாஸ்டர், ஒரு மெல்லிய சிறிய உருவம். சிறிய முகத்தில் பெரிய கண்ணாடி. சின்னக் கண்களில் பொய்யாக வரவழைத்த கடுமை, இளகிய மனம். கையைப் பின்னால் கட்டிக்கொண்டு வேகமாக நடப்பார், இல்லை.. இல்லை, காற்றுதான் அவரைத் தள்ளிக்கொண்டு போகும்.

மாணவர்கள் எல்லோரும் வாழ்வில் நல்லாய் வரவேண்டும் என்ற அக்கறை தொனிக்கும் அறிவுரைகள் அவரின் வகுப்புகளில் வெளிவரும். ஹோஸ்டல் மாஸ்டராகக் கூடுதல் பொறுப்பிலும் இருந்ததால், மாணவர்களின் அபிமானம் பெற்ற ஒருவராகத் திகழ்ந்தார்.

அலெக்ஸ் மாஸ்டர் பெரிதாக அலட்டிக்கொள்ள மாட்டார். கம்பீரமான உயர்ந்த உருவம், சில காலங்கள் வெள்ளைக் குறுந்தாடி இருந்ததாக ஞாபகம். அவரது நடை உடை பாவனையில் கண்டிப்பு கலந்திருப்பதால், மாணவர்கள் அவரது வகுப்புகளில் சேட்டை விடத் தயங்குவார்கள். அதட்டலிற்கு அடங்காத அட்டகாசக்காரன்களிற்கு மட்டுமே அடி விழும், அதுவும் இறுதி முயற்சியாகத்தான். பின்னாட்களில் தேவ அழைப்பை ஏற்று முழுமையாக இறைபணியில் தன்னை இணைத்துக் கொண்டவர்.

ராஜசேகரம் Blockஇன் கீழ் மாடியிலிருக்கும் வகுப்புகளில் கொஞ்சம் உயரமாகத்தான் கம்பிகளாலான யன்னல் அமைக்கப்பட்டிருக்கும்.

அலெக்ஸ் மாஸ்டர்

விஞ்ஞான பாடம் தொடங்க மணியடித்த சில நிமிடங்களில், அந்த யன்னல்களிற்கு மேலால் இரு விழிகள் தெரியும். சரா மாஸ்டர், நுனிக் காலில் உந்தி நின்று யன்னலுக்குள்ளால் குழப்படி செய்வோரை ஓரிரு நிமிடம் உளவு பார்ப்பார். பின்னர் சடாரென வகுப்பிற்குள் அதிரடியாய் நுழைந்து, குழப்படிக்காரனைப் பிடித்து நாலு சாத்து சாத்தி விட்டுத் தான் "Good afternoon" சொல்லுவார். சரா மாஸ்டரிடம் அதிகம் அடிவாங்கியது, தாயக கனவோடு களமாடச் சென்று, இறுதி யுத்தத்தில் காவியமான சிவக்குமரன் (சேரலாதன்) தான்.

அலெக்ஸ் மாஸ்டர் கற்பித்த எங்களது batchஇன் இன்னொரு வகுப்பில், ஆங்கிலப் பாடத்திற்கான ஒப்படை (assignment) நடந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆங்கிலத்தில் அலெக்ஸ் மாஸ்டரோடு சில நிமிடங்கள் சம்பாஷிக்க வேண்டும், அதுதான் ஒப்படை. அலெக்ஸ் மாஸ்டர் "Attack" சசியை நேர்காணலிற்குக் கூப்பிடுகிறார், ஏதோ பம்பலா நடக்கப் போகிறது என்று வகுப்பே உற்சாகமாகிறது.

"So.. what did you do last evening?" அலெக்ஸ் மாஸ்டர் கம்பீரமாகக் கேட்கிறார்.

"Sir.. I played cricket, Sir" நாவற்குழி இராணுவ முகாமிற்குச் சென்றி பார்க்கப் போனதை மறைத்து, சசி கதையளக்கத் தொடங்குகிறான்.

"Good.. who is your favourite cricketer?" அடுத்த கேள்வி அலெக்ஸ் மாஸ்டரிடமிருந்து வருகிறது.

'Sir.. சிறிகாந்த்.. sir...கிருஷ்ணமாச்சாரி சிறிகாந்த்' அறுத்து இறுத்து, இலகுவான கேள்விக்குப் பதிலளித்ததில் சசியின் குரலில் ஆனந்தத் தாண்டவம்..

"Why do you like him?" அலெக்ஸ் மாஸ்டரின் கேள்வியில் நக்கல் எட்டிப் பார்க்கிறது.

"Sir.. he hit sixers, Sir" சசி அடுத்த கேள்விக்கு முன்னேறி விட்டான். சிரிப்பை அடக்கிக் கொண்டு வகுப்பு அடுத்த கேள்வியை எதிர்பார்த்துக் காத்திருக்கிறது.

"Can you show me how Srikanth hits a six?" அலெக்ஸ் மாஸ்டர் சசியை மடக்கக் கேள்விக் கணையை வீசுகிறார்.

ஒரு கணம் யோசித்த சசி, பதிலெதுவும் சொல்லாமல், forward defensive shot ஒன்றை விளாயாடிக் காட்டுகிறான். வகுப்பு "ஆ.. ஊ" என்று கத்திக் கத்திச் சிரிக்கிறது.

அலெக்ஸ் மாஸ்டரிற்கு விசர் வந்து விட்டது, கதிரையால் எழும்பியே விட்டார். "I say.. how can you score a six with a defensive stroke?" என்று அலெக்ஸ் மாஸ்டர் இடுப்பில் கை வைத்துக்கொண்டு கேட்ட தொனியில் சிரிப்பலைகள் அடங்க, சசி மட்டும் பின்வாங்கவில்லை. தனது அரைக்கை ஷேர்ட்டின் கைகளை உயர்த்தி, தனது வலிய புஜங்களைத் தட்டி விட்டுச் சொன்னான்

'பலம்....சேர்.... பலம்' வகுப்போடு சேர்ந்து அலெக்ஸ் மாஸ்டரும் சிரித்தார்.

அலெக்ஸ் மாஸ்டரும் சரா மாஸ்டரும் தமது செயற்பாடுகளை வகுப்பறைகளோடு மட்டும் மட்டுப்படுத்தவில்லை. கல்லூரியின் சங்கங்கள், கழகங்கள், இல்லங்கள் என்பவற்றை நிர்வகிப்பதிலும் தங்களை ஆர்வத்துடன் ஈடுபடுத்திக் கொண்டார்கள்.

சரா மாஸ்டரைப் போலும் அலெக்ஸ் மாஸ்டர் மாதிரியும் பல ஆசான்கள் பரி. யோவானில் எங்களை ஆளாக்கினார்கள். ஆளுமை நிறைந்த ஆசிரியர்கள் எங்கள் எதிர்காலத்திற்கு வழிகாட்டியாகத் திகழ்ந்தார்கள். யாழ்ப்பாணத்தில் நிலவிய கடுமையான போர்ச்சூழலிலும் மெழுகுதிரியாக அவர்கள் எரிந்து எங்களின் வாழ்க்கையை ஒளிமயப்படுத்தினார்கள்.

பொழுதுகள் 4

நினைவில் நிலைத்தவர்கள்

Michael

வாழ்வு எனும் ரயில் பயணத்திற் பலர் வந்து போவார்கள், அதில் சிலர் மட்டும் எம்மோடு தொடர்ந்தும் பயணிப்பார்கள். வேறு சிலர் இடையில் ஏறி இறங்குவார்கள், ஆனாலும் அவர்களின் நினைவுகள் மட்டும் தொடர்ந்து எம்மோடு பயணிக்கும்.

மைக்கல் நவரட்ணராஜா பரி. யோவான் கல்லூரி 1990 உயர்தரப் பிரிவின் நட்சத்திரங்களில் ஒருவர், Prefect, Leo Club தலைவர், Handy House Captain, பரி. யோவானின் லண்டன் பழைய மாணவர் சங்கத் தலைவர் என்று இப்படிக் கல்லூரி வாழ்க்கையிலும் அதற்குப் பின்னரும் மின்னிய நட்சத்திரம் மறைந்து விட்டது என்ற செய்தி அவரது குடும்பத்தையும் பரி. யோவான் சமூகத்தையும் அதிர்ச்சிக்குள்ளாக்கியது.

*****

1990 Big Match பற்றி ஒரு பதிவு எழுதவேண்டும் என்று நினைத்ததும், அந்த கிரிக்கெட் அணிக்குத் தலைமை தாங்கிய சதீசனுடன் கதைத்தேன்.

‘ஐசே, matchஇற்கு முதல் நடந்த அட்டகாசம் எல்லாம் எனக்குத் தெரியாது. மைக்கல் தான் உதுக்கெல்லாம் லீடர், மைக்கலைக் கேளும், நிறைய கதை சொல்லுவார்’ என்று சதீசன் நழுவினார்.

FB messengerஇல் மைக்கலை தொடர்பெடுத்தேன். இரண்டு முறை தொடர்பு கொண்டும் ஆளைப் பிடிக்க முடியவில்லை.

Feb 5, 2016

"Machi very sorry. Had a bad migraine, so came home early and slept. Can you call tonight or tomorrow around 8.30 pm our time" என்று மைக்கலிடமிருந்து பதில் வந்தது.

அன்றிரவும் ஆளைப் பிடிக்க முடியவில்லை. அடுத்த நாள் மாலை, அவரது பெற்றோரின் இல்லத்திற்குச் சென்றிருந்த போது, அங்கு அழைப் பெடுக்குமாறு கேட்டுக்கொண்டார்.

‘மச்சான் JP... எப்பிடியடா..’ என்று தொடங்கி 1990 Big Matchஇற்கு முதல் நடந்த அட்டகாசங்கள் அனைத்தையும் அழகாக நினைவு கூர்ந்தார். தங்களுக்கு A/L withdrawals exam நடந்து கொண்டிருந்த காலம் அதுவென்றும், ஐந்து வருடங்கள் நடக்காத Big match நடக்கும் போது எப்படி அதை விடுறது என்று தாங்கள் பரீட்சையைப் பொருட்படுத்தாது, வீட்டிற்குத் தெரியாமல் சைக்கிள், ரயில் என்று சுத்தித் திரிந்து அட்டகாசம் செய்தது பற்றி மகிழ்வுடன் நினைவு கூர்ந்தார்.

தற்போது வைத்தியராக இருக்கும் தங்களது சக Prefect ஒருத்தர் அப்போது cheering squadஇற்கு வராமல் tuitionஇற்குப் போக, அவரிற்கு tuition வாசலில் வைத்து முட்டை அடித்தது பற்றிக் கூறிவிட்டுச் சிரித்தார். சதீசனிற்கே ஞாபகமில்லாத ஒரு அழகிய Big Match தருணத்தை மைக்கல் அழகாக விபரித்தார்.

Big match அன்று நடந்த ஒரு சம்பவத்தைச் சொல்லிவிட்டு....

"Machan, you know what to write and what not to write...right, we are Johnians, we always play the game" என்றார். மைக்கல் சொன்ன தொனியில் பரி. யோவான் பொலிஸின் வெருட்டல் எனக்கு ஏனோ ஞாபகம் வந்தது, மைக்கலும் பழைய பொலிஸ் தானே.

*****

1988ஆம் ஆண்டு என்று நினைக்கிறேன், கல்லூரியின் Sports Meet ஒரு சனிக்கிழமை மத்தியானம் நடைபெற்றது. காலையில் பாடசாலையின் வழமையான வகுப்புகள் இடம்பெற்றன. மைக்கல், Handy Houseஇன் சிறந்த ஓட்டகாரன், நம்பிக்கை நட்சத்திரம்.

அஞ்சல் ஓட்டத்திற்கான அணிகள் தயாராகிக் கொண்டிருக்க, Handy House Captainஆக இருந்த ஸ்ரீ பாலகுமார் அண்ணாவும் பார்த்திபன் அண்ணாவும் POGஆக இருந்த தனபாலன் மாஸ்டருடன் வாக்குவாதப்படுகிறார்கள். அன்று காலை பாடசாலைக்கு வராத மைக்கல் அஞ்சல் ஓட்டத்தில் பங்குபெற முடியாது என்ற பாடசாலை “ஒழுக்க விதி” கடுமையான தொனியில் தனபாலன் மாஸ்டரால் அறிவுறுத்தப்படுகிறது.

மைக்கலின் இடத்தில் எந்தப் போட்டிகளிலும் பங்கேற்காத ஒருவர், அவரின் வயதுப் பிரிவிலும் குறைந்தவராயிருந்தாலும், பங்கேற்கலாம் என்று அறிவுறுத்தப்பட, இரண்டாவது lap ஓட Robert Williams மண்டபத் திற்கருகில் நான் நிலையெடுத்தேன்.

*****

மைக்கல் பரி. யோவான் கல்லூரியில் மிக பிரபலமான மாணவன், சுண்டுக்குளி மகளிர் கல்லூரியிலும் கூட. பரி.யோவானின் ரோமியோ என்றும் சொல்லலாம். ஒவ்வொரு மாதமும் மைக்கல் பற்றிய ஏதாவது ஒரு கிசு கிசு கல்லூரியில் உலாவும். தியேட்டரில், ரோட்டில் என்று மைக்கலைக் கண்டால் ஏதோ ஒரு பெட்டையின் பெயரைச் சொல்லிக் கத்திவிட்டு ஓடி ஒளிந்த சின்னப் பெடியங்கள் நாங்கள்.

1990களில் மைக்கலுடன் Oxoniaஇல் AAT படித்த நாட்கள் இனிமை யானவை. நாங்கள் கொழும்பு வாழ்விற்குப் பழகிக்கொள்ளத் திணற, Michael மட்டும் சுண்டுக்குளியில் விட்ட இடத்திலிருந்து தனது வாழ்வை எந்தவிதக் கஷ்டமுமின்றித் தொடர்ந்தார். சிங்களப் பெடியனோடு நாங்கள் பயமின்றிப் பழகவும் வெட்கப்படாமல் English பேசவும் பழக மைக்கல் role model ஆகத் திகழ்ந்தார். CIMA stage 2 படிக்கும்போது IASஇல்

மைக்கலுடன் கழித்த பொழுதுகள்

ஆனந்தகுமார் ITM பாடத்தைச் சொதப்ப, Oxoniaஇல் கிருஷ்ணகுமாரின் Notesஐ எங்களுக்குத் தந்துதவினார் மைக்கல்.

பின்னாட்களில் CTC Insuranceஇல் வேலைசெய்யும் போதும், வலு ஸ்டைலாக வெளிக்கிட்டு தனித்துவமான ஸ்டைலில் சிங்களமும் English உம் பேசிக்கொண்டு, கொம்பனி வீதியில் மைக்கல் நடந்து செல்வதும், பஸ்ஸில் கண்டு கதைத்ததும் நினைவலைகளில் இன்றும் கடந்து செல்கின்றன.

*****

2016 பெப்ரவரி 6ஆம் திகதி தொலைபேசி உரையாடலின் இறுதியில், 1990 big match பற்றிய வேறு நினைவுகளையும் அடுத்த கிழமை பகிர்ந்து கொள்வதாகச் சொல்லிவிட்டு விடைபெற்றார். பின்னர் FB messengerஇல் கடைசியாக மைக்கல் அனுப்பிய குறுந்தகவல்.

"College college St. John's college"

"St. John's ale ellum
Central ale elaathu"

"More to come soon"

அதுதான் மைக்கலிடமிருந்து வரப் போகும் இறுதித் தகவல் என்று அன்று உணரவில்லை. அடுத்த கிழமை மீண்டும் பரி. யோவான் நினைவுகளோடு மைக்கலின் அழைப்பை எதிர்பார்த்திருக்க, இடையில் மைக்கல் மறைந்த அதிர்ச்சித் தகவல்தான் வந்து தொலைத்தது.

Michael, I am waiting machan.

பொப்பிசைச் சக்கரவர்த்தி

“ஒரே மேடையில் 99 அழகிகளுடன் பொப்பிசைச் சக்கரவர்த்தி A.E மனோகரன்”

1970களின் ஆரம்பத்தில், யாழ்ப்பாணம் சென். பற்றிக்ஸ் மைதானத்தில் இடம்பெற்ற ஒரு இசை நிகழ்ச்சியை விளம்பரப்படுத்த, யாழ் நகரெங்கும் ஒட்டப்பட்டிருந்த சுவரொட்டி ஒன்றைப் பற்றி அண்ணார் ஒருத்தர் கிளுகிளுப்புடன் நினைவு கூர்ந்தார். “அடேய் தம்பி, it had four mini skirt clad ladies with Mano in the middle” என்று அந்த அண்ணா, தன்னுடைய விடலைப் பருவ நாட்களிற்கே என்னைக் கூட்டிப் போனார்.

“வீட்டில எங்களை A.E மனோகரனின் நிகழ்ச்சிகளிற்குப் போக விட மாட்டீனம்” என்று சொன்ன அண்ணரின் குரலில் கோபமும் கவலையும் கலந்திருந்தது. யாழ்ப்பாணத்தை மெல்ல மெல்ல வசியப்படுத்தத் தொடங்கியிருந்த பொப் இசையை, யாழ்ப்பாணத்தின் பழைமைவாதம் பேணும் சமுதாயம் (conservative society) வரவேற்க மறுத்த காலகட்டம் அது.

“வீரசிங்கம் மண்டபத்திலும் யாழ் Open Air Theatreஇலும் மனோகரனின் program நடக்கும். Stageஇற்கு முன்னுக்கு வந்து பெடியள் ஆடிப்பாடி அட்டகாசம் செய்வது, அப்பத்தய யாழ்ப்பாணத்தாருக்குப் புதுசா இருந்தது” என்று அண்ணார் சொல்லிக்கொண்டே போனார்.

“உது உருப்படாதவங்கள் போற இடம், நீ அங்க போகக் கூடாது, அவையும் அவையட சடை மயிரும் Bell bottom களுசாணும், விசர்க் கூட்டம்” என்று பொப் இசையில் மயங்கிய இளைஞர்களை ஹிப்பிகளாகவே பழமைவாத சமுதாயம் கண்ணோக்கியது என்று அண்ணர் சமூகவியல் வகுப்பெடுத்தார். பழமைவாத யாழ்ப்பாணச் சமுதாயத்தின் இந்த கண்ணோட்டத்திற்குத் தனது பொப்பிசைப் பாணியிலேயே A.E. மனோகரன் பதிலடியும் கொடுத்திருந்தாராம்.

“ஹிப்பி முடி வளர்ப்பதெல்லாம் அழகிற்காகவே,
எங்கள் தொங்கு மீசை காட்டும் எம்மை ஆண்களாகவே,
கட்டடித்து ஜாலியாக ஜூலி பார்க்கவே,
எங்கள் கவனமெல்லாம் எந்த நாளும் பொப் டியூனிலே”

எழுபதுகளில் எழுச்சி கொண்ட இந்தப் பொப் இசை அலையிற்கு வித்திட்டவர்கள், பரி. யோவான் கல்லூரியின் பழைய மாணவனான A.E. மனோகரன், யாழ் மத்திய கல்லூரி பழைய மாணவனான நித்தி கனகரத்தினம் மற்றும் “ஓ ஷீலா.. ஓ சாந்தி” புகழ் அமுதன் அண்ணாமலை.

பழங்கதைகள் கதைக்கிறது என்றால் ஜொனியன்ஸிற்கு வலு விருப்பம். “மனோகரன் வந்துடா Fleming Hostelஇல் தான் இருந்தவன், நான் அப்ப Evertsஇல் இருந்தனான்” என்று மெல்பேர்ணில் இருக்கும் அண்ணர் ஒருத்தர் சொல்ல, கொழும்பில் இருக்கும் இன்னொரு கொண்ணரோ “இந்த வடை வடையா வித்து வந்தா வாயாடிக் கிழவி பாட்டு இருக்கைல்லோடா” என்று தொடங்கி “அந்தப் பாட்டு, பெரிய கிணத்துக்குப் பக்கத்தில இருக்கும் ராஜசிங்கம் ஹோஸ்டலில் வைத்துத் தான் மனோ இயற்றிப் பாடினவன்” என்று, பொப்பிசைச் சக்கரவர்த்தியின் பரி. யோவான் கல்லூரிக் கால வரலாற்றைப் பதிவு செய்தார்.

“Borders' Dayஇல் தான்டா அவன் கலக்கத் தொடங்கினவன்” என்று பரி. யோவானின் விடுதி மாணவர்களிற்கு இடையில் நடக்கும் கலை கலாசார போட்டிகளை இன்னுமொரு ஜொனியன் நினைவுகூர்ந்தார். “தானே நாடகம் எல்லாம் எழுதி நடிப்பான். அப்பவே ஒன்றிரண்டு பாட்டுகள் தானே எழுதி, மியூசிக் போட்டுப் பாடுவான்டா” என்று அவர்

விளாசிக்கொண்டு போனபோது, பரி. யோவானின் Borders' Day பற்றி Jaffna Boy புத்தகத்தில் பேர்னாட் சின்னையா விவரித்தது ஞாபகம் வந்தது.

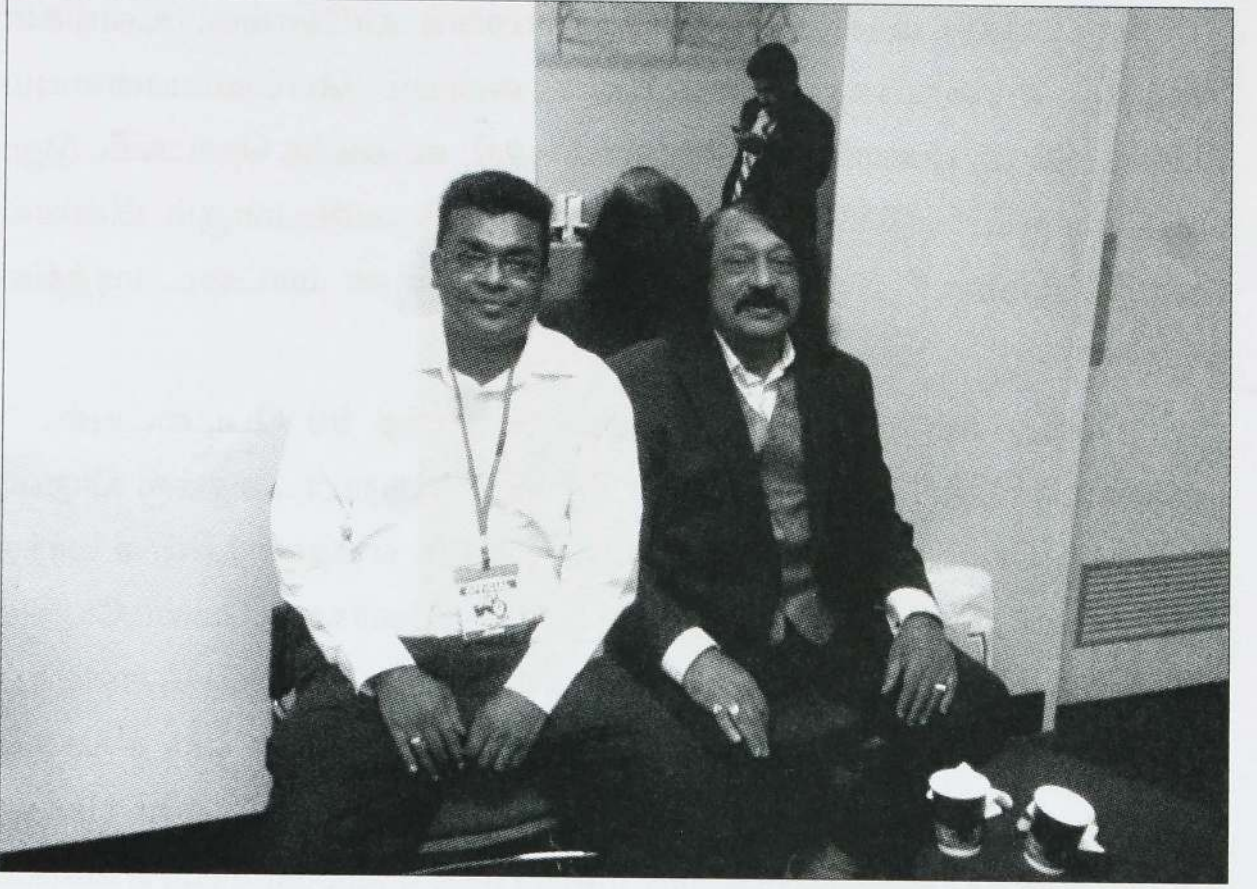
2013ஆம் ஆண்டு மீண்டும் பரி. யோவான் அன்னை மடிக்குத் திரும்பிய A.E. மனோகரன், யாழ்ப்பாணத்தின் பிரபல இசைக் குழுக்களான அருணா மற்றும் ராஜன்ஸோடு இணைந்து Peto Hallஇல் ஒரு இசை நிகழ்ச்சியை வழங்கினார். உடல் உபாதைகளைப் பொருட்படுத்தாமல், அந்த அறுபது சொச்ச வயதிலும், சென்.ஜோன்ஸ் காற்றுப்பட்ட உற்சாகத்தில், தன்னந்தனியாக 36 பாடல்கள் பாடி, அந்த நிகழ்வை என்றும் மறக்க முடியாத தனது கடைசி யாழ்ப்பாண நிகழ்ச்சியாகப் படைத்தார்.

2010ஆம் ஆண்டு மெல்பேர்ணில் அரங்கேறிய நிகழ்ச்சியை எமது கொழும்பு இந்துக் கல்லூரி பழைய மாணவர் சங்கம் ஏற்பாடு செய்திருந்தது. அரங்கம் நிறைந்த மக்களுடன் அட்டகாசமாய் அரங்கேறிய அந்த நிகழ்ச்சியில் stage management பொறுப்பை ஏற்றிருந்தேன். “குளிருது.... குளிருது....குளிருதடா....ராசா” என்று பாடிக் கொண்டே மேடையின் பின்புற அறைக்குள் நுழைந்த A.E. மனோகரனோடு கழித்த அந்தச் சில மணித்தியாலங்கள் வாழ்வில் மறக்க முடியாதவை.

மெல்பேர்ண் நிகழ்வின் இறுதியில், அன்று முற்றவெளியிலும் வீரசிங்கம் மண்டபத்திலும் மேடைக்கு முன்னால் ஆடிய “அன்றைய இளைஞர்கள்” சிலர், தங்கள் வயதையும், பதவிகளையும், பட்டங்களையும், சமூக அந்தஸ்தையும் எல்லாம் மறந்து, மெல்பேர்ணில் மேடையிலேயே ஏறி, மனோகரனைச் சூழ நின்று ஆடி, A.E.மனோகரனை மட்டுமல்ல அவர்தம் குடும்பத்தாரையும் மெல்பேர்ண் தமிழ் சமூகத்தையும் ஆச்சரியப் பட வைத்தார்கள். சற்றும் எதிர்பாராத இந்த “அந்தக்கால இளைஞர்களின்” ஆட்டத்தில், A.E. மனோகரனிற்குச் சந்தோஷத்தில் கண்கலங்கி விட்டது.

உலகெங்கும் பரந்து வாழும் தமிழர்களின் கலியாண வீடுகளையும், Partyகளையும், ஒன்று கூடல்களையும் அலங்கரிக்கும் பாடல்கள் A.E. மனோகரனின் பாடல்கள்தான். எல்லோரும் சேர்ந்து கை தட்டிப் பாட்டுப் பாடி ஆட்டம் போடும் அருமையான பாடல்களின் கர்த்தா, பொப் இசைச் சக்கரவர்த்தி A.E. மனோகரன் தான். இந்த Partyகளில் அரங்கேறும் இன்னுமொரு பெரும் பகிடி என்னவென்றால், scotchஇல்

கொழும்பு இந்துக் கல்லூரி பழைய மாணவர் சங்க நிகழ்வில்
A.E.மனோகரனோடு (2010)

rocksஐ மிதக்க விட்டு, glassஐத் தூக்கி அன்டிமாருக்குக் காட்டி, ஒரு கிலுக்கு கிலுக்கி விட்டு “கள்ளுக் கடை பக்கம் போகாதே” என்று பாட்டுப் பாடும் அங்கிள்மாரின் அரியண்டம்.

“நமோ நமோ” பாட மறுக்கும் தமிழர்களின் உத்தியோகபூர்வமற்ற தேசிய கீதம், A.E. மனோகரனின் “இலங்கை என்பது நம் தாய் திருநாடு” தானாகத் தானிருக்கும். “நல்லூர் நாயகனே நல்வழி காட்டுமையா” என்று உருகும் மனோகரனின் குரல் இன்றும் நல்லூர் எம் பதியில்” ஒலித்துக் கொண்டுதானிருக்கிறது. சில ஆண்டுகளிற்கு முன்னர் A.E. மனோகரன் பாடிய “யாழ்ப்பாணம் போக ரெடியா” பாட்டு புலம்பெயர் வாழ் மக்களைத் தாயகத்திற்கு மீண்டும் அழைத்துச் சென்றதில் தாக்கம் செலுத்தியது.

“அண்ணே, அப்ப பற்றிக்கிஸ் நடந்த அந்த நிகழ்ச்சிக்கு mini skirt போட்ட 99 அழகிகள் வந்தவையளோ” A.E. மனோகரன் பற்றிய நினைவுகள் பகிரத் தொடங்கிய அண்ணையைக் கிண்டினைன்.

“ராப் பத்து மணியாச்சு, மனோகரனைக் காணேல்ல, உவங்கள் சனத்தை வரவைக்கத்தான் மனோகரனையும் பெட்டையலையும் போஸ்டரில் அடிச்சவங்கள் என்று சனம் கத்தி, கூ அடிக்க தொடங்கீட்டுது, சிஸ்டர்மாரும் கொன்வென்ட் பெட்டையளும் அன்டிமாரும் பின்னல் போட்ட Ranjith Chairsஇல் இருக்கீனம்” அண்ண மாட்டை மரத்தில் கட்டினார்.

“பேந்து என்ன நடந்தது.. அண்ணே...அந்த 99 பெட்டையள்...” அண்ணரைக் கெதிப்படுத்தினேன். “பொறடா பொறடா...அதுக்கு வாறன், கொஞ்சம் பொறு” என்ற அண்ணர், பற்றிக்ஸ் மைதானத்தின் உயர்ந்த மதில்களைச் சுற்றி வந்து, பத்தரைக்கு A.E. மனோகரன் மேடையேறிய காட்சியை வர்ணித்து, தான் புது கஞ்சான் போட்டுக் கொண்டு போனதைப் புளுகி, கடைசியாக விஷயத்திற்கு வந்தார், “ஆக ஒரே ஒரு சிங்களப் பெட்டை தான்டா வந்தவள்.. அதுவும் M.G.R.இன் லதாவை பார்த்த யாழ்ப்பாணத்தாரின் கண்களிற்கு it was a huge disappointment, எனக்கும் தான்” என்று என்னை எழுபதுகளிற்கே கூட்டிக்கொண்டு போன கதையை அண்ணர் முடித்து வைத்தார்.

பொப்பிசைச் சக்கரவர்த்தி A.E.மனோகரன் தான் 250இற்கு மேற்பட்ட படங்கள் நடித்திருந்தாலும் எத்தனையோ தொலைக்காட்சி நாடகங்கள் நடித்திருந்தாலும், தனக்கு மனமகிழ்ச்சியைத் தரும் விஷயத்தைப் பற்றி அவருடைய பாணியிலேயே பம்பலாகப் பேட்டியொன்றில் பதிவு செய்வார்.

“ஆனா என்னதான் இருந்தாலும், எங்கட சாதி சனங்கள் வந்து நின்று, பாட்டைக் கேட்டு, கையைத் தட்டி, ஆட்டம் ஒண்டு ஆடி, குலுக்கு ஒன்று குலுக்கி விட்டுப் போற மாதிரி, ஒரு மகிழ்ச்சியான குஷியான ஒரு இது வேறெதிலும் இல்லை, எங்கட சனம் வந்து ஒரு கிலுக்கல் கிலுக்கினா அதில உலகமே அடக்கம்.. அவ்வளவு தான்”

A.E.மனோகரன் பாடிய சுராங்களியும், கோப்பித் தோட்ட முதலாளியும், டிங்கிரி டிங்காலேயும், ஆய் ஊய் மீனாட்சியின் எலிகள் பட்டாளமும், மற்ற பாட்டுகளும் ஒலித்துக்கொண்டே இருக்கும் மட்டும் எங்கட சனத்தின் கிலுக்கல் கிலுக்கிக் கொண்டு தானிருக்கும்.

அகிலன்

அகிலனின் கடைசிப் படங்களில் ஒன்று

மே 10, 1989 காலை 5:45 மணி.

யாழ்ப்பாணம்

இந்திய இராணுவமும் அதனோடிணைந்த ஒட்டுக் குழுக்களும் யாழ்ப்பாண மண்ணை ரத்தத்தால் தோய்த்தெடுத்துக் கொண்டிருந்த கொடிய காலங்களின் இன்னுமொரு நாள் கவலையுடன் புலர்ந்து கொண்டிருந்தது. அரங்கேற இருக்கும் இன்னுமொரு அநியாயப் படுகொலையின் கொடூரத்தை அறியாமலே யாழ்ப்பாணத்தின் கீழ் வானம் சிவக்கத் தொடங்கியிருந்தது.

இருள் முற்றாக விலகாத அந்த அதிகாலை வேளையில், கோயில் வீதியில் அமைந்திருந்த அகிலனின் வீட்டின் முன்னால் இந்திய இராணுவத்தினரும் அவர்களுடன் இணைந்து இயங்கிய ஒட்டுக்குழுவான ஈபிக்காரன்களும் வந்திறங்குகிறார்கள்.

கோயில் வீதியில் இருந்த மேல் மாடி வீட்டில், மேல் வீட்டில் அகிலன் குடும்பமும், கீழ் வீட்டில் பரி. யோவான் கல்லூரியின் கிரிக்கெட் அணித் தலைவரான சஞ்சீவனின் குடும்பமும் குடியிருந்தார்கள். சஞ்சீவனும் அகிலனும் 1988 மற்றும் 1989 என்று இரு ஆண்டுகள் தொடர்ந்து பரி. யோவான் கிரிக்கெட் அணியைத் தலைமை தாங்கிய உற்ற நண்பர்கள்.

கேட்டைத் திறந்து வீட்டிற்குள் நுழைய முயன்ற ஒட்டுக் குழுவினரை சஞ்சீவனின் அம்மா வழி மறிக்கிறார். “திருச்செல்வத்தின்ட வீடு இது தானோ?” யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வெளிவந்து கொண்டிருந்த முரசொலி நாளிதழின் பிரதான ஆசிரியரான, அகிலனின் அப்பா, திருச்செல்வத்தைத்தான் ஈபிக்காரன்கள் விசாரிக்கிறார்கள்.

“ஓம்.. மேல் வீடு தான்.. நீங்க நில்லுங்கோ... நான் கூப்பிகிடுறன்” என்று சஞ்சீவனின் அம்மா கேட்டைத் திறக்க விடாமல் பிடித்துக் கொண்டிருக்கவும், அகிலனின் அம்மா balconyஇற்கு வரவும் சரியாக இருக்கிறது.

“இப்ப தான் வந்தவர்.. பல்லு மினுக்கிக் கொண்டு நிற்கிறார்.. கூப்பிடுறன்” கேட்டடியில் நடந்த உரையாடலைக் கேட்டு விட்ட, அகிலனின் அம்மா, உள்ளே சென்று ஈபிக்காரன்கள் தேடி வந்த அகிலனின் அப்பாவை அழைத்து வருகிறார். அப்போது தான் பத்திரிகை அலுவலகத்தில் கடமைகளை முடித்து விட்டு திரும்பியிருந்த திருச்செல்வத்தார் வாயில் Brushஒடே Balconyஇற்கு வருகிறார்.

“உங்களோட ஒருக்கா கதைக்கோணும்” ஈபிக்காரன்கள் திருச்செல்வத்தைக் கூப்பிடுகிறார்கள் “ஒருக்கா கீழ் வாங்கோ”. யாழ்ப்பாணத்தின் மூத்த பத்திரிகையாளர்களில் ஒருவரான திருச்செல்வத்திற்கு நிலைமையின் பாரதூரம் புரிய ஆரம்பிக்கிறது.

“ஓமோம்.. பல்லை மினுக்கிட்டு.. முகம் கழுவிட்டு.. கீழ் வாறன்” என்று விட்டு உள்ளே சென்ற திருச்செல்வம், வீட்டின் மறுபுறத்தால் பாய்ந்து இறங்கி, அயல் வளவுகளினூடாகச் சத்தம் போடாமல் தப்பி ஓடி விடுகிறார்.

திருச்செல்வத்தைக் காணாத ஈபிக்காரன்கள் கேட்டைத் தள்ளிக்கொண்டு மேல் மாடிக்கு ஓடுகிறார்கள். அன்று காலை கல்லூரியில் நடக்கவிருந்த monthly examஇற்காக இரவிரவாகப் படித்து விட்டு நித்திரைக்குச் சென்றிருந்த அகிலன் ஆரவாரம் கேட்டு அப்போதுதான் நித்திரையால் எழும்புகிறார்.

அன்று காலை ஆறு மணிக்கு அகிலனிற்கு Shamrock Tutorயில் Botany வகுப்பு வேறு இருந்தது. வழமையாக tuitionஇற்குப் போக வெள்ளனவே எழும்பும் அகிலன் அன்று மட்டும் ஏனோ நித்திரையாகி விட்டிருந்தார்.

ஐந்தே ஐந்து நாட்களிற்கு முன்னர், மே 5, அன்று அகிலன் தனது 19ஆவது பிறந்த நாளை, தனது வீட்டில் நண்பர்களை அழைத்துக் கொண்டாடியிருந்தார். எப்பவுமே தனது பிறந்த நாளைக் கொண்டாடாத அகிலன் அந்த முறை மட்டும் ஏனோ கொண்டாட முடிவு செய்து விட்டு, பரி. யோவான் நண்பர்களை மட்டுமல்ல பிற பாடசாலை நண்பர்களையும் நேரில் சென்று அழைக்கும் போது, பம்பலாக “இதான்டா கடைசி party, கட்டாயம் வாங்கடா” என்று அழைத்ததை அவரது நண்பர்கள் கவலையோடு நினைவுகூர்ந்தார்கள்.

வீட்டிற்குள் தேடியும் முரசொலி ஆசிரியர் திருச்செல்வத்தைக் காணாத ஈபிக்காரன்கள், அகிலனைக் கண்டதும் “இவர் யார்?” என்று விசாரிக்க, தாங்கள் தேடி வந்த திருச்செல்வத்தின் மகன் என்று அறிந்ததும், “நீர் எங்களோடு வாரும்.. அவரை எங்கட campஇற்கு வரச் சொல்லுங்கோ.. அவர் வந்ததும் இவரை விடுறம்” என்று அகிலனைப் பிடிக்க, அகிலனின் அம்மா ஓவென்று அழத் தொடங்கினா.

அம்மாவை ‘பயப்பட வேண்டாம்’, தான் அவர்களோடு போய் விட்டு வருகிறேன் என்று ஆறுதல்படுத்தி விட்டு, Shirtஐ மாட்டிக்கொண்டு, உடுத்தியிருந்த சாரத்தோடு, ஈபிக்காரன்களின் வாகனத்தில் அகிலன் ஏற, நல்லூர் கோயில் பக்கமாக அந்த வாகனத் தொடரணி புறப்பட்டுச் செல்கிறது.

இந்தச் சம்பவங்கள் நடந்த போது கீழ் வீட்டில் இருந்த அகிலனின் நண்பன் சஞ்சீவன், வாகனம் போன கையோடு சைக்கிளை எடுத்துக்

கொண்டு பரி. யோவான் அதிபர் தேவசகாயத்திடம் தகவல் சொல்ல விரைகிறார். இந்திய இராணுவத்தின் உயர்மட்டத்தினரோடு தொடர்புகளைப் பேணிய அதிபரால் அகிலனைக் காப்பாற்ற முடியும் என்ற நம்பிக்கையோடு அந்தக் காலை வேளையில் பரி. யோவான் அதிபரின் வீட்டுக் கதவை சஞ்சீவன் தட்டுகிறார்.

அகிலனை ஈபிக்காரன்கள் பிடித்துக்கொண்டு போனதையறிந்து அதிர்ந்த அதிபர், உடனடியாக செயலில் இறங்கி, இந்திய இராணுவ உயரதிகாரிகளைத் தொடர்பு கொள்ள முயல்கிறார்.

அகிலனை ஏற்றிக்கொண்டு நல்லூர்ப் பக்கமாகச் சென்ற வாகனம் Brown Rd இந்து மகளிர் கல்லூரியடியில் நடு ரோட்டில் நிறுத்தப்படுகிறது. வாகனத்தில் இருந்து சாரமும் ஷேர்ட்டும் அணிந்த பெடியன் ஒருவன் இறக்கப்படுவதை அந்த வீதியில் வசித்து வந்த அம்மா ஒருவர் பார்த்துக் கொண்டு இருக்கிறா.

வாகனத்தில் இருந்து இறக்கப்பட்ட பெடியன் முழங்காலில் இருக்க வைக்கப்பட்டதும் அந்த அம்மாவிற்கு வடிவாகத் தெரிகிறது. முழங்காலில் இருக்கும் பெடியனிற்கு முன்னால் யாழ்ப்பாணமே அறிந்த மண்டையன் குழுக் கொலைஞன் துப்பாக்கியோடு நிற்பதும் அம்மாவின் கண்களுக்குத் தெரிகிறது.

“ஐயோ அண்ணே.. என்னை ஒன்றும் செய்யாதீங்கோ” முழங்காலில் இருக்கும் பெடியன் கதறி அழுது கொண்டே அந்தக் கொலைஞனின் காலில் விழுந்து புரள்கிறான். அந்தக் கதறல் சத்தமும் அந்த அம்மாவுக்கு நன்றாகவே கேட்கிறது.

அப்ப.. அப்பத் தான்....முழங்காலில் இருந்த பெடியனிற்கு பின் பக்கத்தால வந்த ஒருத்தன், முழங்காலில் இருந்தவனின் தலைமயிரைப் பிடித்து இழுத்து நிமிர்த்த...முன்னால் நின்ற அந்த மண்டையன் குழுக் கொலைகாரன்.. துவக்கை முழங்காலில் இருந்த அந்தப் பெடியனின் மண்டையில் வைத்து.....

முழங்காலில் இருந்த பெடியன் சரிந்து விழுவதை அம்மா பார்த்துக் கொண்டிருக்க, அந்தப் பெடியனின் உயிரைப் பறித்த வேட்டொலி அம்மாவின் காதில் எதிரொலிக்கிறது.

Brown Rd சந்தியில் சுடப்பட்டு குற்றயிராய் கிடந்த அகிலனை, அதே வீதியால் Tuitionஇற்குப் போன இன்னுமொரு ஜோனியன் அடையாளம் கண்டு கொள்கிறான். சைக்கிளை வீதியில் போட்டு விட்டு தரையில் அமர்ந்து ரத்தம் வடிந்து கொண்டிருந்த அகிலனின் தலையைத் தூக்கித் தனது மடியில் கிடத்தி.. “டேய் மச்சான் அகிலன்.. ஒன்றுமில்லைடா” என்று தேற்றவும் “ஹூம்” என்ற சத்தத்துடன் அகிலனின் உயிர் தான் நேசித்த பெற்றோரையும் நண்பர்களையும் விட்டுப் பிரிந்து செல்கிறது.

அகிலனின் இறுதி யாத்திரைக்குப் பரி. யோவானின் மாணவர்கள் அலையெனத் திரண்டார்கள். கோயில் வீதி எங்கும் வெள்ளைச் சீருடை யணிந்த அண்ணாமாரும் நீலக் காற்சட்டையும் வெள்ளைச் ஷேர்ட்டும் அணிந்த பெடியனும் தான். வரிசை வரிசையாக அகிலனின் வீட்டிற்குள் சென்று இறுதி வணக்கத்தைத் தெரிவித்து விட்டு வந்தவர்களை மாணவ தலைவர்கள் ஒருங்கிணைத்து இறுதி ஊர்வலத்தை நெறிப்படுத்த ஆயத்த மானார்கள்.

“அவன்ட Birthday party அன்று நான் யாழ்ப்பாணத்தில் நிக்கேல்ல” அகிலனின் இன்னுமொரு நெருங்கிய நண்பரும் பரி. யோவான் கிரிக்கெட் அணியின் விக்கெட் காப்பாளருமான ரதீசன் கதைக்கத் தொடங்கினார். “எனக்கென்று சொல்லி கேக், லட்டு என்று சாப்பாட்டை எல்லாம் plateஇல் போட்டு fridgeஇல் வச்சிருக்கிறான்டா” ரதீசனின் குரல் தழுதழுத்தது. “நான் செத்த வீட்டுக்குப் போக.. அகிலன்ட அம்மா.. கத்தி அழுதுகொண்டே போய் அந்த plateஐக் கொண்டு வந்து எல்லாருக்கும் முன்னால என்னைச் சாப்பிட வச்சா” என்று அகிலனின் செத்த வீட்டு நினைவுகளை ரதீசன் நினைவுகூர்ந்தார்.

பரி. யோவான் கிரிக்கெட் அணியின் ஆரம்ப பந்து வீச்சாளராக new ballஐக் கையில் எடுக்கும் அகிலனின் கையிற்குள் செருகப்பட்டிருந்த

அந்த ஆண்டு, ஓகஸ்ட் 1989இல் நடந்த உயர்தரப் பரீட்சையில் அகிலனின் SJC89 பிரிவு மாணவர்கள் ஒரு கலக்கு கலக்கினார்கள். Bio பிரிவில் சுபநேசன் அகில இலங்கை ரீதியில் முதலாவது இடத்தைப் பிடித்து பரி. யோவான் கல்லூரியின் வரலாற்று ஏடுகளில் இடம்பிடித்துக் கொண்டார். 1988ஆம் ஆண்டு கச்சேரியடி கார் குண்டுவெடிப்பில் கண்ணில் ஏற்பட்ட காயத்துடன் கஷ்டப்பட்டுப் படித்த சுபநேசனின் சாதனையை பரி. யோவான் இன்றும் கொண்டாடுகிறது.

அதே பரீட்சையில் Maths பிரிவில் திசநாயகம் 4A எடுக்க, 3AC பெறுபேறுகளைப் பெற்று, அந்த பெறுபேறுகளை அறியாமலே ஈபிக்காரன்களால் அழிக்கப்பட்ட இன்னுமொரு ஜோனியன் தான் அறிவாளி என்றழைக்கப்பட்ட தேவகுமார்.

அதே 1989ஆம் ஆண்டு சாதாரண தரப் பரீட்சையில் தோற்றிய SJC92 பிரிவு மாணவர்களில் ஐவர் 8D சித்திகளைப் பெற்று யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் முதலிடத்தைப் பரி. யோவான் கல்லூரிக்குப் பெற்றுத் தந்தார்கள்.

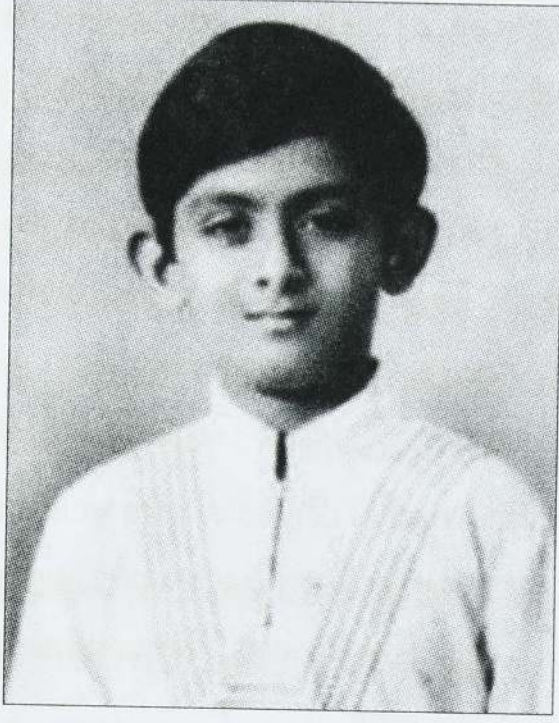
எந்தவிதமான வன்முறையும் அடக்குமுறையும் எங்கள் கல்வியைப் பாதிக்க விட மாட்டோம் என்ற எங்கள் மண்ணின் உறுதிப்பாட்டைப் பரீட்சைப் பெறுபேறுகளில் பொறித்துக் காட்டிய ஆண்டுகளாகவும் 1989-1990கள் அமைந்தன.

*****

1983 ஜூலைக் கலவரத்திற்கு முன்னர், கொழும்பு D.S. Senanayake கல்லூரியில் படித்துக் கொண்டிருந்த அகிலன், தனது பெற்றோருடன் Anderson flatsஇல் வசித்து வந்தார்.

சிறு வயதில் ரஜினிகாந்தின் ஸ்டைலால் கவரப்பட்ட அகிலனின் நடை, உடை, பாவனை எல்லாவற்றிலும் ரஜினியிஸம் கலந்திருக்கும் என்று அதே தொடர்மாடியில் வசித்த அவரது சிறு பிராயத்து நண்பர் ஒருவர் அகிலனின் நினைவுகளைப் பகிர்ந்து கொண்டார்.

அகிலனின் சிறு பிராய படம்

“Anderson flats Steps ஆல நடந்து வரும் போதும் ரஜினி ஸ்டைல் தான்... race ஓடும் போதும் ரஜினி ஓடுறது போலத் தான்.. தலை இழுப்பும் ரஜினி மாதிரி தான்” என்று அந்தச் சிறுபிராய நண்பரது அகிலன் பற்றிய நினைவுகள் அமைந்திருந்தன.

“அகிலனுக்கு என்றொரு ஸ்டைல் இருந்தது ஐசே .. அவர் யார்ட் ஸ்டைலையும் follow பண்ணேல்ல” என்று பதின்ம வயதில் அகிலனோடு நெருங்கிப் பழகிய அவரது நண்பரான சஞ்சீவன், அகிலனின் சிறுவயது ரஜினி மோகம் பற்றிக் கேட்ட பொழுது சொல்லிக்கொண்டு போனார்.

“அவன் ஐசே.. காலம்பற மேல இருந்து படியால இறங்கி வரும் போது.. பாட்டுப் பாடிக்கொண்டு ஸ்டைலாத்தான் இறங்கி வருவான்” என்ற சஞ்சீவன், “ஒவ்வொரு நாளும் ஒவ்வொரு பாட்டுத் தான்.. அவனைப் பார்த்தாலே எங்களுக்கும் அந்த நாள் கலகலப்பாயிடும்” என்றார் சஞ்சீவன்.

1983 ஜூலை இனக்கலவரத்திற்குப் பின்னர் இடம்பெயர்ந்து யாழ்ப்பாணம் வந்த அகிலனிற்கு முதலில் அடைக்கலம் கொடுத்தது யாழ் இந்துக் கல்லூரிதான். 1984ஆம் ஆண்டின் ஆரம்பத்திலேயே அகிலன் பரி. யோவான் கல்லூரியில் இணைந்தார்.

பரி. யோவான் கிரிக்கெட் அணியின் U15 அணிக்குத் தலைமை தாங்கிய அகிலன், U17 மற்றும் U19 அணிகளின் Vice Captain ஆகத் தெரிவு செய்யப்பட்டிருந்தார். பரி. யோவான் கிரிக்கெட் அணியின் ஆரம்பப் பந்து வீச்சாளராக, அந்த முழு நீள வெள்ளை Shirt அணிந்து, Principle Bungalow பக்கமிருந்து அகிலன் ஓடிவருவது இன்றும் இதை வாசிக்கும் கனபேருக்குக் கண்ணிற்குள் வந்து நிற்கும்.

பதினைந்து வயதிலேயே Johnians Cricket Club அணிக்கு விளையாடத் தொடங்கிய அகிலனின் முதலாவது ஓவரும் அவர் தொடர்ந்து வீசிய அந்த ஐந்து wide ballsஐயும் வைத்தே அவரை நக்கலடித்த கணங்களை அவரது நண்பர்கள் இன்றும் சொல்லிச் சொல்லிச் சிரிப்பார்கள்.

“அகிலன், ரகுராம் ஆட்கள் கொழும்பில இருந்து வந்தாக்கள்.. அவைக்கு startஇல கொஞ்சம் எடுப்பிருந்தது” என்று தங்களின் நட்பின் ஆரம்ப நாட்களைப் பற்றி ரதீசன் பேசத் தொடங்கினார்.

“Sports meetஇல அவயன் Thompson house.. நான் Johnstone House.. 4x300 relayஇல் அவயன் தான் முதல் மூன்று lapஉம் leading.. கடைசி lapஇல் நான் ஓடி எங்கட house வென்றது.. race முடிய அகிலன் வந்து ‘நீங்க இப்படி நல்லா ஓடுவீங்க என்று நினைக்கேல்ல’ என்று தானாக கதைக்கத் தொடங்கினார்” என்று ரதீசன் பழைய நினைவுகளைப் பகிர்ந்து கொள்ளத் தொடங்கினார்.

1989 SJC First XI Cricket Team

“Match தொடங்கும் போது, அகிலன் தான் first slip, சஞ்சீவன் second slip” என்று பரி. யோவான் கிரிக்கெட் அணியின் Wicket Keeper ரதீசன், அந்தக் காலத்துப் பலமான பரி. யோவான் அணியை மீண்டும் மனக் கண்முன் கொண்டு வந்தார்.

“ஒருக்கா Jaffna Hindu வேட match.. அவங்கட Captain புவனேந்திரனுக்கு கால் பிடிச்சிட்டுது.. runnerஆக ரவிக்குமார் வந்தார்.. ரவிக்குமார் ball guard போடாமல் வந்திட்டான்.. அதை வச்ச அகிலன் அவனுக்குக் கொடுத்த அலுப்பு இருக்கே..” என்று விலாவாரியாக அந்தச் சம்பவங்களை மகிழ்வோடு ரதீசன் இரை மீட்டிக் கொண்டார். யுத்தம் நம்மை விட்டுப் பறித்த ஆளுமைகளில் யாழ் இந்துவின் ரவிக்குமாரும் ஒருவர். யாழ் இந்துவின் ரவிக்குமார், எங்கள் SJC92 நண்பன் சுரேன்குமாரின் மூத்த சகோதரன்.

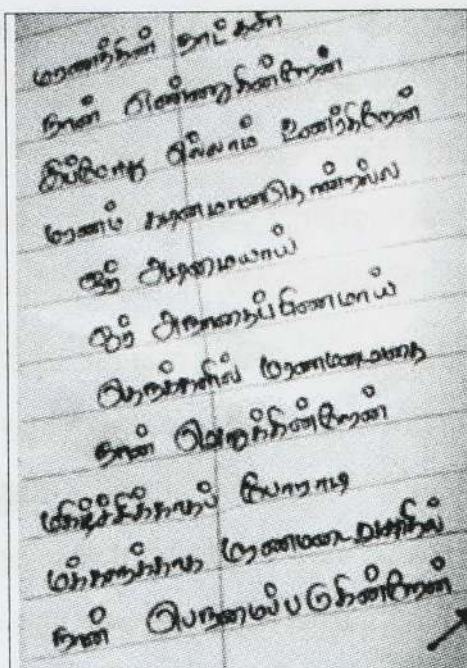
“அகிலன்ட பகிடிகள் சொல்லுறதென்டால்..” என்று ஆரம்பித்து அந்தப் பதின்ம வயதிற்கேயுரிய பல பகிடிகளை ரதீசன் பகிர்ந்து கொள்ள, நாங்கள் இருவரும் பள்ளிக் காலங்களிற்கே மீண்டும் சென்று வந்தோம்.

“Matchஇற்குப் போய் வரும் போது.. வானிற்குள் ஒரே பகிடி விட்டுக் கொண்டதான் வருவான்..” என்று பத்து நிமிஷம்தான் இருக்கு என்று கதைக்கத் தொடங்கிய ரதீசன், அரை மணித்தியாலத்திற்கும் மேலாக அகிலன் புராணம் பாடிக் கொண்டிருந்தார்.

“அகிலன் என்ர Economics கொப்பி மூலையில் எழுதின கவிதையை நான் இப்பவும் அப்படியே வச்சிருக்கிறன்டா..” என்ற ரதீசன், “என்ர மகளுக்கும் அதை காட்டியிருக்கிறன்.. நான் சாகும் போது அந்தக் கொப்பியையும் சேர்த்து எரிக்கச் சொல்லியிருக்கிறன்” என்று முப்பதாண்டு கள் கடந்தும் நிலைத்து நிற்கும் பள்ளிக்கால நட்பின் வலிமையை உணரச் செய்தார். அகிலனின் அந்தக் கவிதை தனக்கு நேரப்போகும் மரணத்தை தானே முன்னுணர்ந்து எழுதியது போலவே இருக்கிறது.

“அகிலன் ஒரு அதி தீவீரமான தமிழ்தேசியவாதிடா” என்று அகிலன் பற்றிய தனது நினைவுகளை அகிலனோடு நெருங்கிப் பழகிய SJC89 batch ஐங்கரன் பகிர்ந்து கொள்ளத் தொடங்கினார். “அந்த மாதிரிக் கவிதை எழுதுவான்டா.. சிறுகதைகளும் எழுதியிருக்கிறான்” என்று பலருக்குத்

ரதீசனின் Economics கொப்பியில் அகிலன் எழுதிய கவிதை

தெரியாத அகிலனின் இன்னுமொரு ஆற்றலைப் பற்றிக் கதைக்கத் தொடங்கினார்.

“TESO இன்ட பொங்கும் தமிழ்முது என்ற magazineஇல் அகிலன்ட கவிதைகள் வந்திருக்கிடா” என்றார் ஐங்கரன். “ஒபரேஷன் லிபரேஷன்ட முதலாவது ஆண்டு நினைவாக வெளியான “கல்லறை மேலான காற்று” கவிதைத் தொகுப்பிலும் அகிலனின் கவிதை வெளிவந்திருக்கு.. ஒருக்கா நூலகம் websiteஇல் தட்டிப்பார்.. இருந்தாலும் இருக்கும்” என்று ஐங்கரன் சொல்லிக்கொண்டே போனார்.

“அகிலன் செத்து முதலாவது ஆண்டு நினைவிற்கு, அவன் எழுதிய கவிதைகள் எல்லாத்தையும் தொகுத்து. ‘மரணம் வாழ்வின் முடிவல்ல’ என்ற தலைப்பில் ஒரு புத்தகமாக வெளியிட்டனாங்க” என்ற ஐங்கரன், “அகிலன் ஒரு பெட்டையைச் சுழற்றினவன்.. அப்பவும் கவிதை தான்.. ஒரு நாள் அந்தப் பெட்டையை பார்த்து.. “என்னைக் காதலிக்கா விட்டாலும் பரவாயில்லை, என்னை துணையாகவேனும் ஏற்றுக்கொள்”.. என்று கவிதை சொல்லிவிட்டுப் போனவன்” என்று காதலிக்கக் கவிதையெனும் பந்தை அழகாக வீசிய தனது நண்பன் அகிலனை நினைத்து ஐங்கரன் பூரித்துக்கொண்டார்.

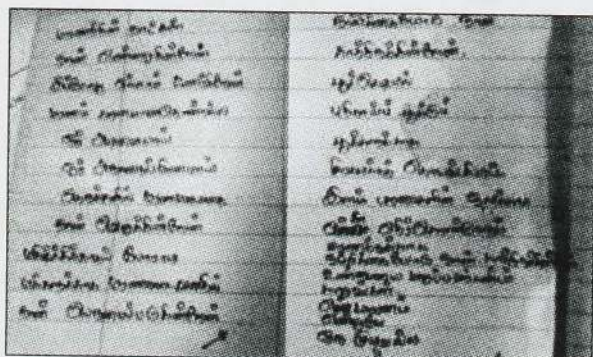

அகிலனின் தமிழ் மீதான காதலும் பற்றும் கிரிக்கெட் மைதானத்திலும் எதிரொலித்தது. “அவர் ஐசே groundஇலும் சுத்த தமிழில்தான் பம்பலடிப்பார்.. good ball என்று சொல்ல மாட்டார்.. நல்ல பந்து என்பார்.. இப்படி கனக்க இருக்கு” என்று அவரோடு அணியில் விளையாடிய நரேஷ் தனது கிரிக்கெட் நினைவுகளை மீட்டுக்கொண்டார்.

“அகிலனின் birthdayஇற்கு நான் தான் படம் எடுத்தனான்” எப்பவுமே அதிகம் அலட்டிக் கொள்ளாத ஜீனிடம் இருந்து கதை கேட்பதே ஒரு சுவாரசியமான அனுபவம். “ஆளை மேல் மாடியில் இருத்தி, சூரியன் மறையிற நேரம் ஒரு நல்ல silhouette shot எடுத்த ஞாபகம்.. அதுவும் சஞ்சீவன்டயோ யார்றயோ camera தான்” என்று அகிலனின் நெருங்கிய நட்பு வட்டாரத்திற்குள் இருந்த ஜீனும் அகிலனின் கதைகளை நினைவு படுத்திக்கொண்டார். ஜீன் எடுத்த அந்த silhouette படம் தான் அகிலனின் கவிதைத் தொகுப்பான “மரணம் வாழ்வின் முடிவல்ல” என்ற புத்தகத் திற்கு அட்டைப் படமாக அமைந்தது.

“என்னடாப்பா” என்று விளித்து அகிலன் தனது வயதிலும் குறைந்த மாணவர்களுடன் பழகும் விதம் தனித்துவமானது. சத்தம் போடும் வகுப்பறைகளை அதட்டி அடக்காமல் “என்னடாப்பா ஏன் கதைக்கிறியள்” என்று சிரித்துக்கொண்டே அடக்கும் மாணவர்களிற்குப் பிடித்த Prefect தான் அகிலன்.

அகிலன் அண்ணா ஆள் நல்ல கறுப்பு, ஆனால் நல்ல களையான ஆள். எப்பவும் பம்பலடித்துக் கொண்டே திரியும் அகிலனை பாலர் வகுப்பில் படிக்கும் பெடியளிிற்கும் தெரியும், பாலர் வகுப்பிற்குப் படிப்பிக்கும் இளம் ஆசிரியைகளிற்கும் நன்றாகவே தெரியும்.

ரதீசனின் Economics கொப்பியில் அகிலன் எழுதிய கவிதை

அகிலன் நன்றாகப் பந்தடித்தார், மணியாகப் பம்பலடித்தார், ஸ்டைலாக வடிவான பெட்டைகளைச் சுழற்றி மடக்கினார். ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஒவ்வொரு பெட்டையின் பெயரைச் சொல்லி எங்களைக் கத்த வைத்த சகலகலா வல்லவன் தான் அகிலன் அண்ணா. அகிலன் ஒரு முழுமையான ஜோனியனாகவே வாழ்ந்தார், வாழ்ந்து முடித்தார். சஞ்சீவன் சொன்ன மாதிரி, அவரொரு "Jolly good fellow" தான்.

“பூச்செடியில்
புதிதாய் பூக்கும்
பூக்களுக்காக
சிறகடிக்கத் தொடங்கிவிட்ட
இளம் பறவைகளின் ஒலிக்காக
எனை எதிர் கொண்டுவரும் மரணத்திற்காக
நம்பிக்கையோடு நான் காத்திருக்கிறேன்.
உண்மையை மறுப்பவர்களிடம் கூறுங்கள்
என் மரணம்
என்றுமே
ஒரு முடிவல்ல”

அகிலன் திருச்செல்வம் (SJC89)

நேசா அண்ணா

எண்பதுகளின் நடுக்கூற்றில் பரி. யோவான் கல்லூரியில் படித்தவர்கள் எல்லோருக்கும் தெரிந்த ஒருவர்தான் நேசகுமார் அண்ணா. நேசகுமார் அண்ணாவிற்கும் கல்லூரியில் படித்த அனைவரையும் தெரிந்திருந்தது. அந்தக் காலத்தில் கல்லூரியின் மிகப் பிரபலமான மாணவர்களில் ஒருவராக வலம் வந்தவர் தான் G.S.Nesakumar.

நேசா அண்ணா ஒரு stylish ஆன ஆள். ஜோனியன்ஸிற்கே உரித்தான ஸ்டைல் அவரிடம் அபரிமிதமாகவே இருந்தது. குண்டியைப் பின்னுக்குத் தள்ளிக்கொண்டு, விறு விறுவென நேசகுமார் அண்ணா நடந்து வருவது இன்றும் கண்ணுக்குள் நிற்கிறது.

1987ஆம் ஆண்டு நாங்கள் middle schoolஇல் கடைசி வருடம் படித்துக் கொண்டிருந்தோம். அருளானந்தம் blockஇல் Middle School Supervisor தனபாலன் மாஸ்டரின் ரூமிற்கு அடுத்த வகுப்பு எங்களுடையது. அந்த sectionஇற்குப் பொறுப்பான பரி. யோவானின் பொலிஸ் (prefect) நேசகுமார் அண்ணாதான்.

வயது வேறுபாடின்றி, எல்லோரோடும் பம்பலாகப் பழகுவதால், நேசா அண்ணாவிிற்கு எங்களது வகுப்புகளைக் கட்டுப்படுத்துவது கடினமாகவே இருந்தது. நேசா அண்ணாவும் செம பம்பல் காயாக இருந்ததால், பம்பலடிக்கும் பெடியளை தண்டிக்கவோ கண்டிக்கவோ அவருக்கு மனமும் வந்திராது.

இடைவேளை முடிந்து, மணி அடித்தாற் பிறகு, ஒரு நீண்ட நெடிய “உஷ்ஷ்ஷ்” ஓடு நேசகுமார் அண்ணா எங்கள் வகுப்புக்கு வெளியே வேகமாக நடந்து போவார், வருவார். நேசா அண்ணாவின் “உஷ்ஷ்ஷ்” தான் அவரின் இலக்குமணக் கோடு, நேசா அண்ணாவின் இலக்குமணக் கோட்டைத் தாண்டிய சீதைகள்தான் எத்தனை எத்தனை.

நேசகுமார் அண்ணா ஒரு stylish ஆன footballer. 1986, 87இல் கலக்கிய பரி. யோவான் கால்பந்தாட்ட அணியின் நட்சத்திர forward களில் ஒருவர். நேசகுமார் அண்ணரின் பம்பல் விளையாட்டுகள் உதைபந்தாட்ட களத்திலும் வெளிப்படும்.

“அவரடாப்பா footballஇல் faking செய்யுறதில் அந்த மாதிரி” நேசா அண்ணையோடு forward விளையாடிய ருக்கி சின்னையா அண்ணே நினைவுகளை மீட்டினார். “Faking என்றா தெரியும் தானே... உடம்பை இங்கால வளைச்சிட்டு.. பந்தை அங்கால அடிக்கிறது” என்று ருக்கி அண்ணா அவருக்கு மட்டுமே உரிய பாணியில் விளங்கப்படுத்தினார்.

1986இல் இயக்கத்தின் SOLT (Student Organisation of Liberation Tigers), பரி. யோவான் மைதானத்தில் நடத்திய பண்டிதர் கிண்ணக் உதை பந்தாட்டச் சுற்றுப் போட்டியைப் பார்த்திபன் அண்ணாவின் தலைமையில் வென்ற பரி. யோவான் கல்லூரி அணியில் நேசகுமார் அண்ணாவும் விளையாடியிருந்தார்.

Hard ballஇற்குப் பயத்தில் Soft ball கிரிக்கெட் விளையாடிக் கொண்டிருந்த நேசகுமார் அண்ணாவை, கல்லூரியின் First XIஇற்கு விளையாட வைத்த கதையை, இன்னுமொரு Johnian legend ஆன சூரியகுமார் அண்ணா, WhatsApp குழுமம் ஒன்றில் பகிர்ந்து கொண்டார்.

“எல்லாரும் school விளையாடிட்டுதான் club அடிக்க வாறவங்கள்... இவர் ஓராள்தான் club விளையாடிட்டு schoolஇற்கு விளையாடினவர்” என்று

சூரியகுமார் அண்ணா, நேசகுமார் அண்ணாவைப் பற்றி யாழ்ப்பாணத்தில் வைத்துச் சொன்னதைக் கோபி மாஸ்டர் பகிர்ந்து கொண்டார்.

வாகீசன் தலைமை தாங்கிய 1987 கிரிக்கெட் அணியின் நட்சத்திர அதிரடி துடுப்பாட்டக்காரன் நேசகுமார் அண்ணாதான். அந்த ஆண்டில் மகாஜனா அணிக்கு எதிராக ஒரு சதமும், இரண்டோ மூன்று ஐம்பதுகளும் அடித்ததாக ஞாபகம்.

பரி. யோவானின் வரலாற்றில் U15, U17 கிரிக்கெட் விளையாடாமல் நேரடியாகவே U19 விளையாடிக் கலக்கிய ஒரே ஒருவர் G.S.Nesakumar ஆகத்தான் இருக்க வேண்டும்.

1987இல் உதயன் பத்திரிகை நடத்திய "Most Popular School Boy Cricketer - North" வாக்கெடுப்பில் நேசகுமார் அண்ணா முதலாவது இடத்தைப் பிடித்ததாகவும் ஞாபகம். நாளாந்தம் உதயன் பேப்பரில் வரும் கூப்பன்களை வெட்டி, நேசா அண்ணையின் பெயரைப் போட்டு, கல்லூரியில் வைக்கப்பட்டிருந்த வாக்குப் பெட்டியில் போட்டது நினைவில் வருகிறது.

பாடசாலைக் காலங்களின் பின்னரும் நேசகுமார் அண்ணா எங்களுக்கு ஒரு inspiration ஆகவே இருந்தார். நாங்கள் கொழும்பிற்கு இடம்பெயர்ந்து செருப்போடு பேய்க்குஞ்சுகள் போல சுத்திக் கொண்டிருந்த காலங்களில், tie கட்டி, shoe போட்டு, மூன்று மொழிகளிலும் சரளமாகக் கதைத்துக்கொண்டு, Millers என்ற பிரபல corporate நிறுவனத்தில் Kodak Film Range Marketing Co-ordinator ஆகப் பணியாற்றிய நேசா அண்ணா தான் எங்களுக்குத் தெரிந்த நம்பிக்கை நட்சத்திரம், எங்களுக்கு அமைந்த Role Model.

Millers நிறுவனம், தொண்ணூறுகளின் ஆரம்பத்தில் Majestic cityஇல் தனது Kodak film processing கிளையைத் திறந்தபோது, நேசா அண்ணா தான் அதனது முதலாவது Manager. ஏதோ சாட்டுச் சொல்லிக்கொண்டு நேசா அண்ணாவைப் பார்க்கப் போனால், Chariotஇல் ice coffeeஉம் pastryஉம் வாங்கித்தருவார்.

எந்தவித பந்தாவும் இல்லாமல், பகட்டுக் காட்டாமல், வயதில் குறைந்த எங்களையும் “மச்சான்” என்று கூப்பிட்டுக் கொண்டு, உண்

மையாக எல்லோரையும் ஆத்மார்த்தமாக நேசித்த ஒரு ஜீவன்தான், நேச குமார் அண்ணா.

யுத்தத்திற்குப் பின்னர், Cargills நிறுவனம் யாழ்ப்பாணத்தில் தனது முதலாவது supermarketஐ நிறுவிய போது, Regional Manager - Northern Province பொறுப்பை ஏற்று, தனது தாய் நிலத்திற்குச் சேவையாற்ற நேச குமார் அண்ணா குடும்பத்தோடு யாழ்ப்பாணம் திரும்பி வந்தார்.

வெளிநாட்டில் இருந்து யாழ்ப்பாணத்திற்குப் போகும் எந்த பரி. யோவான் பழைய மாணவனும், Cargill's squareஇல் இருக்கும் நேசகுமார் அண்ணாவின் அலுவலகத்தில் அவரை எட்டிப் பார்க்காமல் திரும்ப மாட்டார்கள்.

Cargills நிறுவனம் யாழில் செயற்படத் தொடங்கிய காலத்தில் பெரும் பாலான மரக்கறிகளும் பழங்களும் தம்புள்ள சந்தையில் இருந்து வந்து கொண்டிருந்தனவாம். அதை மாற்றி, கிட்டத்தட்ட 90% இற்கும் அதிகமான உற்பத்திகளை வடமாகாணத்திலிருந்தே தருவிக்கத் தொடங்கி விட்டோம் என்று சில ஆண்டுகளிற்கு முன்னர் யாழ்ப்பாணத்தில் சந்தித்தபோது நேச குமார் அண்ணா சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்.

நேசகுமார் அண்ணா எண்ணற்ற யாழ்ப்பாண இளைஞர் யுவதிகளிற்கு, எந்தவித ஆர்ப்பாட்டமும் இன்றி வேலைவாய்ப்புகளை வழங்கினார். இறப்பதற்கு ஆறு மாதங்களிற்கு முன்னர் கூட, எனக்குத் தெரிந்த ஏழ்மையில் வாடிய ஒரு இளைஞனிற்கு வேலைவாய்ப்பு சம்பந்தமாகத் தொடர்பு கொண்டேன்.

"Ask him to come and see me tomorrow" பரி. யோவானின் Prefects வெருட்டும் அதே மிடுக்குடன் நேசா அண்ணா பதிலளித்தார். அடுத்த நாள், அவரது அலுவலகம் சென்ற அந்த இளைஞனை நேசகுமார் அண்ணாவின் உதவியாளர் ஒருவர் சந்தித்தார். இரு கிழமைகளில் கொழும்பிற்குப் பயிற்சிக்கு அனுப்பப்பட்ட அந்த இளைஞன் இன்று யாழ்ப்பாணத்தில் ஒரு நிரந்தர வேலையில் இருந்து கொண்டு தன்னையும் தனது குடும்பத்தையும் பராமரிக்கும் வாய்ப்பையும் வாழ்க்கையையும் ஏற்படுத்திக் கொடுத்தது நேசகுமார் அண்ணாதான்.

நேசகுமார் அண்ணா இரண்டு விடயங்களை ஆழமாக நேசித்தார் என்று அவரது நெருங்கிய நண்பர்கள் சொன்னார்கள். ஒன்று கிறிஸ்தவ மார்க்கத்தின் மீதான அதி தீவிர நம்பிக்கை, மற்றையது பரி. யோவான் கல்லூரி மீதான அவரது ஆழமான பற்று.

பரி. யோவான் கல்லூரி மீதான அவரது பற்று அவரது மரண படுக்கை வரையிலும் தொடர்ந்தது. கல்லூரியின் விளையாட்டு அணிகள் சென்று வர கல்லூரிக்கென பேருந்து இல்லை என்ற குறையை நீக்கும் முயற்சியை ஆரம்பித்து வைத்தது மட்டுமின்றி, முன்னணியில் நின்று முடிவுக்குக் கொண்டு வந்ததிலும் நேசாவிற்கு பெரும் பங்குண்டு.

நேசா அண்ணாவின் SJC87 batch தங்களது 50வது Birthdayஐக் கொண்டாட யாழ்ப்பாணத்தில் ஒன்று கூடிய போது, பரி.யோவானின் School Bus Projectஇற்கான முதலாவது நிதி சேகரிப்பைத் தொடக்கி வைத்தார்கள். பேருந்திற்கான மீதி நிதியையும், நேசா அண்ணாவும் அவரது SJC87 நண்பர்களும் இணைந்து, கடந்தாண்டு St John's cricket fraternity WhatsApp குழுமத்தினூடாக ஒரு குறுகிய காலத்தில் சேகரித்தார்கள். புத்தம் புதிய பேருந்து பரி. யோவான் வளாகத்தினுள் வரும் போது அதனை வரவேற்கும் பாக்கியத்தை நேசா அண்ணாவின் உடல்நிலை தடுத்து விட்டதாம்.

கொழும்பு வைத்தியசாலை ஒன்றில் சிகிச்சை பெற்று வந்த நேச குமார் அண்ணாவைப் பார்க்கச் சென்ற அவரது நெருங்கிய நண்பர்களை, கடைசி வரை நேசா அண்ணா பகிடி விட்டுச் சிரிக்க வைத்துக் கொண்டே இருந்தாராம்.

“Busஐ வாங்கிக் குடுத்தாச்சு, எங்கட அலுவல் முடிஞ்சது, இனி அதை பார்க்கிறது schoolஇன்ட பொறுப்படாப்பா” என்று தனது கடைசி முயற்சியின் வெற்றியில் நேசா அண்ணா திருப்தியடைந்து கொண்டாராம்.

பரி. யோவான் கல்லூரி, படிப்பிற்கு மட்டும் முன்னுரிமை அளிப்ப தில்லை, படிப்போடு பந்தடிக்கும் பம்பலுக்கும் பேர் போனதுதான் பரி. யோவான் கல்லூரி என்பதை வாழ்ந்து காட்டியவர் நேசகுமார் அண்ணா. அதனால்தான் கல்லூரியின் Governing councilஇலும் அவர் வீற்றிருந்தார்.

கல்லூரி வளாகத்திற்குள் முதல் முறையாக நுழையும் கல்லூரியின் School Bus

"Her Greatest joy a heart that's kind" என்ற பரி. யோவான் கல்லூரியின் விழுமியத்தின் சாட்சியாக வாழ்ந்து காட்டியவர், நேசகுமார் அண்ணா. பரி. யோவான் அன்னையின் மடியில் வளர்ந்த, பரி. யோவானின் தங்கமகன்களில் ஒருவர் என்று நேசகுமார் அண்ணாவைத் தயங்காமல் சொல்லலாம்.

சூரி

சூரியோடு மெல்பேர்னில் (2014)

இறப்புகளால் வரும் இழப்புகளின் வலிகள் அதிகரிக்கத் தொடங்கி விட்டன. வாழ்ந்த காலங்களை விட வாழப் போகும் காலங்கள் குறையத் தொடங்கத் தொடங்க, இறப்புகளால் வரும் இழப்புகளின் வலியும் அதிகரிக்கத்தான் போகின்றது. அதுவும் கதைத்துப் பேசி, பழகி மகிழ்ந்து, ஒன்றாய்ச் செயற்பட்ட நண்பர்களின் இழப்பின் வலி அதிகமாகத்தான் இருக்கப்போகிறது.

தானும் தன் குடும்பமும் என்று மட்டும் வாழாமல், தனது சமூகத்திற்கும் நன்மை செய்ய வேண்டும் என்ற உன்னத நோக்கத்தோடும் வாழ்ந்து மறைந்த நண்பன்தான் சூரி. தனது சக்திக்கும் அப்பாற்பட்டு சூரி ஆற்றிய சமூகப் பணிகள் பலர் அறியாதது, அவற்றில் சிலவற்றை பொது வெளியில் சொல்வதை சூரியும் விரும்ப மாட்டான்.

2009இல் யுத்தம் முடிவடைந்த பின்னர், கொடிய யுத்தத்தில் பெற்றோரை இழந்த சிறார்களிற்குத் தரமான கல்வி கற்க வாய்ப்பளிக்க, தனது பரி.யோவான் கல்லூரி 1987 A/L பிரிவு மாணவர்களை இணைத்து SJC87 Initiative என்ற அமைப்பை உருவாக்கியதில் சூரிக்குப் பெரும் பங்கு உண்டு.

அந்தக் காலகட்டத்தில் லண்டனுக்கும் வட அமெரிக்காவுக்கும் விடுமுறையில் பயணித்த சூரி, அந்தப் பயணங்களை SJC87 Initiativeஐ உருவாக்குவதற்கான ஆரம்பகட்டப் பணிகளிற்கான முன் முயற்சியாகவே பயன்படுத்தினான்.

Sponsor a Child அடிப்படையில் செயற்படத் தொடங்கிய SJC87 Initiativeஇல், ஆரம்பக் காலங்களில் தெரிவான பிள்ளைகள், பரி. யோவான் கல்லூரியிலும் சுண்டுக்குளி மகளிர் கல்லூரியிலும் இணைந்து, கல்லூரி விடுதிகளில் தங்கியிருந்து தமது கற்கைச் செயற்பாடுகளை மேற்கொண்டனர்.

முதலாவது ஆண்டில் பரி.யோவானையும் சுண்டுக்குளியையும் சார்ந்து செயற்படத் தொடங்கிய SJC87 Initiative, ஆண்டுக்காண்டு விரிவாக்கம் அடையத் தொடங்க, தனது செயற்திட்டத்தை யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து வன்னிக்கு விரிவாக்கத் தொடங்கியது.

SJC87 Initiativeஇன் வன்னி விரிவாக்கத்திற்கு, வன்னியில் பாடசாலை அதிபராகக் கடமையாற்றிக் கொண்டிருந்த சூரியின் யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழக நண்பரான பூலோகராஜா அளித்த பங்களிப்பு அளப்பரியது. பூலோகராஜாவுடன் இணைந்து SJC87 Initiative வன்னிப் பிராந்திய பிள்ளைகளின் கல்வி மேம்பாட்டிற்குப் பல சிறிய சிறிய வேலைத் திட்டங்களை மேற்கொள்ளத் தொடங்கினார்கள்.

முதலாவது ஆண்டில் 4 மில்லியன் ரூபாய்களோடு யாழ்ப்பாணத்தை மையமாகக் கொண்டு செயற்படத் தொடங்கிய SJC87 Initiative, இன்று ஆண்டுக்கு 50 மில்லியன் ரூபாய்களைக் கடந்து வன்னியை மையமாகக் கொண்டு செயலாற்றி வருகிறது.

2010ஆம் ஆண்டளவில் யுத்தத்தால் அழிவுண்ட வன்னி மண்ணில், முகாம்களில் அடைக்கப்பட்டிருந்த மக்கள் மீண்டும் குடியேற அனுமதிக்கப் பட்டார்கள். எறிகணைகளால் சேதமடைந்த பாடசாலைகளும் திறக்கப்பட்டு கல்விச் செயற்பாடுகள் சிதைந்து போன கட்டட இடிபாடுகளிற்குள்ளும் மரங்களின் கீழேயும் ஆரம்பிக்கத் தொடங்கின.

இறுதி யுத்தத்தில் புலிகளின் கட்டுப்பாட்டுப் பிரதேசம் நோக்கி முன்னேறிக் கொண்டிருந்த இராணுவம், தர்மபுரம் மகாவித்தியாலயத்தையும் இராணுவ முகாமாக்கிக் கொண்டது. பிற மாவட்டங்களில் இருந்து தர்மபுரம் மகா வித்தியாலயத்திற்குக் கற்பிக்க வரும் ஆசிரியர்கள் தங்கும் விடுதியே (staff quarters) இராணுவத்தின் சித்திரைவதைக் கூடமாக மாறியிருந்தது.

வன்னிப் பிரதேசத்தின் பிரதான பாடசாலைகளில் ஒன்றான தர்மபுரம் மகாவித்தியாலயம் மீண்டும் முழுமையாகச் செயற்படச் செய்ய, வெளி மாவட்ட ஆசிரியர்கள் வர வேண்டும், அவர்களை மீண்டும் வருவதற்கு வழிசமைக்க, சுவர்கள் எங்கும் இரத்தக் கறைகள் படிந்திருந்த ஆசிரியர்கள் தங்கும் விடுதியை முழுமையாகத் திருத்த வேண்டும்.

சூரியின் நண்பரான பூலோகராஜா ஊடாக வன்னியில் நிலவிய இந்த உடனடி நிதித் தேவை SJC87 Initiativeஇன் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்டது. அதேவேளை, எண்பதுகளிலிருந்து தனது வருடாந்த இசை நிகழ்ச்சியினூடாகச் சேகரிக்கும் பணத்தை தமிழர் புனர்வாழ்வுக் கழகத்திற்கு (TRO) வழங்கி வந்த மெல்பேர்ண் இன்னிசைக் குழு, TRO வன்னியில் செயலிழந்ததால் 2010இல் சேகரிக்கும் நிதியை என்ன செய்வது என்ற குழப்பத்தில் இருந்தது.

தர்மபுரம் மகாவித்தியாலத்தில் நிலவும் பிரச்சினை மெல்பேர்ண் இசைக் குழுவினருக்குத் தெரியப்படுத்தப்பட, மெல்பேர்ண் இன்னிசைக் குழுவினர் SJC87 Initiativeஇன் சூரியுடன் கலந்துரையாடினார்கள்.

தர்மபுரம் மகாவித்தியாலத்தின் ஆசிரியர்கள் தங்கும் விடுதியை திருத்துவதற்கான முழுமையான திட்ட வரைபையும், அதற்குத் தேவையான நிதித் தேவை பற்றிய விபரங்களையும் professionalஆகத் தயாரித்து சூரி மெல்பேர்ண் இன்னிசைக் குழுவினருக்கு அனுப்பி வைக்க, SJC87 Initiativeஇன் திட்டத்திற்கு நிதியுதவி அளிக்க மெல்பேர்ண் இன்னிசைக் குழு இணங்கியது.

தர்மபுரம் மகாவித்தியாலய ஆசிரியர்கள் தங்கும் அறைகளை முழுமையாகத் திருத்தி மீண்டும் பாடசாலையை முழுமையான செயற்பாட்டுக்குக் கொண்டு வருவதில் SJC87 Initiative ஆற்றிய பணிகள் மெச்சத்தக்கவை.

மெல்பேர்ண் இன்னிசைக் குழுவினரிற்குச் சமர்ப்பித்த திட்டத்தில் சொன்னதைச் சொன்ன மாதிரியே, குறிப்பிட்ட நிதிவளத்திற்குள் செய்து காட்டியது மட்டுமல்லாமல், செலவளித்த நிதிக்கான கணக்கறிக்கையுடன் பற்றுச்சீட்டு ஆதாரங்களையும் சூரி அனுப்பி வைக்க, SJC87 Initiative மீது மெல்பேர்ண் இன்னிசைக் குழுவிற்கு நம்பிக்கை இன்னும் அதிகரித்தது.

அடுத்த ஆண்டும் மெல்பேர்ண் இன்னிசை மாலை இசை நிகழ்ச்சியில் சேகரிக்கப்பட்ட நிதி SJC87 Initiative ஊடாக உருத்திரபுரம் மகா வித்தியாலத்தில் computer lab ஒன்றை அமைக்கக் கொடுக்கப்பட்டது. சூரி தானே நேரடியாக வன்னிக்குச் சென்று உருத்திரபுரம் மகா வித்தியாலத்தில் computer labஐத் திறம்பட அமைத்து செயற்படவும் வைத்திருந்தார். யாழ்ப்பாணத்தில் பல பெரிய பாடசாலைகளிலேயே இல்லாத நவீன computer labஐ SJC87 Initiative வன்னியில் இயங்கும் பாடசாலை ஒன்றில் அமைத்துக் கொடுத்தது.

வட மாகாணம் பொதுப் பரீட்சைப் பெறுபேறுகளில் தொடர்ந்தும் பின்தங்கியிருந்ததை அவதானித்த SJC87 Initiative, ஐந்தாம் ஆண்டு புலமைப் பரிசில் பரீட்சைக்கும், O/L பரீட்சைக்கும் மாணவர்களைத் தயார்படுத்த intensive revision sessionsகளை வன்னியில் நடத்தத் தொடங்க, அதற்கான நிதிப் பங்களிப்பை வழங்க ஒஸ்ரேலியாவில் இயங்கிய ஒரு NGO முன்வந்ததிலும் சூரியின் பங்களிப்பு முக்கியமானது.

கடந்த சில வருடங்களாக சூரி தனது சொந்த முயற்சியாக Google நிறுவனத்துடன் இணைந்து Google Education Platformஐ வடக்கு கிழக்கு மலையகப் பிரதேச பாடசாலைகளுக்கு அறிமுகப்படுத்தத் தொடங்கியிருந்தான். இந்த செயற்பாட்டிற்காக வேலையில் கிடைக்கும் நான்கு கிழமை விடுமுறை நாட்களின் பெரும்பகுதியைச் செலவழித்து, வடக்கு, கிழக்கு, மலையகம் எங்கும் பயணித்து Google Education Platformஐப் பின்தங்கிய பல பாடசாலைகளில் செயற்படுத்துவதில் சூரி உற்சாகமாக ஈடுபட்டிருந்தான்.

தாயகத்தில் தான் ஆற்றிக்கொண்டிருந்த செயற்திட்டங்களிற்கு உதவி கோர நேரம் காலம் பார்க்காமல் அழைப்பெடுக்கும் பழக்கம்

சூரிக்கு இருந்தது. “ஜூட் மச்சான்...” என்று ஆரம்பித்துப் படபடவென கதைத்துக் கொண்டே போகும் சூரியின் அழைப்புகள் சில வேளைகளில் அறுவையாகவே இருந்தாலும், அவன் அர்ப்பணிப்புடன் ஆற்றிக் கொண்டிருக்கும் பணிகளிற்காக எம்மாலான உதவியை அவனது உரையாடல்கள் கட்டாயம் செய்யவே தூண்டும், உண்மையைச் சொல்லப் போனால் எங்களை அரியண்டப்படுத்தி சூரி செய்ய வைத்து விடுவான்.

கர்த்தர் தனக்களித்த குறுகிய வாழ்க்கையில் தனது குடும்பத்திற்கும் தான் சார்ந்த சமூகத்திற்கும் இயலுமானளவு நன்மைகளைச் செய்து விட வேண்டும் என்ற துடிதுடிப்பில்தான், சூரி படபடவென கதைத்துக் கொண்டும், ஓடோடு என்று ஓடிக் கொண்டும் திரிந்தானோ என்னவோ.

அறிவாளி

1989ஆம் ஆண்டு தமிழர் தாயக பிரதேசம் இந்திய இராணுவத்தினதும் ஒட்டு குழுக்களினதும் முழுமையான கட்டுபாட்டில் இருக்கிறது. அதே ஆண்டின் நடுப்பகுதியில் பிரேமதாச அரசாங்கத்திற்கும் விடுதலை புலிகளிற்குமிடையில் பேச்சுவார்த்தை ஆரம்பமாகி, இந்திய இராணுவம் வெளியேறுவதற்கான காலக்கெடு 31 மார்ச் 1990 என்று நிர்ணயிக்கப்படுகின்றது. காலக்கெடு விதிக்கப்பட்டதும் இந்திய இராணுவம் தமிழர் தாயக பிரதேசங்களிலிருந்து மெல்ல மெல்ல வெளியேற ஆரம்பிக்கிறது.

இந்திய இராணுவம் வெளியேறிய பிரதேசங்களில் விடுதலை புலிகள் பகிரங்கமாக நடமாட தொடங்குகிறார்கள். நவம்பர் மாதத்தின் ஆரம்பத்தில் விடுதலை புலிகள் தங்கள் முதல் வித்தான லெப். சங்கர் வீரமரணமடைந்த நாளான 27 நவம்பரை மாவீரர் தினமாக பிரகடனப்படுத்தும் அறிவிப்பை வெளியிடுகிறார்கள். அதுவரையில் இலங்கை மற்றும் இந்திய இராணுவங்களுடனான மோதல்களில் வீரமரணமடைந்த 1,307 போராளிகளை நினைவுகூர்ந்து தமிழர் விடுதலை வரலாற்றில் முதலாவது மாவீரர் நாளை 27 நவம்பர் 1989இல் அனுஷ்டிக்க ஆக்கிரமிப்பாளர்களின் பிடியில் இருந்த தமிழர் தேசம் தயாராகிக் கொண்டிருந்தது.

அதுவரை மண்டையன் குழுவின் அடாவடித்தனங்களால் மறைந்திருந்த விடுதலை புலிகளின் மாணவர் அமைப்பு (SOLT) மாவீரர் நாள் தொடர்பான பிரச்சாரங்களை முன்னெடுக்க களமிறங்குகிறது. நீர்வேலியிலும் கிழக்கு அரியாலையிலும் செயற்பட்ட விடுதலை புலிகளின் பாசறைகளிலிருந்து சுவரொட்டிகளும் துண்டு பிரசுரங்களும் யாழ்ப்பாணத்திற்குள் கொண்டு வரப்படுகின்றன.

இரவில் அமுலிலிலுருந்த ஊரடங்கைப் பயன்படுத்தி இரவோடு இரவாக யாழ்ப்பாணத்தின் பல பகுதிகளில் மாவீரர் நாள் சுவரொட்டிகள் ஒட்டப்படுகின்றன. அடக்கப்பட்டிருந்த யாழ் மண்ணின் உணர்வுகளை மீண்டும் எழுச்சி கொள்ளவைக்கும் வாசகங்களைத் தாங்கிய சுவரொட்டிகள் அவை. முகத்தை துணியால் மூடிக் கட்டியபடி திடீரென்று சைக்கிள்களில் தோன்றும் விடுதலை புலிகளின் மாணவர் அணி சந்திகளிலும் சந்தைகளிலும் துண்டு பிரசுரங்களை விநியோகித்து விட்டு மறைந்து விடுகிறது.

யாழ்ப்பாண மாணவ சமுதாயத்திற்குள் ஏற்பட்ட இந்த எழுச்சியில் யாழ் இந்துக் கல்லூரி மாணவர்களும், யாழ் பரி யோவான் மாணவர்களும் பெரிதும் உள்வாங்கப்படுகிறார்கள். இந்திய இராணுவத்தினதும் மண்டையன் குழுவினரதும் சோதனை நடவடிக்கைகளில் நீலநிற யாழ் இந்து மாணவ அடையாள அட்டை வைத்திருப்போரும், சிவப்புநிற பரி. யோவான் அடையாள அட்டை வைத்திருப்போரும் தனிக்கவனிப்பிற்கு உள்ளாகிறார்கள்.

யாழ்ப்பாணத்தின் முதலாவது மாவீரர் நாள் நிகழ்வு நீர்வேலியில் இடம்பெறுகிறது. இந்திய இராணுவத்தின் கடும் சுற்றி வளைப்பிற்கு மத்தியில் இடம்பெற்ற இந்த நிகழ்வில் முகத்தைத் துணியால் மூடிக் கட்டியபடி ஒரு மாணவன் ஆவேசமாக உரையாற்றுகிறான். உணர்ச்சி பொங்க உரையாற்றி கொண்டிருக்கும் போது ஒரு கணம் அவன் கட்டிய துணி முகத்திலிருந்து அவிழ்கிறது. அந்தக் கணம் அவன் வாழ்வை அழிக்கப் போகிறது என்பதை அறியாமல், மீண்டும் துணியை முகத்தில் கட்டிவிட்டு தனதுரையை தொடர்கிறான், அந்த உணர்வுமிகு மாணவன்.

அடுத்த வாரம், அவனது வீட்டை முற்றுகையிட்ட மண்டையன் குழுவினரால் அவன் கொண்டு செல்லப்படுகிறான். சக மாணவ செயற்பாட்டாளர்களை காட்டிக் கொடுக்க வைக்க அந்த மாணவனை மண்டையன் குழு கடுமையான சித்திரவதைக்குள்ளாக்குகிறது. அதற்காக முகத்தில் இரத்தம் சொட்ட சொட்ட கைகள் முற்கம்பியால் கட்டப்பட்ட நிலையில் குற்றியிரும் குலை உயிருமாக பிரபல விஞ்ஞான ஆசிரியர் செல்வவடிவேல் நடாத்தும் தனியார் கல்வி நிறுவனமொன்றுக்கும் அழைத்து வரப்படுகிறான்.

சில நாட்களின் பின்பு துப்பாக்கிச் சன்னங்கள் துளைத்த அவனது உயிரற்ற உடல் வீதியோரத்திலிருந்து மீட்கப்படுகிறது. மீட்கப்பட்டது, பரி.யோவான் கல்லூரியின் 1989 க.பொ.த. உயர்தர பிரிவை சேர்ந்த தேவகுமார் எனும் மாணவனின் உடல்.

‘அறிவாளி’ என்ற பட்டபெயரால் அறியப்பட்ட தேவகுமார் உண்மையிலேயே ஒரு சிறந்த அறிவாளி. தேற்றங்களையும் சமன்பாடுகளையும் அநாயாசமாக நிறுவும், தீர்க்கும் ஆற்றல் படைத்த அதிபுத்திசாலி மாணவன். அவன் காவியமாகி சில வாரங்களில் வெளியான உயர்தர பரீட்சை முடிவுகளில் அவனது பெறுபேறு 3A C.

பொழுதுகள் 5

SJC92 நினைவுகள்

தர்மேந்திரா...

“மரணம், எமது வாழ்வு முழுவதும் கூடவேயிருந்து துரத்துகின்ற நிழல்” என்று தம்பி ஜேகே எழுதிய பதிவின் வரிகள் மிகவும் ஆழமானவை. அந்தக் கொடிய நிழல் எமது SJC92 நண்பர்களில் மிகவும் நெருங்கிப் பழகிய அன்பு நண்பன் தர்மேந்திராவையும் காவு கொண்டு விட்டது.

யாழ்ப்பாணம் பரி. யோவான் கல்லூரியில், ஆறாம் வகுப்பு நுழைவுத் தேர்வினுடாக இணைந்த ஆற்றலும் திறமையும் நிறைந்த மாணவர்களில் தர்மேந்திராவும் ஒருவன். 1985ஆம் ஆண்டு புதிதாக இணைந்த மாணவர்களை Grade 6D என்ற சிறப்பு வகுப்பில் அடைத்திருந்தார்கள்.

படிப்பில் கெட்டிக்காரன்களாகவும், கிரிக்கெட்டில் விண்ணன்களாகவும், இருந்த 6D பெடிலோடு பழகிப் பம்பலடிக்க, பரி. யோவானின் ஆரம்பப் பிரிவிலேயே இணைந்த எங்களிற்கு கொஞ்சக் காலம் எடுத்தது.

பாடசாலை இடைவேளை நேரங்களில், பரி. யோவான் மைதானத்தில் ஒரே நேரத்தில் அரங்கேறும் வகுப்புகளிற்கிடையிலான கிரிக்கெட்

ஆட்டத்தில் தான் தர்மேந்திராவை முதன் முதலில் சந்தித்ததாக ஞாபகம். St John Bosco பள்ளியில் ஆரம்பக் கல்வியைக் கற்றுவிட்டு, பரி.யோவானில் இணைந்த நெடிய கரிய உருவம் தான் தர்மேந்திரா, அப்பவே அவன் கறுவல் தான்.

“மச்சான், ஜெயந்திசூரியன் மாஸ்டரின் ட்யூஷனில், அவர் வாங்கில் ஏறி நிற்கச் சொன்னால், இவன் தலை கூரையில் முட்டுமடா” என்று நண்பனொருவன் பள்ளிக்காலத்தில் தர்மேந்திராவின் நினைவுகளை மீட்டுக்கொண்டான்.

6ஆம் வகுப்பு அணிகளுக்கிடையிலான கிரிக்கெட் Matchகளில், புதிதாக வந்த மாணவர்களைக் கொண்ட 6D அணியே பலமிக்க அணியாகத் திகழ்ந்தது. சுரேன், இன்பன், ஜெயரூபன், திருமாறன், அருள்மொழி என்று பிற்காலப் பரி. யோவானின் கிரிக்கெட் நட்சத்திரங்கள் எல்லாம் அணிவகுத்த 6D வகுப்பு கிரிக்கெட் அணியின் Captain தர்மேந்திராதான்.

“அது வந்து மச்சான், தர்மி தான் schoolஇற்கு bat கொண்டு வாறவன், அவன் suitcase தான் விக்கெட், அதாலதான் அவனை Captain ஆக்கி னாங்கள்” என்று அருள்மொழி பழைய கதையைப் பகிடியாக்கினான்.

தர்மேந்திரா நன்றாகவே கிரிக்கெட் விளையாடுவான், அவனது கண்ணில் எப்போதும் ஒருவித ஆக்ரோஷம் குடிகொண்டிருக்கும், யாரும் வலியப்போய் அவனோடு கொழுவ மாட்டார்கள், கொழுவினால் வெளுவைதான் வாங்குவீனம்.

தாயக மண்ணில் அரங்கேறிய யுத்தம் எங்களை ஒவ்வொரு திக்காகச் சிதறடிக்க, தர்மேந்திராவும் கனடாவிற்குக் குடியேறினான். கிட்டத்தட்ட இருபத்தைந்து ஆண்டுகள் தர்மேந்திராவுடன் எங்களில் பலருக்குத் தொடர்புகள் இருக்கவில்லை, கனடாவில் இருந்த பலருக்கே தர்மேந்திரா Ottawaஇல் வாழ்ந்தது கனகாலமாகத் தெரிந்திருக்கவில்லை.

2014ஆம் ஆண்டளவில் வேலை விஷயமாக Ottawaஇற்குப் போன நண்பன் ரமோஷனைச் சந்தித்த நண்பர்கள் இணைந்து எடுத்த படத்தில் தர்மேந்திராவும் காட்சியளித்தான்.

“மச்சான் இவனை ஞாபகமிருக்கா” என்று ரமோ SJC92இன் WhastsApp Groupஇல் தர்மேந்திராவின் படத்தைப் போட, யாரோ ஒருத்தன் தர்மேந்திராவின் சிறுபராயத்துப் படத்தைப் போட, தர்மேந்திராவும் எங்களது நட்பு வட்டாரத்தில் இணைந்து கொண்டான். யாழ்ப்பாணத்தில், தர்மேந்திரா, தர்மி என்று அழைக்கப்பட்டவன், WhatsAppஇல் "DM" ஆனான்.

“டேய் DM...கறுவல், என்னடா பம்முறாய்” என்று DMஐ வம்புக் கிழுத்தால், “இஞ்ச வா.. சொல்றதைக் கேளு.. நான் கறுப்பென்றால் நீ என்ன நிறம்” என்று பதில் தாக்குதல் வரும்.

DM சிலவேளைகளில் உணர்ச்சிவசப்பட்டுப் பெடியளோடு சண்டையும் பிடிப்பான். ஆளை நல்லாகச் சூடேற்றி விட்டு “டேய் emotional ஏகாம்பரம்” என்று பழித்து, நக்கலடித்தால், சிங்கனிற்குக் கோபம் உச்சத்தில் ஏறும்.

DMஐ உசுப்பேத்தி, சண்டை பிடித்து, கூத்துப் பார்த்து, பிறகு “டேய் மச்சான்..எல்லாம் பகிடிக்குத் தான்டா” என்று சமாளித்த கணங்களை நாங்கள் இனி அனுபவிக்கப் போவதில்லை.

இறப்பதிற்குச் சில நாட்களிற்கு முன்னர், ஒரு வெள்ளிக்கிழமை இரவு நேரம், DM WhatsApp ஊடாக தொடர்பில் வந்தான். அவனது மனைவி கௌதமி காலமாகி இரண்டு வாரங்கள் கடந்திருந்தன. Torontoஇல் கௌதமியின் இறுதிச் சடங்குகளை முடித்து விட்டு, அந்தக் கிழமைதான் திரும்பவும் Ottawaஇற்குத் திரும்பியிருந்தான்.

“மச்சான் மகன் கனக்கக் கேள்வி கேட்கிறான்டா.. என்ன சொல்லுறது என்று தெரியேல்லடா” மகனைப் பற்றி கதைக்கத் தொடங்க DMஇன் குரல் உடைந்தது. “கௌதமியின் படத்தைப் பார்த்து, "mummy come back" என்று சொல்லுறான்டா”, என்று சொல்லிக் கலங்கிய நண்பனை, முடிந்தளவு தேற்றினேன்.

தனது வீடு முழுக்க கௌதமியின் நினைவுகள் நிறைந்து போய் இருப்பதாகவும், அன்று காலை தானும் நடந்தது எல்லாமே மறந்து

போய் கௌதமிக்குக் கோப்பி எடுத்துக்கொண்டு மேல்மாடியில் இருந்த படுக்கையறைக்குப் போனது பற்றியும் சொன்னான்.

கௌதமியின் நினைவுகளில் இருந்து விடுபடவும், மகனிற்காகவும் Ottawaஇலிருந்து Torontoஇற்கு இடம்பெயரப் போவது பற்றியும் விவரித்துக் கொண்டிருந்தான்.

“மச்சான், எனக்கு வாய்விட்டு அழோணும் போல இருக்குடா” DM உணர்ச்சிவசப்பட்டான். “மகனுக்கு முன்னால அழுது அவனை upset ஆக்க விரும்பேல்லடா” என்று சொல்லி ஒரு தந்தையின் உறுதிப்பாட்டை வெளிப்படுத்தினான்.

“என்ர அப்பா செத்த போது, இப்படித்தான் மச்சான், காரை எடுத்துக் கொண்டு தூர இடத்திற்குப்போய் அழுதிட்டு வந்தனான்டா.. இப்ப அதுவும் ஏலாது, என்னட்ட car licenseஉம் இல்லைடா” என்ற DMஇன் குரல் மீண்டுமொரு முறை உடைந்தது.

மூன்று நாட்கள் கழித்து, அதிகாலை வேளையிலேயே “மச்சான் DM is no more” என்ற நெஞ்சையடைக்கும் துக்கச் செய்தி பல திக்குகளிலிருந்தும் அவசர அவசரமாக வரத்தொடங்கியது.

“டேய் உனக்கு அவன்ட வீடு ஞாபகம் இருக்கு தானே” போன செப்டம்பர் மாதம் DMஇன் வீட்டிற்கு நான் போனதை நகு ஞாபகப்படுத்தி விட்டு, DMஇன் இறுதிக் கணங்களை என் கண்முன் நகு மீண்டும் கொண்டு வந்தான்.

பாலகுமாரன் எழுதிய உடையார் நாவலில் “மரணம் என்பது கனவுகளிலிருந்து விடுதலையாகி நனவுகளிற்குத் திரும்புதல்” என்பார். உனது நனவுகளே உனக்குக் கடினமானதாக அமைந்து விட, கனவுகள் காணத்தான் அவசர அவசரமாக ஓடிப்போய் விட்டியா, மச்சான்?

போட்டு வாடா கறுவல்..

தர்மேந்திராவும் தர்மேந்திராவின் மனைவி கௌதமியும் சில கிழமை இடைவேளையில் மறைந்தது, அவர்கள் குடும்பத்தாரையும் நண்பர்களையும் ஆழ்ந்த அதிர்ச்சியிலும் கவலையிலும் ஆழ்த்தியது. மறைந்த தர்மேந்திரா தம்பதியினரின் ஒரே மகனை, அவனது எதிர்காலத்தை, அவனது பெற்றார்கள் இருவரதும் மரணங்கள் வெகுவாகப் பாதித்திருக்கும் என்பதைச் சொல்லித் தெரிய வேண்டியதில்லை.

தர்மேந்திராவின் மகனின் எதிர்காலத்தை கருத்தில் கொண்டு கனடாவில் வாழும் SJC92 நண்பர்கள் GoFundMe தளத்தினூடாக ஆரம்பித்த Crowd funding மூலமான நிதி சேகரிப்பிற்கு தர்மேந்திராவின் நண்பர்களும், உறவினர்களும், தர்மேந்திராவின் கதையை அறிந்து அவனது குழந்தைக்கு உதவ விரும்பிய நல்லுள்ளங்களும் வாரி வழங்கினார்கள்.

GoFundMe தளத்தினூடாக சேகரிக்கப்பட்ட நிதி, SJC92 நண்பர்கள் மூவரையும் தர்மேந்திராவின் சகோதரியையும் உள்வாங்கி அமைக்கப்பட்ட நிதியத்தால் (Trust) சிறப்பாக நிர்வகிக்கப்பட்டு வருகிறது.

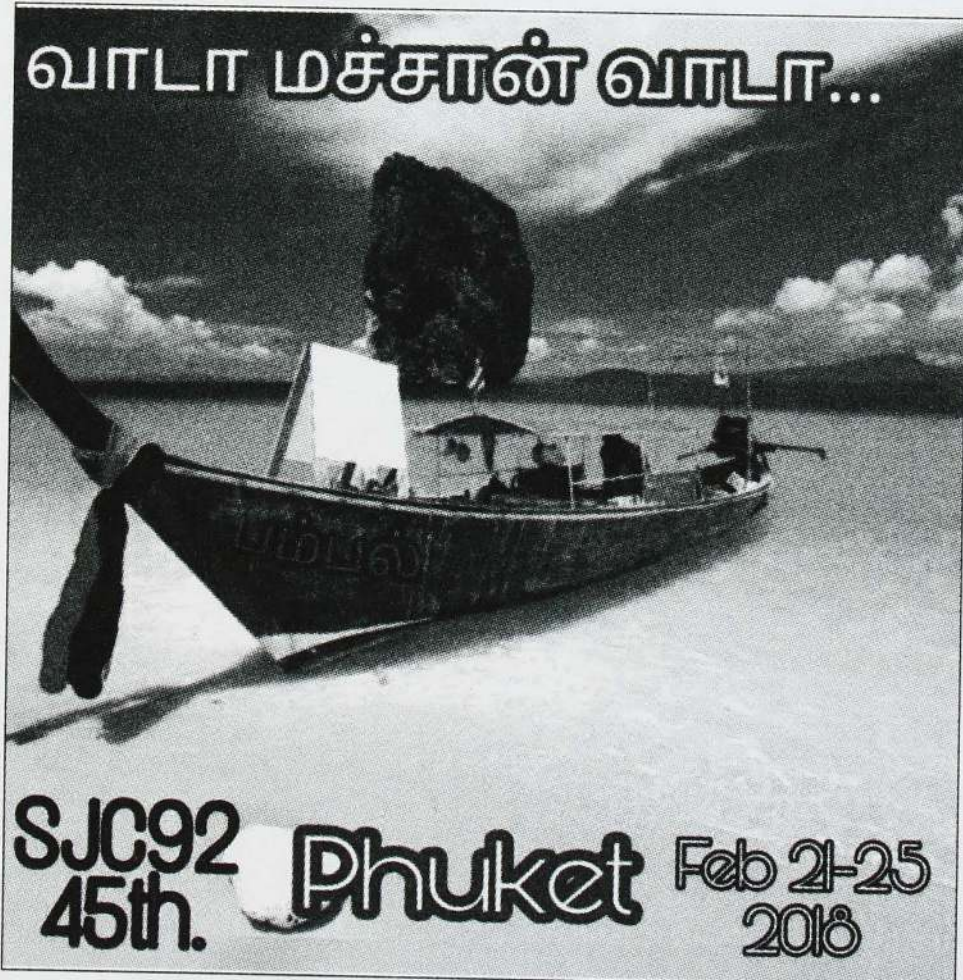
ஓமென்றா மட்டும்.....

பெடியள் பள்ளிக்கூட நண்பர்களோடு ஒன்றுகூடல்கள், reunions, get togethersஇற்கு போறதுக்கு முதலில் மனிசிமார் ஓமென்று சொல்ல வேண்டும்.

2018இல் SJC92இன் 45th Birthday Bash இற்குப் போக என்னுடைய மனிசியிடம் இருந்து ஓமென்ற அந்த ஒற்றை வார்த்தையை வரவழைத்த சம்பவத்தை பதிவு செய்வது இனி ஒன்றுகூடல்களிற்கு போகப் போறவர்களிற்கு சிலவேளைகளில் உதவியாக இருக்கலாம்.

1 Sep 2017

ஒரு வேளைப்பளு நிறைந்த கடுமையான வெள்ளிக்கிழமை, வேலை முடித்து வீட்ட வர,

‘தேத்தண்ணி போடவா’ மனிசி கேட்டா. இது தான் சரியான தருணம், மண்டைக்குள் மெஸேஜ் வந்தது.

‘போட்டா நல்லம், போடாட்டியும் பரவாயில்லை, கஷ்டப்படாதேயும்’ கார் திறப்பையும் phoneஐயும் மேசையில் வைத்து விட்டு, கண்களில் கவலை கலந்து, அவாவை பார்த்தேன்.

‘ஏன் ஒரு மாதிரியா இருக்குறீர்’ கேத்தலில் தண்ணி நிரம்ப தொடங்கியது.

‘ச்சா ஒன்றும் இல்லை’ பக்கத்திலிருந்த கதிரையில் அமர்ந்தேன்.

‘வேலையில் என்னவும் பிரச்சினையோ’ கேத்தலிற்கு ஸ்விட்ச் போட்டாச்சு.

‘...இல்லை’ முகத்தில் எந்த சலனமும் காட்டவில்லை.

‘இந்தியா தோத்தது கவலையோ’ நக்கல் தொனித்தது.

‘உமக்கென்ன விசரே’ சலித்துக் கொண்டேன். ‘அவங்க தோத்தா எனக்கென்ன.’

‘யாழ்ப்பாணத்தில் என்னவும் பிரச்சினையோ?’ கேட்ட தொனியில் அக்கறை எட்டிப் பார்த்தது.

‘அங்க என்ன நடந்தா எங்களுக்கென்ன’ தேயிலையில் சுடுதண்ணீர் இறங்கிக் கொண்டிருந்தது.

‘அப்ப என்னென்று சொல்லுமன்’ சுடுதண்ணீரில் தேயிலையை தோய்த்து எடுத்தா.

‘இல்ல எங்கட சென்.ஜோன்ஸ் batch பெடியள் get togetherஇற்கு வரட்டாம்’ நைஸாக போட்டேன்.

‘போன வருஷம் தானே big matchஇற்கு போனீர்’ தேயிலை bag குப்பை தொட்டியில் தொப்பென்று விழுந்தது.

‘-----’ மௌனம்

‘இப்ப என்ன ஆட்டத்திற்கு போக போறியள்’ சீனி டப்பா டக்கென்று திறந்தது.

‘45 வருகுதாம்’ குரலில் கவலை தோய்த்து ‘உம்மை விட்டிட்டு போக எனக்கும் விருப்பமில்லை தான்.’

‘நல்லா நடிப்பீர்’ சீனிக் கரண்டி தேத்தண்ணியில் இறங்கியது.

‘எல்லாரும் போறாங்கள்’ காட்டி கொடுப்பு தொடங்கியது. ‘கிரிஷாந்தன், வாதுலன், ஆதி, சத்தி, நகு, கஜன்.. ....நான் இன்னும் வாறெனென்று சொல்லேல்ல’

‘வேண்டாமென்றா போகாமல் நிக்கவோ போறீர்’ கோப்பையில் போட்ட சீனிக்கு நல்ல அடி விழுந்தது. ‘என்னவோ செய்யும்.’

‘நாலு நாள் தான்’ சத்தியமா கெஞ்சவில்லை. ‘டக்கென்று வந்திடுவன்’.

‘போய் தொலையும்’ தேத்தண்ணி கோப்பை கையில் வந்தது. ‘நீங்களும் உங்கட ஜொனியன்ஸும்... this is too much’.

.....

2022இல்

2023இல் SJC92இன் 50th Birthday Bashஇற்கு போக ‘அனுமதி’ கேட்டு, ஓகஸ்ட் 2022இல் மனிசிக்கு முகநூலில் ஒரு பகிரங்கக் கடிதம் எழுதினேன். அந்த கடிதத்தை சிற்சில மாற்றங்களுடன் கொப்பி அடித்து சில அண்ணாமார் தங்களின் மனிசிமாருக்கு அனுப்பியது தனிக்கதை.

22.8.2022

அன்புள்ள ராசாத்தி,

பரி. யோவானில் படித்த என்னோடு நீர் வாழ்வதால், நீர் எப்போதும் நலமாக இருப்பீர் என்று உமக்கும் தெரியும், உலகத்திற்கும் தெரியும்.

ஆனபடியால், சம்பிரதாயத்திற்காக நீர் நலமா... நான் நலம் என்று கேட்டு உமக்கு அலுப்புத் தர எனக்குக் கொஞ்சமும் விருப்பமில்லை.

இதென்ன புதுப்பழக்கம்... கடிதம் எல்லாம் எழுதுநீர் எனடு நீர் மண்டைக்குள் யோசிக்கக் கூடும். அந்தக் காலத்தில் நான் உமக்கு எழுதாத

கடுதாசியா, நீர் எனக்கு வரையாத மடல்களா... நாங்க எப்பவும் பழசை மறக்காத தமிழாக்கள் எல்லோ?

சரி.. சுத்தி வளைக்காமல் விஷயத்துக்கு வாறன்..

அடுத்த வரியம் எங்கட batchஇற்கு 50 வருது தானே... ஆனபடியால் ஐந்து வரியத்திற்கு ஒருக்கா நாங்க சென்.ஜோன்ஸ் பெடியள் போற புனித பயணத்திற்கும் காலம் வந்திட்டு.

இரண்டு வருடம் உம்மோடு மட்டும் நானிருந்த லொக்டவுண் காலங்களை நீர் மறந்திருக்க மாட்டீர், நீர் மறந்தாலும் என்னால கடைசி வரை மறக்கவே ஏலாது.

அந்த லொக்டவுண் பொழுதுகளின் சுமைகளை இறக்கி வைக்கவும், எங்கட batch பெடியளோடு பம்பலடிக்கவும் போகப் போற.. நீர் ஒமென்டு சொன்னால் மட்டும் போகப் போற.. இந்தப் புனிதப் பயணம் நிச்சயமாக நிவாரணியாக இருக்கும்.

ஜோனியன்ஸ் சேர்ந்தால் குடியும் கும்மாளமும் தான் என்று நீர் கிஞ்சித்தும் யோசிச்சு போடாதேயும். பள்ளிக்காலத்தில் மலர்ந்த புனிதமான நட்பைக் கொண்டாடத்தான் இந்த யாத்திரை நாங்கள் போறம்... நீர் ஒமென்றால் மட்டும் நானும் யாத்திரை போறன்.

அங்க வாற பெடியள் எல்லாம் பக்கா decent & disciplined ஆன பெடியள். எல்லோரும் ஆளை ஆள் கண்டதும் “மச்சாஆஆஆஆன்” என்று கட்டிப்பிடித்து, பழங்கதை கதைக்க குறைஞ்சது நாலு நாலாவது

வேணும். அதுவும் காணுமோ தெரியாது... நீர் ஒமென்றால் மட்டும் நானும் நாலு நாள் ஓடிப் போய்ட்டு, பறந்து வாறன்.

இதுக்க ஆகப் பெரிய சிக்கல் என்னென்றால், எங்கட ஸ்கூலுக்கும் அடுத்த வருடம் 200ஆவது வரியமாம். அதுக்கும் பெரிய கொண்டாட்டம் எல்லாம் நடக்குதாம். எனக்கு அதுக்கெல்லாம் போகத் துண்டற விருப்பமில்லை.. நீர் ஒமென்றால் மட்டும் அதுக்கும் நானும் போறன்.

ஆனா போறது தான் போறன்.. நீர் ஒமென்றா மாத்திரம்.. இன்னுமொரு மூன்று நாலு நாள் நின்டென்றால் நல்லா இருக்கும் எல்லோ?

அந்த மேலதிக மூன்று நாலு நாளில், எங்களுக்கு சீனியர் அண்ணாமாரையும், ஜூனியர் தம்பிமாரையும் கண்டு கதைக்க சான்ஸ் கிடைக்குமல்லோ? நீர் ஒமென்றா மாத்திரம் நானும் போய் அவங்களையும் சந்தித்திட்டு வாறன்.

ஆனபடியா இவ்வளவு தூரம் போறது தான் போறன், ஒரு கிழமை போட்டு வாறன், நீர் ஒமென்றா மட்டும் தான்.

திரும்பவும் பள்ளிக்கூடத்துக்கும், பள்ளிக்கால நண்பர்களையும் பார்க்கப் போறதை நினைக்க ஒரு பக்கத்தால பெரும் புளுகமாக இருந்தாலும், உம்மை விட்டிட்டு போறதை நினைக்க தான் கவலை கவலையா இருக்கு. நீர் ஒமென்றா மட்டும் போறன்.. இல்லாட்டி பரவாயில்லை.

எனக்கு சத்தியமாக உம்மை கூட்டிப் போகத் தான் விருப்பம்.. ஆனா எங்கட batchகாரன்கள் தான் மனிசி பிள்ளை குட்டிகளை விட்டிட்டு வரோணும் என்று கடும் கொன்டிஷன் போட்டிட்டாங்கள்.. விசரன்கள்.. நான் என்ன செய்ய? நீர் ஒமென்றா மட்டும் நானும் தனியப் போறன்.

இதை வாசிச்சிட்டு, நீர் ஒமென்டுவீர் என்று எனக்கு உள்மனசு அடிச்சு சொல்லுது.

அதோட மட்டுமில்லாமல், நான் போகேக்க நீர் என்னை ஆரத்தி எடுத்து, உச்சி மோந்து, உதட்டில் ஒரு உம்மா தந்து, சிரித்துக் கொண்டே

bye சொல்லி, ஏயர்போர்ட்டில் கொண்டு வந்து இறக்கி விடுறீர் என்று இன்றைக்கு காலங்காந்தால கனவு வேற கண்டிட்டன்.

காலம்பற கனவுகள் எப்படியும் பலிக்குமாம்.

அந்தக் காலம்பறக் கனவை நம்பி,

உம்மடை அந்த அழகான ஒற்றை ஓமை நம்பி,

பத்து நாளைக்கு இப்பத்தான் டிக்கெட்டை போட்டனான்...

டிக்கட்டை போட்டிட்டு தான் உமக்கு கடிதம் எழுதுறன்..

SJC92: கோலாலம்பூர் குதூகலம்

June 5, 2013 புதன்கிழமை இரவு
மெல்பேர்ண் சர்வதேச விமான நிலையம்

யாழ்ப்பாணம் பரி. யோவான் கல்லூரியின் 1992ஆம் ஆண்டு உயர்தரப் பிரிவினரின் (SJC 92) 40ஆவது பிறந்தநாள் கொண்டாட்டத் திற்கு, கோலாலம்பூர் நோக்கிப் பயணிக்கும் ஒஸ்ரேலிய படையணி அணிதிரளத் தொடங்கியது. சிட்னியிலிருந்து சிறப்பு விமானத்தில் சத்தி மாஸ்டர் வந்திறங்கவும் மெல்பேர்ண் குறூப் விமானநிலையத்தை அடையவும் கணக்காக இருந்தது. கன்பராவிலிருந்து பறந்துவந்த கணாவின் விமானம் சுணங்கி இறங்கியது.

அதேநேரம் வெள்ளவத்தையிலிருந்து சிறப்பு Rosa மினிபஸ், கொழும்பு பாரையும், யாழ்ப்பாணிகளையும், லண்டன் கனடாவிலிருந்து வந்திருந்த சில புலம்பெயர் தமிழர்களையும் ஏற்றிக்கொண்டு கொட்டஹேன ஊடாக கொழும்பு விமான நிலையம் நோக்கிப் புறப்படுவதாக Facebookஇல் status வந்தது.

ஐந்து நாட்களிற்கு முன்னர் கனடாவிலிருந்து புறப்பட்ட ஷெல்டனோடு, மட்டக்களப்பு இறால் பொரியல், மன்னார் மரை வத்தல், புலோலியூர் புழுக்கொடியல், பலாலி பயற்றம் பணியாரம், பருத்தித்துறை வடை எல்லாம் வாகனத்தின் பின்பக்கத்தில் ஏற்றப்பட்டன.

டொரோன்டோ, சிக்காகோ, டுபாய், புரூணாய், சிங்கப்பூர் மற்றும் லண்டன் மாவட்ட தாக்குதல் பிரிவுகள் விமானத்தில் ஏறிவிட்டோம் என்று தகவல் பரிமாறினார்கள்.

KL here we come !

ஒரு வருடத்திற்கு முன்...

1990 ஜூலை மாதம் கல்லூரி வளாகத்தில் க.பொ.த சாதாரணதரப் பரீட்சை முடிவுகளைப் பெற வந்தபோது சந்தித்ததுதான் நம்மில் பலர் ஒருவரை ஒருவர் கடைசியாகச் சந்தித்தது. திலீபனின் மூன்றாவது நினைவு நாளான 26 செப்டெம்பர் 1990இல் தளபதி பானு யாழ்ப்பாண கோட்டையில் கொடியேற்றிய மறுகிழமை, Open Pass உபயத்தில், எம்மில் பலர் கொம்படி வெளி தாண்டினோம்.

கொழும்பில் பலர் அடைக்கலம் தேட, சிலர் டொரோன்டோ, லண்டன், பிரிஸ்பேர்ன், சிட்னி என்று பறந்தார்கள். உன்னதமான நோக்கத்திற்காக மறவர்களோடு இணைந்து எங்களின் சிவகுமரனும் (சேரலாதன்) களமாட, நாங்கள் குற்ற உணர்வுடன் தப்பியோடினோம். தாயக மீட்பிற்கான புனிதப் போரில், எங்களின் நட்பும் ஆகுதியாகியது.

2009இல் யுத்தம் முடிய, மீண்டும் நாங்கள் ஒன்றுகூட நல்ல பெடியன் கள் சிலர் எடுத்த இரு முயற்சிகளும் தோல்வியில் முடிவடைந்தது. பாடசாலை ஆசிரியர்களுக்குப் பண உதவி செய்வது, யாழ் ஆஸ்பத்திரி புனருத்தாரணம் உட்பட உன்னத செயற்திட்டங்கள் அடங்கிய அவர்களின் நன்முயற்சிக்கு ஆதரவு கிடைக்கவில்லை.

2012இல் இரு ஊத்தைவாளிகள் தங்களுக்குள் கதைத்து ஒரு ஸ்கெட்ச் போட்டார்கள். தமிழிற்கு ஆடிமாதம் தொடங்க முதல், ஒரு

சனிக்கிழமை, தெரிந்தெடுத்த பிற 15 ஊத்தைவாளிகளைத் தொலைபேசியில் தொடர்பெடுத்தார்கள்.

‘மச்சான்.. எப்பிடிடா இருக்கிறாய்’ ஸ்கெட்ச் போட்ட ஊத்தைவாளி.

‘ஏதோ இருக்கிறன் மச்சான்.. Life is going on’ மறுமுனை அலுத்துக் கொண்டது.

‘டேய்.. அடுத்த வருஷம் ஜூன் 6ஆம் திகதி பம்பலடிக்க நாங்க மலேசியா போவோமா.. எங்கட 40 வேற வருகுது’ ஊத்தைவாளி தூண்டில் போட்டான்.

‘Sounds great மச்சான்..எத்தனை நாள்.. என்ன ப்ரோக்ராம்’ மறுமுனையில் உற்சாகம் பீறிடத் தொடங்கியது.

‘மூன்று நாள்.. ப்ரோகிராம்....போறம், சாப்பிடுறம், தண்ணியடிக்கிறம், பம்பலடிக்கிறம், திரும்ப வாறம்’ ஊத்தைவாளி தாக்குதல் திட்டத்தை விபரித்தது.

‘நான் வாறன்டா’ மறுமுனையில் உற்சாகம் உச்சக்கட்டத்தை அடைந்தது.

‘மனிசிட்ட கேட்கத் தேவையில்லையோ..மச்சி’ ஊத்தைவாளி யதார்த்தத்தின் குரலாய் ஒலித்தது.

‘ஓ... ஓ...ஓமென்ன’ மனிசி என்ற ஒற்றைச்சொல்லைக் கேட்டதும், பீறிட்ட உற்சாகம் ஆடி அடங்க, மறுமுனை கிசுகிசுத்தது ‘நான் எப்படியும் வருவன்டா.. அவவை நான் சமாளித்திடுவன்’ சரண் அடைவதற்கு சமாளிப்பு எனும் புதிய வரைவிலக்கணம் தந்தது மறுமுனை.

‘சரி... அப்ப.. வெளிநாட்டுக்காரன்களுக்குக் கொஞ்சம் கூடத் தான் charge பண்ணோணும்.. அப்பதான் யாழ்ப்பாணப் பெடியனைக் குறைந்த செலவில் கூப்பிடலாம்....முதலில் ஒரு \$100 Deposit.. தா.. PayPal விபரம் அனுப்புறன்.. நாளைக்கு அனுப்பு.. அப்பதான் உன்ட பெயர் லிஸ்டில் வரும்.. கையில் காசு வாயில தோசை..’ ஊத்தைவாளி புக்கிங்கை உறுதிப்படுத்தியது.

‘காசு பிரச்சினையல்லையடா..எல்லாரும் வரோணும்.. எல்லாரையும் பார்த்து எவ்வளவு காலமாச்சடா..’ மறுமுனையில் உற்சாகம் உணர்ச்சி வசப்பட்டது.

‘வருவாங்களடா.. 25 பேர் வந்தாலே.. வெற்றி தான்டா..’ ஊத்தைவாளி அடக்கி வாசித்தது.

‘அதுசரி.. நீ உன்ட மனிசியிடம் permission வாங்கி விட்டியா’ மறுமுனை ஊத்தைவாளியை மாவீரனாக்கப் பார்த்தது.

‘இனித்தான் மச்சான்.. கால்ல கையில் விழுந்தாவது வருவேன்டா.. சரி.. நகுவிற்கு கோல் அடிக்கோணும்.. நீ காசு அனுப்பு’ உணர்ச்சி வசப்பட்ட ஊத்தைவாளி, கதையை மாற்றி, தொடர்பைத் துண்டித்தது.

அந்தத் திங்கட்கிழமை 15 பேரிடமிருந்தும் \$100 deposit கிடைக்க, உற்சாகமாக கோலாலம்பூர் கொண்டாட்ட விபரங்கள் ஈமெயிலூடாகவும் FB ஊடாகவும் அறிவிக்கப்பட்டன. கனடாவிற்கு நகுவும், லண்டனிற்கு ஜித்தும், இலங்கைக்கு அருளும் நிதிதிரட்டும் பொறுப்பைச் சுமக்க, எல்லோரும் எல்லாரையும் தொடர்பெடுத்து "KLஇற்கு வாடா மச்சான்’ சொன்னாங்கள்.

டொக்டர் ஜெய்மன் கிளூகிளூப்பான போஸ்டர் வடிவமைக்க, ரமோ எழுதிய இளமையான வரிகளிற்கு சிக்காகோ சிறி துள்ளலாக இசையமைத்துப் பாடல் வெளியிட, டொக்டர் கோபியின் கவிதையில் கண்ணீர் எட்டிப் பார்க்க, 53 இளைஞர்கள் களம் காண வீறுடன் கோலாலம்பூர் புறப்பட்டார்கள்.

June 6, 2013 வியாழக்கிழமை

கோலாலம்பூர் இஸ்தானா ஹோட்டலை யாழ்ப்பாணத் தமிழும், அமெரிக்க, கனேடிய, லண்டன், ஒஸ்ரேலிய வாயையுடன் ஆங்கிலமும் பேசிய எங்கட பெடியள் ஆக்கிரமிக்கத் தொடங்கினார்கள். விமானநிலையத்திலிருந்து வந்திறங்கினவனை இறுக்கக் கட்டிப்பிடித்து வரவேற்று நட்பின் ஆழத்தை

வெளிப்படுத்தினார்கள். ரமோ கண்ணும் கருத்துமாக, எல்லோரையும் அவரவர்களிற்கு ஒதுக்கப்பட்ட அறைகளிற்கு அனுப்பிக் கொண்டிருந்தான்.

எந்தப் பக்கம் திரும்பினாலும் சிரிப்பும் மகிழ்ச்சியும் மடை திறந்தோடியது. அநேகமானோர் வந்திறங்கிவிட, நிகழ்வின் ஆரம்ப நிகழ்வு இஸ்தானாவின் அழகிய courtyardஇல் பின்னேரம் 4.00 மணிக்கு ஆரம்பமானது.

சாத்தான்களோடு ஒன்றாகப் படித்த பாவத்திற்கு விமோசனம் தேட தேவ ஊழியம் செய்யும், பார்வைவலு குறைந்த போதகர் ஸ்டீபன் அருளம்பலத்தின் உணர்வுபூர்வமான ஜெபம், கண்களை ஈரமாக்கியது. ஸ்டீபனைக் கொழும்பிலிருந்து அழைத்து வந்து அவனைப் பராமரித்ததில் அருள்மொழி பெரும்பங்கு வகித்தான்.

ஸ்டீபனின் ஜெபத்தைத் தொடர்ந்து, தேசத்திற்காய் இன்னுயிரை அர்ப்பணித்த சிவக்குமரன் (சேரலாதன்) மற்றும் உதயதாஸ் (புகழவன்), ஈபிக்காரன்களின் துப்பாக்கிச்சட்டில் பலியான கஜேந்திரன் (கொல்லர்), விபத்தில் பலியான நிஷாந்தன் (நீக்ரோ) ஆகியோரை நினைவுகூர்ந்து அகவணக்கம் செலுத்தினோம். கல்லூரிக் கீதத்தைப் பாடி முடிய, ஆதி தலைமையில் ஒன்றுகூடிய பத்து பேர் Hakka நடனமாடி, SJC92இன் 40th Birthday Bashஐ அட்டகாசமாக ஆரம்பித்து வைத்தார்கள்.

கோலாலம்பூர் கொண்டாட்டத்திற்கு KL Birthday Bash என்று பெயர் சூட்டப்பட்டது. பரி. யோவான் கல்லூரியின் சிவப்பு கறுப்பு நிறத் திலான சிறப்பு T-shirt அடிக்கும் பொறுப்பு அருள்மொழியின் தலையில் சுமத்தப்பட்டது. கோலாலம்பூர் வரும் இளவல்களிற்கு நான்கே நான்கு நிபந்தனைகள் மட்டும் விதிக்கப்பட்டது.

முதலாவது நிபந்தனை, ஆளுக்கொரு Whisky போத்தல் கொண்டு வரவேண்டும், அதுவும் Black Label அல்லது Glenfiddich மட்டும். சிரிலங்கன் பழஞ்சாராயம், ஒஸ்ரேலியன் wine, லண்டனிலிருந்து JD, கனடாவிலிருந்து Cognac எல்லாம் கொண்டு வர வேண்டாம் என்று கண்டிப்பாக சொல்லியும், சில அன்புள்ளங்கள் அதையும் கொண்டு வந்து பரவசப்படுத்தினார்கள்.

"No bottle, No entry" என்ற இந்த முதலாவது நிபந்தனை கடுமையாக அமுல்படுத்தப்பட்டது. கேணல் ஆதியும் சத்தி மாஸ்டரும் இருந்த அறையில் போத்தலை ஒப்படைத்தவர்களிற்கு மட்டும்தான் சிறப்பு T-shirt கையளிக்கப்பட்டது.

இரண்டாவது நிபந்தனை, கோலாலம்பூர் கொண்டாட்டம் பெடியளிிற்கு மட்டுமே, Strictly for Boys only. அதாவது பிள்ளை குட்டி, மனிசி, காதலி என்று யாரையும் காவிக்கொண்டோ கூட்டிக்கொண்டோ, கோலாலம்பூர் மாநகர எல்லைக்குள் நுழையக் கூடாது. குடும்பத்தோடு வந்த சிக்காகோ சிறி, இந்த நிபந்தனைக்குக் கட்டுப்பட்டு, மனிசியையும் பிள்ளைகளையும் சிங்கப்பூரில் கொண்டு போய் விட்டு விட்டு வந்தான்.

மூன்றாவது நிபந்தனை, வியாழக்கிழமையிலிருந்து 3 நாட்களிற்கு Facebookஇல் நிகழ்வு சம்பந்தமான எந்தப் படங்களோ பதிவுகளோ பதிவேற்றக் கூடாது. No Facebook என்ற இந்த நிபந்தனையை அனைவரும் முழு மனதுடன் நடைமுறைப்படுத்தினார்கள். iPhoneஇலும் Nikon இலும் பதிவேற்றிய படங்கள் அந்த மூன்று நாளும் முகநூலில் பதிவேற்றப்படவேயில்லை.

நான்காவதும் முக்கியமானதுமான நிபந்தனை, What happens in KL, stays in KL. இன்றுவரை இந்த நிபந்தனை கடைப்பிடிக்கப்படுகிறது என்று நம்புவோமாக. இந்தப் பதிவு எழுதிறதும் இந்த நிபந்தனையை மீறும் போர்குற்றம் என்று குற்றம் சுமத்த ஒரு கூட்டம் ஜெனீவா நோக்கிப் புறப்படும். உள்ளக விசாரணையை எதிர்கொள்வது பெரிய பிரச்சினை இல்லைதானே.

*****

கோலாலம்பூரின் தலைசிறந்த தாய்லாந்து உணவகமான Rama Vஇல் வியாழக்கிழமை இரவுக்கான விருந்து ஒழுங்கு செய்யப்பட்டது. எங்களை ஏற்றிச் செல்ல வேண்டிய பஸ், கோலாலம்பூரின் வாகன நெரிசலில் சிக்க, தூறிக் கொண்டிருந்த மழையையும் பொருட்படுத்தாமல் நடு ரோட்டில் நின்ற பஸ்ஸில் ஏறினோம். பஸ்ஸின் பின் சீட்டை ஓடிப்போய் பிடித்த

டொக்டர் கோபி, 'அடிடா மச்சான் மேளத்தை' என்று சொல்லிவிட்டு, பாட்டுப் பாட தொடங்கினான்.

‘காலங்களில் அவள் வசந்தம்’

*****

வெள்ளிக்கிழமை காலை, Port Dickson எனும் இடத்திலிருந்த resortஇற்கு மீண்டும் பஸ்ஸில் பயணித்தோம். சிவப்பு கறுப்பு T-shirt அணிந்த வண்டிகளும் தொந்திகளும் இருக்கைகளை ஆக்கிரமிக்க, பாட்டுக் கச்சேரி களைகட்டியது. இடையில் பஸ்ஸிலிருந்த ஒலிவாங்கியைக் கைப்பற்றிய நந்தீஸ், பாடசாலை வகுப்பு registerஐ அதே ஒழுங்கில் ஒப்புவித்து, ஒவ்வொருவரைப் பற்றியும் ஓரிரு வரிகள் சொல்லி நனவிடை தோய்தலை அரங்கேற்றினான்.

Port Dickson கடற்கரையில் எல்லோருமாக நின்று Group Photo எடுத்த கணம் கலாதியானது. எல்லோரும் மாறி மாறித் தங்கட கமராவையும் ஃபோனையும் கொடுத்து அந்த அற்புத கணத்தைப் பதிவு செய்தார்கள். அந்தக் கணத்திற்காகவே, அன்று காலை மலேசியாவில் வந்திறங்கிய கிரிஷாந்தன், சந்தோஷத்தில் ஏதோ கத்திக்கொண்டே இருந்தான்.

Port Dickson நோக்கிய பயணம்

Port Dicksonஇல்

கொஞ்சப் பேர் swimming poolஇல் நீந்திக்கொண்டே கடிபட, உடலைத் திடமாய் வைத்திருந்தவர்கள், வெறும் மேலோடும் மைதானத்தில் soccer விளையாடினார்கள். கோபி கொண்டு வந்திருந்த இறால் பொரியலும் மரை வத்தலும் சூடேற்றப்பட்டு, swimming poolஇல் மிதந்தவர்களிற்கு ஜனாவும் அம்மானும் பரிமாறினார்கள். தண்ணியில் மிதந்துகொண்டு மரை வத்தலை மென்றுகொண்டு தண்ணியடிக்க...ப்பா.. சொர்க்கம் மலேசியாவில் இருப்பதாக நம்பினோம்.

*****

சனிக்கிழமை காலை Batu Cave முருகனிடம் ஆசி பெற்றோம். ஆதி மட்டும் முருகனை விட்டு விட்டு, வந்திருந்த வெள்ளைக்கார தேவயானிகளோடு படம் எடுத்து எல்லோருடைய வயிற்றெரிச்சலையும் கிளப்பினான். ஏஞ்சல் பஸ் ஓட்டுநரின் சீட்டில் அமர்ந்து ஃபிலிம் காட்ட, நந்தீஸ் பஸ்ஸின் ஒலிவாங்கியில் எமது கல்லூரிக் கால நினைவுகளை நினைவூட்டிக் கொண்டேயிருந்தான்.

சனியிரவு, எங்கட யாழ்ப்பாணப் பெடியன்களால் நடாத்தப்படும் Aliya Restaurantஇன் மேல்மாடி எங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டது. முதலில் SJC92 என்ற இலச்சினை பொறிக்கப்பட்ட Cake ஓடும் நாங்கள் பாவித்த போத்தல்களோடும் ஒவ்வொருவருக்கும் தனித்தனிய படம் எடுக்கச்

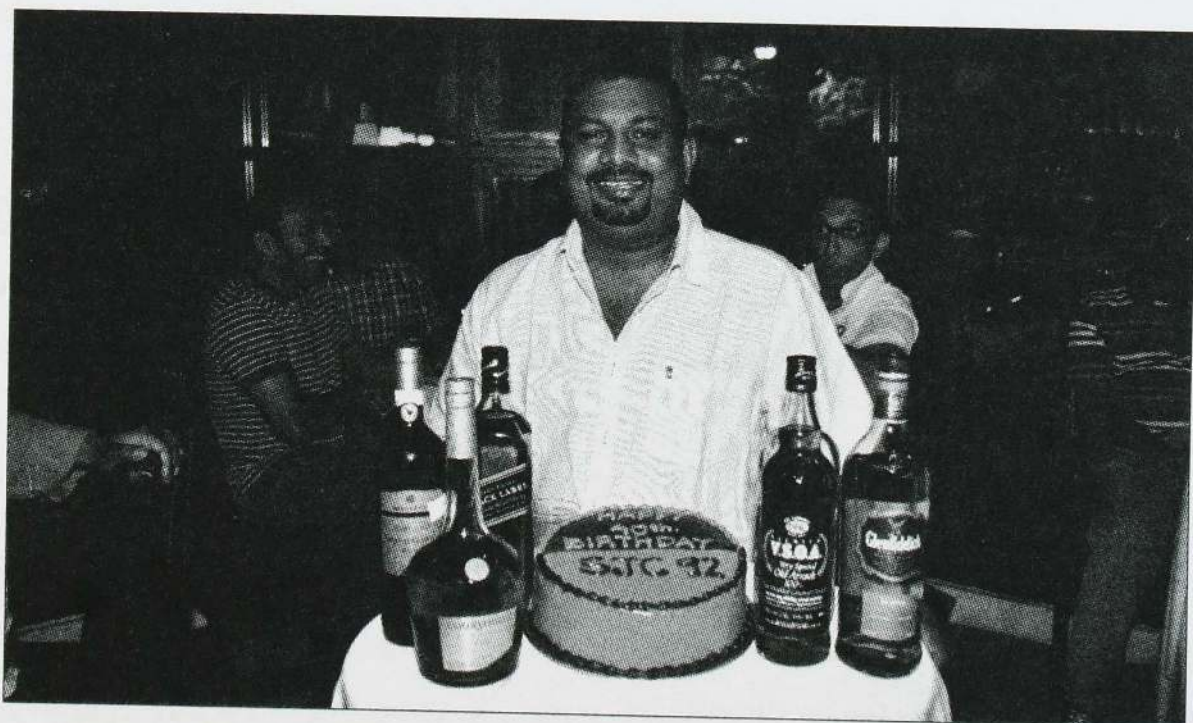

சந்தர்ப்பம் வழங்கப்பட்டது. கேர்ஷன் மட்டும் போத்தல்களோடு படம் எடுக்க மாட்டேன் என்று பிகு பண்ணினான், நல்லவராம்.

எங்கட DJ Swamyஐப் பாட்டுப் போடு என்று விட, அவன் சூப்பர் சிங்கர் போட்டி வைத்து நிகழ்வைக் கலகலப்பாக்கினான். நடுவர்களாகச் செயற்பட்ட என்ஜினியர் ரவிச்சந்திரனும் என்ஜினியர் நவத்தாரும், நிரூபனிற் கு சிறந்த பாடகருக்கான விருதை அளித்தார்கள்.

கணாவும் ஏஞ்சலும் போட்டிக்கு ஆட, மற்றப் பக்கத்தால யாழ்ப்பாண ஓடியல் கூழ் entreஇற்குப் பரிமாறப்பட்டது. அருளின் தொப்பையும் வாதுலனின் வண்டியும் Belly Dance ஆட, டிலாஷ் மாமா சிலுக்கு டான்ஸ் ஆடினான். என்றுமே ஆடாத சஞ்சீவனும் களத்தில் இறங்க, சிறிபிரகாஷ் தன்னுடைய நாட்டியக் கலையை உலகிற்கு வெளிக்காட்டினார். அந்த இரவு எவ்வாறு கழிந்தது என்று யாருக்குமே தெரியவில்லை, DJ Swamyஇன் அட்டகாச இசை அனைவரையும் ஆடவைத்தது.

வாழ்வில் என்றுமே மறக்க முடியாத மூன்று நாட்களின் இறுதி பஸ் பயணம் மீண்டும் ஹோட்டலை நோக்கிப் புறப்பட மழை தூவி எங்களை வாழ்த்தியது. வேலைப் பளுவையும் குடும்பப் பாரத்தையும்

கேக்கோடும் போத்தல்களோடும் வாதூலன்;
எல்லோரும் இதே மாதிரி படம் எடுத்துக்கொண்டோம்

மறந்து, பம்பலடித்துத் திரிந்த பாடசாலை நண்பர்களுடன் களித்த இனிய பொழுதுகள் மனதை ஆக்கிரமிக்க பஸ் நகரத்தொடங்கியது. கடைசி சீட்டில் கோபி, பாட்டுக் கோஷ்டியை மீண்டும் வழிநடத்திக்கொண்டிருந்தான். மூன்றாவது நாளாக மேளம் கணாவின் கையில் அடி வாங்கிக் கொண்டிருந்தது.

‘மச்சான்மார்.. ஹோட்டல் கிட்ட வந்திட்டுது.. இது தான் கடைசிப் பாட்டு.. கவனமா ஊர் போய் சேருங்கடா’ கோபியின் குரல் தழுதழுத்தது.

‘பசுமை நிறைந்த நினைவுகளே

பாடித் திரிந்த பறவைகளே

பழகிக் களித்த தோழர்களே

பறந்து செல்கின்றோம்’

வரிகளை வாழ்ந்து களித்த மகிழ்வுடன் கண்களில் ஈரத்துடன், மீண்டுமொரு முறை சந்திப்போம் என்ற அசையாத உறுதியுடன், ஆளை ஆள் ஆரத்தழுவி விடை பெற்றோம்..

பம்பல் @ Phuket

Phuketஇல் SJC92 (2018)

“மச்சான், ஷெல்டன்ட bagஐக் காணேல்லயாம்” எனக்கு வெறுப்பேற்ற வென்றே சிரிலங்கா இலச்சினை பொறிக்கப்பட்ட T-Shirt அணிந்து கொண்டு வந்த அருள்மொழி, முறைப்பாட்டைப் பதிவு செய்யும் போது மதியம் ஒரு மணியிருக்கும்.

பெப்ரவரி 21, 2018 புதன்கிழமை அன்று காலை எங்களது SJC92 நண்பர்கள் குழாம், Phuketஇல் ஒன்று கூடத் தொடங்கியிருந்தோம். அன்று காலை, கோலாலம்பூர், சிங்கப்பூர், ஹொங்கொங், டுபாய் நகரங்களிலிருந்து Phuket சர்வதேச விமான நிலையத்தில் வந்திறங்கிய சிறு குழுக்களையும், கம்போடியாவிற்கு கோயில் பார்க்கப்போன பக்த கோடிகளையும் காவிக் கொண்டு நான்கு வாகனங்கள் நாங்கள் தங்கியிருக்கும் Novotel Phuket Resortஐ வந்தடைந்ததும், எங்களது ஒன்றுகூடல் களைகட்டத் தொடங்கியது.

“மச்சான், உனக்குத் தெரியுமா ஷெல்டன்ட bag ஐயும் அடிச்சிட்டாங்களாம்” சிவனேயென்று தன்பாட்டில் எலுமிச்சம் பழச்சாறு குடித்துக் கொண்டிருந்த ரோய் பிரதீபனிற்கு “அம்மான்” ராஜரட்னம் கதை விட்டுக் கொண்டிருந்தான்.

Novotel Hotel இன் Bar எங்களை வரவேற்கவென பிரத்தியேகமாக ஒதுக்கப்பட்டிருக்க, முதல் நாளே வந்திறங்கிய சிலரும், அன்று காலை லண்டனிலிருந்து நேரடியாக வந்திறங்கிய நண்பர்களும், வாகனங்களில் வந்திறங்கிய பட்டாளத்தை ஆரத் தழுவி வரவேற்றோம்.

“டேய், யாராவது ஷெல்டன்ட bag ஐக் கண்டால் சொல்லுங்கடா, ப்ளீஸ்.. அவன் அழுறான்டா” சிக்காகோவிலிருந்து வந்திருந்த DJ சுவாமி, கத்தியே சொன்னான்.

வாழ்வில் ஏற்படும் வெவ்வேறு விதமான சந்தர்ப்பச் சூழல்களில் எத்தனையோ விதமான நட்புகள் நம்மைத் தொற்றிக் கொண்டாலும், பள்ளிக்கால நட்பில் இருக்கும் சிறப்புப் பந்தம் தனித்துவமானது. பள்ளித் தோழனோடு நட்புப் பாராட்டும் போதும், பழங்கதை பேசிப் பம்பலடிக்கும்

Phuket விமான நிலையத்தில் வந்திறங்கிய SJC 92 நண்பர்கள் சிலர்

View from Novotel Phuket Resort

போதும், இன்றைய வாழ்வின் சவால்களும், குடும்பப் பாரமும் அந்தக் கணங்களில் மறைந்து, நாங்கள் மீண்டும் இனிய இளமைக் காலங்களிற்குப் பயணித்து விடுவோம். காலங்களைக் கடக்கும் வல்லமையும், காலங்கள் கடந்தும் நிலைக்கும் வலிமையும், பள்ளிக் கால நட்பிற்கு மட்டுமேயுண்டு.

“மச்சான், we may have to lodge a complaint about Shelton's bag” சிங்கப்பூலிலிருந்து முதல் நாளிரவு வந்திறங்கியிருந்தும், கண் முட்ட நித்திரை வழிந்த அரவிந்தன், கடுமையான முடிவெடுக்கத் தயாரானான்.

கடலும் மலையும் முட்டி மோதிக் காதல் கொள்ள, அதை ஓரமாக நின்ற நெடுந்துயர்ந்த தென்னை மரங்கள் ரசித்துக்கொண்டிருக்கும் Phuket தீவின் ஒரு கரையில்தான் எங்களது ஒன்றுகூடலிற்கான களம் அமைந்திருந்தது.

“டேய், ஷெல்டன்ட bagஐ யாரோ எடுத்திட்டாங்களாம்” சிட்னியிலிருந்து பறந்து வந்திருந்த சத்தி மாஸ்டரும் காணாமல் போன Bagஐக் கண்டுபிடிக்கும் படலத்தில் தீவிரமாக இறங்கினார்.

ஐந்தாண்டுகளின் பின்னர், பரி. யோவான் கல்லூரியின் 1992ஆம் ஆண்டு நண்பர்களின் இரண்டாவது ஒன்றுகூடலிற்கு, ஒரு சிறிய குன்றில் அமைந்திருந்த Novotel Phuket Resortஐக் களமாகத் தெரிவு செய்திருந்தோம். ஹோட்டலின் முன்னாலுள்ள வீதி கடந்தால், மறுபக்கம் அழகிய கடல்.

குன்றின் ஏற்றத்திலிருந்த ஹொட்டலின் வாயிலுக்கு வர வீதியிலிருந்து ஒரு தட்டை வான் shuttle service ஓடிக்கொண்டிருந்தது.

“மச்சான்.. யாரும் ஷெல்டனின் Bagஜ மாறி எடுத்திருப்பியள். ஒருக்கா check பண்ணுங்கடா” தொண்ணூறுகளின் பிரிந்து, இந்தமுறை லண்டனிலிருந்து வந்து எம்மோடிணைந்த நண்பன் நந்தகுமார் கோரிக்கை வைத்தான்.

45ஆவது அகவை கொண்டாட்டம் என்று மனிசிமாருக்குச் சாட்டு சொல்லி, நாள் குறிப்பதில் புடுங்குபட்டு, “தாய்லாந்தா..?” என்று ஒரு மாதிரியாக எழுந்த கேள்விக் கணைகளைச் சமாளித்து, T'Shirtஐ Red - Blackஇல் அடிப்பதா? இல்லை வெள்ளை நிறத்தில் அடிப்பதா? என்று அடிபட்டு, என்ன program எப்படிச் செய்வது என்று கண்டங்கள் கடந்து பேச்சுவார்த்தை நடத்தி, “தண்ணியடிக்கவும் கூத்தடிக்கவும் தானேடா get together” என்ற நிகழ்விற்கு வராத நண்பர்களின் இழி சொற்களைப் புறந்தள்ளி, நட்பை கொண்டாட நாங்கள் 44 பேர் அழகிய Phuket நகரில் தரையிறங்கியிருந்தோம்.

சுனாமி எச்சரிக்கை பதாகை

வெள்ளிக்கிழமை 23 பெப்ரவரி அன்று Phuketஇல் சுனாமி அடிக்கும் என்று, எங்களது WhatsApp குறுப்பில், பஹ்ரேயனிலிருந்து டானியல் பீ ஷியாமஸ்ராஜ் என்ற தீர்க்கதரிசி எதிர்வு கூறியிருந்தது, சாதுவாகப் பயத்தைத் தந்திருந்தது. 2004 சுனாமியில் மிக மோசமாகப் பாதிக்கப்பட்ட பிரதேசங்களில் Phuketஉம் ஒன்று என்பதால் அந்தப் பயத்திற்குக் கொஞ்சம் நியாயமும் இருந்தது. ஹோட்டலில் எங்கு திரும்பினாலும் "Tsunami evacuations way" என்ற பதாதைகள் வேறு பயத்தை அதிகரித்தன.

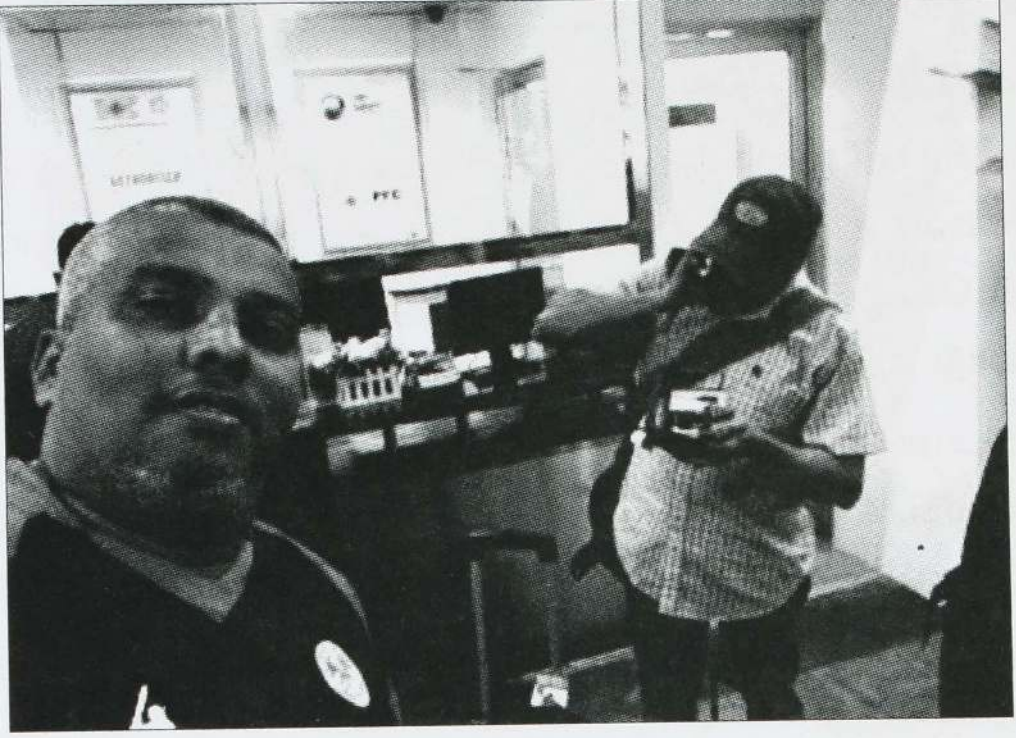
“மச்சான் உன்ட Bagஇல் என்னடா இருந்தது” அழுவாரைப் போல மூஞ்சியைத் தூக்கி வைத்திருந்த ஷெல்டனைக் கேட்டேன். எல்லோரும் கனகாலத்திற்குப் பின்னர் சந்தித்த நண்பர்களோடு பம்பலாகக் கதைத்துக் கொண்டிருந்த அற்புத தருணத்தைக் குழப்பும் கெட்ட கிருமியாக ஷெல்டனின் “காணாமல் போன bag” விவகாரம் உலா வந்து கொண்டிருந்தது.

“அ...அ.. bagஇல் மச்சான் ... என்ற tooth pasteஉம் brushஉம் இருந்தது” ஷெல்டன் அனுங்கினான். “வேற என்னவாவது இருந்ததா?.. உன்ட passport?” ஷெல்டனைத் துலாவினேன். “ச்சீ.. passport பத்திரமா இருக்கு.. வேறொன்றும் இருக்கேல்ல” ஷெல்டனின் அப்பாவித்தனமான பதிலைக் கேட்டுத் தலை சுற்றியது.

“டேய் உதுக்குப் போயாடா இவ்வளவு ஆர்ப்பாட்டம்.. எல்லோரையும் போய்த் தேட வைத்துக்கொண்டு..” ஷெல்டனைக் கடிந்து கொண்டேன். “ஹோட்டலில் கேட்டால் pasteஉம் brushஉம் தருவாங்களே.. லூசப் பயலே” என்று விட்டுத் திரும்ப, கொழும்பிலிருந்து ஷெல்டனோடு ஒன்றாய்ப் பயணித்த நிஷான் தன்னுடைய phoneஇல் இருந்த படத்தை கஜனிற்குக் காட்டி ஏதோ சொல்லிக் கொண்டிருந்தான்.

“என்னவாம் மச்சான்” என்று கஜனைக் கேட்க. கையை உதறி விசிறிக் கொண்டே கஜன் கத்தினான், “இந்த நாய் அப்படி ஒரு bagஐக் கொண்டு வரவேயில்லை மச்சான்.. இங்க பாரடா” என்று கொழும்பு விமான நிலையத்தில் ஷெல்டனும் மற்ற நண்பர்களும் பயணப்பொதிகளுடன் நிற்கும் படத்தைக் காண்பித்தான்.

கொண்டு வராமலே களவு போன ஷெல்டனின் Bagஇன்
மர்மம் துலக்கிய புகைப்படம்

கொண்டு வராமலே “காணாமல் போன” Bagஐக் கலைத்துக் கலைத்து தேடிக் களைத்துப் போன காமெடி நாடகத்துடன், எங்களது SJC92 Batchஇன் இரண்டாவது Bash, பம்பலாகக் களை கட்டத்தொடங்கியது.

February 22, 2018

SJC92 Bash @ Phuket

இரண்டாம் நாள்

“எல்லாரும் வராமல் படம் எடுக்கேலாது”

சிறிபிரகாஷ் முழங்கினான். மூன்று மணிக்கு Group Photo எடுக்கப் போறம், எல்லோரும் இந்த Bashஇற்கு என்று பிரத்தியேகமாக அடித்த T-Shirt அணிந்து கொண்டு வாங்கடா என்று திரும்பத் திரும்பச் சொல்லியும் இரண்டு பெடியளைக் காணவில்லை. பரி. யோவானின் விழுமியங்களில் ஒன்றான punctuality, புனித Phuket மாநகரில் சந்தி சிரித்தது.

“மச்சான், அடிக்கிறன் அடிக்கிறன்.. கோலை எடுக்கிறான்கள் இல்லைடா” சத்தி மாஸ்டர் ஒரு பக்கத்தால பதற, “எந்த ரும் நம்பர்

மச்சான்.. நான் போய் அடிச்சக் கூட்டிக் கொண்டு வாறன்” என்று லண்டன் ஜெய் களத்தில் இறங்கினான்.

மனிசிமாரிடம் திட்டு வாங்கி, பிள்ளைகளைக் கொஞ்சிக் குலாவி கண்ணீர் மல்க விடை பெற்று, தேசங்கள் கடந்து, பல மணித்தியாலங்கள் பயணம் செய்து, ஒன்று கூடல்களிற்கு வரும் நண்பர்கள் அனைவரும் ஆவலோடு எதிர்பார்க்கும் தருணம் இந்த Group photo தான்.

பெடியள் எல்லோரும் எந்தவித பரபரப்பும் அவசரமும் காட்டாமல் பொறுமையாக ஒருவரோடு ஒருவர் அலட்டிக் கொண்டு Novotel Resortஇன் வாசலில் காத்திருக்க, லண்டனிலிருந்து வந்திருந்த சஞ்சீவனையும் சஞ்சேயையும் தேடும் படலம் முழுவீச்சில் முடுக்கி விடப்பட்டிருந்தது.

வேலைப் பளு காரணமாகவும் குடும்ப சூழ்நிலை காரணமாகவும் சில பெடியள் பிந்தி வந்தார்கள், வேறு சிலர் அதே காரணங்களுக்காக முந்தி வெளிக்கிட்டார்கள். வந்தவர்கள் அனைவரும் ஒன்றாய் நிற்கும் நாள் நேரம் பார்த்துத்தான் Group Photo எடுப்பதற்கான முகூர்த்த நேரம் குறிக்கப்பட்டிருந்தது.

எங்களுடைய ஒன்று கூடலின் இரண்டாவது நாளான அன்று காலையில் Group Cooking, மத்தியானம் Group Photo, இரவு Seven Course Group Dinner என்று திட்டம் தீட்டப்பட்டிருந்தது.

“மச்சான் , எழும்பிட்டியா” என்று கேட்டு அன்று காலம்பற ஆறரை மணிக்கே சத்தி மாஸ்டரிடம் இருந்து அழைப்பு வந்தது. பக்கத்துக் கட்டிலில் படுத்திருந்த “பாகவதர்” யாதவன் விட்ட குறட்டைச் சத்தத்திலும் தாள கதி தவறவில்லை.

பல்லு மினுக்கிக் குளித்துவிட்டு, Breakfast சாப்பிட வந்தால், சிக்காகோ சாமியும் டாக்குத்தர் கோபியும் சத்தி மாஸ்டரோடு பாணும் முட்டைப் பொரியலும் சாப்பிட்டுக் கொண்டு இருக்கிறார்கள்.

“டேய் மச்சான், நேத்து வாங்கின நாலு கிலோ மட்டன் காணாது என்று கிளி சொல்லுறான்” சத்தி மாஸ்டர் தொடங்கினார். “மச்சான்,

தாய்லாந்தில் வெங்காயம் வெட்டும் கிரிஷாந்தன்

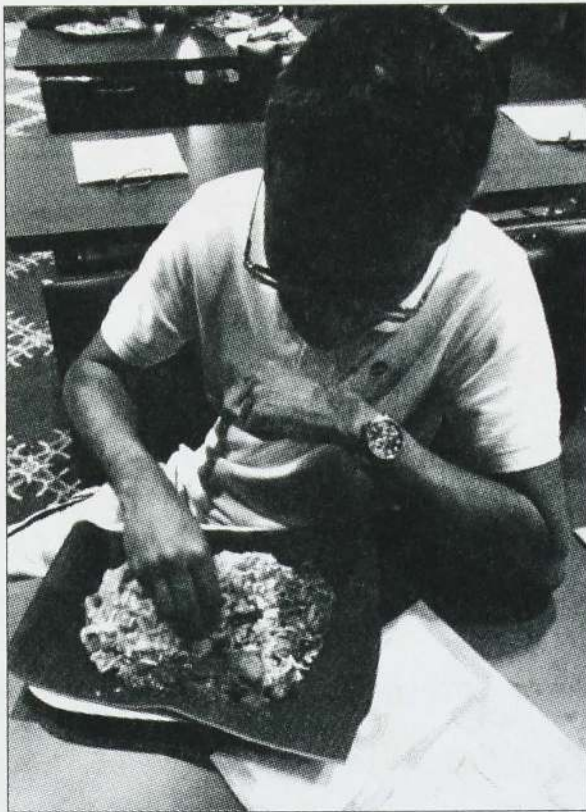
நான் சொல்லுறன்.. கனடால நான் ஆயிரம் பேருக்கு சமைக்கிறனான்.. நாப்பது பேருக்கு இருபது கிலோ ஆட்டிறைச்சி வேணும்” கோப்பிக் கோப்பையைத் தூக்கிக்கொண்டும், தொப்பையைத் தள்ளிக் கொண்டும் “கிளி” சுரேஷ் எங்கிருந்தோ பறந்து வந்தான்.

“ஐயோ, மச்சான்...பட்ஜெட் இடிக்குமடா” என்று அலற, கோபியும் சுவாமியும் தலையிட்டு பேச்சுவார்த்தைக்கு உதவி செய்ய, இன்னுமொரு நாலு கிலோ ஆட்டிறைச்சி வாங்க இணக்கம் எட்டப்பட்டது. “சொன்னா கேளுங்கடா... உது காணாது” என்று கிளி பழையபடி மரத்தில் ஏறினான்.

“சரி..சரி.. கணவாய், சிக்கன், மரக்கறி.. வேறென்னடா வாங்கோணும்” என்று சத்தி மாஸ்டர் அடுத்த கட்டத்திற்கு நகர்ந்தான். தட்டை வானில், கிளியை வெட்டி விட்டு, சத்தி மாஸ்டரையும் டாக்குத்தர் கோபியோடு சிக்காகோ சுவாமியையும் ஏற்றி Phuket சந்தைக்கு அனுப்பிவிட்டு வர, கிரிஷாந்தன் தேத்தண்ணி கலக்கித் தந்தான்.

Novotel Hotelகாரன்கள் எங்களுக்கென்று பிரத்தியேகமாக சகல வசதிகளுடன் கூடிய குசினியையும், உதவிக்கு ஒரு அழகான தாய்லாந்து சமையல்காரியையும் அனுப்பியிருந்தார்கள். சமையல்காரியை அன்பாகக் கலைத்து அனுப்பி விட்டு, எங்கட SJC92 பெடியள் சமைக்கத் தொடங்கி னார்கள்.

வயிறார குழைத்து சாப்பிடும் அரவிந்தன்

ஒரு பக்கம் gloves அணிந்து இறைச்சி வெட்டினாங்கள், மற்றப் பக்கம் Sunglass போட்டுக்கொண்டு வெங்காயம் வெட்டினாங்கள், அடுப்பை ஒருத்தன் ஸ்டைலாகப் பற்ற வைத்தான், பெரிய சட்டியை லாவகமாக ஒருத்தன் அடுப்பில் ஏற்றினான். இவ்வாறு குசினியில் சமையல் களைகட்டத் தொடங்கினது.

“மச்சான், எங்கட மனிசிமார்...” என்று தொடங்கி பெடியள் கூறிய அரிய பல கருத்துக்களை அவர்களின் நலன் கருதி இந்தப் பதிவிலிருந்து தவிர்த்து விடுகிறோம்.

“பெருஞ் சீரகம் போடாமல் சமைக்கிறாங்க மச்சி” என்று கிளி, சமையல் அறையிலிருந்து வெளிநடப்புச் செய்தான். “மச்சான், கருவேப்பிலை இருக்காடா” என்று யாரோ ஒருத்தன் கத்தினான். தளபதிகள் கோபியும் சத்தி மாஸ்டரும் சமையல் படையணியை, களத்தில் களமாடிக் கொண்டே வழிநடத்திக் கொண்டிருந்தார்கள். லண்டனிலிருந்து வந்திருந்த கபிலன் மாஸ்டர் சத்தமேயில்லாமல் எல்லா வேலையும் செய்து கொண்டிருந்தார்.

“மச்சான், டேய் நீ கடைக்குப் போய் தயிரும் உப்பும் வாங்கியாடா..” என்று ஊர் மணத்தையும் சிறுபிராய ஞாபகத்தையும் மீளவும் வரவழைத் தார்கள். மளமளவென்று வெட்டினார்கள், கொத்தினார்கள், பிரட்டினார்கள், பாத்திரங்கள் கழுவினார்கள், வெளியே பலர் குழுமியிருந்து கதையும் அளந்தார்கள். கதைத்துக்கொண்டிருந்த வாதுலன் குசினிக்குள் வந்து சமைக்கிற மாதிரி நடித்து படம் எடுத்துக் கொண்டிருந்தான்.

முதலில் bitesஇற்கு யோகதாஸின் தலைமையில் சமைத்த இறால் பொரியலைச் சுடச்சுடக் கொண்டு வந்து பரிமாறத் தொடங்க, அந்த ருசியே பலரை உச்சக் கொட்ட வைத்தது. “இது தான்டா இறால் பொரியல்” என்று விட்டு, அடுப்பிலிருந்து எடுத்துச் சாப்பிட சிறிபிரகாஷ் குசினிக்குள் புகுந்து விட்டான்.

மத்தியானச் சாப்பாட்டிற்குக் கணவாய் குழம்பு, ஆட்டிறைச்சி பிரட்டல், கத்தரிக்காய் வெள்ளைக்கறி, கெக்கரிக்காய் + தக்காளி சம்பலோடு, வாழையிலையில் எங்கட பெடியள் படைத்த விருந்தை வாழ்நாளில் மறக்கேலாது. சாப்பிட்டு முடிய, அரவிந்தன் ஓடிப்போய் கடையில் எல்லோருக்கும் ஐஸ்கிரீம் வாங்கிக்கொண்டு வந்தான்.

“டேய், வயிறு முட்ட சாப்பிட்டுவிட்டு போய் பிரண்டு படுத்து டாதீங்கோடா.. மூன்று மணிக்கு Group Photo” என்று அன்பாக வெருட்டி அனுப்பியிருந்தோம். அப்படி எச்சரித்திருந்தும், நேர மாற்றம் காரணமாக அறையில் போய் பிரண்டு படுத்திருந்த லண்டன் பெடியள் சஞ்சீவனையும் சஞ்சேயையும், அறைக் கதவைத் தட்டி, படுக்கையால் எழுப்பி, Group Photo எடுக்க கூட்டிக்கொண்டு வந்திருந்தார்கள்.

“ஒரு camera, ரெண்டு நல்ல phone, அவ்வளவு தான், WhatsAppஇல் படம் வரும் எல்லோரும் download பண்ணலாம்” என்று சத்தி மாஸ்டர் கறாராகச் சொல்ல, எல்லோரும் தங்களது தொலைபேசிகளைப் பொக்கற்றுக்குள் வைத்தார்கள்.

“மச்சான், கொஞ்சப் பேர் இந்தப் படி வழிய இருங்கடா, மிச்சப் பேர் நிக்கலாம்” சிறிசெல்வா Group Photo எடுக்க பெடியளை வழிநடத்

தினான். பரி.யோவானில் வாத்திமாரிற்கும் Prefectsமாரிற்கும் கட்டுப்பட்டு பழகியவர்கள் சொல்பேச்சு கேட்டார்கள்.

“முதல்ல இந்தப் பக்கமா எடுப்பம்.. பிறகு மலையும் கடலும் வாற மாதிரி அந்தப் பக்கம் எடுப்பம்” என்று சிறிசெல்வா கட்டளைகளை மளமளவெனப் பிறப்பித்தான். பள்ளியில் Sea Scoutsஇல் கலக்கியவனிற்கு கட்டளைப் பீடத்தில் அமர்வது அல்வா சாப்பிடுற மாதிரி இலகுவாக இருந்தது, தானாக அமைந்தது.

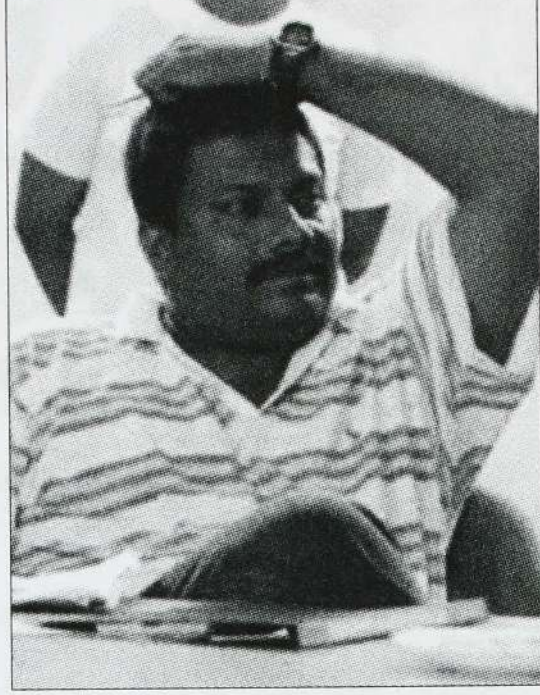
வந்திருந்த எல்லோரும் இணைந்து Group Photo எடுத்து முடிய, தனிய தனியவும், இருவர் இருவராகவும் குழுக்கள் குழுக்களாகவும், பெடியள் படம் எடுக்கத் தொடங்கினார்கள். “Boscoஇல் படித்தவன்கள் எல்லாம் இஞ்சால வாங்கடா” என்று குரல் வர ஒரு கூட்டம் அங்கால போனது.

பின்பு பரி.யோவானில் பாலர் வகுப்பில் சேர்ந்த குறூப், Hostel Boys, London Group, Australian Gang என்று SJC92 என்று இணைந்த கூட்டத்தை, மாறி மாறிக் கட்சி பிரித்தார்கள். உரும்பிராய் “கிழங்குகள்” மட்டும் ஊர் பெயரைச் சொல்லி ஒன்றாய் இணைந்து படம்பிடித்து ஃபிலிம் காட்டினார்கள்.

காலங்கள் கடக்கும் போதும் ஆண்டுகள் மறையும் போதும் தொடர்ந்து நம்மோடு பயணிக்கும் நினைவுகளின் சாட்சியாக மிளிர்வது இந்த Group photo தான்.

மாவீரர் யாரோ என்றால்....

சிவகுமாரன் (கேணல் சேரலாதன்)

‘மச்சான், ஆமி கிட்ட வந்திட்டிடுது,
நான் முன்னுக்குப் போகப் போறன்,
என்ட பிள்ளைகளைப் பார்த்துக் கொள்ளடா’

2009ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதக் கடைசியில் ஆனந்தபுரம் சமர் ஆரம்பமாவதற்கு முன்னர், லண்டனில் இருக்கும் நண்பனொருவனைத் தொடர்பு கொண்ட சிவகுமரன் (சேரலாதன்) கூறிய கடைசி வசனங்கள் அவை. இறுதி யுத்தம் தொடங்கிய பின்னர் நண்பர்களோடு பலமுறை விரிவாகக் கதைத்திருந்த சிவகுமரனின் இந்த கடைசி அழைப்பு, ஓரிரு நிமிடங்களே நீடித்தது.

*****

1984இல், பரி. யோவானில் இணைந்த சிவகுமரன் எல்லோரோடும் பம்பலாகப் பழகுவான். தேவதாசன் மாஸ்டர் வகுப்பாசிரியராக இருந்த Grade 5Aஇல் தான் சிவகுமரன் அறிமுகமானான். எங்களது வகுப்பறை

Principal Officeஇற்கு முன்னால் இருந்த Tin Roof Shedஇல் இருந்தது. இப்பொழுது அந்த வகுப்பறைகள் இடிக்கப்பட்டு புதிய கல்லூரி அலுவலகம் கட்டப்பட்டுள்ளது.

சிவகுமரனின் நட்பில் வாஞ்சை மிதமிஞ்சும், வஞ்சகம் எள்ளளவும் இருக்காது. சிவகுமரன் விடும் குழப்படிகள், தானும் அடிவாங்கி மற்றவர்களுக்கும் அடிவாங்கிக் கொடுக்கும் தன்மை வாய்ந்தது. சிவகுமரனின் சொந்த ஊர் நயினாதீவு என்பதால், அவனுக்கு “நைனா” என்ற பட்டப்பெயர் ஒட்டிக் கொண்டது. சிவகுமரனின் நகைச்சுவை கலந்த பம்பல்களால், இலங்கை வானொலியின் பிரபல நகைச்சுவைக் கதாபாத்திரமான நானா மரிக்காரை நினைவில் வைத்து, நைனா மரிக்கார் என்ற பட்டப் பெயரையும் பெற்றான்.

சிவகுமரனிடம் சிக்கி கந்தசாமி மாஸ்டர், காசிநாதன் மாஸ்டர் போன்ற அப்பிராணி வாத்திமார் பட்ட அவஸ்தை சொல்லிலடங்காதவை. நைனா ஒரு சிறந்த ராஜதந்திரி, ‘பயங்கரவாத’ வாத்திமாரிடம் தன்னுடைய வாலை சுருட்டிக் கொள்வான். இந்தப் பயங்கரவாத வாத்திமார் லிஸ்டில், தேவதாசன், கதிர்காமத்தம்பி, பிரபாகரன், தனபாலன், சரா தாமோதரம், டோனி கணேஷன் மாஸ்டர்மார் அடங்குவினம். சந்திரமௌலீசன் மாஸ்டரின் வகுப்புகளில் நைனா விடும் சேட்டைகளை அவரும் சேர்ந்து ரசிப்பதால் வகுப்பு கலகலப்பாகும்.

Tin Roof Shed Classrooms

எங்கட வகுப்பிற்கு duty பார்க்க வாற prefectsஐயும் நைனா வாட்டி வதைப்பான். பத்தாம் வகுப்பில் 'ஐசே ஏன் நிற்கிறீர்' நிருபனும், Lower VIஇல் ஐங்கரனும் சிவகுமரனின் குழப்படிகளைக் கட்டுப்படுத்த முடியாமல் திக்குமுக்காடினார்கள்.

*****

1988ஆம் ஆண்டு பரி. யோவான் மைதானத்தில், ஒரு சனிக்கிழமை, பற்றிக்ஸ் அணிக்கெதிரான U17 கிரிக்கெட் ஆட்டம் நடைபெறுகிறது. பரி. யோவான் அணியின் தலைவர் சதீசன், அரைச்சதம் தாண்டி நூறு ஓட்டங்களை நோக்கி முன்னேறிக்கொண்டிருந்தார். பழைய பூங்கா பக்கம் இருக்கும் பொன்னுத்துரை பவிலியனிலிருந்து சிவகுமரனோடு நானும் சில நண்பர்களும் மட்ச் பார்த்துக் கொண்டிருந்தோம்.

'மச்சான், காசை எடுங்கடா, சதீசன் செஞ்சரி அடிக்க சோடா குடுப்பம்' என்று சொல்லி நைனா வினையை விலைக்கு வாங்கத் திட்டம் போட்டான். கல்லூரி மைதானத்தில் மட்ச் நடக்கும் போது, மைதானத் திற்குள் ஓடுவது என்பது பரி. யோவான் கல்லூரியின் கடும் ஒழுக்க விதிகளிற்கு முரணானது, பாரிய குற்றம்.

'மச்சான், பிடிபட்டோமென்றால் பிரின்ஸிபலிடம்தான் கொண்டு போய் நிற்பாட்டுவாங்கள்' எவ்வளவோ எச்சரித்தும், விடாப்பிடியாக சதீசன் செஞ்சரி அடிக்க சோடா கொடுப்பதில் நைனா உறுதியாக நின்றான்.

'டேய், நீங்க சோடா வாங்க காசு போடுங்கோ, நான் கொண்டு ஓடுறன்' என்றான் சிவகுமரன். பின்னாட்களில் வெளிநாடுகளிலிருந்து நாங்கள் காசு அனுப்ப, அவன் தாயகத்தில் களமாடப் போகும் வரலாற்றைக் கட்டியம் கூறுவதாக அந்தச் சம்பவம் அமையப் போகிறது என்று அன்று நாங்கள் உணரவில்லை.

நைனா அடம்பிடிக்கத் தொடங்கினால் யாராலும் சமாளிக்க ஏலாது. வேண்டா வெறுப்பாக எல்லோரும் சேர்ந்து காசு போட்டு, செரில்ஸிற்கு போய் நெக்டோ வாங்கிக்கொண்டு வந்து, மீண்டும் பழைய பூங்கா பக்கத்து பவிலியனிற்குப் போய் மட்ச் பார்க்கத் தொடங்கினோம்.

சதீசன் நூறடிக்க, சிவகுமரன் மைதானத்திற்குள் ஓடிப் போய், நடுப் பிட்சில் வைத்து சதீசனிற்கு சோடா கொடுத்தான். 'ஐசே, இப்படிச் செய்யக்

கூடாது' என்று நடு பிட்ச்சிலும் சதீசன் அன்பாகக் கண்டித்துவிட்டுத்தான், ஒரு மிடறு சோடா குடித்தார்.

திரும்பிப் பழைய பூங்கா பக்கம் வராமல், டைனிங் ஹோல் பக்கம் தப்பி ஓடிய சிவகுமரனை ஏற்றிக்கொண்டு பிரின்ஸிபல் பங்களாவிற்குச் செல்ல புவனரட்ணம் மாஸ்டர் சைக்கிளோடு தயாராகக் காத்து நின்றார்.

*****

1990ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணக் கல்லூரிக்கெதிராக பரி. யோவான் மைதானத்தில் இடம்பெற்ற மற்றுமொரு கிரிக்கெட் ஆட்டத்தில் சிவகுமரன் பிடித்த கட்சை கேர்ஷன் ஞாபகப்படுத்தினான். 'மட்ச் முடியிற நேரம், யாரோ வெளியே வர, சிவகுமரனை field பண்ண இறக்கினாங்கள். Water tank பக்கமிருந்த boundary லைனில் சிவகுமரன் ஓடிப் போய் ஒரு அந்த மாதிரி catch எடுத்தான்டா. இன்றைக்கும் என்ட கண்ணுக்குள் நிற்குது' என்றான் கேர்ஷன்.

அதே ஆண்டில் இடம்பெற்ற இரு வேறு ஆட்டங்களில் Sillay Mid Offஇல் சிவகுமரன் எடுத்த கட்ச் பற்றி சிறிபிரகாஷும், சிவகுமரன் எடுத்த ரன் அவுட் ஒன்றைப் பற்றி அருள்மொழியும் நினைவுறுத்தினார்கள்.

2016இல் நாங்கள் Big Match பார்க்கப் போகும் போது, Big Matchஇல் Best Fielder இற்கான விருதை சிவகுமரன் ஞாபகார்த்த விருதாக வழங்கப்பட, சிவகுமரனின் நெருங்கிய நண்பனும், அவனது மறைவிற்கு பின்னர் அவனது குடும்பத்திற்குப் பாரிய உதவிகளைச் செய்த SJC92இன் "கப்டன்" இன்பன் ஏற்பாடு செய்திருந்தது நெகிழ வைத்தது.

*****

1990ஆம் ஆண்டு நடுப்பகுதியில் யுத்தம் மீண்டும் தொடங்கியது, எங்களின் பரி. யோவான் பாடசாலை வாழ்க்கையும் சிதைந்து போனது. இயக்கம் Open பாஸ் அறிவித்த நாட்களில் நாங்கள் கொம்படி வெளி கடந்து கொண்டிருக்க, சிவகுமரன் இயக்கத்தின் பாசறையொன்றில் சேரலாதன் (சேரா) என்ற இயக்கப் பெயரோடு போராளியாக மாறியிருந்தான்.

*****

1994 டிசம்பரில், சந்திரிக்காவின் யுத்த நிறுத்த காலப்பகுதியில் மீண்டும் யாழ்ப்பாணம் சென்றிருக்கும் போது, நான் வந்திருப்பதை அறிந்து தேடி வந்து என்னைச் சந்தித்தான். பரி. யோவான் மைதானத்தின் ஓரத்தில் தன்னுடைய மோட்டார் சைக்கிளை நிறுத்தி வைத்துவிட்டு, மைதானத்தின் புற்தரையில் அமர்ந்திருந்து யசியோடும் என்னோடும் பழைய குழப்பங்களை இரை மீட்டான்.

இயக்கத்தில் சிவகுமரனின் வளர்ச்சி துரிதமாக நடந்தது. அந்தக் காலப்பகுதியில் கலை, பண்பாட்டுக்கழகத்தின் துணைப் பொறுப்பாளராகச் செயற்பட்ட சேரலாதன், அடுத்த நாள் யசி வீட்டில் மத்தியானச் சாப்பாட்டில் எங்களோடு இணைந்து கொண்டான். சாப்பிடும் போது தன்னுடைய பீங்கானிலிருந்து எடுத்து எங்களிற்குச் சோறு தீத்திவிட்டு நட்பு பாராட்டிய அந்தக் கணங்களை மறக்கவே இயலாது.

*****

2002 நவம்பரில், மாவீரர் நாளிற்குச் சில நாட்களுக்கு முன்னர், சிவகுமரனை மீண்டும் கிளிநொச்சியில் சந்திக்கும் வாய்ப்புக் கிட்டியது. பள்ளிக்கூடக் காலத்தில் மெல்லிய உருவமாக இருந்த சிவகுமரன், நல்லா கொழுத்து தடியனாக மாறியிருந்தான். இயக்கத்தின் முக்கியஸ்தர்களில் ஒருவனாக, நிதர்சனம் தொலைக்காட்சிப் பொறுப்பாளராகச் செயற்பட்டுக் கொண்டிருந்த நண்பனைக் கண்டு பெருமைப்பட்டேன்.

‘டேய் மச்சான், உன்னை இயக்கத்தில் இவ்வளவு காலம் எப்படிடா வச்சிருந்தவங்கள்’ என்று பம்பலாக ஒரு மூத்த தளபதி முன்னிலையில் கேட்க, அந்த மூத்த தளபதி சேரலாதனிற்கு இயக்கம் ‘காத்து கழற்றிய’ கதையைச் சொல்லிச் சிரித்தார். சிவகுமரனும் சளைக்காமல் தனக்கேயுரிய இயல்பான நக்கலுடன் திருப்பித் தாக்கி அந்தப் பொழுதை இனிமையாக்கினான்.

*****

2005 நவம்பர் மாதம் 1ஆம் திகதி

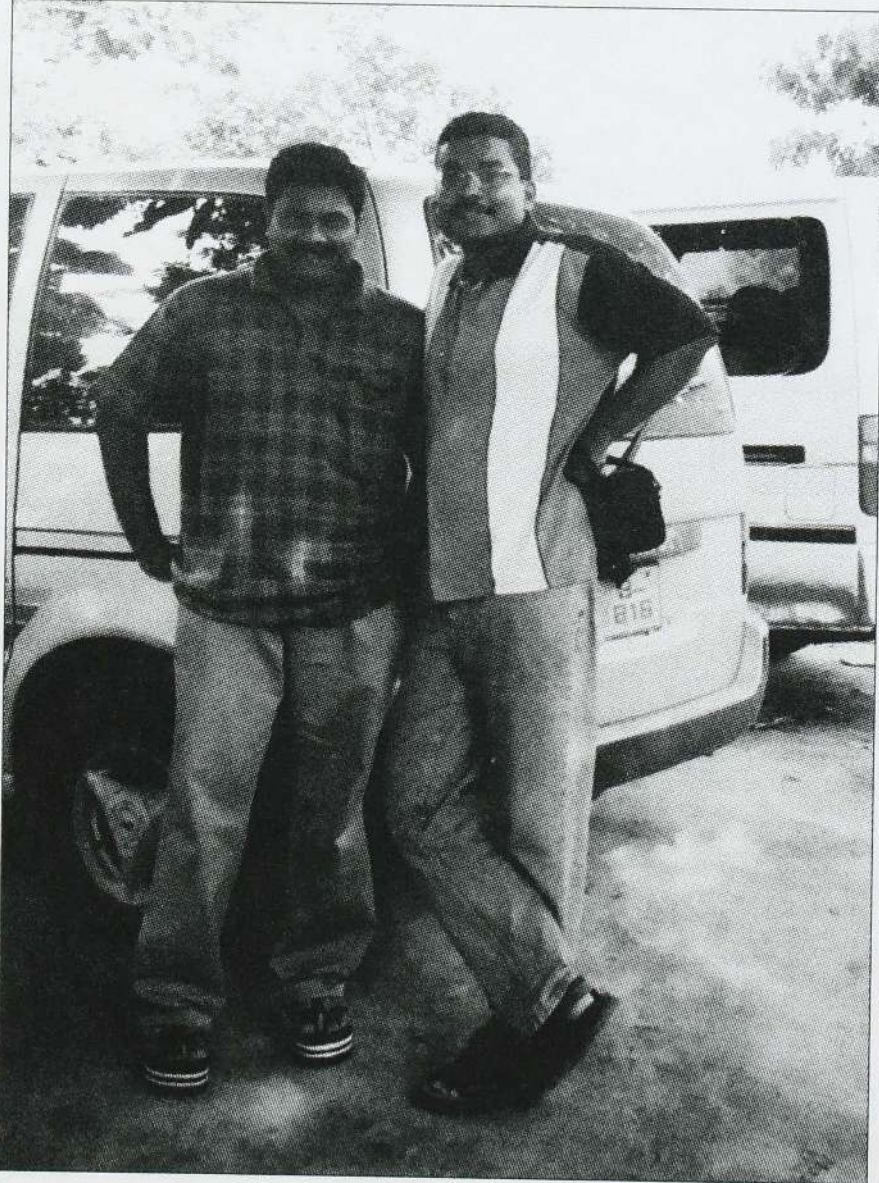
யுத்த மேகங்கள் சூழத்தொடங்கியிருந்த காலம், இயக்கம் யாழ்ப்பாணத் தில் செயற்பட்ட தனது அரசியல்துறை உறுப்பினர்களை வன்னிக்கு மீள

அழைத்திருந்தது. திருமண நிகழ்வொன்றிற்கு யாழ்ப்பாணம் சென்றிருந்த வேளை, சிவகுமரனைச் சந்திக்க கிளிநொச்சி நோக்கிப் பயணமானேன்.

‘முகமாலைக்கு வாகனத்தோடு ஆளனுப்புறன், நீ பாஸ் எடுக்காமல் வா’ என்று அவன் சொல்லியும் கேட்காமல், முறையாக பாஸ் எடுத்து கிளிநொச்சி போய்ச் சேர, ‘சொன்னா கேட்கமாட்டாய், போ..போய் நந்தவனத்தில் மினக்கிடு’ என்று கடிந்து கொண்டான்.

நந்தவனத்தில் அன்று கடமையிலிருந்த தம்பி நாங்கள் படித்த காலத்தில் கொழும்பு இந்துக் கல்லூரியில் படித்தவர், சுணங்காமல் பாஸ் தந்து அனுப்பினார். அன்று சிவகுமரனோடு பாண்டியன் சுவையகத்தில் நாட்டுக் கோழிக் குழம்போடும் கணவாய்க் கறியோடும் மத்தியானச் சாப்பாடு சாப்பிட்டேன்.

கிளிநொச்சியில் சிவகுமாரனோடு (2002)

269792

2002இல் தர்மேந்திரா கலையகத்தில் சேரலாதன் (சிவகுமரன்)

மத்தியானம் சிவகுமரனின் வீட்டில் பழைய கதைகள் கதைத்துக் கொண்டே, இந்திய இலங்கை அணிகளிற்கிடையிலான ஒரு நாள் கிரிக்கெட் போட்டியைத் தொலைக்காட்சியில் பார்த்தோம். அன்றைய ஆட்டத்தில் ட்ராவிட்டும் தோனியும் இணைந்து கலக்கினார்கள்.

மட்சைப் பார்த்துக் கொண்டே 'மச்சான் அவன் எங்க இருக்கிறானடா?', மச்சான் இவன் எப்படி இருக்கிறானடா?, டேய், அந்த நாயை என்னைத் தொடர்பு கொள்ளச்சொல்லு' என்று எங்களோடு படித்த நண்பர்களைப் பற்றி சிவகுமரன் அக்கறையாக விசாரித்தான்.

தேத்தண்ணி குடித்துவிட்டு, தனது மோட்டார் சைக்கிளில் என்னை ஏற்றிக்கொண்டு, அவனது அலுவல் நிமித்தம் தர்மேந்திரா கலையகத்திற்குக் கூட்டிக்கொண்டு போனான். அங்கிருந்த போராளிகளை அதட்டினான், பின்னர் அவர்களின் தோள் மேல் கை போட்டு 'என்னடா வெருண்டிட்டயளோ' என்று மறுமுகம் காட்டினான்.

முகமாலை மூடும் நேரம் நெருங்க, நான் விடைபெற ஆயத்தமானேன். என்னை இறுக்கிக் கட்டிப்பிடித்து தழுவி விட்டு, 'இனி எப்ப சந்திப்பமோ தெரியாது மச்சான், நீ தொடர்பில இரு' என்று சிவகுமரன் சொன்ன சொற்களில் சோகம் குடிகொண்டிருந்தது.

*****

2009 ஏப்ரல் மாதம் 6ஆம் திகதி; ஆனந்தபுரம் சமரின் இறுதிநாள்.
நடுச்சாமம் Skype அறை, பதறியடித்து எழும்பினேன்.

‘அண்ணா, எல்லாம் முடிஞ்சது, உங்கட friend சேரலாதன்
அண்ணாவும்..’ எந்தச் செய்தியைக் கேட்கக் கூடாது என்று கர்த்தரை
தினமும் மன்றாடினேனோ, அந்தச் செய்தி செவிப்பறைகளில் ஒங்கி
அறைந்து, இதயத்தைப் பிளந்தது.

*****

ஊர் வாழ வேண்டுமென்றே,
உன்னத ஆர்வம் கொண்டோர்,
ஏராளமான துயர்,
எண்ணங்கள் தாங்கி நின்றோர்

மாவீரர் யாரோ என்றால்.....

பொதுசன நூலகம்
யாழ்ப்பாணம்

14027 CC

பர். யோவான் பொழுதுகள் ஜூட் பிரகாஷ்

பள்ளி நினைவுகளுக்கு வயதாவதேயில்லை. பசுமரத்தாணிபோல அவை நம்முள் புதைந்துபோய் மீட்டும்பொழுதெலாம் சுகமான வலியைக் கொடுத்து மாய்த்துவிடுகின்றன. வழக்கைத் தலையும் வண்டித் தொப்பையுமாய் கிழப்பருவமெய்திய பின்னுங்கூட நம் பள்ளி நண்பர்கள் மட்டும் காற்சட்டையிலும் அரும்பு மீசையிலும் காட்சி கொடுப்பதன் மாயமெதுவோ அறியோம். அறுபது வயதாகி பேரப்பிள்ளை கண்டாலும் நம் வயது சுண்டிக்குளிப் பெட்டைகள் என்னவோ இன்றும் நல்லூர் வடக்குவீதியில் ஹாஃப் சாறி அணிந்து உலா வரக் காண்கின்ற அதிசயமும் ஏதறியோம்.

ஜூட் அண்ணாவின் 'பரியோவான் பொழுதுகள்' அந்த பசுமரத்தாணியை மீளவும் நமக்குள் அருட்டிவிடுகிறது. இதே கதைதான் பத்திரிசியானுக்கும் யாழ் இந்துக்காரனுக்கும் கொழும்பு இந்துக்காரனுக்கும் இருந்திருக்கக்கூடும். ஏன் வேம்படி மகளிருக்கும் உடுவிலின் பெண்களுக்கும்கூட இவை ஒன்றாக இருக்கவே சாத்தியம் அதிகம். இன்னும் சொல்லப்போனால் உலகம்பூராவும் பள்ளிப்பருவத்தினரது கதை இதுவாகவே இருக்கக்கூடும்.

எழுத்தாளர் ஜேகே

பரி. யோவான் கல்லூரி பழைய மாணவன்

ஜூட் பிரகாஷ் [Chartered Accountant (Australia), ACMA (UK), Bachelor of Business (Monash), MBA (Monash)]: பாலர் வகுப்பு முதல் பதினோராம் வகுப்பு வரை யாழ்ப்பாணம் சென். ஜோன்ஸ் கல்லூரியில் கல்வி பயின்ற இவர், 1990இல் ஆரம்பித்த இரண்டாம் ஈழ யுத்தத்தின் காரணமாக, இடம்பெயர்ந்து கொழும்பு இந்துக் கல்லூரியில் தனது பாடசாலை வாழ்க்கையின் கடைசி இரண்டு வருடங்களையும் நிறைவு செய்தார்.

கொழும்புப் பல்கலைக்கழகத்தின் முகாமைத்துவ பீடத்தில் கல்வி கற்றுக் கொண்டிருக்கும் பொழுது, ஒஸ்ரேலிய நாட்டிற்கு புலம்பெயர்ந்த ஜூட், தற்போது மெல்பேர்ன் மாநகரில் தனது தாயார், மனைவி மற்றும் இரு மகன்மாரோடு வசித்து வருகிறார்.

Aitken Spence, Deloitte, Ford, Coles, Woolworths போன்ற நிறுவனங்களில் பணியாற்றிய அனுபவம் கொண்ட ஜூட், தற்பொழுது தனியார் நிறுவனமொன்றில் Chief Financial Officer ஆகப் பணிபுரிந்து வருகிறார்.

மெல்பேர்ன் சென். ஜோன்ஸ் கல்லூரி பழைய மாணவர் சங்கத்தின் முன்னாள் தலைவர்களில் ஒருவராகவும், கல்லூரியின் கல்வி மற்றும் விளையாட்டு அபிவிருத்திச் செயற்பாடுகளில் நேரடியாகப் பங்காற்றி வருபவராகவும் ஜூட் திகழ்கிறார்.

'கனவும் நினைவும்' எனும் இவரது Blogger தளத்தினூடாகவும், Jude Prakash என்கின்ற முகநூலினூடாகவும், 'வெற்றிமணி' மாத இதழ் மற்றும் பிற இணையத்தளங்கள் வாயிலாகவும் ஜூட்டின் பதிவுகள் தொடர்ந்தும் வெளிவந்தவண்ணமிருக்கின்றன.

#999

Rs.3500